

♥ ไตรจักษ์ผูกโลกแม่ รัตติง
เหล็กเท่าลำตาลตริง ไข่หมั้น
มนตรียาผูกนานทิ้ง ทายเสี้อม
ผูกเพื่อไมตรีนั้น แนนเท่าวันตาย
○ โคลงโลกนิติ

(ไตรจะผูกมัดโลกไว้ แม่ใช้เหล็กขนาด
เท่าต้นตาล ก็ไม่อาจผูกได้แน่นหนาหมั้นคง
แม่ใช้มนตรี ไม่นานมนตรีก็เสี้อม
ทว่าเมตตาสามารถผูกสัตว์โลกได้
ทราบเท่าวันตาย)

แม่ **อึดตา** หรือ **เมตตา**...?

แม่

ดูเหมือนว่าข่าวเหตุโหดที่เกิดขึ้นในโลกนี้ จะเป็นข่าวปกติประจำวันเหมือนต้องแปร่งฟันหลังอาหารไปแล้ว ไม่ว่าจะ เป็นข่าวฆ่าตัดคอที่เกิดขึ้นทั้งสนามรบและในสังคม ชาวคูรักหักสวาทอาฆาตเค้นเมื่อฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดเปลี่ยนใจ ก็ต้องฆ่ามันให้ตายอย่างโหดๆ แม้จะอยู่กินกันมาจนแก่เฒ่าใกล้ตาย ก็ยังไม่วายฆ่ากันได้ลงคอ ชาวพระฆ่าพระ ชาวพ่อฆ่าลูก-ลูกฆ่าพ่อ หรือข่าวที่น่าสะเทือนใจที่สุดก็คือ แม่ป่าช่วยกันเชือดคอลูกเพื่อส่งวิญญาณไปอยู่กับพระอินทร์ แม่ลูกสาวจะร้องขอชีวิตอย่างไรก็ไม่ฟังเสียง

ความอามหิตโหดเหี้ยมที่เกิดขึ้นอย่างซ้ำซากอยู่ทุกวัน ย่อมบ่งบอกถึงสภาพสังคมสงคราม หรือสังคมเลือดเย็น ได้อย่างดี ทั้งๆที่เราเป็นสังคมชาวพุทธ แต่เรากำลังเผลอไปกับอึดตามากกว่าเจริญเมตตา

แม่ทั้งไอฟารีกอึดตา(บ้าสมบัด-วัดถุนิยม) คนที่พร้อมจะฆ่ากันได้ง่ายๆ เพื่อแย่งเงินแย่งตำแหน่ง หรือเพียงแค่แย่งโทรศัพท์มือถือของผู้อื่นเท่านั้นเอง

แม่ทั้งมโนมยอึดตา(บ้าไปกับจิตที่คิดปั้นรูปร่างขึ้นมา-จิตนิยม) ได้เห็นพระพุทธเจ้าได้ติดต่อกับพระอินทร์ พระพรหม ผีสาง นางไม้ ฯลฯ จนมีข่าวตายหมู่เพราะอยากไปอยู่กับเทพเจ้า ซึ่งสำนักทรงเจ้า เข้าผี ที่เมามโนมยอึดตาเช่นนี้มีอยู่ทั่วทุกหัวระแหง

และ**แม่ทั้งอรุพอึดตา** ซึ่งเป็นอึดตาที่ไม่มีรูปร่างอะไร แต่เป็นความเห็น ความเชื่อ ความคิด และศักดิ์ศรี ที่ทำให้หลงตัวเองว่ากูแน่กว่าใครๆ จนเข้ากับใครไม่ได้ โดยเฉพาะคนดีๆ ที่ต่างก็มุ่งเสียสละ แต่สุดท้ายก็ต้องพ่ายแพ้กับหัวโหดเรื่อง(อรุพอึดตา) ที่หลงเชื่อว่าตัวเองคิดยอดเยี่ยมถูกต้องกว่าใครๆ

ดังนั้น เมื่อใดที่นักปฏิบัติธรรม เกิดความอึดอัดขัดเคืองใจขึ้นมา ก็คงต้องตั้งคำถามให้กับ

ตัวเองว่า **เรากำลังเมาัตตา** หรือ **มากด้วยเมตตา**? คนที่เมาัตตา หรืออัตตากำลังเจริญเติบโตนั้น มีโนกรรมย่อมมีแต่ความชุ่มมัว วชิกรรมพร้อมที่จะทำให้คนอื่นบาดเจ็บ และกายกรรม ถ้าไม่กว้าง ก็แสดงอหังการ-มมังการชนิดที่ดูกันไม่จิต

พระพุทธเจ้าให้เราเจริญเมตตากายกรรม-เมตตาวชิกรรม-เมตตามโนกรรมอยู่เสมอๆ ทรงสอนภิกษุทั้งหลายไว้ว่า **การส่องแสงเมตตาคจิต แม้เพียงชั่วลัดนิ้วมือเดียว**(เมตตจิตตั้ง อาเสวติ) ย่อมมีอานิสงส์มาก เป็นผู้ไม่เห็นห่างจากฉาน ย่อมชื่อว่าเป็นผู้ทำตามคำสอนของศาสดา **และถ้ายังสามารถทำให้ได้มากกว่าชั่วลัดนิ้วมือเดียว ทำจนมากจนเกิดความเจริญก้าวหน้า**(เมตตจิตตั้ง ภาเวติ) **จนเป็นความตั้งใจ เป็นความเอาใจใส่ เหมือนแม่ที่ใส่ใจในลูกสุดที่รักของตน**(เมตตจิตตั้ง มนสิกโรติ) ก็ย่อมเป็นเมตตาที่มีอานิสงส์มากเท่านั้น

พ่อท่านได้ให้อิโวกาในเรื่องของเมตตาเอาไว้ว่า

“....เรื่องของเมตตาต้องทำใจในใจนะ ต้องฝึก ต้องทำ เพราะฉะนั้นใครยังนึกไม่ได้ ใครยังทำอะไรไม่ได้ เวลาเราเป็นนักปฏิบัติ นักประพฤติอยู่ เราก็ก่อตั้งแต่บัดนี้ เราเป็นนักปฏิบัติธรรม กุศลคืออะไร เราก็ก่อสร้างกุศลใส่จิตทำใจในใจไป วันๆ คืนๆ เราอยู่แต่อยู่ แต่อยู่ ไม่ชวนชวาย มันไม่มีคุณค่าอะไร เราก็ก่อจิตปรับใจให้มีเมตตา สร้างเมตตาเสมอ

เมตตา คือการช่วยเหลือเพื่อพวยผู้อื่น เห็นใครเขามั่นควรจะช่วยเหลือกันได้ ไม่ถึงต้องขนาดทุกข์ร้อนเห็นเขาทำงานทำการ เอ้อ นำสงสารนะทำอยู่คนเดียวหรือว่าทำอยู่หนักเราก็ไปช่วย จิตใจเมตตา เกื้อกูล มีน้ำใจเหล่านี้ มันเป็นคุณค่าของมนุษย์ในสังคม ทุกวันนี้มนุษย์ในสังคมขาดน้ำใจ ขาดเมตตา ขาดจริงๆ แม้แต่ในขนาดพวกเรานี้แหละ ก็ว่าพวกเรามีน้ำใจกันไม่ใช่น้อยแล้ว ไม่เห็นแก่ตัว มาปฏิบัติลดละ อะไรต่ออะไรกันไม่ใช่น้อยแล้ว มันก็ยังมึสภาพที่ไอ้ไอ้... ไม่ใช่เรื่องเล่นๆ นะ เราจะต้องมาฝึกปรือ เราจะต้องมาพยายามทำจริงๆ ไม่ใช่เราปล่อยปละละเลย เอ้อ เราฟังเรารู้แล้วละ เมื่อไหร่หนานๆที่ระลึกได้ค่อยๆทำ เผลอๆ ไผลๆ นานๆ จัดๆ จ้านๆก่อน ค่อยๆทำ

ถ้าเราเข้าใจตัวนี้แล้ว มีเมตตาขึ้นมาเสมอ มีการปรารถนาดี มีเวียยาวัจฉัย มีการชวนชวาย ช่วยเหลืออะไรๆขึ้นมา อย่างน้อยที่สุดก็ช่วยโลก ช่วยสังคม ช่วยอะไรคนละไม้คนละมือ อะไรต่างๆ นานาพวกนี้

มันเป็นเรื่องี่สร้างสรรค์จริงๆนะ เมตตาเนี่ย มันเป็นเรื่องี่สร้างสรรค์จริงๆ พระพุทธเจ้าถึงได้ยกอานิสงส์สูงมากเรื่องเมตตา เพียงแต่ทำนิดๆหน่อยๆเท่านั้นก็มีอานิสงส์สูงมากแล้ว ป่วยการกล่าวไปโย ข้อที่ภิกษุจะทำเมตตาคจิตนั้นให้มากเล่า จะป่วยการกล่าวไปโยที่ทำให้มากมันจะเป็นยังไงกัน มันก็จะทำให้มีคุณค่ามากยิ่งขึ้น.....”

การเจริญเมตตา จึงเป็นทั้งการเจริญฉานแบบลิมิตา เป็นทั้งการปฏิบัติแบบสุขาปฏิบัติทาฯ สามารถพิสูจน์ได้ทันทีที่เราลดอตัตา ไปคิด-พูด-ทำด้วยเมตตาคต่อผู้อื่น โดยเฉพาะคนที่เราไม่ชอบใจ และทุกๆครั้งที่เราทำได้ นั่นก็คือการช่วยเปลี่ยนแปลงสังคมสงครามไปสู่สังคมเมตตาคชน ที่โลกใบนี้กำลังขาดแคลนยิ่งนัก

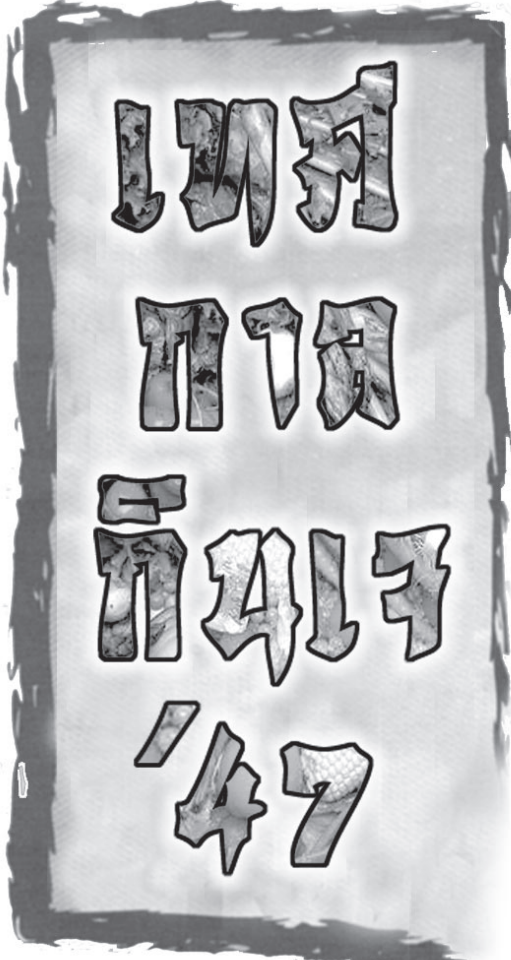
เขตเทศบาลเมืองป็นี่ อยู่ระหว่างวันที่ ๑๔-๒๒ ตุลาคม ๒๕๔๗ ในเขตเทศบาลจัดเตรียมรับเขตเทศบาลหลากหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นการต้มพะโล้ หมักยักหมัก ผัดหมี่กระทะกระทะยักยักที่เขวราช หรือ ยำเวตต้น ๑๘ ยธหมัดหมักยักยักที่เขวราชรับทราบล่วงหน้าเป็นการประชาสัมพันธ์ให้ผู้สนใจได้รับรู้ถึงความยิ่งใหญ่ของเขตเทศบาล และกำหนดของรับประทานอาหารเข นั้บเป็นการส่งเสริมวัฒนธรรมทวารบุรีโศดอาหารที่ปลอดภัยและเป็นอย่างดี

อาหารเขนั้บเป็นบุญญาจุศหมายเลข ๑ ของชาวอโศก ซึ่งในปีนี้ได้ร่วมแรงร่วมใจทำหน้าอาหารเขกันอย่างดีเลิศ โดยทุกแห่งเปิดขายไม่มีวันหยุด ซึ่งปกติจะหยุดในวันจันทร์ แต่เพื่อให้มีนักท่องเที่ยวที่สนใจเข้ามาทานอาหารเขตลอด ๑๐ วันได้รับประทานอย่างเต็มที่ ซึ่งไม่มีวันหยุด สำหรับบรรยากาศของงานในแต่ละแห่ง มีดังนี้

ชุมชนราชธานีอโศก จ.อุบลราชธานี

หมู่บ้านราชธานีอโศกชูธงเมตตาธรรมในรูปแบบของการเข้าค่ายพาณิชยบัญญัติ ในงานมหกรรมอาหารเจ ปี ๒๕๔๗ เรียนรู้เพื่อพัฒนาตนร่วมกันทั้งชุมชน ที่อุทยานบุญนิยมและสหกรณ์บุญนิยม อ.วารินชำราบ จ.อุบลฯ

เป็นการศึกษาเรียนรู้ร่วมกันของทุกฐานะ มีการระดมสมองของนิสิตในวันที่ ๓-๔ ต.ค. และระดมสมองแบ่งสั้มนากลุ่มย่อยของแต่ละแผนกร่วมกับชาวชุมชนในวันที่ ๑๐ ต.ค. ณ เขื่อนเพ็งกัน มีผู้เข้าร่วมเกือบร้อยชีวิต บรรยากาศดีเต็มไปด้วยความครื้นเครงตามสไตล์ชาวบ้านราชเมืองเรือ เป้าหมายของการเข้าค่ายครั้งนี้มีสามประการคือ ๕ ส. ๗ อ. และสาราณียธรรม ๖ โดยมีที่มสมณะ-สิกขมาตุให้สั้มมาทิจูก่อนเข้าสนามสอบ มีแบบประเมินตนเองเพื่อเรียนรู้และพัฒนาตนในการทำงานด้วย

พื้นที่ของอุทยานบุญนิยมถูกจัดสรรเป็นแผนกต่าง ๆ และเป็นที่พัก มีการปรับปรุงพื้นที่หลายจุด เช่น สร้างอาคารหลังใหม่เป็นที่ทำขนมปังบริเวณข้างโกดัง เทพื้นคอนกรีตและสร้างเตาหุงข้าวบริเวณติดกำแพงข้างห้องน้ำหญิงหลังเก่า สถานที่ด้านหลังร้านดูเรียบร้อยเป็นสัดส่วนเป็นระเบียบ ในช่วงปลายของวันที่ ๑๒ มีการติดหน้าบรรณศาลาทรงไทย ซึ่งพอท่านไปดูผลการติดหน้าบรรณด้วยตนเอง

เปิดบริการตั้งแต่เวลา ๐๖.๐๐-๑๙.๓๐ น. ตั้งแต่วันที่ ๑๒-๒๒ ต.ค. สำหรับวันที่ ๒๓ ขายในเวลาปกติคือ ๐๖.๐๐-๑๔.๐๐ น. ใช้ระบบบุฟเฟต์ในราคาบุญนิยม ข้าวราดกับ ๑ อย่าง ๑๐ บาท ราดกับข้าว ๒ อย่างขึ้นไป ๑๕ บาท อาหารพิเศษ ๑๕ บาท กับข้าว ๑๒ บาท ส่วนอาหารพิเศษใส่ถั่ว ๑๕ บาท

ในงานนี้ใช้น้ำมันงาซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ของชุมชนและผักไร้สารพิษ ๑๐๐ % มาปรุงอาหาร ซึ่งส่วนมากเป็นผักพื้นบ้าน มาจากสวนในบ้านราชสวนไวพจน์ และจากเครือข่ายฯ จึงมีรายการอาหารพื้นบ้านมากมาย เช่น ลาบสายบัว, ลาบผักก้านจอง, ซุปผักเม็ก, ซุปขนุน, ซุปหน่อไม้, แกงหยวกกล้วย, แกงส้มผักพื้นบ้านรวม, ราดหน้ายอดผักปลัง ส่วนเมนูอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นผัดเส้นต่างๆ ข้าวผัด ข้าวซอย ก๋วยเตี๋ยว กวยจั๊บ ก๋วยเตี๋ยวหลอด ขนมจีน สลัดผัก มีทั้งสลัดแขกและสลัดครีม และอาหารทอดซึ่งอันตรายต่อสุขภาพแต่ก็ยังเป็นที่นิยม สำหรับผู้รักสุขภาพมีน้ำนมข้าวกล้องแดง, น้ำนมเม็ดบัวใส่ใบเตย, น้ำนมลูกเดือย, น้ำนมงามอก และน้ำนมถั่วเหลืองและเมล็ดถั่วต่างๆ

มีผู้สนใจมารับประทานตลอดทั้งวัน จะไม่มีช่วงรันทว่าง และแขกผู้มีเกียรติมารับประทานหลายท่าน เช่น **ผู้ว่าราชการจังหวัด คุณจิระศักดิ์ เกษณียบุตร** และคณะ, คณะดูงานจากปากเซ ประเทศลาว และทีมถ่ายทำรายการเวทีชาวบ้านของ **ดร.เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง**

ในช่วงภาคค่ำผู้คนนิยม
มาพักผ่อนกินอาหารและฟัง
เพลงจากเวทีข้างน้ำตก แม้จะ
มีแต่นักร้องสมัครเล่น แต่ก็
สามารถสร้างบรรยากาศของ
ความเบิกบานสนุกสนาน
บรรยากาศโดยรอบตกแต่ง
ด้วยไฟดูเหมือนสวนอาหาร

มีการประชุมหลังเลิกงานในเย็น
วันที่ ๑๓ เพื่อปรับเปลี่ยนการจัดร้านใหม่
ครั้งที่ ๒ เย็นวันที่ ๑๖ เป็นการฟังธรรม
เพื่อเพิ่มพลังใจของคนทำงาน และประชุม
ครั้งที่สามเป็น การลงมติเรื่องการเปิดปิดร้าน
และเตรียมการที่จะมีการถ่ายทำรายการ
เวทีชาวบ้าน วันที่ ๑๙ ตุลาคม

บรรยากาศเหมือนงานบุญ มีผู้มา
ช่วยงานมากหน้าหลายตา ทั้งชาวชุมชนคนบ้านราชฯ สวนล่างฝืน และพี่น้องเครือข่ายฯ จาก
หมู่บ้านต่างๆ รวมทั้งญาติธรรมชาวอุบลอโคก มีคนทุกเพศทุกวัยตั้งแต่เด็กทารกจนถึงผู้สูงอายุ
และที่มทำงานแต่ละแผนกจะมีที่นั่งติด ชาวชุมชน และนักเรียนทั้งระดับมัธยมฯและประถมศึกษา
จึงดูเหมือนว่าเป็นชุมชนที่มีวิถีชีวิตแบบบุญนิยมที่ผู้คนได้มาสัมผัส

สำหรับที่สหกรณ์ฯ อ.วารินฯ มีผู้ไปใช้บริการมากมายเช่นกัน ทำให้เห็นว่าคนอุบล
นิยมกินเจในช่วงนี้เป็นจำนวนมาก

ความรู้สึกของปทุมมาร่วมบรรยากาศมหกรรมอาหารฯ

คุณณัฐดี ๓๗ ปี อาชีพค้าขาย “รู้สึกประทับใจที่ผักไม่มีสารพิษ
อาจจะกินไม่ได้ทุกวันแต่ในปีหนึ่งขอกินให้บริสุทธิ์ลิบวันก็ยังดีใจ ปีนี้ตั้งใจมากกินอาหารที่นี้ทุกวัน
ในช่วงเทศกาลเจ ในวันแรกๆ ยังเป็นเจเขี่ย ชอบอาหารพื้นบ้านรสชาติกลางๆ และชอบน้ำเสาวรส
เพิ่งมารู้จักลูกเสาวรสที่นี้ มาซื้อไปกินที่บ้าน การจัดงานที่นี้ดูดี สบายๆ มีที่นั่งทานทั้งข้างบน
ข้างล่างให้เลือกวันไหนไม่รีบร้อนจะไปนั่งที่เรือนไทยดูดนตรี แต่ถ้าวันไหนรีบไม่อยากถอดรองเท้า
ก็นั่งข้างล่าง ทุกอย่างจัดได้ดีค่ะ”

คุณนันท์ อุมากร อายุ ๓๐ ปี อาชีพพยาบาล “มาทานอาหารที่นี้เป็นบางวัน อาหารหลากหลายและรสชาติ เคยมาเมื่อสามปีที่แล้ว ในปีนี้มีดนตรีให้ฟังและชอบผักพื้นบ้านที่นำมาทำอาหาร เพราะตามปกติชอบกินแบบนี้ การตัดอาหารสะดวกและอิสระในการตัดดี”

นางสิทธิชัย บุญวิพากษ์ อายุ ๓๕ ปี อาชีพทำงานธนาคาร “งานนี้ดีมีประโยชน์ต่อสุขภาพ ผมมากินที่นี้ทุกวันเสาร์อาทิตย์ ในช่วงเทศกาลเจสิบวันตั้งใจทานอาหารเจตลอด การใช้ระบบบุฟเฟต์ดีสามารถเลือกได้ ตักเองได้แล้วมาจ่ายเงิน แต่ผมคิดว่าเจ้าหน้าที่คิดเงินมีน้อยและคิดช้า ในวันที่มีคนมาเยอะๆ ต้องรอนาน ส่วนองค์กรประกอบอื่นสมบูรณ์ดีทุกอย่าง”

นางบัณฑิต จุฑาบุธ อายุ ๔๗ ปี อาชีพทำธุรกิจ “ในเทศกาลนี้ตั้งใจจะกินเจ มากินตั้งแต่วันแรก แต่ก่อนนี้จะมากินอาหารมังสวิรัตินี้บ้างโอกาส การจัดงานปีนี้ดี ดูแล้วทีมงานมีความพร้อม มีระบบในการจัดการ ชอบเรื่องพืชผักไร้สารพิษ ผมมากินสามเวลา ตอนเช้าบรรยากาศดี ตอนเย็นก็ดีชอบมานั่งบนเรือนไทยและมาดูกิจกรรมเวที ชอบพาครอบครัวมาทานอาหารมื้อเย็น ถ้าเป็นไปได้อยากให้จัดกิจกรรมแบบนี้อาจจะเป็นวันเสาร์-อาทิตย์ คงจะดีไม่น้อยผู้คนที่ได้มาพักผ่อน”

คุณบุญเลิศ สุมาพันธ์ อายุ ๔๗ ปี อาชีพเสริมสวย “มากินเป็นประจำเพราะบ้านอยู่ใกล้ๆ อาหารดีได้หยิบเอง ตักเอง ชอบมากตักมาก ชอบน้อยตักน้อย บางทีเราก็กินไม่มากอาหารไม่เหลือทิ้ง ราคาพอดีไม่แพงไม่ถูก ชอบมากินที่นี้ตอนเช้าและตอนเย็น ส่วนกลางวันซื้อไว้ตั้งแต่เช้า กินแล้วระบบขับถ่ายดี”

นางวันชัย เจริญกุล อายุ ๔๗ ปี อาชีพค้าขาย “ผมมากินตั้งแต่วันแรกของงานเจ กินแล้วสบายตัวเบาตัว และจิตใจสงบดีไม่เครียด บรรยากาศการจัดงานที่นี่ดี ผมมากินสามเวลา ระบบการจัดการดีทำให้เรารู้สึกว่ามีหน้าที่ทำอะไรบ้าง ตักเองเลือกเอง กินเสร็จแล้วก็เก็บถ้วยจานเอง ลูกผมมาก็ได้ทำ ผมได้สอนลูกไปด้วย ตอนแรกเขาจะลุกไปเลย บอกเขาเขาก็ทำ ผมจะพาครอบครัวมากินในวันเสาร์อาทิตย์ ผมรู้สึกว่าคุณคิดเงินมีอัตรายั้ยดี เอ้ออาหารเราเข้าไปแล้วใจเรานิ่งเขาคุยกับเราเป็นกันเอง มีความเป็นที่เป็นน่อง ไม่ซีเรียส สัมผัสได้ว่าไม่เอาเงินเป็นใหญ่ ไม่ใช่แบบแม่ค้าทั่วไป ถ้าไปกินที่อื่นจะไม่มีคุณสมบัติแบบนี้”

พันตำรวจโททิพย์พงษ์ ทิพเกษร อายุ ๕๐ ปี รองผู้กำกับฯ สปต. เปื่อยใหญ่ จ.ศรีสะเกษ “มาเห็นแล้วประทับใจ สื่อให้เห็นหลายอย่าง ชอบการแสดงบนเวทีมีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ และคนที่ทำงานตามร้านต่างๆ ได้แสดงออกเป็นธรรมชาติดีกลมกลืนกับบรรยากาศบทเพลงก็สื่อดี อาหารก็อร่อยแถมราคาถูก”

นางปานรุ้ง สุขเกษม อายุ ๔๑ ปี ผู้รับใช้อุทยานบุญนิยม “งานเจปีนี้ปีแรกที่เรากำหนดแบบระบบตักเอง และเป็นการเข้าค่ายของทั้งชุมชน และใช้ผักไร้สารพิษ ในช่วงแรกมีความกังวลใจกลัวผักไม่พอ จึงติดต่อทางศิระะฮ์โศก ได้ฟักทองและข้าวโพดชั้นปลอดสาร เมื่อถึงเวลาก็พอทำได้แต่จะเป็นเมนูอีกแบบหนึ่ง ก็ถือว่าผักพอเพียง ปีนี้ระบบการทำงานลงตัวเยอะถือว่าไม่เหนื่อยกันมาก ทุกปีต้องมานอนค้างกันแออัดกันมากและต้องตื่นกันมาแต่เช้า แต่ปีนี้ก็ได้เข้าไปพักในบ้านราชา เพราะน้ำไม่ท่วมเหมือนปีก่อนๆ ยอดคนที่มารู้สึกว่าจะลดลงนิดหนึ่ง

อาจจะเป็นเพราะเราขึ้นราคา ถ้าตัดข้าวราดแกงหนึ่งอย่างราคา ๑๐ บาท ถ้าสองอย่างขึ้นไปราคา ๑๕ บาท ใส่ถุงราคา ๑๒ บาท และอาหารพิเศษราคา ๑๕ บาท การทำงานจะมีปัญหาตอนแรกๆ เรื่องจัดรูปแบบร้าน กว่าจะลงตัวก็ประมาณสามวันจัดไปจัดมาอยู่สามวัน วันที่สามจึงลงตัว บรรยากาศก็ใช้ได้ งานครั้งนี้เราปรับหลายอย่างทั้งใช้

ผักไร้สารพิษ ผักพื้นบ้านใช้น้ำมันงาในการปรุงอาหาร และใช้ระบบลูกค้าบริการตนเอง(ตักเอง) การทำงานเน้นคุณธรรม คือ ๕ ส. ๗ อ. และสาธิตยธรรม ๖ ไม่มุ่งเน้นที่ปริมาณมาก จะมุ่งเน้นที่รายละเอียด การอ่านจิตใจความสัมพันธ์กับหมู่มุ่

ปีนี้การทำงานมีปัญหาหน้าอย่างมาก ตกกลางเป็นมติแล้วก็เอาตามกันจึงไม่ขัดแย้งกันเท่าไร ประชุมตกลงกันในที่ประชุมแล้วก็จบ ตั้งแต่ทำงานมาประชุมกันสองครั้งและฟังเทศน์วันหนึ่ง ปีนี้ลงตัวขึ้น พวกเราไม่เหนื่อยกัน เด็กๆก็พอเป็นไป ปีนี้เราแบ่งกำลังเป็นสามส่วน มีทั้งสหกรณ์อยู่ ผังวารินฯ ร้านอุทยานฯ ที่อุบล และยังมีส่วนหนึ่งที่เตรียมงานในบ้านราชฯ คือทีมกลสิกรรม แม้แบ่งที่ทีมงานกันและงานก็เยอะแต่ไม่เหนื่อยกันมาก ปีก่อนๆทุ่มกำลังมาที่นี้เยอะและทำงานเหนื่อย เวลาจะนอนจะเข้าห้องน้ำรู้สึกยุ่งไปหมดต้องทนเอา แต่ปีนี้นอนสบายๆ แถมตื่นไม่เช้ามาก ออกจากชุมชนตี ๔ และคนที่นอนที่นี้ก็ตื่นตี ๔ หลังจากงานเจผ่านพ้นไปร้านเราก็ไม่ปิด เพราะอยู่ในช่วงเข้าพรรษาเราต้องการให้คนมากินเจอย่างต่อเนื่องและสามารถจัดสรรทีมงานคือทีมเก่าก็ทำงานถึงวันอาทิตย์หยุด ทีมนี้ลิตทำต่อ และวันจันทร์เป็นทีมนักเรียนและครู หมุนเวียนกัน ยอดขายปีนี้จะเกาะกลุ่มไม่ลดวูบเหมือนปีที่แล้ว ถือว่าคนกินสม่าเสมอไม่วูบวาบมาก และผังวารินฯก็ขายดีขึ้น”

นางแสง บุญชู อายุ ๖๐ ปี ญาติธรรมกลุ่มอุบลอศอก “รู้สึกดีใจที่คนมากินเยอะ ผมมาช่วยทุกวันถึงบ่ายโมงกว่าก็กลับ มาช่วยตรงจุดขายข้าวส่วนมากไม่ค่อยมีคนยกมา บางที่ยกไม่ทัน ปีนี้ข้าวขายดี นุ่มดี ผมว่าคนใหม่ๆ มากินเยอะ คงปากต่อปาก ว่าที่นี้ขายถูกและไร้สารพิษ รู้สึกว่าตัวเองได้มาทำบุญ ก็เต็มใจมาช่วย”

นางธินบุญ อโศกตระกูล อายุ ๔๒ ปี ชาวชุมชน แม่ครัวแผนกแกงและน้ำพริก “ในแต่ละวันทำแกงออกไปประมาณ ๓๐-๔๐ หม้อ และการที่ใช้ผักพื้นบ้านมาทำอาหารยากพอสมควร ต้องใช้ความสามารถเป็นพิเศษ ต้องดัดแปลง ใช้ฝีมือมากๆ อาหารในงานนี้เป็นเมนูหิน เพราะแล้วแต่วัตถุดิบและต้องทำแบบหลากหลาย มีลูกฐาน ๔ คน เริ่มทำงานตั้งแต่ตี ๔ ครั้ง ในการมาร่วมงานครั้งนี้ทำให้เราออกจากภพ ซึ่งเคยอยู่ร้านอาหารมานาน มันเบื่อ ก็เลยคิดว่าจะไม่ทำงานนี้อีก แต่พอมาทำในงานนี้ก็ได้รับบรรยากาศหนึ่ง งานนี้ยกชุมชนทั้งหมู่บ้านออกมาเลย และ

การมีลูกเล็กๆมาด้วย ก็ไม่ได้เป็นอุปสรรคในการทำงาน เพราะลูกอยู่กับทุกคนได้ มีกลุ่มเพื่อนวัยใกล้เคียงกัน ได้รับประโยชน์ส่วนตัวในงานนี้คือต้องควบคุมอารมณ์ของตนเอง ใจเย็นได้ไม่ใช้อารมณ์กับลูกหลาน แม้บางครั้งเขาจะทำอะไรที่ไม่ถูกใจ ได้เอาการะทั้งลูกตนเองและลูกหลาน”

คุณหนู นามภักดี อายุ ๓๖ ปี เกษตรกรเครือข่ายกสิกรรมไร้สารพิษ บ้านนาเยี่ย “ในปีนีปลูกถั่วฝักยาวมาส่งที่อุทยาน ปลูกถั่วเองไม่ได้ไปซื้อจากคนอื่น ในแต่ละวันส่งประมาณ ๔๐ กิโลกรัม ได้เตรียมการก่อนงานเจประมาณสองเดือน ตามปกติจะมาขายผักที่นี่ มีการประชุมกันทุกอาทิตย์ ซึ่งวางแผนปลูกผักเตรียมงานเจและงานปีใหม่ต่อกันไปเลย ที่มาช่วยงานตรงนี้คือวันที่ว่างเอาผักมาส่งก็อยู่ช่วยงานหันเตรียมก่อนบ้าง ล้างผักบ้าง ในปีนี้เห็นคนมากินเจเยอะก็ดีใจ และการทำงานที่นี้ก็ช่วยกันดีมีทั้งเด็กทั้งผู้ใหญ่ช่วยกัน และประโยชน์ที่ตนเองได้คือ กินเจ และอยู่กับคนที่นี่มีศีลธรรมซึ่งจะได้ข้อคิดเรื่องธรรมะ บางที่มีปัญหาจากบ้านพอได้คุยกับคนนั้นคนนี้ ทุกข์ก็เบาลง”

นิสิตดาวพร ชาวนิลฟ้า อายุ ๔๑ ปี ประธานเครือข่ายกสิกรรมไร้สารพิษราชธานีโฮก “เราเริ่มประชุมกับทีมผู้ผลิตผักไร้สารประมาณสองอาทิตย์ มี ๔ กลุ่มหมู่บ้านคือหนองหว้า ลำโรงนาเยี่ยและน้ำซุ่น จัดเวรผลัดเปลี่ยนกันมาส่งผักและมาช่วยในงาน แต่พอถึงงานผลผลิตเขาจะต้องส่งทุกวันเพราะผักจะแก่ก่อน จึงได้มาทุกวัน”

ปีนี้ได้ข้อมูลจากปีที่แล้วจึงมีการแก้ไขเพื่อมีผักใช้ให้เพียงพอ ปีนี้ไม่คาดคิดว่าเครือข่ายจะผลิตได้เยอะเกินโควต้า เป็นปีแรกที่ร้านใช้ผักไร้สารพิษร้อยเปอร์เซ็นต์ จึงต้องใช้ความพยายามพักทอง พัก และข้าวโพดได้ติดต่อทางเครือข่ายศิริระหอโศกไว้ตั้งแต่ปีกลาย การใช้ผักไร้สารพิษจึงเข้าเป้า แต่ก็มีอุปสรรคบ้างในการที่เราซื้อผักจากเครือข่าย เพราะจะกำหนดเมนูไม่ได้ จึงต้องมาเปลี่ยนค่านิยมของผู้บริโภค และต้องใช้วิธีการดัดแปลง เช่น เราเปลี่ยนจากแคโรททีนมะละกอทามาใช้ตกแต่งอาหารให้มีสีสัน และการทำอาหารประเภทซูปผักพื้นบ้าน และลาบ ซึ่งก็ได้รับความนิยมนจากผู้บริโภคเป็นอย่างดี คิดว่าในปีหน้าจะต้องวางแผนให้ดีกว่านี้ ต้องเรียนรู้ว่าจะปลูกช่วงไหนจึงจะทันงานเจ และจะปลูกแบบไม่ซ้ำซ้อนกัน คิดว่าจะรักษามาตรฐานและคุณภาพของสินค้าของตลาด และได้พัฒนาทั้งคนปลูกคนกินไปพร้อมๆกัน ทางเครือข่ายนอกจากจะมาขายผักก็ยังมาช่วยงานเหมือนพี่เหมือนน้องกัน ได้เอื้อเพื่อเหมือนมงานบุญ เห็นได้ชัดว่าเป็นมทกรรมงานเจที่ยิ่งใหญ่ของชาวจังหวัดอุบลราชธานี เราก็กินมาหลายปี แต่ปีนี้เห็นเป็นรูปธรรมชัดเจนขึ้น ระบบบุฟเฟต์ คือ ระบบพี่ระบบน้อง ตักเอง เก็บเอง บริการตนเอง คิดว่างานนี้ได้บุญทั้งผู้ซื้อผู้ขาย

สำหรับสิ่งที่ตนเองฝึกฝนในงานนี้คือ ทำอย่างไรจะทำงานโดยไม่ใช้อารมณ์ในการทำงาน ทำอย่างไรจะยอมรับฟังคำติเตียนหรือข้อคิดเห็นของผู้อื่นที่ไม่ตรงกับเรา และจะบริการผู้อื่น ช่วยเหลือผู้อื่นในส่วนที่เราทำได้ มีความสุขในการทำงานงานนี้ทำงานกับคนจริงๆ เป็นสิ่งที่ได้เรื่องจิตวิญญาณ บางครั้งก็เห็นกิเลสของตนเองเวลาลูกค้าตัดกเยอะก็เห็นจิตตระหนี่ของตน งานนี้ได้บำเพ็ญทานบารมีและเมตตาบารมี จะพยายามพัฒนาเรื่องนี้ให้มากขึ้น”

นิสิตดินเงิน ชาวนิลฟ้า อายุ ๔๙ ปี แผนกล้างผัก “แผนกล้างผักเน้นหลักว่าจะบริการผักที่ประณีต สะอาด ลูกค้ำที่มากินอาหาร เขาไว้วางใจเรื่องความสะอาด เราก็ต้องเต็มใจที่จะ

ทำให้เขาได้รับในส่วนนี้ การบริหารจัดการมีการวางแผนว่าจะวางแผนอย่างไรให้ผู้มารับบริการสะดวก หยิบง่ายและนำหยิบ วางแผนเตรียมการประมาณสองอาทิตย์ มีทีมทำงานสองคน การทำงานครั้งนี้เป็นการเตรียมความพร้อมเพื่อทำงานในช่วงงานปีใหม่ ปีนี้ลงตัว ไม่เหนื่อย และผักก็เสียหายน้อยลง การเข้าค่ายพณิชยกรรมครั้งนี้ ทั้งการทำงานและสภาวะจิตใจดีมาก ในช่วงนี้

บำเพ็ญเรื่องระวางอารมณ์ก่อนงานและทำได้ประมาณ ๙๕% การทำงานร่วมกับผู้อื่นก็ดี ลดภาวะการเอาแต่ใจตัวเองลง เรื่องกินอยู่หลับนอนก็ทำได้ดี อาจจะไม่อดทนตื่นเช้าบ้าง แต่ก็กินหนึ่งมื้อได้”

นางสาว อจ:รัศม์ ผู้รับใช้ฐานกสิกรรม “ในการเข้าค่ายพณิชยกรรมครั้งนี้ ได้แบ่งงานกัน ทีมกสิกรรมได้จัดทีมไปช่วยที่แผนกล้างจานและเก็บขยะ รวมทั้งเก็บผักไปส่ง การเก็บผักจะมีสองทีม คือทีมเก็บในบ้านราชา และเก็บที่สวนไผ่พลัง เราวางแผนงานเพื่อนานในชุมชนจะไม่ชะงัก ได้จัดตัวบุคคลลงพื้นที่ไว้ เพื่อให้เกิดการทำงานต่อเนื่อง ในขณะที่เดียวกันจะเน้นประสิทธิภาพสูงสุดเท่าที่เราจะทำได้ จัดบุคคลลงพื้นที่ไม่มาก ๔-๕ คน แต่มีความก้าวหน้าไปมาก เป็นการช่วยสนับสนุนทางด้านร้านเจเป็นอย่างมาก ในช่วงนี้เราเพาะต้นผักเป็นหมื่นต้น พวกกะหล่ำปลี มะเขือเทศ มะเขือพันธุ์ต่างๆ และพริก ขณะนี้เราลงถั่วฝักยาว กวางตุ้ง ค่ะน้า ที่ตลาดอารียะเพราะจะได้ผลก่อนที่เราจะจัดงานปีใหม่ เพื่อที่จะมีผักไว้รองรับและส่งไปที่อุทยานด้วย ช่วงนี้ทีมกสิกรรมไฟแรง เพราะได้ระบบงานที่ค่อนข้างจะก้าวหน้า มีการใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วย มีความพร้อมของเครื่องมือและตัวบุคคล จึงใช้แรงคนและใช้เวลาน้อยในการทำงาน”

นางเชษฐา อ่อนเอ็นเทียง: อายุ ๑๕ ปี สส.ธ.ชั้น ม. ๓ “ได้รับผิดชอบในทีมทำเต้าหู้ มีทีมงานเจ็ดคนมีชั้น ม.๓ สองคนและชั้น ม.๑ ห้าคน พ่อฐานคือนิสิตกัลยาตรง ตื่นมาทำตั้งแต่ตีสองนอนสามทุ่มครึ่ง แต่ถ้ามีเต้าหู้อยู่ที่ตีสี่ การทำงานช่วยกันดี ถ้าใครเหนื่อยก็สลับกันพัก ทีมงานมีประสบการณ์ในการทำอยู่แล้ว จึงจัดสรรทำงานเป็นระบบได้ดี ในการทำงานผมจะต้องควบคุมตัวเองเรื่องโมโห เวลาทำเต้าหู้มันจะหงุดหงิด ถ้ารู้สึกหงุดหงิดจะไปทำงานอื่นก่อน ประโยชน์ที่ได้จากการทำงานนี้คือ ได้ฝึกการเป็นผู้นำ การประมาณคำนวณว่าจะต้องทำเต้าหู้เท่าไรจึงจะพอดี และฝึกการอยู่ร่วมกันกับคนอื่น เรียนรู้นิสัยและจริตที่แตกต่างกัน ทำอย่างไรจึงจะทำงานด้วยกันด้วยดี”

ธิดามาตุก ล้าข้ามฝัน อโศกธ:กุล “ปีนี้ปีนี้ที่เราจะทำงานเจแบบการเข้าค่าย ทั้งชุมชนทุกฐานะ การเข้าค่ายครั้งนี้ใช้หลักสูตราณียธรรม ๖ ๗๐. จะมีเรื่องของธรรมะและสุขภาพ การใช้ิริยาบท การหายใจ การใช้อารมณ์กับการงานที่ดี และเรื่องของ ๕ ส. แต่ละฐานงานจะต้องเน้นเรื่องเตรียมภาชนะเก็บภาชนะล้างเองและปิดกวาดให้สะอาด การเข้าค่ายครั้งนี้

จะทำแบบสนุกสนานแบบพีแบบน้องไม่ซีเรียสกับงาน ไม่จริงจังต้องเอาเป็นเอาตายกับงาน แต่จะทำงานไปพลางฝึกฝนตนเองกับการงาน ซ้ำเลื่องดูจิตใจ ซ้ำเลื่องดูการงาน แล้วปรับใจไปเรื่อยๆ ได้พบภาพที่คนทุกฐานะปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่ตั้งเอาไว้เป็นอย่างดี ดิฉันให้คะแนน ๘๕ คะแนน เพราะสามารถกินอาหารดี ไม่ล้มป่วยกลางงาน การเข้าค่ายครั้งนี้ถือว่าประสบผลสำเร็จ รู้สึกว่าเป็นงานที่เน้นทั้งอุดมการณ์ งานในครั้งนี้เราจะใช้ผักไร้สารพิษ เน้นการบริการตนเอง การปรุงอาหารด้วยน้ำมันงาและการทำงานอย่างเชื่องร้อย มีเครือข่ายเอาผักไร้สารพิษมาส่งและช่วยทำงานตลอดทั้งวัน ฉะนั้นงานนี้จึงมีทั้งคนทำงานฟรี อาหารไร้สารพิษ ความเป็นมิตรเป็นที่เป็นน้องได้เป็นอย่างดี เป็นภาพที่หาดูได้ยาก ตอนเย็นจะมีร้องเพลงกันอย่างว่าเริงเบิกบานสนุกกว่าทุกปี”

ร้านมังสวิรัตีสี่มาอโคก จ.นครราชสีมา

เริ่มก่อนเข้าเทศกาลกินเจ สมณะเทศนาแล้วว่า เทศกาลเจปีนี้อยู่ในช่วงรำลึกถึงเหตุการณ์ ๑๔ ตุลา พอดี ซึ่งท่านก็ไปค้นมาจากอินเทอร์เน็ตทาง <http://www.thai.net/guanim> ได้ว่า ตามประวัติที่ทำให้เกิดประเพณีกินเจขึ้นมา ก็เพื่อเป็นการรำลึกถึงบรรพบุรุษชาวจีน ๙ คนผู้เสียสละต่อสู้กับชาวแมนจูที่เข้ามายึดครองประเทศจีนอยู่ในขณะนั้นแต่ไม่สำเร็จ จึงถูกประหารชีวิตโดยการตัดคอ และโยนลงสู่แม่น้ำหลังจากนั้นก็มีการวิญญูณทั้ง ๙ ไป ชาวจีนจึงยกย่องให้ชายทั้ง ๙ เป็นเจ้าแห่งเทศกาลกินเจ เมื่อถึงเทศกาลกินเจ ก็คือการไว้อาลัยให้บุคคลทั้ง ๙ คน ซึ่งเราเรียกกันว่า เจ้า วันกินเจวันแรกก็จะตรงกับวันสุดท้ายของเดือนที่แปดนับจากปฏิทินจีน ถ้าดูจากปฏิทินจีน เทศกาลกินเจก็จะตรงกันทุกปี ดังนั้นการกินเจของเราปีนี้บางคนอาจจะถือโอกาสเป็นการรำลึกถึงผู้เสียสละในเหตุการณ์ ๑๔ ตุลา หรือ พฤษภาคมด้วยก็ได้

ปีนี้สี่มาอโคกเปิดบริการอาหารเจเพียงแห่งเดียว โดยพิจารณาตามกำลังของคนที่มียู่

นักเรียนก็แบ่งครึ่งหนึ่งอยู่วัด ครึ่งหนึ่งไปร้าน พวกที่ร้านอ่อนล้า หรือมีปัญหาาก็ให้กลับวัด เปลี่ยนคนอยู่วัดออกไป ทั้งผู้ใหญ่ก็เช่นกัน เมื่อเลิกงานแล้วในตอนเย็นก็จะมีการสรุปรงานด้วย โดยมีสมณะ และสิกขมาตุไปเป็นประธาน สลับกันวันเว้นวัน ระหว่างร้านอาหาร กับที่วัด

กำหนดเป้าหมาย

ในการไปทำงานครั้งนี้ที่ประชุมเตรียมงานได้กำหนดเป้าหมายร่วมกันไว้ดังนี้

๑. เพื่อปฏิบัติธรรมเป็นทีม ทำงานเป็นทีม
๒. เพื่อศึกษาแบบบูรณาการที่เข้มข้น
๓. เพื่อเพิ่มทักษะ
๔. เพื่อศึกษาโลกวิทู
๕. เพื่อส่งเสริมการกินอาหารมังสวิรัต และ อาหารเจ

ขยายเวลา

ปกติเริ่มขายตั้งแต่ ๖.๐๐-๑๔.๐๐ น. เราก็เพิ่มเวลาให้ไปเลิก ๑๖.๐๐ น. เช่นเดียวกับปีก่อนๆ

เน้นเพื่อสุขภาพผู้บริโภค

จะมีการประชาสัมพันธ์เป็นระยะๆ เป็นการแนะนำหรือส่งเสริมให้คนเราหันมาบริโภคผักไร้สารพิษ กันมากขึ้นเพื่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม ทางคुरुสัมมาสิกขาที่อาศัยวิชาเรียนศิลปะ ให้นักเรียนเราทำโปสเตอร์รณรงค์เรื่องนี้มาติดทั่วร้านเลย

ตลาดนัดผักไร้สารพิษ

วันศุกร์ที่ ๑๕ และ ๒๒ ต.ค. เริ่มเปิดตลาดนัดผักสดไร้สารพิษ โดยความร่วมมือจากกสิกรของเครือข่าย“วังสีเมฆ” (คือวังน้ำเขียว, สีมาอโศกและเมฆาอโศก) นำผลิตผลต่างๆ มาเปิดบริการขายเองเป็นครั้งแรก ซึ่งจัดไว้อยู่ที่ชั้นบนของร้าน มีลูกค้าขึ้นไปอุดหนุนพอสมควร กสิกรผู้ชายบอกว่า ดีใจมากที่ได้มาเปิดตลาดที่นี่ มาแล้วไม่ผิดหวัง เพราะได้มาพบพี่ๆ น้องๆ ผักก็ขายได้ แกรมได้กินอาหารเจฟรีอีก ถ้าผักเหลือก็ไม่ต้องกลัวเพราะนโยบายที่ร้าน และที่วัดจะรับซื้อหมดอยู่แล้ว จึงเป็นบรรยากาศที่อบอุ่นสบายๆ ไม่วุ่นวาย ไม่เหมือนตลาดสดทั่วไป

ล่องไปดูผู้ที่ไปทำงานกันบ้าง

ข้าวหอม (ก้อย) นักเรียนม.๖ “สำหรับปีนี้ก็ค่อนข้างดีกว่าทุกปีค่ะ เพราะจัดสถานที่ขายอยู่จุดเดียว คือ มร.ส. มีผู้สนใจอาหารเจกันเยอะ มีลูกค้าเก่าอยู่แล้ว คนใหม่ก็มีพอสมควรค่ะ ทำให้พวกเราผู้ทำงานต้องกระตือรือร้น ขวนขวายมากขึ้น เมื่อลูกค้ามากันเต็มร้านจนไม่มีที่พอจะนั่งกิน ก็ต้องจัดโต๊ะเก้าอี้เสริม ส่วนผู้ที่ขายอาหารก็แทบจะไม่ได้กินข้าวเลยคะ

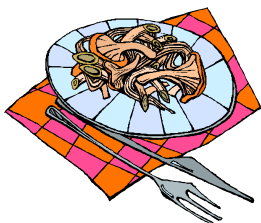
สำหรับตัวก้อยเอง ได้มีโอกาสมาร่วมขายอาหารก็รู้สึกตื่นเต้นตั้งแต่วันแรกจนถึงวันสุดท้ายคะ ยืนตลอด นี่ดินะคะที่บริการเขาแบบบุฟเฟต์ หนูเพียงแค่ยืนตักอาหารใส่ถาด ยังยืนจนขาบวม...ไม่รู้ว่าจะบวมทั้งตัวด้วยรีเปล่า เพราะตัวเองก็ชิมอาหารมากด้วยคะ”

น.ส.เกียรตินวลนิน (หญิง) นักเรียน ม.๓ “หนูรับขายส้มตำคะ ก็แทบไม่ได้นั่งเหมือนกัน คนมาเยอะมากช่วง ๕ โมงเช้าถึงบ่ายโมง ตำส้มติดต่อกันหลายๆครก จนบางครั้งถึง...จำไม่ได้ว่าใครสั่งอะไร ตำไทยหรือตำลาว บางทีเขาสั่งอย่างเราก็ไปทำอีกอย่าง แอ้..!! แต่เขาก็ชิมนะคะว่าอร่อย บางคนสั่งทานครั้งหนึ่งเสร็จแล้วติดใจ สั่งใส่ถาดกลับไปบ้านอีก ๒ ถาดก็มี นานๆจึงจะได้นั่งซักที ก็รู้สึก ...แฮ้อ..โลงอกคะ!”

นิธิตอรณแสง ม.วช. ปี๓ “ปีนี้เหนื่อยมากเพราะต้องขับรถรับ-ส่ง และอยู่แผนกจัดหาวัตถุดิบทำอาหารด้วย ส่วนมากเราใช้ผักไร้สารพิษจากเครือข่ายถึง ๙๕% ที่ซื้อจากตลาดเพียง ๕ % เท่านั้น ผักที่นำมาก็เป็นผักพื้นบ้าน เช่น ตำลึง, ผักบุ้ง, ผักปลัง, หัวปลี ส่วนพวกผักสลัด, ผักกาด, แดงกวา, แครอท, บีทรูท จะได้จากวังน้ำเขียว และวังม่วง”

นิธิต่องฟ้า ม.วช. ปี ๓ ทำหน้าที่ดูแลร้านใบหญ้า(ขายของแห้ง)และประชาสัมพันธ์

“ประทับใจพลังรวมของพวกเรา ซึ่งปีนี้เรารวมกันอยู่ร้านเดียว และเน้นเป้าหมายไม่มุ่งทำงานเพื่อหาเงินซื้อรถ ซื้อของอะไรเช่นอย่างปีก่อนๆ ปัญหาคือ บริหารจัดการได้ไม่ดีนัก คนไม่เหมาะสมกับงานจึงทำให้ต้องพูดมาก บอกสอนมาก ก็เหนื่อยคะ เหนื่อยกับอัตตาตัวเอง ไม่อยากบอก ไม่กล้าบอกเขา เพราะกลัวเขาสวนกลับ หรือไม่ก็ทำหน้าบึ้ง ก็อาศัยบอกให้ที่ประชุมช่วย หรือรายงานสมณะ, ลีขมาตุ ถือเป็นโอกาสระบาย อีกทางหนึ่งก็ให้ท่านช่วยด้วย งานนี้ได้ปฏิบัติธรรมต่อสู้กับอาหารใหม่ๆที่มีมาหลายชนิด ทำให้กำหนดมือไม่ค่อยได้ เพราะใจที่อยากจะลองชิม แต่สิ่งที่คิดว่าเจริญขึ้นก็คือได้เข้าใจ และวางใจกันกับเพื่อนร่วมงานมากขึ้น เนื่องจากทำงานเป็นทีม ร่วมทำ ร่วมแก้ปัญหาพร้อมทุกข์ด้วยกัน”

ร้านมังสวิรัตปทุมอโศก จ.นครปฐม

ช่วงเทศกาลเจ กลับมาใช้ระบบคูปอง เนื่องจากไม่สามารถดูแลได้ทั่วถึง และตัดอาหารให้ลูกค้า ในราคากับข้าว ๒ อย่าง ๑๐ บาท ซึ่งทำให้บริการได้รวดเร็วขึ้น เปิดขายตั้งแต่ ๐๕.๐๐-๑๓.๐๐ น. หลังจากนั้นนำอาหารใส่ถุงมาวางขายด้านหน้าร้าน มีผู้มาใช้บริการปกติ

ผักที่นำมาปรุงอาหารเป็นผักไร้สารพิษเพียง ๔๐% จากกลุ่มเพื่อนบุญ, แม่บ้านรอบชุมชนปทุมอโศก และจากพุทธสถาน ยังคงใช้ผักจากตลาดในการปรุงอาหาร

บริหารงานด้วยทีมนิสิตสัมมาสิกขาลัยวังชีวิตทั้งหมด ส่วนมากจะเป็นนิสิตผู้อายุยาว เนื่องจากนิสิตหนุ่มๆสาวๆกำลังอยู่ในช่วงสอบของมหาวิทยาลัยข้างนอก

มีแผนกอาหารของนักเรียนสัมมาสิกขาระดับชั้น ม.๑-ม.๖ คละกันไป ร่วมบริหารจัดการ หัดเรียน หัดขาย โดยทำโครงการ รายรับ-รายจ่าย และบูรณาการเป็นวิชาต่างๆ ถึง ๑๑ วิชา เช่น วิทยุ, คณิตฯ, ภาษาอังกฤษ, ไทย ฯลฯ เป็นการฝึกหัดให้เด็กแก้ปัญหา มีการสรุปงาน ๒ วันต่อครั้ง ปัญหาที่เกิดขึ้นเนื่องจากการเตรียมงานซุกซลัก เนื่องจากเด็กอยู่ในช่วงปิดเทอม

ในวันที่ ๑๖ ต.ค. นักเรียนสัมมาสิกขาปทุมอโศก ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ กลุ่มเทียบหอย ต.ญ.ไพพรรณหม สหชาติมานพ อายุ ๑๑ ปี ชนะเลิศรางวัลที่ ๑ การแข่งขันประกวดจอยมูร์ตะหลิวน้อย(การทำอาหารเจ) ที่ศูนย์การค้าแพลชั่นไอซ์แลนด์ มินบุรี จากผู้เข้าแข่งขัน ๒๔ คน ด้วยเมนูข้าวห่อสาหร่ายและเมี่ยงคุณนาย รับเงินรางวัลเงินสด ๑๐,๐๐๐ บาท(หักภาษี ๕๐๐ บาท) ถ้วยเกียรติยศของ พ.ต.ท.ดร.ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี และของรางวัลจากผู้สนับสนุนรายการ โดยมีครูขวัญรัก นาวาบุญนิยม เป็นผู้ฝึกสอน

ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย สาขาหน้าสันตืออศก

ใช้ผักไร้สารพิษ ๑๐๐ % และใช้น้ำมันงาในการปรุงอาหาร เปิดบริการตั้งแต่ ๐๖.๐๐-๑๔.๐๐ น. ใช้ระบบบุฟเฟต์ในราคาบุญนิยมระดับที่ ๓ ต่ำกว่าหุน อิ่มเอง อิ่มละ ๒๐ บาท บริการในช่วงเทศกาลอาหารเจ สามารถกินได้ทุกอย่างในร้าน จะตักอาหารก็รอบก็ได้จนกว่าจะอิ่ม โดยมีเป้าหมายให้ผู้ที่ต้องการจะกินเจในช่วงนี้ ได้ทดลองกินอาหารเจหลายๆอย่าง สวนกระแสบ้านค้าข้างนอกที่ขึ้นราคาในช่วงเทศกาลกินเจ ลูกค้า ๙๕ % ช่วยกันล้างจานและประทับใจในบริการ และปรากฏว่าเศษอาหารเหลือน้อยลงจนเห็นได้ชัด สำหรับอาหารใส่ถุงราคาถุงละ ๑๕ บาท ข้าวเปล่าถุงละ ๓ บาท

พิเศษร้านกู่ดินฟ้า มีผลไม้ไร้สารพิษ ลองกองจากธรรมชาติอศก จ.ชุมพร และส้มโอ จำหน่าย

ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย สาขาจังหวัดเชียงใหม่

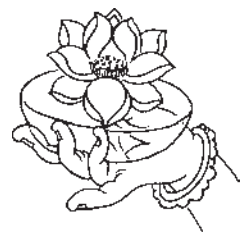
ที่เชียงใหม่มีร้านอาหารเจเปิดมากมายถึง ๔๐ ร้าน สำหรับร้านชมรม.ช.ม. เปิดบริการตั้งแต่ ๐๖.๐๐-๒๐.๐๐ น. ใช้ผักไร้สารพิษ ๑๐๐% จากกลุ่มฮอมนบุญ บ้านแม่ลาย จ.แพร่ และผักป่า-ผักพื้นบ้านจากดอยแพ่งค่า ในการปรุงอาหาร มีเห็ดหอมสด และเห็ดนางฟ้าจากบ้านพืชผักนำมาปรุงอาหาร มีผักพื้นบ้านเหลือเพื่อในการนำมาปรุงอาหารหลังจากที่หวั่นใจว่าจะไม่มีผักไร้สารพิษปรุงอาหาร

ใช้ระบบบุฟเฟต์ กับข้าว ๑ อย่าง ๘ บาท ๒ อย่าง ๑๐ บาท ๓ อย่างขึ้นไป ๑๕ บาท ลูกคาล้างจานเอง แจกน้ำสมุนไพร เช่น น้ำหญ้าถอดปล้อง, น้ำตะไคร้, น้ำใบเตย

เปิดซุ้มร้านค้าชุมชน จำหน่ายอาหารแปรรูป ข้าวห่อสาหร่าย แยม น้ำข้าวกล้อง ชุปงา น้ำสมุนไพร มีแผนกอาหารตามสั่ง จานละ ๑๐ บาท พิเศษ ๑๕ บาท อาหารตามสั่งเป็นที่นิยม เช่น ผัดผักป่า ผัดเห็ดหอม ผัดผักพื้นบ้าน ผัดผักปลังไฟแดง

ชาวชุมชน คนวัด นักเรียนลัทธิมาลิกขากฎาฟ้าฟ้า และญาติธรรม มาช่วยงานกันอย่างคึกคัก มีการนำขวดน้ำพลาสติกมารีไซเคิลเป็นรูปนกและไดโนเสาร์ สร้างสีสันให้กับร้านยิ่งขึ้น

เทศกาลกินเจ'๕๗ กำลังจะผ่านพ้น สิ่งที่น่าเสียดสละทุกคนได้รับ เป็นความดีมีคุณค่าแห่งเวลาชีวิต ...ชาวอศกเป็นนักรวมมังสวิรัตที่ส่งเสริมให้ชนทุกเพศทุกวัยกินอาหารปราศจากเนื้อสัตว์ ไม่เบียดเบียนทุกชีวิต ผู้ที่ได้มาสัมผัสสัมผัสพินิจนั้น นับตั้งแต่มาซื้ออาหารเจ มากินอาหารที่ร้าน มาช่วยเตรียมวัตถุดิบ-ปอก-หั่น-เด็ด ไปจนถึงปลูกผักไร้สารพิษมาส่ง ตลอดจนถึงเรา...ชาวอศกที่อยู่ร่วมทุกข์ร่วมสุขเอง ก็ได้ฝึกหัดขัดเกลาตน ทำงานเป็นทีมด้วยหลากหลายวิถีการ ไม่เบียดเบียนใจผู้ร่วมงานบุญ เอาใจใส่กัน โดยมีงานเจเป็นสื่อเชื่อมโยง

... นี่มิใช่หรือ สังคมเมตตาชนที่เกิด ที่เป็นขึ้นแล้ว สะดุดตา สะดุดใจกันบ้างไหมเอ๋ย?

 จุกพญาเร้ง

กินเจตลอดชีวิต พิชิตหวัดนก

๑ กิจธรรม

ช่วงที่เขียนเป็นช่วงเทศกาลกินเจพอดี และเป็นช่วงที่ใช้หวัดนกกำลังระบาดคร่าชีวิตทั้งคนและสัตว์อย่างไม่หยุดยั้ง มีข่าวว่าระบาดไปถึงหมูได้ด้วย และเคยมีรายงานจาก ดร.กุมารา นายแพทย์ผู้อำนวยการอนามัยโลก (WHO) ประจำประเทศไทย เปิดเผยว่า เคยมีรายงานเรื่องหมูติดใช้หวัดนกที่ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน เมื่อ ๒ ปีก่อน เนื่องจากหมูกินซากไก่ดิบ ที่ติดเชื้อใช้หวัดนก ส่วนที่ประเทศไทยยังพิสูจน์ไม่เสร็จว่าหมูที่ล้มตายเป็นเหล่าที่จังหวัดปราจีนบุรีติดใช้หวัดนกหรือเปล่า ?

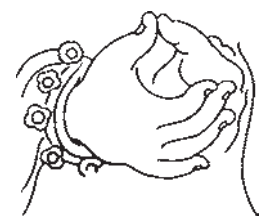
แต่ก่อนเคยมีการถกเถียงกันว่า เชื้อใช้หวัดนกระบาดถึงคนได้หรือไม่ ? วันนี้ที่ย่อมรับกันแล้วว่าระบาดถึงคนได้ และเสียชีวิตไปหลายรายแล้ว

จะเห็นว่าการบริโภคเนื้อสัตว์ไม่ว่าจะเป็นหมู ไก่ หรือเป็ด ปัจจุบันไม่ค่อยปลอดภัยนัก แต่ก่อนสมัยโบราณปู่สังกะสาอย่าสังกะสี ไม่ได้มีข่าวร้ายแรงเกี่ยวกับโรคเหล่านี้ เนื่องจากการเลี้ยงสัตว์สมัยนั้นเลี้ยงแบบค่อนข้างเป็นธรรมชาติ สัตว์จึงแข็งแรงตามธรรมชาติ ไม่เหมือนการเลี้ยงแบบเป็นอุตสาหกรรมในปัจจุบันที่สัตว์ต้องอยู่ปะปนกันอย่างแออัด เป็นพันเป็นหมื่นตัว ต้องฉีดยา ให้ฮอร์โมนเพื่อกระตุ้นการเจริญเติบโต ต้องให้ยาปฏิชีวนะมากมายทำให้

สัตว์อ่อนแอ ไม่สามารถต้านทานต่อไข้หวัดได้ สัตว์จึงเป็นหวัดที่รุนแรง และแพร่กระจายมาสู่ผู้บริโภค เมื่อคนบริโภคอาหารที่อ่อนแอและมีเชื้อโรคร่างกายจึงไม่แข็งแรงและติดเชื้อโรคได้ง่าย อวัยวะต่างๆ จึงถึงเหตุแห่งความเสื่อมได้ง่ายๆ เช่นกัน โรคแห่งความเสื่อมต่างๆ จึงได้ประดังประเดมาสู่คนไม่ว่าจะเป็นโรคเบาหวาน มะเร็ง โรคหัวใจ และหลอดเลือด กระดูกเสื่อม ไขข้อ-อักเสบ ภูมิแพ้ ล้วนเป็นโรคแห่งความเสื่อมทั้งสิ้น ได้มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี

ถ้าจะพลิกวิกฤตให้เป็นโอกาส สำหรับผู้ที่ยังบริโภคเนื้อสัตว์อยู่ ในช่วงเทศกาลกินเจปีนี้ ถือเป็นปีแห่งการเริ่มต้นแห่งการกินเจไปนานๆ ตลอดชีวิตไปเลย ก็คงจะเป็นโอกาสทองของชีวิตที่จะพิชิตไข้หวัดนกได้ และโรคแห่งความเสื่อมต่างๆ ก็จะมาเยือนน้อยลง เนื่องมาจากการไม่สะสมบาปจากการกิน ผลแห่งกุศลอาจดลให้ท่านมีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดีตลอดไป และพืชผักสมุนไพรไร้สารพิษนับเป็นนิมิตหมายที่ดีของชีวิต ที่ท่านควรจะนำมา

คิดเพื่อเป็นทางเลือกของชีวิตที่ดีกว่า “ไม่มี ความว่าสายเกินไป สำหรับการเริ่มต้นใหม่ที่ดีกว่า”

กายเจ็บปวด

† † † † † † † † † †

อดด์ พี่ประยูร

ปลาช่อนในกระชัง ถูกจับออกมา
 คอถูกหักตั้งเป่าะ สงบนิ่ง มันไม่แสดงอาการเจ็บปวด
 ไม่สามารถแยกเหงือกลงสู่แม่น้ำลำคลองอันแสนสำราญของมันได้อีก
 ปวดสุดหัวใจ สองตาแป๋ว เฟงมองเพชฌฆาต (มนุษย์)
 ดูซิ มนุษย์สัตว์ประเสริฐจะทำกับเราต่อไปอย่างไร
 ลำตัวถูกกำแน่นขึ้น หันข้างลงเฉียง คมมีดขาวปลายดำๆ สับลงอย่างแม่นยำ
 มันว่า ตัดครีบทั้งสองข้างเชียวหรือนี่ เราหมดหนทางดำผุดดำว่าย กินสาหร่ายแม่น้ำอีกต่อไป
 หัวกับลำตัวถูกยกสูงขึ้น หางวางบนเฉียง โป๊กเดียวหางมันขาดกระเด็น
 มันว่า ตัดครีบยังไม่พอ เอา เอาให้พ่อแม่คุณ
 ลำตัวถูกวางลงแนบเฉียง มีดซูดซ้ำ ๆ ๆ ย้อนเกล็ดมันจนเกล็ดกระจายทั่วเฉียง
 สลับอีกข้าง มีดซูดไปตามลำตัวเหมือนข้างที่ผ่านมา

โอย มันร้อง ปวดแสบปวดร้อน มนุษย์
นะมนุษย์

ถ้าหูของมนุษย์ฟังคลื่นเสียง(sound
wave)ของมันได้ จะได้ยินมันอ่อนวอนขอชีวิต
อย่างโหยหวน

ปลายมีดแหลม ผ่าลงตรงอกอันเป็น
ศูนย์รวมหัวใจ ตับ ปอด กระเพาะ และอื่นๆ
ที่ประกอบเป็นตัวมันอย่างสมบูรณ์

จบแล้วชีวิต... มันร้อง

□□□

หมูในเล้าหลายตัวส่งเสียงดังผิดปกติ
ตัวหนึ่งถูกไม้เหลี่ยมตีแสบหน้าล้มลง
มีดปลายแหลมยาวเสียบตรงหน้าออกอย่างแม่นยำ

ร้องครั้งสุดท้ายท่ามกลางเลือดพุ่งลงสู่
ถังใบเก่าๆอีกห้าหกตัวหนีสุดชีวิต ก็เพียง
เบียดกันอยู่ในมุมหนึ่ง มันรู้ตัวต่อไปต้องเป็น
มัน เสียงของมันหกแปดเป็นภาษามนุษย์

คงได้ความว่า “อย่า...อย่าฆ่าเรา...เลย”

เสียงที่เป็นภาษามนุษย์ตะคอกมาว่า เจ้า
คืออาหารเลี้ยงชีวิตพวกข้า....เจ้าเกิดมาเพื่อ
ช่วยให้ข้ามีชีวิต ขอภัยวิบากกรรมชาติหน้ามี
หรือไม่ข้าไม่รู้ ไม่เห็น ขออิม อร่อยก่อนเกิด

การปลิดชีวิตสัตว์เพื่อนร่วมโลก นำเนื้อ

ตับ ไต ไข่ พุง มาเป็นอาหาร พิธีกรรมการฆ่า
ต่างกัน แต่...ดวงวิญญาณลอยออกจากร่าง
เหมือนกัน หากมีทิพยญาณมองเห็น แต่ละวัน
ดวงวิญญาณนับล้านๆดวงพากันลอยสู่สุด
ดิโรเกิด รอดับ ในภพต่อไป และต่อไป

เมื่อสิ้นกรรม ก็จะเกิดเป็นมนุษย์ ที่รู้
ที่เข้าใจทุกสิ่งทุกอย่างว่า สัตว์โลกทุกรูป
และรักษชีวิต ต้องการดำรงชีวิตอยู่ในโลก
นานๆนานที่สุด

บรรดานก หรือสัตว์ปีกทั้งหลาย ไม่ยอม
ให้มนุษย์จับง่ายๆ เพียงเดินเข้าใกล้ก็จะบินหนี
มันรู้เพชรฆาตมาแล้ว (สำนักของมันถูกต้องไหม
ครับ)

จิ้งจก ตุ๊กแก เพียงเอื้อมมือมันก็ยกเอา
สุดชีวิต

งูเห่าถึงจิ้งหรืออยู่รูที่ไร้พิษ จับมันยาก
มันหนีสุดรู เมื่อจวนตัว งูเห่าจะหันมากัดฝัง
เขี้ยว ปล่อยพิษออกมาเป็นการต่อสู้อย่างจน
ตรอก มันต่อสู้เพื่อปกป้องชีวิตจากการกระทำ
ของมนุษย์ (ใช้หรือเปล่า)

กุ้งฝอยตัวจิ๋วกระโดดเหวี่ยงๆอยู่บนกระดัง
มนุษย์ยังนำมาใส่ถ้วย บีบมะนาวลงไปเคี้ยว
กรอบๆ อร่อยลิ้น เอ้อ มนุษย์กินทุกอย่าง
กินแบบสร้างทุกข์ กินจนตัวเองตาย บางคน

ไม่ตายง่าย ทรมานอยู่นาน

ที่กล่าวมาเป็นความเจ็บปวดของสัตว์โลก
ที่เป็นสัตว์เดรัจฉาน ไม่มีจิตสำนึก ใครใหญ่
ใครอยู่ ฯลฯ

□□□

ขอกล่าวถึงความเจ็บปวดที่ “มนุษย์”
ได้รับบ้าง

มนุษย์ตัวน้อยๆ คอยวันกำเนิดมาดูโลก
อันส่องพรรณ มาดูโลกทัศน์ที่เปลี่ยนแปลงไป
อย่างรวดเร็ว

มนุษย์น้อยๆ เหล่านี้เรียกว่า “ทารก”
ยังไม่รับรู้สิ่งใดๆเลย

หิวก็ร้อง ปัสสาวะ อุจจาระทุกเมื่อที่ต้องการ
ภาษาของหนูขณะนั้นคือหัวเราะกับร้องไห้

ยังไม่ทันได้หิว ได้ปัสสาวะ อุจจาระ หัวเราะ
หรือร้องไห้ และยังไม่ได้ไพล่ออกมาเห็นโลก

มาแสดงความเป็นทารกที่น่ารัก น่าถนอม
ให้พ่อแม่ญาติพี่น้องแลเห็น

ด้วยสาเหตุนานาประการ ของสาวผู้แม่
(ผู้เขียนไม่ขอกล่าวถึง)

กล่าวถึงห้องน้อยอันอบอุ่น ที่กลายเป็น

“ห้องประหาร” ดับชีวิตหนูน้อย จิ้มลงตรง
“กายที่เจ็บปวด” ก่อนออกมาชมโลกอันสดใส
เพราะความประสงค์อันขัดศีลธรรม แต่ไม่ขัดใจ
ผู้เป็นแม่ ก่อขึ้นมาแล้วทำลายไม่กลัวบาป

แพทย์ทั่วโลกบางคน (KILLER) เรียกว่า
“ทำแท้ง” ความจริงไม่ใช่ “ทำลาย” ต่างหาก
ดร.โทมัส เวนนี่ (Dr. THOMAS VERNY)

เขียนเรื่องแปลเป็นภาษาไทยว่า “ชีวิตลับของ
ทารกก่อนกำเนิด” ทารกมีประสาทรับรู้ รับ
ความเจ็บปวดที่จี้มายังผิวหนังได้เพียงอายุ ๒๘ วัน

ดร.โทมัส เวนนี่บอกต่อไปว่า

๕๕ วัน สมองของหนูเริ่มปฏิบัติงาน

๗๗ วัน เริ่มกลืนอาหาร

๘๐ วัน เป็นหนูน้อยครบสมบูรณ์ อบอุ่น
อยู่ในมดลูกแม่ ท่ามกลางของเหลวเต็มถุง (ถุง
น้ำคร่ำ) ป้องกันการกระแทกที่อาจมีขึ้น คอย
รักษาอุณหภูมิไว้ให้คงที่ ความสูงของหนูจาก
วันนี้ไปถึง ๒๑๐ วัน จะประมาณ ๑๒ นิ้ว (๑ ฟุต)

๑๓๓ วัน นัยน์ตาเริ่มกะพริบ

๑๕๐ วัน (๕ เดือน) ดร.โทมัสนำไฟฉาย
ไปส่องที่ครรภ์มารดา หนูน้อยจะเอามือมาปิด

ช่วง ๑๕๐ วันนี่ หนูมีอาการตอบรับมาก รดน้ำ เย็นไปที่ท้องแม่ หนูน้อยตื่นแรงขึ้น ใช้นิ้วเขี่ย ทำยทอย แม่หนูหันคอรับ แม่พ่อแม่ทะเลาะ กันก็รับรู้ แพทย์บางท่านว่าความรุนแรงที่เกิดขึ้น เป็นพิษภัยด้านจิตใจของหนูน้อย ลองให้อาหาร ที่มีรสหวาน หนูน้อยจะดูดอาหารเร็วขึ้น ถ้า ให้อาหารรสแปลก หรือค่อนข้างเผ็ด จะดูดช้าลง หน้าเหยเก ไม่ถูกใจ

๑๘๐ วัน หนูน้อยชอบดนตรีที่มีจังหวะ จะโคนพอควร สวิง ร็อก หนูไม่ชอบ หัวใจ ของหนูน้อยจะเต้นแรงขึ้นตามจังหวะ หนูน้อย คงเหนื่อย แม้จะอยู่ในสภาพไร้น้ำหนัก เคลื่อนไหวได้ ไม่ว่าจะไปข้างหน้า ถอยหลัง หรือหมุนตัวได้อย่างรวดเร็ว ทารกโตเพียง ๓ นิ้ว นั้นเล็กมาก เมื่อเทียบกับถุงของเหลวที่หนูอาศัย อยู่ มันกว้างขวางพอคู่ทีเดียว อย่างที่กล่าวมา แม่หนูน้อยจะมีศีรษะโตกว่าส่วนอื่นของร่างกาย ก็มีความเป็นมนุษย์อย่างสมบูรณ์ มีมันสมอง รับรู้ราวกับออกมาอยู่ในอ้อมกอดแม่

๒๔๐ วัน ดวงตาเปิด กะพริบรับรู้ ความมืดความสว่าง

พ่อจ๋า แม่จ๋า ลูกน้อยของท่านที่ท่านไม่ ต้องการเขานั้น เขามี “วิญญาณ” แล้วตั้งแต่ อายุของหนูได้ ๒๘ วัน หรืออาจก่อนนั้นเล็กน้อย นักธรณีวิทยา วัดอายุของสรรพสิ่งมีชีวิตและ ไม่มีชีวิต ปรากฏว่า “มนุษย์” เกิดมาในโลกนี้ หลังที่สุด ของการเกิดใดๆในโลก แต่มนุษย์ กลับมีอำนาจบันดาลให้เป็นเจ้านายของทุก สรรพสิ่งในโลก เป็นสิ่งมีชีวิตมหัศจรรย์ที่ ธรรมชาติประทานมา

เด็กสาวบางคนฉลาดจะทำแท้ง โดยไม่ ยอมให้เด็กในท้องมีอายุเกิน ๒ เดือน หากเกิน กว่านั้น การทำแท้งยากขึ้น อาจเกิดอันตราย ต่อตนเองและราคาการทำก็สูงขึ้นตามอายุของเด็ก หัวใจของหัวใจเรื่อง “กายที่เจ็บปวด” อยู่ที่ เรื่องราวต่อไปนี้

ดร.เบอร์นาร์ด นาธานสัน เคยเป็นแพทย์ ทำแท้งมาก่อน แล้วกลับใจมาสู่ “ชมรมเพื่อ สิทธิการดำรงชีวิตแห่งชาติ”

ดร.เบอร์นาร์ด ทำการถ่ายภาพยนตร์จาก เครื่องอัลตราซาวด์ บันทึกเหตุการณ์ทั้งหมดใน การทำแท้ง

ภาพเด็กหญิงอายุ ๑๐ สัปดาห์ (สองเดือน สิบวัน) ในครรภ์แม่ หนูมีความเป็นอยู่ปกติตาม ธรรมชาติ สนุกกับการหมุนตัวไปมา ดูนิ้วเล่น เช่นเด็กเล็กทั่วไปอย่างมีความสุข คอยวัน กำเนิดอยู่ในมดลูกแม่อันอบอุ่นปลอดภัยที่สุด

นาทีละ ๑๒๐ ครั้ง คือการเต้นของหัวใจ น้าอนาถ เมื่อเครื่องมือทำแท้งแตะ มดลูกแม่เพียงเบาๆ

หัวใจของหนูน้อยเต้นแรงขึ้น ถอยหนี รู้โดยสัญชาตญาณว่าต้องมีสิ่งใดรุกร้าเข้ามา ขอลหลบเอาตัวรอด

ภาพต่อไปนี้ไม่ควรจะมีขึ้นในโลกมนุษย์(สัตว์

ประเสริฐ) ที่มีสมองฉลาดล้ำกว่าสัตว์อื่น ใช้
ความฉลาดนั้น “ฆ่า” หนูน้อยไร้เดียงสา (ลูก)

ฆ่าทารกไร้ผิดด้วยจิตโลภ เพียงต้องการ
เงิน (ยกเว้นบ้างตามกฎหมายตราไว้)

เครื่องมืออันเกิดจากสมองมนุษย์ เป็น
เสมือนมือมาร... ลากตัวหนูน้อยออกมาจาก
สถานที่อันแสนอบอุ่น ปลอดภัย นำมาหั่นเป็น
ชิ้นๆ

แน่นอน หนูน้อยผู้อภัพเจ็บสุดหัวใจ
ตื่นสุดฤทธิ์ ดิ้นให้ตัวเองพ้นจากเครื่องมือ
เพชรฆาต (ผู้เขียนไม่ขอกล่าวโดยละเอียด เพราะ
อนาถใจ) ที่อยู่หลับนอนกว้างยาวไม่เท่าไร
เป็นร้วกัันให้หนูน้อยถูกพิชิตเร็วขึ้น

ฝ่ายหนึ่งค้นหา(ความหา) ฝ่ายหนึ่งหลบ
ฝ่ายหลบหัวใจเต้นกว่า ๒๐๐ ครั้งต่อนาทีแล้ว

อวสานเกิดขึ้น เมื่อฝ่ายค้น ค้นพบแล้ว
ใช้คิบบเหล็ก “บีบี่ระชะ” จนบีบแบน ฯลฯ

นำออกมาสู่ถาดอะลูมิเนียมภายนอก
เวลาในการพิฆาต ทำลายหนูน้อยไร้ความผิด
ผู้น่ารัก เพียง ๑๕ นาทีเศษ

ดร.เบอร์นาร์ด มองภาพจากฟิล์ม ตั้งแต่
เริ่มปฏิบัติการจนจบด้วยความระทึกใจ

จิตสำนึกเกิดขึ้น สำนึกถึงบาปที่เขาสร้าง

จะมากเท่าใด เขาน้อมรับ และลาออกจาก
คลินิกนั้นทันที

การทำแท้งทุกครั้ง หมายถึงฆ่าเด็กทารก
ในสภาพที่ไม่อาจแปลงเสียงฟ้องผู้รักษากฎหมาย
ได้ อย่าลืมนว่าทารกที่มีความเจ็บปวดดำรงไว้ซึ่ง
ชีวิตแล้ว

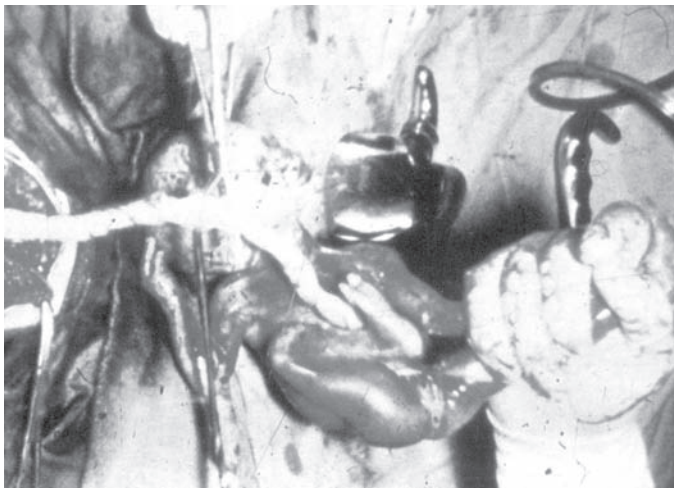
ความเจ็บปวดในการถูกหั่นอวัยวะ เป็น
การสร้าง หรือทำบาป ที่ป่าเถื่อนที่สุด ผู้มี
มโนธรรมไม่ยอมรับว่าชอบธรรม

ทารกเกิดขึ้นแล้ว มีชีวิตมีวิญญาณแล้ว
เพียงรอคอยให้มีความสมบูรณ์ครบถ้วน ที่
ธรรมชาติกำหนดไว้เท่านั้น ก็จะมีมนุษย์อีกคน
หนึ่งเกิดมาประดับโลก

สัตว์เลื้อยคลาน สัตว์ป่า ไม่ประหารลูก
ของมัน ถึงมีบ้างก็น้อยนิด

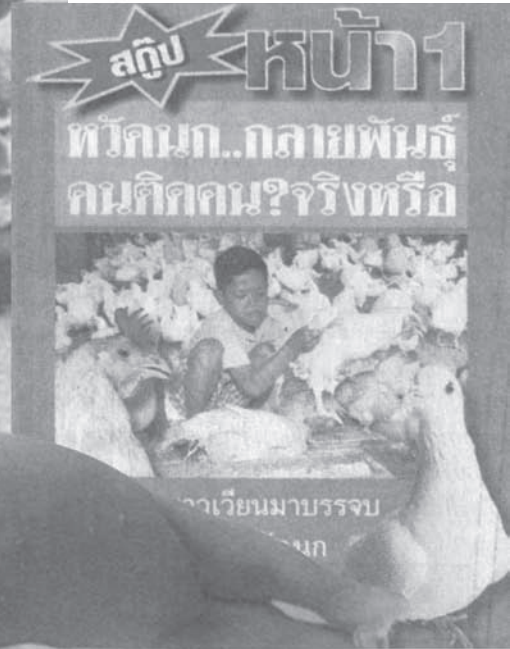
มนุษย์ผู้ประเสริฐ ผู้เจริญอ้างว่ามีคุณธรรม
โชนยินยอมให้เขาฆ่าลูก ลูกที่ยังไร้สำเนียง
แปลงเสียงก็ไม่ได้ยิน ฆ่าเขา ไม่ยอมให้เขาเกิด
เพียงผลของการชิงสุกก่อนห่าม อายุสังคม ไม่
ต้องการให้สังคมรับรู้ ยอมรับเป็นเพชรฆาต
ฆ่าลูกตนเองอย่างไม่ละอายต่อบาป หรือคิดว่า
บาปไม่มีตัว บาปไม่มีอำนาจ ไม่ส่งกรรมให้เห็น
ทันตา ทันที่ทันใจ

แน่นอน ชาติต่อไปต้องชดใช้ ชดเชยก็
ร้อยก็พันเท่า ฐูไม่ได้อ มองไม่เห็น บอกไม่ถูก
นอกจากยมบาลลงบัญชีไว้บนหน้หงหมา....
พร้อมที่จะสำแดงฤทธิ์ เมื่อถึงวันนั้น วันที่กรรม
ตามมาสนอง

☆ ทิม สมอ.

โลกนับวันอ้วมทิดยิ่งขึ้น คนฆ่าคนด้วยกัน คนฆ่าสัตว์เป็นเบือ สัตว์ก็ฆ่าชีวิตคนด้วยโรคติดต่อร้ายแรง ภาพการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ของสิ่งมีชีวิต กำลังดำเนินอยู่อย่างดุเดือดเลือดพลาญ เป็นวงจรอุบาทว์ที่ไม่มีใครหยุดยั้งมันได้แล้ว ทรายที่มนุษย์ถูกคุมขังด้วยกรงเหล็กหนาแห่งอวิชชา ดิ้นไม่หลุด ไม่มีวันดับหลุด ถ้า....ยังไม่รู้ว่าถูกคุมขัง กับถ้า....ยังไม่รู้วิธีจะหลุดพ้นออกมาได้อย่างไร

จากบทสัมภาษณ์พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ ๓๐ กว่าปีแห่งการทำงานศาสนา เพียรแล้วเพียรเล่า เพื่อนำพาชาวพุทธให้หลุดพ้นจากอวิชชา เพื่อนำพาแสงทองแห่งศาสนชีพสาตสู่ชาวพุทธ คนแล้วคนเล่า อย่างไม่เหน็ดเหนื่อย ไม่ท้อถอย และอย่างไม่หยุดยั้ง

การที่แม่ปวดคอรูกแก๊วของตนได้นั้น ตามที่เป็นข่าว สาเหตุสำคัญเกิดจากอะไรคะ ?

เหตุการณ์ที่แม่ปวดคอรูกแก๊ว ซึ่งไม่ใช่ทำเพราะโกรธแค้น แต่เป็นเพราะความมั่งงายในเรื่องของจิตวิญญาณ ตามความเชื่อในวัฒนธรรมที่ยึดถืออะไรต่างๆเหล่านี้ เป็นเรื่องที่ลึกซึ้งมากทีเดียว

แม่คลังลัทธิฆ่าปาดคอลูก! บุญชัยญ์ให้พระอินทร์มารับ

ครอบครัวสวยอง! ที่ราชบุรี แม่ฆ่าโหดปาดคอลูกสาวตัวเอง
ตายคาบ้าน 'ยาย-ป้า-น้า'นั่งล้อมวงสวดบุญชัยญ์ไทยหวน
ให้พระอินทร์มารับวิญญาณ ดร.บุกชัยบ้านถูกอิโต้ไล่ฟัน
อ้างชัดขวางพิธี **12**

คลังลัทธิ - น.ส.อหงษ์ เจียมเจริญ(ซ้าย) น.ส.จรินทร์
เจียมเจริญ(กลาง) และนางกาญจนา เจียมเจริญ(ขวา) ผู้เป็น
แม่ของ ค.ญ.ปภัชธร เจียมเจริญ อายุ 12 ปี ยังอยู่ในสภาพ
จิตไม่ปกติ หลังจากร่วมกับนางบัว ผู้เป็นยายใช้มีดฆาตคอ
ค.ญ.ปภัชธร แล้วปีนบ้านฝั่งมารีทว่าพิธีสวดส่งวิญญาณ
ตามความเชื่อให้พระอินทร์และพระอาทิตย์มารับดวง
วิญญาณของเด็กก่อนตะวันตกดิน เมื่อวันที่ 4 ตุลาคม

ถ้าบอกว่าคนในครอบครัวนี้ เป็นโรคจิตโรคประสาท และก็ทำเรื่องนี้ขึ้นก็จบ
โดยไม่ได้ค้นหาต่อว่าสาเหตุที่แท้จริงคืออะไร ?

โรคจิตคืออะไรล่ะ โรคจิตก็คือจิตที่วิปริตไปแล้ว มันยึดถือ เชื่อถือจนตัวของเขาเอง เขา
เชื่ออย่างนี้ แม้กระทั่งมันไม่สอดคล้องกับความเป็นสามัญมนุษย์ มันประหลาดวิถิตถารไปจากสามัญ
มนุษย์ แต่เขาก็ไม่เข้าใจไม่รู้ตัว เขาจะเชื่อของเขาอย่างนี้ ซึ่งเหตุดังกล่าวก่เกิดมาจาก ๑. จิตลึกลับที่
สั่งสมความไม่ชอบใจ จนเกิดการปฏิบัติอย่างนี้ ๒. อาศัยความมั่งงายของการทรงจำเข้าถึง หรือใน
อวิชชาของเทวนิยมตามที่พูดมาแล้ว ถึงตรงนี้จะเรียกว่าวิปริต สติเสียบประสาทเสียก็ได้ทั้งนั้น เพราะ
รุนแรงและจัดจ้านจนเกินสามัญไปไหนๆแล้ว

เมื่อเขาก็ไม่ค้นหาสาเหตุที่แท้จริง และไม่สามารถจะทำความเข้าใจได้จนพ้นอวิชชา มันก็
จะเกิดการเอาอย่างตาม จะเชื่อถือตาม เมื่อเราไม่แก้ไขว่า อันนี้เป็นความโง่เท่านั้นเอง เป็นอวิชชาใน
เรื่องจิตวิญญาณ เป็นความเข้าใจผิดเอง เอาเรื่องไม่จริงเข้ามาผนวกในจิตวิญญาณ สั่งสมเป็น
อุปาทานต่างๆนานา จนส่งผลให้เราทำเรื่องพิลึกๆได้ ซึ่งในเรื่องของความเป็นไปได้ ในความวิปริต
มันเป็นไปได้ทั้งนั้น แต่ไม่ใช่เรื่องดี และไม่ใช่ว่าเรื่องของความเป็นจริง แต่ไปยึดเอาความไม่จริงมาเป็น
ความจริงเท่านั้น เรื่องนี้อาตมาพยายามใช้ภาษาพูดง่าย เช่น คุณเคยโกหกไหม คนอีกมากมายเคย
โกหกกันไหม ก็เคยกันทั้งนั้น คำโกหกก็มีจริงอยู่ในโลกใช้ไหม แต่จริงๆแล้ว คำโกหกเป็นสิ่งที่ไม่จริง
ใช้ไหม แต่คนก็เอาความไม่จริงนั้นๆมาประพฤติปฏิบัติ จนทุกคนเห็นเป็นเรื่องที่มีอยู่จริงในโลก
ใครจะขจัดออกไปก็ไม่ได้ง่ายๆ คำโกหกคุณขจัดมันออกไปจากโลกนี้ได้ไหม ไม่มีทางเลย ก็คล้ายๆกัน

กับเรื่องเข้าทรงเข้าสิง มันก็มงงายอยู่อย่างนั้น ความมงงายมีอยู่จริงในโลกและซัดได้ยาก แต่เมื่อมาศึกษาจนพ้นความมงงาย จนเกิด “วิชา ๘ วิชา ๙” ของพุทธ เรื่องไม่รู้ให้มารู้มาเข้าใจถึงจุดแห่งความจริงได้ มันก็จะเลิกจะลด มันก็จบ มันก็ประเสริฐ และก็จะมีไม่มีความเลวร้ายแบบนี้เกิดขึ้น ทำอย่างไรให้คนบรรลุความเข้าใจนี้ ควรไหม และน่าทำไหม ซึ่งอาตมาก็พาทำอยู่ มิฉะนั้นสิ่งที่ไม่ถูกต้องก็จะมีอยู่ต่อไปตลอดนับกับกัลป์ เราต้องมาแก้ไขกันตรงนี้

สังคมปัจจุบันนับวันทวีความโหดร้ายรุนแรงขึ้นไปเรื่อยๆ

ทำอย่างไรสังคมเมตตาชน จึงจะเกิดขึ้นได้คะ ?

เราต้องเข้าใจถึงความเป็นจริงว่า คนเรามีจิตวิญญาณที่เป็นไปได้หลากหลาย และสามารถที่จะเปลี่ยนแปลงจิตวิญญาณให้ไปสู่ความเป็นได้ชนิดที่ประเสริฐ ชนิดที่ดีได้ ดีทั้งลดกิเลส ดีทั้งมีความเห็นดีในเรื่องที่จะประกอบคุณงามความดี ทำในสิ่งที่ดีงาม ซึ่งทำได้และให้ละเอียดต่อความไม่ดีไม่งาม จิตวิญญาณสามารถฝึกฝนอบรมให้เป็นที่ไปได้ ในทางที่จะมีความละเอียดและกลัวต่อความไม่ดีไม่งาม จนไม่กล้าทำ จะทำแต่สิ่งดีงาม มีพลังที่จะสร้างสิ่งดีงามต่างๆ

ทฤษฎีของพระพุทธเจ้าสอนให้รู้จักจิตวิญญาณที่ดี มีวิธีที่ชัดเจน ทำแล้วก็เป็นได้อย่างถาวร และมีปัญญาที่รู้ความจริงนั้นๆอย่างไม่มีอะไรมาค้านบังอีก จะรู้อย่างทะลุทะลวงเป็นการรู้แจ้งแทงทะลุแล้วเสร็จ และจิตวิญญาณก็จะเปลี่ยนแปลงจากสิ่งที่ไม่ดี มาปรับประพடுத்தในสภาพที่ดีได้อย่างเป็นตถตา เป็นเช่นนั้นเอง โดยไม่ต้องไปบอก ไม่ต้องไปปฏิบัติ เป็นไปยิ่งกว่าอัตโนมัติ เพราะความมงงายและอวิชชา ก็คือสิ่งที่อยู่ในจิตวิญญาณ ถ้าเรียนรู้จนรู้แจ้งและกำจัดมันจนหมดไปจากจิตวิญญาณเรา เราก็เลิกมงงาย รู้แจ้งจริง

ศาสนาพุทธมีบทเรียนเหล่านี้ มีความจริงเหล่านี้จริงๆ ความรู้เหล่านี้มีอยู่ในตำรา อยู่ในคัมภีร์ อยู่ในพระไตรปิฎก แต่คนไม่เข้าใจความละเอียดลออ ไม่เข้าใจอย่างถูกต้อง ในหมู่ชาวพุทธเองเข้าใจผิด ไม่ได้เอาความรู้ ไม่ได้เอาทฤษฎีที่ถูกต้องของพระพุทธเจ้ามาปฏิบัติจริง มันจึงไม่เกิดผลจริง แต่เราได้พิสูจน์แล้วว่า ความจริงที่มันมีอยู่จริงเหล่านี้ เราสามารถนำมาพิสูจน์กับคนที่เข้าใจและสนใจศึกษา แม้ยังเป็นกลุ่มเล็กอยู่ก็ทำไป แต่ก็ได้ผลขึ้นมาเรื่อยๆ มีบุคคลที่รู้และได้ดีขึ้นตามลำดับ ถ้าใครสนใจก็เชิญมาร่วมศึกษากัน

การกินเจและกินมังสวิรัต ที่ทำกันเป็นประเพณี

จะมีผลดีผลเสียต่อสังคมอย่างไรหรือไม่คะ ?

มันจะเกิดผลเสียอะไรละ ไม่มีเลย มีแต่ผลดีทั้งนั้น สังคมมนุษย์ต้องมีจารีตประเพณี มีวัฒนธรรม เพราะฉะนั้น จะมีประเพณีกินเจ กินมังสวิรัตก็ดีแล้ว ทำกันไปให้เต็มที่ ซึ่งดีต่อการเปลี่ยนแปลงมนุษย์ ให้มาลองมาฝึกมาเรียนรู้ ซึ่งเกิดทั้งประสบการณ์และเกิดผล

ที่เห็นได้

นอกจากสังคัมจะกินอย่างมกมาย และกินอย่างเต็มไปด้วยกิเลส เช่น พอเห็นเป็นแพ้นก็ถือโอกาสชูตริตขึ้นราคา เป็นต้น แท้จริงอาหารมังสวิรัตินอกจากอาหารเนื้อสัตว์ มันดีทั้งทางด้านเศรษฐกิจ ทั้งด้านกายภาพ สุขภาพ และดีทั้งด้านจิตวิญญาณทางด้านธรรมะ ด้านศาสนาด้วย โดยจิตวิญญาณจะเกิดเมตตา ไม่สะสมอกุศลบาป และถ้าศึกษาทฤษฎีพุทธอย่างสัมมาทิฐิ ก็ได้ลดได้กำจัดกิเลสอย่างสำคัญ

บางคนกินอาหารมังสวิรัตินาน แต่ดูจากพฤติกรรมยังขาดเมตตา เพราะอะไรคะ?

ก็เพราะไม่ได้ปฏิบัติถูกทางของพระพุทธเจ้า จิตวิญญาณไม่เกิดปัญญา ได้แต่ทำเหมือนคนที่ถือศีลแบบสัสฬพตูปาทาน ถือศีลไปก็ถือได้ แต่พอถึงเวลาอำนาจกิเลสขึ้น ก็ถูกกิเลสครอบงำ เพราะไม่ได้ล้างกิเลส กิเลสก็จะเก็บกด จะสะสมลงไปในอนาคตหรือสั่งสม พอมีเหตุปัจจัยอะไรขึ้นมา ถึงขีดถึงเขต มันก็จะปะทุออกมา เช่น ศีลข้อ ๑ ไม่ให้ฆ่า ก็ถือมาอย่างเก่งอย่างเคร่ง แต่ไม่รู้ตัวว่าเก็บกดสะสม ถึงบทบาทที่มันถึงที่ ก็ฆ่าคนได้เลย คนที่ถือศีลเคร่งอย่างนี้ก็มี เพราะไม่เกิดปัญญา ไม่ได้ล้างกิเลสตัวเหตุอย่างถูกตัวตนของกิเลส กิเลสมันจริงนะ มันโตขึ้นๆได้ มีแรงโหดร้ายได้ เรื่องพลังของกิเลสนี้ อาตมาพูดบ่อย เช่น คนเรามีความรู้ความเข้าใจ รู้ว่าอะไรชั่วก็รู้ อาตมามักถามเสมอว่า คนที่ไปปล้น, ฆ่า, ช่มชืด, ไปขี้โกง, ไปคอร์รัปชัน เหล่านี้เป็นความชั่วทั้งนั้น คนที่ทำเขา รู้ใหม่ว่ามันชั่ว อาตมาว่าเขารู้ทุกคน และจริงๆไม่มีใครอยากทำชั่วหรอก ทำแล้วก็ต้องพยายามปกปิดซ่อนเร้นไม่ให้ใครรู้ แต่ที่เขาทำเพราะอดไม่ได้ มันต้องทำ เหมือนมีตัวบังคับ ตัวบังคับนี้แหละ

คือกิเลส ความไม่ละเอียดรอบคอบ ความไม่มีหิริไม่มีโอตตปปะ เขาก็ทำตามที่กิเลสบังคับให้ทำ เพราะฉะนั้น เมื่อไม่เรียนรู้เพื่อลดละกิเลสอย่างแท้จริง ได้แต่กดข่มถือศีลอย่างที่กล่าวไปแล้ว มาถึง บทบาทเมื่อมีเหตุปัจจัยพร้อม ต่อให้คุณเคร่งศีลขนาดไหน แต่ถ้าเป็นศีลแบบสัลลพตูปาทาน ไม่ใช่ ศีลแบบที่พระพุทธเจ้าสอนให้ละลดกิเลสจริง ชนิดรู้จักรู้แจ้งรู้จริงตัวตนกิเลสและมีวิธีฆ่ากิเลสจน กระทั่งหมดไปได้ ก็ปฏิบัติกันไม่มีมรรคผล เมื่อไม่สัมมาทิฐิก็ไม่มีผลสำเร็จจริง นักมังสวิรัตที่ฆ่า คนตายไปก็มีเยอะ ไม่เกิดเมตตาทาจริงแน่

เพราะฉะนั้นในเรื่องของความรู้ ในเรื่องของการฝึกฝน หรือชนิดไหนๆก็แล้วแต่ ถ้าไม่ สามารถเข้าไปละล้างต้นเหตุ อันคือตัวกิเลสนี้ออกไปได้ ลดพลังของกิเลสให้มันอ่อนกำลัง ให้มันตาย ถ้าไม่สามารถทำสิ่งนี้ได้ ไม่มีทางแก้ไขตัวเขาได้เลย ตัวใครก็แล้วแต่ ไม่ว่าจะรู้มาก จะเฉลียวฉลาด จะเรียนเก่งจบดอกเตอร์มา ๑๐๐ ใบก็ตาม ถ้าไม่ลดกิเลสจริงก็ยังไม่ทำชั่วได้ เพราะกิเลสมันพาทำชั่ว ยิ่งฉลาดก็ยิ่งทำชั่วได้เยี่ยมยอดนัก และความฉลาดก็ช่วยให้ทำชั่วได้อย่างลึกซึ้งซับซ้อน ไม่มีใครจับ ได้ด้วย ทำได้อย่างเก่งกาจ มันกลับจะไปสนับสนุนซะอีก

เพราะฉะนั้น ความรู้ไม่ใช่ตัวประเด็นหลักที่จะแก้ไขสังคมให้สงบสุขให้มีเมตตา ให้อยู่เย็น เป็นสุขได้อย่างดี ความรู้ไม่ใช่ทางแก้ไข ต้องเอาการลดกิเลสเป็นทางแก้ไข แต่ต้องเรียนรู้ให้มีความรู้ เหมือนกัน แต่ทำอย่างไรจะนำความรู้ด้านลดกิเลสมาใส่ในการศึกษา มาใส่ในชีวิตทั้งชีวิต ซึ่ง พระพุทธเจ้ามีสูตรใส่ทั้งชีวิตอยู่แล้ว แต่เขาเรียนกันผิดๆ ถ้าเรียนถูกแล้วทั้งชีวิตนี้ จะเป็นไปเพื่อ ปฏิบัติละลดกิเลสอย่างพวกเราชาวโลกทุกคนเราก็ปฏิบัติกันทั้งนั้นแหละ อยู่ที่เจ้าตัวแต่ละคนจะเอา ใจใส่พากเพียรหรือไม่ เราก็อ่านกันในแต่ละวัน ตั้งแต่เช้าจนเย็น ก็เห็นๆกันอยู่ มีการสังวรระวัง ปฏิบัติละลดกิเลสกันตลอดเวลา

สรุป ถึงจะรู้อะไรรู้ให้เก่งให้เยี่ยมยอดสุดยอดขนาดไหน ก็ไม่มีผลดีต่อการพัฒนาคน พัฒนาสังคม ถ้าไม่ลดกิเลสเป็นหลัก จะพัฒนาทางเศรษฐกิจพัฒนาในทางร่ำรวย มีเงินมีทองมีการกินอยู่ พูฟฟูอย่างไร ก็ไม่เป็นสุขหรือก็ไม่ทำให้สังคมอยู่อย่างสงบเย็น อยู่อย่างเรียบง่ายอบอุ่นได้หรอก

ทำไมพระพุทธเจ้าจึงตรัสว่า “ผู้ที่เจริญเมตตาชื่อว่าไม่เห็นห่างจากนรก” แสดงว่า การเจริญเมตตา คือการเจริญนรกใช้หรือไม่ และการเจริญเมตตาสัมพันธ์กับ พุทธทนต์ ๖ สาราณียธรรม ๗ อย่างไร ?

ถ้าเราเจริญเมตตา พยายามพัฒนาให้จิตเกิดเมตตาอย่างสัมมาทิฐิ ศีลแต่ละข้อก็เป็นไป เพื่อเห็นแก่ผู้อื่น เป็นคุณธรรมที่จะทำให้เกิดศรัทธา ศีล จาคะ ปัญญา เกิดเป็นอารยทรัพย์ เกิดเป็น อริยธรรม ศีลข้อ ๑ ให้เกิดเมตตา ไม่ไปฆ่าใคร ไม่รุนแรงทำลายใคร ศีลข้อ ๒ ไม่ไปเอาของใคร พยายามเห็นแก่ผู้อื่น ให้คนอื่น ศีลข้อ ๓ ลดราคาลงไป อย่าเที่ยวเสพสม หรือเอาอะไรมาบำเรอตน ศีลข้อ ๔ เรื่องของวาจา ให้เป็นคนซื่อสัตย์ ไม่มดเท็จ ไม่ก่อกบฏด้วยคำพูด ไม่ไร้ค่าเปล่านั้น แม้จะ พุดจา ต้องมีประโยชน์มีคุณธรรม ศีลข้อ ๕ เป็นศีลที่ต้องเรียนรู้ถึงจิต ต้องละเว้นสิ่งที่ไม่ดี ไม่มี ปัญญา เป็นโมหะ ไม่มีสติสัมปะชัญญะ จนหลงผิดเหมือนคนเมา เมมาโลก เมมาโลกีย์ ไม่เป็น

ความรู้ที่ตื่นเต็ม อย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นถ้าเราปฏิบัติศีล หรือปฏิบัติจิต พัฒนาไตรสิกขา ก็จะทำให้จิตของเราสะอาดขึ้น ศีลแต่ละข้อเมื่อปฏิบัติแล้วทำให้จิตใจของเราเป็นไปเพื่อลดละความเห็นแก่ตัว เห็นแก่ผู้อื่น จะเกิดเมตตาทกกายกรรม เมตตาวจกรรม เมตตามโนกรรม และก็จะอยู่กันอย่างมีความสุข เพราะฉะนั้น สาราณียธรรม ๖ จึงเป็นสูตรที่ยิ่งใหญ่ เมื่อคนมีเมตตาทั้งกายกรรม วจกรรม มโนกรรม เรื่องของวัตถุ เรื่องของสมบัติ เรื่องของอะไรต่างๆ ก็เป็นสาธารณโภคีที่กินใช้ร่วมกันได้ ในเรื่อง จิตวิญญาณ ก็จะมีศีลสามัญญตา ทิฏฐิสามัญญตา มีสภาพที่เป็นหลักเกณฑ์ในชีวิต หรือวัฒนธรรม ที่สอดคล้องกัน รู้ร่วมกัน เข้าใจด้วยกัน มีทิศทางที่รู้เป้าหมายความเป็นอยู่ของชีวิต เช่น รู้ว่าไปโลกุตระดีกว่า ไปนิพพานดีกว่า เป็นต้น

รู้สรรพวิชาในโลก

รู้ให้เก่งแสนเก่งอย่างไร

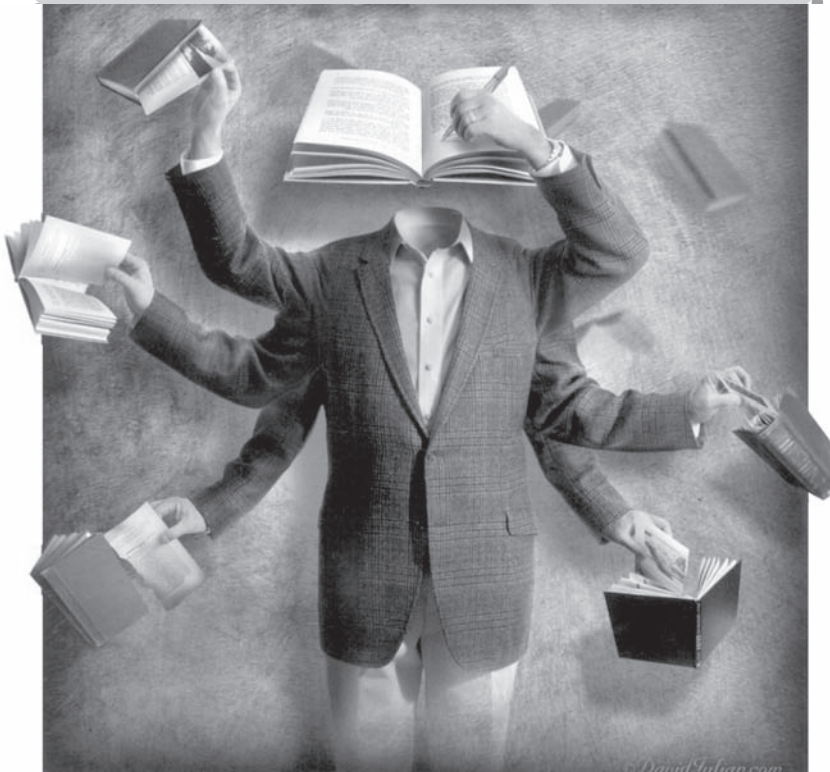
รู้ให้มากให้มายอย่างไร

แต่ทราบใดที่ไม่มีความรู้เรื่องการละลดกิเลส
และนำไปประพฤติปฏิบัติจนกิเลสลดลงได้จริง

ทราบนั้นความรู้ทั้งหลายทั้งปวง

ก็ยังไม่สมบูรณ์ก็ยังไม่เล่าตาย

แถมทำลายตนทำร้ายสังคมได้ยิ่งว้าขึ้น

จดหมาย

จากญาติธรณี

ค่อยเป็นค่อยไป

พ่อกับแม่ ท่านกินมังสวิรัติตลอดทุกวัน ๘-๙ ปี ท่านเป็นญาติธรรมของอโศก เวลาทำงานบุญที่วัดท่านก็จะไป พอวันพระท่านก็จะกินมื้อเดียว ถือศีล ๘ ทุกวันพระ และแม่ก็จะรับหนังสือสารอโศกและดอกหญ้า เมื่อก่อนผมจะไม่สนใจ เมื่อลองเอามาอ่านดู ความประพฤติเปลี่ยนไป เปลี่ยนแปลงตนเองจากเลวเป็นดีขึ้นกว่าเดิมเยอะ ผมอ่านมาได้ ๒-๓ เดือนแล้วครับ พอเวลาว่างก็จะเอามาอ่าน เมื่อก่อนจะเป็นคนโมโหร้าย เจ้าคิดเจ้าแค้น เวลาใครมาพูดไม่ดีผิดหู แต่เดี๋ยวนี้ถึงจะมีบ้าง แต่ก็รู้สึกดีขึ้นกว่าเดิมเยอะ ผมชอบเล่นการพนันและฆ่าสัตว์ แต่เดี๋ยวนี้จะเลิกได้หมดไม่ทำแล้ว อุปกรณ์ในการหากิน ดักจับสัตว์ก็จะทิ้งหมด สุรา ก่อนหน้านี้จะดื่มเป็นประจำ ตอนนี้จะเกือบจะไม่ดื่ม นานๆสักทีหนึ่ง ตอนจำเป็นจริงๆครับ ก่อนหน้านี้มีปัญหาที่แก้ไม่ตก จะกินไม่ได้นอนไม่หลับ ทูรนทुरาย คิดจะลาโลก เมื่อเอาหนังสือสารอโศกมาอ่าน จะรู้สึกสบายใจขึ้นมาบ้าง ปล่อยวาง ผมได้กินอาหารมังสวิรัติน กินแล้วมีความสุขทางใจครับ เพราะเราไม่ต้องฆ่า และไม่ต้องสนับสนุนการฆ่า กินมังสวิรัตินมากก็เดือนกว่าๆแล้ว ผักจะกินผักเลี้ยว กระถิน ผักริมรั้ว เอามาจิ้มน้ำพริก กินสดๆ ส่วนโปรตีน

ถ้า ภา พี่สาวเป็นญาติธรรมอยู่ที่สันติฯ และทำงานอยู่ที่กรุงเทพฯ จะซื้อเอามาให้พ่อกับแม่ ผม จึงกินไปด้วย การกินมังสวิรัตินี้ผมจะไม่เน้นวันพระหรือวันเกิด ถ้าวันไหนไม่ได้ไปช่วยงานเพื่อนบ้านก็ จะกินตลอด แต่พอไปช่วยงานเพื่อนบ้าน(การเกษตร) ก็จะมีเนื้อสัตว์มาปรุงเป็นอาหาร เลยต้องกิน เจเจี้ยครับ(กินแต่น้ำกับผัก)

๕) หยอ ศรีสรรค์ จ.บ้าน

ขอแสดงความยินดีกับคุณพ่อและคุณแม่ ที่ได้ลูกชายคนใหม่ที่ตีมีคุณธรรมแทนลูกชาย คนเดิม.... - บ.ก.

เป็นลูกที่ดีของแม่ แล้วจะดีเป็นแม่ที่ดีของลูกด้วย

ในฐานะที่ดิฉันเป็นลูกของแม่และก็เป็นแม่ของลูกด้วย ดิฉันจึงค่อนข้างจะซาบซึ้งในความ รักของแม่ที่มีต่อลูก ยิ่งงเสียความรักลูกมันมีมากกว่า ความรักของลูกที่มีต่อแม่ เพราะอะไรหรือ? ดิฉัน คิดว่า ก็เพราะแม่มีอายุมากกว่าลูก ประสบการณ์ชีวิตมีมากกว่า รู้ร้อนรู้หนาวมายาวนาน บางทีลูก คาดไม่ถึงหรืออก ขอยกตัวอย่าง นิทานเรื่อง “นกนางแอ่น” ในหนังสือดอกบัวน้อย อันดับที่ ๑๐๕

มีลูกนกตัวหนึ่งเกิดจากไข่ฟองสุดท้ายแห่งฤดูกาล แม่นกต้องจบชีวิตด้วยสลัดันรุนแรง ด้วยความรักความห่วงใยลูกนก นางฝากวิญญาณความรัก ความห่วงหาอาลัย ไปเกิดในฝาหอย ไม่ ยอมพูดภาษาใดๆ จนกระทั่งวันหนึ่งได้มีโอกาสเจอกับลูกจนได้ ก็คงจะด้วยแรงอธิษฐานความตั้งใจ ของแม่ nk ด้วย

ลูกนกซึ่งไม่เข้าใจว่าแม่ไปไหน ทำไม่ไม่เลี้ยงดูเขา คิดว่าแม่ใจร้าย ไม่รักไม่ห่วงเขา แต่พอ มารู้ความจริง หัวใจต้องแตกสลาย เพราะเข้าใจแม่ผิดไป

ดิฉันได้อ่านความลำบากใจของสมาชิก ๒๒๗๕๙๖ จ.สงขลา จากหนังสือสารอโศก อันดับ ที่ ๒๗๒ แล้วรู้สึกเห็นใจมาก เวลาเรามีปัญหา กับพ่อแม่ มันช่างเป็นความทุกข์ทรมานยิ่งนัก ตัว ดิฉันเองเมื่อก่อนก็มีปัญหา กับพ่อแม่มากที่สุด แต่ด้วยความตั้งใจจริงๆ ว่ายังงี้ก็ต้องยกให้ท่านละ ! **เพราะเชื่อว่าเวรกรรมมีจริง ในเมื่อเราเป็นลูกของท่านแล้ว แม้ว่าสิ่งดีหรือไม่ดีที่เกี่ยวกับตัวท่าน ต้องเกี่ยวเนื่องมาถึงเราด้วย**

ขอเอาประสบการณ์ของตัวเองมาเล่า ไม่มีเจตนาจะยกตนข่มท่าน อยากช่วยแก้ปัญห

แม่ของดิฉันติดการพนัน ส่วนพ่อก็อ่อนแอ จนแยกไม่ออกว่าอันไหนควรไม่ควร ดิฉันเคย เก็บเงินได้จำนวนหนึ่งเยอะพอสมควร ในประเพณีนั้นไม่มีหลักฐานว่าใครเป็นเจ้าของเงิน มีแต่สิ่งของ ดิฉันพยายามหาเจ้าของจนพบ

พ่อดิฉันต่อว่าดิฉันว่า ทำไม่ไม่เอาเงินไว้ใช้ ตัวเองก็จนแสนจน เพราะมันไม่ใช่เรื่องน่าอาย อะไรเลย เจ้าของก็ไม่รู้ว่าเงินหล่นที่ไหน และเป็นใครก็ไม่รู้ ตอนนั้นดิฉันเสียใจมากกว่า ทำไม่พ่อถึง เป็นอย่างนี้ ไม่สนับสนุนให้เราทำความดีเลย

แต่เวลาผ่านไปก็มาคิดได้ว่า ก็พ่ออยากให้ลูกมีเงินใช้ อยากให้ลูกสบาย นี่แหละความรัก

ของพ่อ ขอให้ลูกได้สบายเถอะ จะผิดจะถูกยังไงไม่คิดเลย

ส่วนแม่ เมื่อก่อนดิฉันจะต่อต้านมากๆเลย แต่ด้วยแรงอธิษฐาน ด้วยความตั้งใจมั่น เต็มใจนี้แม่ดิฉันก็ยังไม่เลิกเข้าบ่อน แต่ดิฉันก็เข้าใจว่าฝืนนั้นมันเลิกยาก ดิฉันก็จะเอามาสอนลูกดิฉัน ให้เข้าใจยายและสอนให้ลูกได้รู้ถึงภัยพิบัติของการพนันว่ามันทำลายครอบครัวยังไง

ลูกดิฉันก็เข้าใจดี ใครๆเขามักจะพูดว่า ดิฉันช่างมีบุญมากมายนัก ที่มีลูกกตัญญูรักแม่มาก ...นี่แหละค่ะอันಿಸงส์ของการที่เรากตัญญูต่อพ่อแม่ ไม่ต้องรอชาติหน้า

❀ สมาชิก ๒๕๖๐๙๕

ชีวิตที่ไม่จําานต่ออุปสรรคมักพบกุศโลบาย(ทางออกที่เป็นกุศล) ให้ได้ฝึกหัดเสมอๆ - *บ.ก.*

ถือศีลอย่างไร ไม่สับสน

ในชีวิตนี้ฉันขอตั้งใจเอาศีลห้ามาไว้กับตัวให้ได้ทั้งห้าข้อก่อน เพราะไม่รู้ว่าชีวิตนี้ฉันจะได้ครบหรือเปล่า เพราะศีลข้อหนึ่งฉันยังทำให้มีขึ้นในตัวได้ยากเหลือเกิน

ศีลข้อหนึ่ง คือ ไม่ฆ่า ฉันยังเพลอโกรธ ฆ่าสัตว์จวนได้ ไม่ให้กินเนื้อฉันยังเพลอกินจนได้ ฉันพยายามคิดพูดทำในสิ่งที่จะไม่ให้อยากกิน ฉันก็ยังคงอยากกินอยู่ดี **ฉันพยายามปรามตัวเองว่า อย่าอยากกินเนื้อเพื่อนเลย** ถ้ายังอยากอยู่แสดงว่า ยังมีความสงสารไม่พอ ความอยากก็เสียบลงไปชั่วคราวเท่านั้นเอง

ส่วนข้อสอง ก็ตั้งใจและทำได้ดีกว่าข้อหนึ่งเล็กน้อย ในการหยิบเอาของๆคนอื่น การพูดยังไม่ผ่าน การคิดอยากได้ก็มีมากอยู่

ส่วนข้อสามยังตัดไม่ขาดเลย คิด พูดในการอยากได้อยู่ตลอดเวลา ส่วนการทำนั้นไม่ไปเกี่ยวข้องกับสามีคนอื่นแน่ เพราะไม่ชอบยุ่งของๆคนอื่น

ข้อสี่ บางครั้งก็ตั้งใจโกหก บางครั้งก็ไม่ตั้งใจ เพราะคำว่า ลืม นี่แหละไม่รู้ว่าจะเมื่อไหร่จะ
แก้ให้หายลืมได้

ข้อห้า นั้นยังนอนกลางวันอยู่เลย เพราะติดการดูละครโทรทัศน์ รู้สึกว่าละครบางเรื่องมี
คติสอนใจดีมาก

การปฏิบัติของฉันหลังจากอ่านหนังสือจบ คือ พอได้ฟังเสียงต่ามา ฉันก็ทำใจโดยคิดว่า
ดีแล้วที่เราได้เป็นที่ระบายความโกรธให้เขาได้ ถ้าใช้ลูกทำงานให้ แต่ลูกไม่ทำ ก็คิดและทำใจว่า ดีแล้ว
ที่ลูกไม่ทำให้ ฉันจะได้ช่วยเหลือตัวเองมากขึ้น ทำอะไร คิดอะไร พูดอะไร ก็มีสติว่า ขณะที่คิด
พูด ทำนั้นมีความไม่รู้ ลังเลสงสัย หรือมีความรัก มีความโกรธ มีความไม่พอใจหรือเปล่า ฉันขอ
ยอมรับว่าฉันมีบางอารมณ์ที่ผสมกับกิเลสอยากแต่งงาน แต่ฉันก็ได้รู้ตัวเองว่า นั่นใจฉันคิดในทางไม่ดี
จะทำให้ตัวเองเดือดร้อน จึงบังคับและปรามให้ตัวเองค้นหาตัวเองให้ได้ โดยอ่านดอกหญ้า สารอศอก
ฉันจึงค้นพบตัวเองว่า ฉันชอบและรักชีวิตที่อิสระมากกว่า ที่ฉันอยากแต่งงานนั้นเป็นเพราะสังคม
สิ่งแวดล้อมที่ฉันอยู่เท่านั้น ฉันกำลังทำตัวให้พ้นสังคมแบบนั้นอยู่ ทำใจด้วย เวลาพูดคุยกับ
เพื่อนบ้านเรื่องที่เพื่อนบ้านจะหาสามีมาให้ ฉันก็พูดตัดบทเขาไปว่า อย่าหาสามีมาให้ฉันเลย เพราะ
ฉันมันหมดสภาพแล้ว ไม่สามารถให้ความสุขกับใครได้หรอก เพื่อนบ้านก็ไม่พูดเรื่องนี้อีก ฉัน
จึงรอดมาได้ ที่ฉันพูดนั้นแค่อยากสนุก อยากมีเสียงหัวเราะเท่านั้น ฉันยังชอบความเป็นอิสระอยู่
ยังไม่อยากมีพันธะให้ต้องรับผิดชอบ ฉันจึงรอดมาได้ ฉันพยายามศึกษาศิลปะทำให้รู้และทำให้มีอยู่กับ
ตัวให้มีมากๆ อยู่ค่ะ แต่รู้สึกว่าการทำได้ยากเหลือเกิน

จดหมายของฉันฉบับนี้ดูมันลับสนจริงๆนะคะ คงเป็นเพราะฉันยังตัดกิเลสไม่ได้ ฉัน
พยายามศึกษาการตัดกิเลสจากหนังสือดอกหญ้า สารอศอกอยู่ค่ะ

❀ ดวงพร ทิลาชัย จ.มหาสารคาม

การถือศีลทั้ง ๕ ข้อ ต้องรู้เป้าหมายว่า แต่ละข้อนั้นเราถือปฏิบัติเพื่ออะไร เมื่อเราเข้าใจ
ชัดเจน จะทำให้การถือศีลนั้นเป็นจริงได้โดยไม่ยาก ไม่ลำบาก เช่น ศีลข้อ ๑ เพื่อลดความโกรธ ศีลข้อ ๒

เพื่อลดความโลภ คีลข้อ ๓ เพื่อลดความกลัว คีลข้อ ๔ เพื่อลดความหลง คีลข้อ ๕ เพื่อลดความหลง
ผู้ใฝ่พัฒนาตนด้วยศีลจะตั้งใจตัวเองทั้งความคิด คำพูดและการกระทำ อบรมตัวเอง
บ่อยๆ ทุกโอกาส แม้จะทำได้ผลบ้าง ไม่ได้ผลบ้าง ก็จะได้รู้ความจริงของจริงของเราเอง เป็นการเรียนรู้
แบบปฏิบัติจริง ไม่สับสน - บ.ภ.

Welcome to our home... ยินดีต้อนรับกลับมาบ้านเรา

ตื่นตาตื่นใจกับต้นไม้ใบหญ้าที่ขึ้นเขียวชอุ่มรื่นยิ่งนัก ในภาพปกหน้าสารอโศก(ของ
พระวิหαρพันธปี) และภาพที่น่าประทับใจเสมอของการบิณฑบาต และการตักบาตรของชาวอโศก

ปีติยินดีที่ได้เห็นภาพ “พ่อท่าน” สมณะ ลิกขมาตุ และบรรดาญาติธรรม ในกิจกรรม
กิจการต่างๆของชาวอโศกที่มีทั้งเน้นใน และแผ่ขยายสู่สังคมภายนอก คำว่า “บุญนิยม” ได้ขจรขจาย
ไปอย่างกว้างขวาง จริงดังที่พ่อท่านเคยดำริไว้ กราบขออนุโมทนา เป็นอย่างสูงค่ะ

สนุกและร่าเริงกับการที่ได้ซักซอบข้อธรรมะ เรื่องราว ข้อมูลต่างๆ จากพ่อท่าน(ในหนังสือ)
ทำให้หายง่วงในภาคบ่าย(มักง่วงและนอน)ไปหลายวัน ดีใจอย่างยิ่งที่พ่อท่านได้รับการยอมรับในสังคม
มากขึ้นเรื่อยๆ รวมทั้งญาติธรรมที่ดี เก่ง เด่น และดัง(ตามธรรม) เช่น ครูขวัญดิน ครูแก่นฟ้า เป็นต้น

ได้ทราบองค์ประกอบ กิจกรรม กิจการของแต่ละพุทธสถาน กราบอนุโมทนาที่มีลิกขมาตุ
อยู่ประจำให้ครบองค์ ๔ ของพุทธบริษัท เกือบทุกพุทธสถาน (ยกเว้นอยู่คือ ภูผาฟ้าและทักษิณ
อโศก) ได้ทราบถึงความเป็กแผ่นเจริญก้าวหน้าอย่างเข้มแข็งของ “การศึกษาบุญนิยม” ทุกระดับ

ประถม มัธยม อุดรศึกษา ซาบซึ้งกับคำเรียก “ครู” ของชาวโศกอย่างยิ่ง สัมผัสได้ถึงกระบวนการกลุ่มที่เข้มแข็งสมัครสมานกันมากขึ้นของนิสิต ม.วช. ทุกวิชาเขต (คำเดิมคือ “เขต”) รอบนี้ดูราวกับว่าเป็นรอบของ “การศึกษานุญนิยม” ที่ได้รับการยอมรับจากสังคมภายนอก ควบคู่ไปกับ “กสิกรรมบุญนิยม”(ไร่สารพิษ) (ประเมินจากข้อมูลในหนังสือ) กราบอนุโมทนาค่ะ

ขณะที่ได้อ่านเรื่องราวกิจกรรม กิจกรรมต่างๆ ที่ปรากฏในหนังสือ จิตใจนั้นรู้สึกอึ้งอัมและอยากมีส่วนร่วม เป็นองค์ประกอบเล็กๆในหมู่มวลชาวโศกอีก ซึ่งเป็นหมู่มวลที่ดีที่สุดในโลกนี้ ซึ่งมีอริยมรรคองค์ ๘ เป็นเครื่องขึ้นอย่างดีเลิศในการดำเนินชีวิต นำไปสู่ความสุขความเจริญอย่างแท้จริง ไม่มีคำว่า “ตกต่ำ” ในหมู่มวลที่มี “พ่อท่าน” เป็นผู้พาทำ

ทบทวนตนแล้วก็นึกถึงคำสอนจากหนังสือเล่มเล็ก “พอสอนว่า จ.คำคม ๒” ที่ว่า “จงปลูกเร้าตัวเองขึ้นมาหากเพียร” และ “คุณธรรมที่เลื่อมไปต้องกู่กลับคืน” เกิดพลังธรรมที่จะต่อสู้กับ “กิเลส” และ “ความเคยชิน”(ที่เลว) โดยหวังว่า **สักวันหนึ่งเราอาจจะมีบุญถึง กลับมาเป็นชาวโศกที่แท้จริงอีกครั้ง** (ตกต่ำสุด คือ กลับไปกินเนื้อ ไช้ และนอนหลับหูลับตา หลบหลับจากผัสสะต่างๆ มานานร่วมเกือบ ๔ ปี โดยไม่เอาภาระใดๆ(ขยะ) ที่ปฏิบัติได้และกำลังจะเพียรปฏิบัติให้ดีขึ้น มีดังนี้ (ดึงเอา“วิราคัสัญญา”มาใช้ด้วย)

๑. กินมังสวิรัตให้บริสุทธิ์ (งดไช้)
๒. ดื่มน้ำปัสสาวะทุกเช้า (เคยดื่มเมื่อครั้งพ้นจากบอดบวม อากาศทุเลาอย่างรวดเร็ว)
๓. ไหว้พระ เช้า และก่อนนอน (สวดมนต์ จำไม่ค่อยได้ กราบขอบทสวดมนต์สัก ๕ ชุดอีกครั้ง)
๔. กินข้าวกล้อง ถั่ว งา เป็นประจำ (กินข้าวขาวนาน ๓ ปี)
๕. งดอาบน้ำอุ่น (ปกติชี้หนาว ผีกอดทน นึกถึงสมณะ ญาติธรรมบนภพมาเป็นตัวอย่าง)
๖. ออกกำลังกายเข้า-เย็น ด้วยการแกว่งแขน ๑,๐๐๐ ครั้ง (ขณะนี้น้ำหนักขึ้นจากเดิม ๑๐ กว่ากิโล)
๗. บันทึกร ทบทวน การกิน-อยู่-หลับ-นอน ทุกวัน
๘. ฝึกให้มีสติในการพูด เช่น พูดแล้วได้อะไร (หยาบ? ส่อเสียด?)
๙. ลด ละ เลิกการนอนกลางวัน (เช้า เลิกได้แล้ว คงเหลือภาคบ่ายที่อันตราย)
๑๐. เอาภาระตนมากขึ้น เช่น ทำอาหารเอง ฯลฯ (ปกติน้องสาวจะชอบช่วยเหลือเสมอๆ)
๑๑. อ่านหนังสือธรรมะของพ่อท่านทุกวัน รวมถึงหนังสือต่างๆของชาวโศก (รายการ “โศกพันธุ์แท้” คิดได้ยอดเยี่ยม ปกติ ดิจนเป็นแฟนเกมโชว์ “แฟนพันธุ์แท้” อยู่ เกมที่ยอดเยี่ยม กราบรำลึกถึงพ่อท่าน ด้วยเศียรเกล้า รวมทั้งกราบนมัสการสมณะ ลิกขมาตต่างๆท่านด้วยค่ะ

☸ ไบฟ้า รัททะมาลา(นาวาบุญนิยม) เชียงใหม่

รู้สึกเหมือนพี่น้องที่จากกันไปชะนาน ส่งข่าวถึงกันให้รู้สึกอุ่นใจว่ายังอยู่สุขสบายดี ค่อยคลายใจ... หากมีโอกาสแวะมาเยี่ยมเยียนกันบ้างนะ ญาติธรรมหลายคนก็แวะเวียนไปหาที่บ้านเชียงใหม่ คงจะได้พบเจอกันบ้างแล้วกระมัง ? - บ.ภ.

ภาพจาก นสพ.ไทยรัฐ ๒๒ ก.ย. ๒๕๕๗

▲ อารักขา กำจัดตำรวจ ทหาร เข้ายึดขบวนวิชนยานที่ท่ารถสาธารณะ ในตัวเมืองยะลา รวมทั้งบ้านพักของผู้พิพากษาศาลจังหวัดยะลา เพื่อป้องกันภัยจากบ่อนักโจรสลัดผู้พิพากษาหลายรายได้รับบาดเจ็บจากการยิงธนูด้วยปืนเอ็ม ๑๖

หากฝัน - ธรรมไม่กลับมา โลกาวินาศแน่ ๆ

ผมได้รับหนังสือทุกเล่มที่จัดส่งไปให้ รู้สึกสำนึกในบุญคุณของชาวอโศกทุกท่าน ผู้ซึ่งมีส่วนร่วมในการช่วยขับเคลื่อนนำพานาวาบุญนิยมลำนี้ออกไปข้างหน้า พร้อมกับช่วยปลุกให้ผู้คนอีกมากมายได้มีดวงตาเห็นธรรม จนทุกคนยอมที่จะมาลด ละ เลิก มากินน้อย ใช้น้อย มีเหลือ จุนเจือสังคมา แล้วแต่ว่าใครจะมีพละอินทรีย์หรือความพร้อมแค่ไหน อย่างผมเองถึงแม้ว่าจะได้มาพบเห็นทางสว่างบ้างแล้ว แต่เพราะยังมีวิบากเรื่องครอบครัว ซึ่งครั้งหนึ่งเคยภูมิใจและปลื้มปีติที่ลูกชายได้เข้าเรียนในโรงเรียนสัมมาสิกขาปฐมอโศก(จนชั้น ม.๓) แต่แล้วก็ถูกแม่เขาพากลับไปเรียนที่ปัทมาณีได้จากวันนั้นถึงวันนี้ผมเลยไม่มีโอกาสที่จะมาวัดเหมือนแต่ก่อน ทั้งๆที่อยากจะมาร่วมหรืออยู่ใช้ชีวิตเฉกเช่นญาติธรรมหลายๆท่าน ปัจจุบันผมได้หนังสือดอกหญ้า สารอโศก ดอกบัวน้อยคอยเป็นกำลังใจได้รับรู้ข่าวสารความเป็นไปของหมู่กลุ่ม คอยตรวจสอบตนเอง รับประทานอาหารมังสวิรัต และปฏิบัติตามหลัก ๗ อ.

สำหรับเรื่องสถานการณ์ของสามจังหวัดภาคใต้ ซึ่งมีผลกระทบต่อวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คนในพื้นที่อย่างหลีกเลี่ยงไม่พ้น ทุกคนต้องอยู่อย่างระมัดระวังตัว เศรษฐกิจการค้าการขายได้รับผลกระทบไปทั่ว ภาพพระภิกษุออกบิณฑบาต โดยที่เจ้าหน้าที่ตำรวจถืออาวุธคอยติดตามคุ้มกัน มีให้เห็นทุกวัน(แต่สื่อไม่ลงให้เห็น) แรกๆรู้สึกหดหู่ เศร้าใจ ว่ามันเกิดอะไรขึ้น ผมเกิดและโตที่ปัตตานี ปัจจุบันอายุ ๕๐ ปีเศษๆ เพิ่งเห็นครั้งนี้ที่รุนแรงและยืดเยื้อ ก็คงได้แต่หวังและภาวนาให้เหตุการณ์กลับคืนสู่สภาวะปกติในเร็ววัน

☸ สมบูรณ์ จ. ปัตตานี

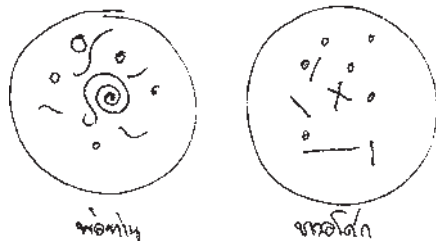
 สังคมโลกย์เบียดเบียนกันให้เห็นชัดเจนขึ้นทุกวันๆ ทางออกคงไม่มีทางอื่น นอกจากประพฤติตนในกรอบของศีลธรรม ผู้ปฏิบัติจริงจะเชื่อมั่นในกรรมของตน กุศลวิบากจะคุ้มครองผู้ปฏิบัติเอง - **บ.ก.**

ยอมรับพ่อท่าน แต่ไม่ขอเป็นชาวโศก

ข้าพเจ้าเป็นนักศึกษาศาสนาเปรียบเทียบ ศึกษาทุกศาสนา ทุกลัทธิความเชื่อ และนำข้อดีของแนวทางต่างๆที่เหมาะสมกับตนเองมาใช้ สำหรับศาสนาพุทธ เคยศึกษาแนวทางเกือบทุกสำนัก และยังคงบวชเป็นพระถึง ๔ ปี ก่อนอื่นขอบอกตรงๆเลยว่า โศกคือ ๑ ใน ท็อปเท็นของข้าพเจ้า ข้าพเจ้ากินมังสวิรัตแบบใช้เหตุผลจากโศก(กินมา ๑๕ ปี เริ่มต้นด้วยความเชื่อแบบคักดีลิสท์) ข้าพเจ้าดื่มปลั๊สวาระตามชาวโศก นอนเตียงกระดาน ไม่นอนหมอน ยังคงถือพรหมจรรย์ ทั้งๆที่เป็นฆราวาสแล้ว ไม่เที่ยวสถานเริงรมย์ ไม่เสพของมีนเมาทุกชนิด นี่คือข้อดีต่างๆที่ได้จากโศก แต่ถึงกระนั้น ก็ยังมีจุดที่ข้าพเจ้าไม่สามารถรับโศกได้ทั้งหมด มันเป็นเรื่องของจิตวิญญาณในมุมลึกๆ ในรูปแบบภายนอก ข้าพเจ้าสามารถลืบทับโศกได้ทั้งหมด มีความเป็นโศกมากกว่าคนที่อยู่ในชุมชนหลายคน (ข้าพเจ้าคลุกคลีกับชาวโศกร่วม ๑๐ ปี เคยคิดที่จะเป็นสมณะด้วย) จุดต่างจริงๆ คือพวกท่านปฏิเสธเรื่องภพภูมิทั้ง ๖ อย่างสิ้นเชิง พรหม เทวดา มนุษย์ เดรัจฉาน เปรต อสุรกาย สัตว์นรก บุญกิริยาวัตถุ ในส่วนของ เทวดาพลี(การบวงสรวงเทวดาไม่มีผล) เป็นเพราะพวกท่านไม่มีญาณทิพย์ที่จะรู้สิ่งเหล่านี้ ข้าพเจ้ายอมรับการกินมังสวิรัตตามโศก แก่ข้าพเจ้าเชื่อในเรื่องภาวะทิพย์ตามเถรสมาคม (เป็นเพราะว่า ข้าพเจ้าสามารถสัมผัสกับสิ่งเหล่านี้ด้วย) หลายครั้งที่ข้าพเจ้าสัมผัสกับวิญญาณของชาวโศกที่ตายแล้ว แถวบริเวณเมรุ และยังสื่อสารกับพวกเขาด้วย ชาวโศกไม่เชื่อเรื่องผี แต่ข้าพเจ้าได้สัมผัสกับผีชาวโศก จริงอยู่การที่จะบรรลุ ไม่ต้องรู้สิ่งเหล่านี้ก็สามารถบรรลุได้ แต่การปฏิเสธในสิ่งที่ตัวเองไม่รู้ จะเข้าถึง สัจจะ ได้เช่นไร?

หลายครั้ง พ่อท่านอธิบายว่า การรู้สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องของอุปาทาน ถ้าเช่นนั้นทำไมการอุปาทานนี้จึงได้ตรงกันทั่วโลก ทุกศาสนาได้พูดถึงนรก-สวรรค์ บาป-บุญ พระเจ้า-ซาตาน ตรงกันหมด บังเอิญหรือ? ผมเชื่อว่า พ่อท่านรู้สิ่งเหล่านี้ แต่ท่านไม่ต้องการให้หมู่กลุ่มสนใจกับเรื่องนี้ แต่หมู่กลุ่มเองพาซื้อถือตามพยัญชนะว่า ไม่มี แต่ไม่ได้เข้าใจในเชิงอรรถะ ตรงนี้แหละที่ผมเป็น นานาสังวาสกับโศก

ส่วนตัวผมแล้ว ผมนับถือพ่อท่านมาก หนังสือ “คนคืออะไร” ผมถือเอาเป็นคัมภีร์ประจำตัวเลย เพียงแต่ชาวโศกเอง รวมถึงสมณะด้วย เข้าไม่ถึงพ่อท่าน จะพูดว่ายังไงดี ผมยอมรับพ่อท่าน แต่ผมไม่ขอเป็นชาวโศก นี่เป็นแผนผังเชิงฟิสิกส์ในการวัดพลังงาน

อธิบายว่า พลังงานของพ่อท่านเป็นพลังงานที่บริสุทธิ์ และมีอาณาภาพในการแผ่กระจายมาก ส่วนชาวโศกเป็นพลังงานที่มีความสามัคคีสูงมาก และมีความศรัทธาในตัวผู้นำสูงมาก แต่ขาดพลังงานในตัวเอง (เหมือนพระจันทร์ที่ต้องอาศัยแสงสว่างจากดวงอาทิตย์)

ขอภัยอย่างสูงจริงๆ ที่ต้องระบายความรู้สึกส่วนลึกที่มีต่ออโศก มิฉะนั้นก็คงจะรู้สึกอึดอัดไปแสนนาน เพราะไม่มีใครที่มีคุณภาพพอที่จะรับฟังการระบายเท่าชาวอโศกเอง ส่วนดีของชาวอโศกเอง ข้าพเจ้าเองคงไม่ต้องพูดถึง เพราะเขารู้กันทั่วประเทศแล้ว ข้าพเจ้าไม่เคยมีความเห็นพ้องกับกระแสส่วนใหญ่เลย ในกรณีชาวอโศกเพียงแค่มีจุดเดียวที่ไม่เห็นด้วยตามที่กล่าวไปแล้วข้างต้น

เมื่อพบจุดต่างแล้ว ขอชี้ถึง จุดร่วมด้วย คือ เรื่อง “ขยะวิทยา” ขอชมว่า อโศกเยี่ยมจริงๆ เป็น Green Peace ตัวจริง ผมเคยไปสำนักปฏิบัติธรรมที่อยู่ตามป่าเขาหลายที่ อโศกดีหมด (เป็นผู้พิทักษ์ป่า) แต่ชื่อใหม่ จะมีอยู่มุมหนึ่งในตัวสำนักที่เป็นป่า “เป็นกองขยะ” และเป็นขยะชนิดที่ย่อยสลายเองไม่ได้ด้วย! หลายแห่งเป็นน้ำตกที่สวยงามมาก และคิดดูขยะเหล่านี้จะทำปฏิกิริยาอย่างไรกับธรรมชาตินั้น! ทำไมพวกท่านเหล่านั้นจึง ไม่ สะอาดใน-สะอาดนอก, สว่างใน-สว่างนอก

ขอให้ข้อคิดส่งท้ายอีกสักนิด เกี่ยวกับ “นักเรียนลัมมาสิกขา” รูปแบบภายนอกเคร่งครัดมาก แต่ความรู้สึกภายในแสดงออกมาเป็นตรงกันข้าม สังเกตจากดนตรี(เพลง) ที่พวกเขาฟังกัน กลับเป็นเพลงแนว “เพลงกาม-สายเดี่ยว” เปิดกระหึ่มดังทั่วชุมชนปฐมฯ [ช่วยวิเคราะห์ถึงสาเหตุของข้อผิดพลาดนี้ด้วย] จริงๆแล้วจากการปฏิบัติน่าจะฟังเพลงแนว KITARO !

 Victor

 จากพระไตรปิฎกจะพบว่า ในยุคพุทธกาล พระสัมมาสัมพุทธเจ้าประกาศศาสนาในท่ามกลางศาสนาสัทธาที่นิยมที่มีมาแต่เก่าก่อน การอธิบาย การยกตัวอย่างอ้างอิง เปรียบเทียบ เพื่อให้คนได้เข้าใจชัดเจนในพุทธธรรมนั้น ก็ใช้สิ่งง่ายๆที่พบเห็นอยู่ในวิถีชีวิตเป็นอุปการณการสอน โดยมีเป้าหมายให้คนละชั่ว ทำดี และชำระจิตให้สะอาด พ่อท่านก็ได้ปฏิบัติเสถียรความเป็นเทวดา ความเป็นพรหม มนุษย์ เดรัจฉาน เปรต อสุรกาย สัตว์นรก รวมถึงญาณทิพย์ ที่คุณ Victor กล่าวถึงด้วย หากได้สังเกตท่านจะอธิบาย เปิดเผยเทียบเคียงให้รู้ถึงสมมุติและปรมาตม์ บุคลาธิษฐาน และธรรมาธิษฐาน ให้เราเข้าใจชัดเจน ยิ่งหากผู้ได้ฟังนำไปทดลองพิสูจน์ประพัตตามดู ก็คงยังเข้าใจสภาวะเหล่านี้เป็นลำดับๆด้วย... ส่วนของข้อคิดส่งท้ายที่ดีติงมา เราก็คงขอน้อมรับไปปรับ-แก้ไขหน่อเนื้อเฟ่าพันธุ์ลูกหลาน ลัมมาสิกขาชาวอโศกกันต่อไป หากมีข้อติติงได้อีกก็ขอให้บอกมาอีกนะ.....ด้วยความขอบพระคุณ - **บ.ภ.**

ปรารถนาชีวิตที่สุขสงบในท่ามกลางหมู่บรรพชา

ชาวอโศกจะเน้นเรื่องหมู่กลุ่ม ซึ่งก็เป็นสิ่งที่ดีมากในความรู้สึกของผม แต่ละบุคคลจะได้รับการเหนี่ยวนำให้เข้าสู่กระแสธรรมได้อย่างง่ายด้วยหมู่กลุ่ม แม้ว่าจะต้องต่อสู้กับอุปสรรคส่วนตัวของแต่ละบุคคล แต่พลังของหมู่กลุ่มจะคอยยึดเหนี่ยวให้เข้าสู่สภาวะแวดล้อมที่ดีได้

ส่วนตัวผม ตอนนี้อาจจะชอบชีวิตที่สงบ ใกล้เคียงกับธรรมชาติ แต่อาจไม่ได้ดังที่คิด เพราะไม่มีธรรมชาติมาตอบสนองความต้องการ แม้แต่การสร้างปัจจัยพื้นฐานของการดำรงชีวิต เนื่องจากแต่เดิมนั้นไม่มีใครมาเริ่มต้นเอาไว้ก่อน แต่การที่จะสร้างความพร้อมให้เกิดขึ้นก็ต้องใช้ระยะเวลา และทุน (ทุน = เงิน และ สภาวะ ระบบของธรรมชาติ และปัจจัยรวมอีกหลายอย่าง)

ผมมองเข้าไปในระบบของธรรมชาติ ธรรมชาติจะรับผิดชอบสิ่งมีชีวิต ที่เกิดขึ้นมาในโลกนี้ เรามีอากาศให้หายใจได้ มีน้ำให้ดื่มกิน มีผืนแผ่นดิน แหล่งน้ำก่อเกิดเป็นอาหารเพื่อหล่อเลี้ยงให้ชีวิต สืบต่อไปได้ และธรรมชาติก็มีอำนาจที่จะทำลายล้างด้วย

แต่บัดนี้จากวิวัฒนาการทางสังคม วิธีการครองชีวิตของคนเรา ทำให้คนเราห่างออกจาก ธรรมชาติ ซึ่งเรามักจะเข้าใจว่า ตัวเรานั้นมีอำนาจไปควบคุมและเปลี่ยนแปลงธรรมชาติได้ มันเป็นเรื่องละเอียดอ่อนและซับซ้อนมาก ในการที่จะอยู่ร่วมกับธรรมชาติอย่างสันติ

คิดว่าถ้าเรามีวิธีการจัดการที่ดี เราอาจจะได้รับประโยชน์อย่างสูงจากธรรมชาติ ถ้าถาม ชาวโศกกว่าจะเริ่มที่ตรงไหน คำตอบคงจะบอกว่า ต้องเริ่มต้นที่ตัวเรา นอกจากตัวเราแล้วยังมีสังคม ที่เกี่ยวข้อง

ผมคิดว่าเหตุผลข้อหนึ่งที่ทำให้คนเราพยายามเอาชนะระบบของธรรมชาติ นั่นคือ ความกลัว ความกลัวสารพัดที่จะกลัว หรือว่าความรักตัวเองอย่างเกินขอบเขตก็ว่าได้ เหตุการณ์ที่เคยเห็น เช่น มีคนเห็นงูพิษซึ่งงูยังไม่ได้ทำร้ายใคร แต่คนจะช่วยกันพินิจตามงูก่อน

เพื่อความมั่นคงของชีวิต การกักตุน สะสม ก็เป็นอีกเหตุผลหนึ่งที่กลัวว่าวันข้างหน้าจะ ลำบาก จึงพยายามกักตุน สะสมเอาไว้ ระบบธนาคารก็เกิดขึ้นมา แต่มันน่าจะเกิดจากการหาวิธีการ แทนมูลค่าของวัตถุติดก่อน เช่น กล้วยสุกเก็บได้ไม่นาน แต่ถ้าเอากล้วยไปขาย เก็บไว้ในรูปของ ตัวเงินจะอยู่ได้นานกว่า

แม้ว่าคนเราจะพยายามพัฒนาการทางด้านความฉลาดรอบรู้ในเชิงลึกซึ่งซับซ้อนอะไรๆมากมาย แต่คนเรายังต้องอาศัยปัจจัยพื้นฐานที่ธรรมชาติสร้างไว้ให้ เพื่อให้สิ่งมีชีวิตอยู่รอด

ผมคิดว่า น่าจะเป็นอีกวิธีการหนึ่งที่จะช่วยให้คนเรา เข้าถึงความสงบ(ความวุ่นวายน้อยลง) ที่ได้มีโอกาสได้อยู่ใกล้ชิดธรรมชาติ

ผมพยายามทำความเข้าใจให้เป็นความจริง จะทำอย่างไรให้มีแหล่งอาหารตลอดปี ใน สถานที่ที่เราอาศัยอยู่ แต่ก็ยังทำได้นิดเดียว เพราะปัจจัยสนับสนุนจากธรรมชาติมีน้อย ความคิด เมื่อก่อนคือ การหาช่องทางทำกินข้างนอก ที่สวนคือที่พักอาศัย ซึ่งตอนนั้นคิดว่าจะทำอย่างไรให้อยู่ใน สวนได้นานๆ โดยไม่ต้องมีธุระอะไรข้างนอกมากนัก

🌸 คุณช คอจันทร์ จ.เพชรบูรณ์

เริ่มต้นทำธรรมชาติคงต้องใช้เวลา แต่ความคุ้มค่ามีมากมาย

ขอขอบพระคุณทุกๆท่านที่มีน้ำใจ สร้าง-ทำธรรมชาติไว้ให้โลกใบนี้ ไม่ว่าจะก้าวแรก ที่เริ่มจะเพื่อส่วนตัวหรือเพื่อใครก็ตาม - บ.ก.

บันทึก จากประชาสมณะ

เรื่องรัตพัฒนาวชิตวิญญานในสัจจกมบุญนิยบ ด้วยไตรสิกขา

❖ กรกฎาคม ๒๕๕๗

วันไหว้ครู ๑ ก.ค. ที่สันติโศภ พิธีกรรมในสายตาของท่านเป็นอย่างไร และของท่านให้ข้อคิดได้กับนิสิตสัมมาสิกขาลัษวังชีวิตและนักเรียนสัมมาสิกขาที่ร่วมกิจกรรมในวันไหว้ครูนั้น ผู้สนใจติดตามได้จากฝ่ายเผยแพร่ ในที่นี้ขอข้ามผ่านในรายละเอียดนั้น

ตรวจหัวใจ ๑ ก.ค. ที่รพ.พร้อมมิตร ท่านได้มาพบแพทย์เพื่อตรวจหัวใจ เนื่องจากผู้ดูแลสุขภาพเห็นว่าระยะนี้ท่านมีความดันต่ำลงอย่างที่ไม่เคยเป็นมาก่อน และมีอาการไผ่ผอมสมด้วย จึงนิมนต์ท่านตรวจหัวใจกับแพทย์ผู้เชี่ยวชาญ หมอได้ให้คำแนะนำอย่างไร เชิญเปิดไปอ่านได้

สัมภาษณ์การลากเรือประกอบภาพยนตร์ ๒ ก.ค. ที่สันติโศภ คณะถ่ายทำภาพยนตร์ การลากเรือประวัติศาสตร์ได้มาขอสัมภาษณ์ท่าน เพื่อนำเอาไปประกอบในภาพยนตร์ดังกล่าวนั้น แต่ในที่นี้ขอข้ามผ่านในรายละเอียดนั้น ผู้สนใจติดตามได้กับคณะทำงานแสงสีเสียงของปฐมโศภ

Michael Jerry son อาจารย์จากมหาวิทยาลัย California และมหาวิทยาลัยมหิดล ได้มาสัมภาษณ์พ่อท่านเมื่อ ๒ ก.ค. ที่สันตือโศก หลายประเด็นน่าสนใจยิ่ง เป็นต้นว่า การตีความ พระธรรมวินัยที่แตกต่างกันนี้มีอันตรายไหม? กฎหมายบ้านเมืองกับพระวินัยของพระนี่พ่อท่านเห็นอย่างไร? พระนักปฏิบัติในสายตาของพ่อท่านเป็นอย่างไร? ใครที่เป็นต้นแบบของพ่อท่าน? หนังสือเล่มใดที่มีอิทธิพลต่อพ่อท่านมากที่สุด? สันตือโศกในอีก ๒๐ ปีข้างหน้าจะเป็นอย่างไร? อโศกจะกลายเป็นนิคมที่สามไหม?

ดร.วิลาสินีและคณะวิจัย “จิตวิญญาณเพื่อสุขภาวะ” ๓ ก.ค. ที่สันตือโศก จากประเด็นคำถามที่น่าสนใจ บุญนิยมสอดคล้องกับงานที่ สสส. กำลังทำเรื่องการมีสุขภาวะอย่างไร? ผลการพัฒนา จิตวิญญาณดูจากอะไร? คำว่าจิตวิญญาณคืออะไร? ทำอย่างไรจึงจะกระจายองค์ความรู้ของที่อโศก ทำนี้ไปยังชุมชนอื่นๆ? พ่อท่านให้แนวทางกับ สสส. ในการทำงานพัฒนาจิตวิญญาณว่าอย่างไร?

สรุบทเรียน “เตวิชโซ ม.วช.” ครั้งแรก ๕ ก.ค. ที่สันตือโศก พ่อท่านอธิบายถึงบทเรียน “เตวิชโซ ม.วช.” นี้ว่าอย่างไร และการเรียนการสอนของนิสิตฯคนแรกที่เข้าสู่บทเรียนนี้เป็นอย่างไร

สักัจฉาธรรม ๑๒ ก.ค. ที่ปฐมอโศก สมณะร่วมเมือง ยุทธวโร ได้สนทนาซักถามข้อข้องใจ ในธรรมะที่พ่อท่านเขียนอธิบาย คำว่า “ว่าง” กับ “ไม่มี” นำไปสู่คำถามที่ว่า ของจริงสุดท้ายแล้วมัน ไม่มีคำพูดหรือ เพราะคำพูดมันบอกของจริงไม่ได้ คุณต้องมีสภาวะของจริงก่อน แต่ถ้าคุณจะเอา แต่ความหมายของภาษาละ คุณไม่มีทางเข้าใจหรือ แล้วมันจะวน มันจะแย้งกันอยู่ตลอดเวลา รายละเอียดของการสนทนาจะเป็นเช่นใด ต้องพลิกไปอ่านแล้ว

พระเจียนเหลยและคณะ ได้มานมัสการสนทนากับพ่อท่าน ๑๔ ก.ค. ที่สันตือโศก ด้วย ได้ยินชื่อเสียงของพ่อท่านและสันตือโศกมานานแล้ว ข้าพเจ้าขอข้ามผ่านประเด็นในการสนทนา ก่อนลาจากพระเจียนเหลยได้มอบภาพและผลึกแก้ว เป็นรูปวัดที่ได้ห้วน ซึ่งใหญ่โตมโหฬารมาก และนิมนต์พ่อท่านไปชม หากไม่ได้ไปได้ห้วน ที่พระราม ๙ ก็มีวัดสาขา และพระเจียนเหลยมาเป็นเจ้าอาวาส นิมนต์ให้ไปชมเช่นกัน

นวัตกรรมการปกครอง เป็นชื่อโครงการอบรมสัมมนา ครั้งที่ ๓ ที่สีมาอโศก ๑๕-๑๖ ก.ค. จัดโดยพรรคเพื่อฟ้าดิน สาขาลำดับที่ ๓ พ่อท่านได้ไปร่วมงานทั้งเอื้อโออุ่นและแสดงธรรมหลังจากการประชุมพรรคเพื่อฟ้าดินแล้ว แต่รายละเอียดข้าพเจ้าขอข้ามผ่านเช่นกัน

คืนสู่เหย้า เข้าคืนรัง นศ.ปธ. เป็นชื่องานที่รวบรวมบรรดากลุ่มนักศึกษาผู้ปฏิบัติธรรม (นศ.ปธ.) เดิมให้ได้มาพบกันเป็นครั้งแรก คล้ายงาน “คืนสู่เหย้า เข้าคืนถ้ำ สัมมาสิกขา” ของ สัมมาสิกขา แต่เป็นระดับอุดมศึกษาที่ได้มาปฏิบัติธรรม งานจัดที่สันตือโศก ๑๗-๑๘ ก.ค. ผู้มาร่วมงานได้เห็นร่วมกันที่จะตั้งเป็น “สมาคมนักศึกษาผู้ปฏิบัติธรรมแห่งประเทศไทย” รายละเอียดของการจัดงาน ข้าพเจ้าขอข้ามผ่าน ในรายการเอื้อโออุ่น มีคำถามแปลกๆ ตายแล้วจะไปเกิดที่แกเล็กซี่อื่นได้หรือเปล่า แล้วพ่อท่านจะตอบว่าอย่างไร

เทศน์หน้านาคสุวัณชัย สิงห์คำ ๒๔ ก.ค. ที่ราชธานีอโศก มีหัวหน้าศาลและผู้พิพากษา

เจ้าหน้าที่ศาล ทนายและผู้ที่เกี่ยวข้องกว่า ๒๐๐ คน ได้มาร่วมงานบวชของท่านสุวิทย์ ลิมป์คำ ผู้พิพากษาศาลอุบลราชธานี ซึ่งได้ลาบวชในช่วงเข้าพรรษาปีนี้ โดยจัดงานที่บ้านราชาแล้วนิมนต์พ่อท่านแสดงธรรม ในหัวข้อทรัพย์แท้ของมนุษย์ จากนั้นจึงไปทำพิธีบวชที่วัดในจังหวัดศรีสะเกษ และขออนุญาตอุปัชฌาย์มาอยู่จำพรรษาที่ศรีสะเกษ รายละเอียดของงานและเนื้อหาของการแสดงธรรมเป็นอย่างไร ข้าพเจ้าขอข้ามผ่าน

FTA ในสายตาของผู้รู้เป็นอย่างไร ที่อุทยานฯ ๒๕ ก.ค. ได้มีการเสวนาถึงปัญหาและทางออกของ FTA โดย อจ.จักรชัย โคมทองดี นพ.นิรันดร์ พิทักษ์วัชระ และพ่อท่านเห็นอย่างไวก่อนการเสวนาพ่อท่านได้บอกเล่าความเป็นมาและจะเป็นไปของอุทยานบุญนิยม เพื่อรู้เท่าทันเกี่ยวกับ FTA ชาวโอศกควรรู้ไว้ซะว่า ใส่ป่าแบกหาม

คณะเพชรฆาต ๒๗ ก.ค. ที่สันตือโศก ผู้ที่เกี่ยวข้องกับชุมชนเพชรฆาต กัมแพงเพชร ได้มาปรึกษาและบอกเล่าโครงการที่กำลังจะทำ พ่อท่านเห็นว่าเรื่องเงินที่จะได้รับจากส่วนราชการมาทำงาน เราจะต้องพิจารณาให้ดี คนที่จะทำงานมีพอไหม สมรรถนะของเรามีขนาดไหน แล้วก็เอามาให้มันสมส่วนของเรา ไม่ใช่จะตะกละไปเอามากๆ แล้วงานทำได้น้อย ไม่สมส่วนกับเงิน อย่างนี้มันเป็นหนี้เป็นบาป และอย่าไปคิดว่าถ้าเราไม่เอามา คนอื่นเขาก็เอาไปทุจริตเปล่าๆ มันเป็นบาปกรรมของเขาเอง บางทีเขาเอาไปอาจจะทำได้ดีกว่าเราด้วยซ้ำ การได้เงินมาอย่าไปคิดว่าเป็นเรื่องสุข หรือสนุกอะไร แท้จริงมันเป็นเรื่องทุกข์ ได้มาเราจะต้องมาบริหารจัดการ และจะต้องเหน็ดเหนื่อยมากขึ้นที่จะทำให้ได้ผลงานสมกับที่ได้เงินนั้นมา

สิ่งที่เพชรฆาตควรทำก่อนอื่นก็คือ เรื่องความเป็นอยู่ ระบบนิเวศน์ทำขึ้นมาให้ดี ส่วนศาลาหรือสิ่งปลูกสร้างอะไรใหญ่ๆ ก็อย่าเพิ่งเลย ทำเฉพาะในส่วนที่เราจะใช้ไปก่อน และอย่าเพิ่งไปเน้นการอบรมคนอื่น หรือการสร้างสถานที่ผลิตอะไรออกไปเผยแพร่ ควรทำของเราให้ได้ดีก่อน

รายละเอียดของการพูดคุยทั้งหมดข้าพเจ้าขอข้ามผ่าน

สังเคราะห์การจัดการศึกษาบุญนิยม ๒๘ ก.ค. ที่สันตือโศก คณะการศึกษา สส.สอ. ได้มาสนทนาซักถามเรื่องการจัดการศึกษาบุญนิยมมีหลักการและเป้าหมายอย่างไร มีความเหมาะสมกับสังคมอย่างไร การสนทนาบางส่วนเป็นอย่างไรเชิญเปิดไปอ่านได้

คำพรให้นักเรียน ม.๖ ที่สันตือโศก ๒๙ ก.ค. นักเรียนชั้น ม.๖ ได้ขอพ่อท่านให้คำพรเพื่อจะนำไปพิมพ์เป็นหนังสือรุ่น พ่อท่านให้พรว่าอย่างไร

ร้อยเอ็ดโศก ๓๐ ก.ค. พ่อท่านเดินทางมาพบกลุ่มร้อยเอ็ดโศก อ.เสลภูมิ เพื่อยุติปัญหาของสองฝ่าย เกี่ยวกับการจัดตั้งสหกรณ์ ซึ่งมีความต่างทั้งวิถีคิด และวิธีการทำงาน สิ่งที่เหมาะสมกับกรณีเพชรฆาตก็คือ เรื่องเงินจากภายนอก ไม่ควรรับมากกว่ากำลังความสามารถของเรา ไม่ว่าจะ เป็นงานอบรมหรือการผลิตปุ๋ยอินทรีย์ ในที่นี้ข้าพเจ้าขอข้ามผ่านในรายละเอียด

ทั้งกรณีของเพชรฆาตและร้อยเอ็ดโศก เป็นสิ่งที่ชุมชนอื่นๆ พึงสังวรด้วย คืออย่าฉวยโอกาสที่สังคมให้ความยอมรับ มีทุนให้มาใช้ (เพื่อเผยแพร่ความรู้และวิถีชีวิตที่ดีๆของชาวโอศก ไป

ยังชุมชนอื่นๆที่อ่อนแอ) แล้วรีบๆรับทุนนั้นไว้ โดยไม่ได้พิจารณากันให้ดีๆว่า เกินกำลังที่จะทำงานให้สังคมได้หรือเปล่า แทนที่ทุนนั้นจะเป็นประโยชน์ กลับจะกลายเป็นโทษทันที ยิ่งชุมชนที่ยังไม่เข้มแข็ง ทั้งคุณภาพและปริมาณ คนในชุมชนยังน้อยแต่ละคนก็ลละกิเลสยังไม่ได้เท่าไรนัก แต่อัดตามานะกลับมาก แถมยังมีปัญหาขัดแย้งกันอยู่บ่อยๆ ทุนที่รีบๆรับมานั้นจะกลายเป็นโอกาสให้ความแตกแยกรุนแรงขึ้นทันที เริ่มตั้งแต่วิธีคิดจนไปถึงวิธีการทำงานที่เดิมก็ต่างอยู่แล้ว

ที่สำคัญความหลงกระเสยอมา รับ ทำให้รับงานมากเกินไป ขวนขวายกับงานอบรมเผยแพร่คนภายนอก ขณะที่ภายในยังอ่อนแอและไม่อบอุ่นจริง ถ้าเป็นเช่นนี้อาจจะ “ตาย” ก่อน “โต” แทนที่จะเป็นดาวฤกษ์จรัสแสงในจักรวาลอวกาศ กลับจะเป็นอุกาบาตไป

ปิดท้ายบันทึกฉบับนี้ ขอแนะนำข้อความที่พ่อท่านเขียนให้กลุ่มปวารณาอโศก เนื่องในวาระครบ ๒๐ ปีของกลุ่ม เป็นการเร่งรัดชาวอโศกให้พัฒนา ไปสู่การรวมกันเป็นชมรม-กลุ่ม-ชุมชน-หมู่บ้าน มีสาระอันใด เชิญพลิกไปอ่านได้

ตรวจสุขภาพหัวใจ

๑ ก.ค. ที่ รพ.พร้อมมิตร พบหมอมากร เพื่อตรวจหัวใจ เนื่องจากที่ผ่านมาช่วงตื่นนอนใหม่ๆ มีอาการโผเผ ความดันจะขึ้น ๑๔๐/๙๐ อีกทั้งเมื่อ ๓ ปีที่ผ่านมาพ่อท่านเคยมีอาการรูปร่างไปหลังจากแรงงานเขียนมาก คล้ายๆ TIA จึงเกรงว่าจะมีอาการของหัวใจ

คุณหมอมากรเห็นว่าเป็นเรื่องปกติไม่น่าเป็นห่วงอะไร เพราะคนเราจะตื่นนอนได้ ความดันต้องขึ้น มันเหมือนกับ Warmed-up (ทำให้ร้อนจัด) วอร์มอัพเครื่อง เมื่อเครื่องดับอยู่จะสตาร์ท

เครื่องได้ เครื่องจะต้องร้อน อันนี้เป็นเรื่องปกติ ถ้าเราไปวัดความดันของคนก่อนตื่นนอนครึ่งชั่วโมง ก็จะขึ้น เพื่อจะปลุกร่างกายให้ตื่นขึ้นมาได้ แล้วก็สูงขึ้นหลังจากตื่นนอนแล้ว ๓ ชม. ในคนที่ไม่มีความดันสูงอันนี้เป็นเรื่องปกติ

เนื่องจากพ่อท่านไม่ได้ออกกำลังกายมาเป็นเวลานานแล้ว มีเพียงการเดินบิณฑบาต ซึ่งหมอภาครเห็นว่ายังไม่พอ ถ้าจะตรวจสภาพการทำงานของหัวใจจากการเดินเครื่องสายพานนั้น หมอเห็นว่าอาจจะเดินได้น้อยและผลจะแปรปรวนได้ง่าย โดยปกติคนที่ไม่มีอาการเจ็บหรือแน่นหน้าอก การตรวจวัดจากการเดินเครื่องสายพานจะไม่ให้ผลได้เท่าไรนัก

จากนั้นหมอภาครได้ตรวจความดันโลหิตได้ ๑๒๐/๗๐ มม.ปรอท ซีพีจอร์เร็วไปนิดหนึ่ง แต่ทุกอย่างดี อยากรจะให้ลองออกกำลังกายสักช่วงหนึ่ง ๓ เดือนแล้วค่อยมาเช็คใหม่ แต่ถ้ามีอาการผิดปกติเช่นแน่นหน้าอกหรือเหนื่อยผิดปกติก็มาได้เลยนะครับ หรืออยู่ๆก็จะวูบไปเหมือนหน้ามืดอันนี้ไม่ต้องรอ แต่โดยส่วนใหญ่แล้วดูท่านไม่มีปัจจัยเสี่ยงว่าจะเป็นโรคหัวใจ ถ้าเครียดก็เป็นปัจจัยเสี่ยงที่จะเป็นโรคหัวใจได้ และ HDL ไม่ควรจะต่ำกว่า ๔๐ LDL ของท่าน ๑๓๗ สูงไปนิดหนึ่ง ถ้า ๑๓๐ จะดี

ส่วนเรื่องการออกกำลังกายนั้น วิดพื้น ยกน้ำหนัก อะไรรักก็ตามที่มีการเกร็งกล้ามเนื้อจะไม่เป็นผลดีต่อหัวใจ การขี่จักรยานก็ไม่ควรตั้งแรงต้านมากเกินไป ควรตั้งแรงต้านน้อยๆหรือเบา แต่ขี่ได้นานๆจะดีกว่า

ก่อนจากหมอภาครชมงานเขียนของพ่อท่านว่าดี และกล่าวถึงการเตือนนายๆ(กรณีหวั่นหงส์แดง)เป็นเรื่องที่ดี เพราะตอนนี้ไม่มีใครกล้าเตือนนายๆได้

Michale จากมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย สัมภาษณ์

๒ ก.ค. ๒๕๔๗ ที่สันติอโศก Michael Jerry son University of California-Santa Barbara ๗๖๒ Birch Walk ๖๐๑ eta.ct ๙๓๑๑๗ mjerryson @ yahoo.com
สอนอยู่ที่มหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย ปัจจุบันได้มาเป็นอาจารย์ที่มหาวิทยาลัยมหิดล คณะศาสนศึกษา ได้มาขอสัมภาษณ์ชีวิตประวัติของพ่อท่าน เพื่อนำไปเขียนในหนังสือของมหาวิทยาลัย โดยมีคุณอุสนิ จินาพงศ์ ช่วยเป็นล่ามแปลให้

ช่วงต้นของการสัมภาษณ์เป็นเรื่องเกี่ยวกับประวัติในวัยเด็ก และการเข้าสู่ชีวิตนักบวช กับความรู้สึกที่มีต่อท่านพุทธทาส

ถาม : ท่านคิดอย่างไรกับการมีภิกษุณี

พ่อท่าน : ก็ดี พยายามทำให้มัน ถูกตรงกับที่พระพุทธเจ้าท่านพาทำ

ถาม : ท่านค่อนข้างจะเคร่งใน การปฏิบัติ แล้วทำไมพระอื่นๆไม่เคร่งละครับ

พ่อท่าน : คำถามนี้ก็ต่อเอาไป ถ้ามั่นใจแล้วนั้นซิ

ถาม : ทำไมจึงมีพระตำหนิว่าท่าน นอกกรี๊ด

พ่อท่าน : เพราะเขาไม่เห็น ความจริงที่ใกล้ชิด

ถาม : การที่มีพระปฏิบัติแตกต่าง จากธรรมเนียมปฏิบัติของส่วนใหญ่ ท่านคิดว่า มันผิดไหม

พ่อท่าน : ถ้าแตกต่างแล้วมันผิด จากที่พระพุทธเจ้าสอนก็ไม่ดี แต่ถ้าแตกต่าง แล้วมันถูกต้องกับสิ่งที่พระพุทธเจ้าสอนก็ดีนะสิ

ถาม : ท่านมีขอบเขตแค่ไหน ถึงบอกว่าอันนี้ถูกต้องตามที่พระพุทธเจ้าสอน

พ่อท่าน : ตอนแรกอาตมาก็เอา ตามอัตโนมติของอาตมาเอง ตามที่อาตมา รู้ อาตมาเข้าใจ พอต่อมาเราก็มีพระไตรปิฎก เป็นหลัก และเขาเองก็มีพระไตรปิฎกเหมือนกัน แต่ตีความแตกต่างกัน

ถาม : การตีความแตกต่างกันนี้ มีอันตรายไหม

พ่อท่าน : อ้อ อันตรายซิ การ ปฏิบัติถึงได้เพียงไป ที่สำคัญก็คือผู้ที่ไม่รู้จักจริงแล้วมาอธิบาย และเขียนบันทึกไว้ เรียกว่าตีความ พระไตรปิฎก ฎีกาจารย์ อนุฎีกาจารย์ อรรถกถาจารย์ คืออาจารย์รุ่นหลังนี้มาตีความบรรยายไว้แล้ว ก็บันทึกไว้ คนก็เรียนต่อตามอันนี้มา จึงทำให้ศาสนาตีความเพี้ยนไปเรื่อยๆ อาตมาจึงไม่ยึดถือ ตามฎีกาจารย์ เอาพระไตรปิฎกเป็นหลักใหญ่ ศึกษาเองและตีความเอง

ช่วงจากนี้ไปเป็นการพูดถึงการปฏิบัติที่ต่างกัน แล้วพ่อท่านอธิบายหลักนानาสังวาส ต่อ ด้วยเรื่องการลาออกจากการปกครองของมหาเถรสมาคม

ถาม : ท่านคิดว่ากฎหมายบ้านเมืองกับวินัยของพระนี่ควรแยกจากกันไหม

พ่อท่าน : เพราะความล้มเหลวของวงการศาสนามีเยอะ จนกระทั่งจะไม่ออกกฎหมายมาคุมพระที่วุ่นวายเหลวไหลก็ไม่ได้ อาตมาก็เห็นใจเขา แต่กฎหมายที่ออกมาคุมมันดันแย้งกับวินัย

ถาม : ถ้าจะพูดใหม่ว่ากฎหมายที่ออกมานี้ก็น่าจะออกมาเพื่อส่งเสริมพระพุทธศาสนา จะพูดอย่างนั้นได้ไหม

พ่อท่าน : มันก็ควรจรรู้แนวลึก และมีกรณียกเว้น เหมือนกฎหมายต้องมีอนุบท

ถาม : ในสถานการณ์อย่างนี้เหมือนกับกฎหมายบ้านเมืองไม่รู้เรื่องของธรรมวินัยดีใช่ไหม

พ่อท่าน : ใช่ แต่ในกฎหมาย พ.ร.บ.คณะสงฆ์ เขาก็มีมาตราหนึ่งบอกไว้ว่า ถ้ากฎหมายข้อใดขัดแย้งกับพระธรรมวินัย ก็ให้ถือเอาพระธรรมวินัยเป็นหลัก แต่เขาไม่ทำตาม เขาทำตามใจเขา พอเราบอกธรรมวินัย เขาไม่เอาหรอก เขาก็ไปเอากฎหมายมาเล่นงานเรา

ถาม : ท่านพอจะให้คำจำกัดความของพระนักปฏิบัติได้ไหม

พ่อท่าน : พระนักปฏิบัติก็ต้องเรียนรู้หลักการคำสอนของพระพุทธเจ้า ให้ถูกต้องจริงๆ เป็นสัมมาทิฐิ ซึ่งเป็นข้อแรกของมรรค ๘ เดียวนี้เขาเข้าใจพระนักปฏิบัติผิดว่าจะต้องไปนั่งหลับตาไปป่า เขา ถ้า ซึ่งผิดหลักศาสนาพุทธ หลักใหญ่ของพระพุทธเจ้าปฏิบัติได้ทั้งขณะคิด พูด ทุกอิริยาบถการกระทำ ซึ่งอยู่ในมรรคองค์ ๘ ทั้งสิ้น แล้วจะเกิดสัมมาสมาธิ ไม่ใช่สมาธิคือการนั่งหลับตาสะกดจิตเข้าไปอยู่ในภาวตั้ง ในพระไตรปิฎกเล่ม ๑๔ ข้อ ๒๕๒-๒๕๑ บอกไว้ชัดว่า สัมมาสมาธิคือสมาธิของพุทธนั้น ปฏิบัติมรรค ๗ ข้อ แล้วจะเกิดสัมมาสมาธิ ไม่ใช่ไปนั่งหลับตาทำเอา อันนั้นมันของฤๅษีเก่าแก่ มีมานานแล้ว เหมือนอาฬารดาบส-อุทกดาบส สมาธิอย่างนั้นมียาก่อนศาสนาพุทธ

ถาม : ถ้าพระต้องการจะเดินรอยตามพระศาสนา พระก็ควรจะเป็นพระนักปฏิบัติใช่ไหม

พ่อท่าน : แนนอน แล้วปฏิบัติที่ปฏิบัติได้อยู่ตลอดเวลา ศาสนาพุทธนั้นปฏิบัติอยู่ในสังคัม ไม่ใช่ออกไป ซึ่งพระพุทธเจ้าก็ทรงยืนยันไว้ ว่า ๖ ปี ที่ออกจากวังไป แล้วปฏิบัติอยู่ในป่า ๖ ปีนั้นผิดหมด ล้วนไม่ใช่ทางปฏิบัติสุณิพพาน ศาสนาพุทธนั้นปฏิบัติธรรมได้ทั้งในขณะคิด พูด ทำ ประกอบอาชีพอยู่ในสังคัม ตามหลักมรรคองค์ ๘ แล้วทำให้ตนเองและสังคัมดีตามศีลตามธรรมไปด้วยกัน

ถาม : แล้วพระหลายองค์ที่อนุรักษ์ป่า ท่านคิดว่านั่นเป็นพระนักปฏิบัติไหม

พ่อท่าน : อนุรักษ์ป่าก็อนุรักษ์ป่า พระนักปฏิบัติต้องเรียนรู้แล้วละกิเลส ถ้าอยู่ป่าแล้วไม่ได้ละกิเลสก็ไม่ใช่นักปฏิบัติ คือมันเริ่มจากความเข้าใจผิดว่า พระปฏิบัตินี้ต้องอยู่ป่า นี่คือจุดต้นของการเข้าใจผิดจริงๆ แล้วเขายังไม่รู้เลยว่าปฏิบัติอย่างไร ที่พระพุทธเจ้าบอกว่าปฏิบัติ ๖ ปีที่อยู่ป่านั้นผิด อยู่ในพระไตรปิฎกเล่มที่ ๓๒ ข้อ ๓๔๒

ถาม : ที่ท่านว่าต้องเกี่ยวข้องกับสังคัมนั้น แค่นี้จึงจะบอกได้ว่าไม่มากเกินไปหรือน้อยเกินไป

พ่อท่าน : ต้องดูตนเองว่า ตัวเราจะไปเกี่ยวกับสังคัมได้มากแค่ไหน ถ้าอวดดีมากๆ ก็เสีย

ถาม : ในช่วงที่มีการเรียกร้องประชาธิปไตย ได้เห็นพระไปร่วมเดินขบวนประท้วงด้วย

อาตมายังเห็นว่าศาสนานี้จะกอบกู้สังคมได้ ทุกวันนี้เขารุนแรงมาก โดยไม่รู้จักศาสนา ตามที่เป็นจริงศาสนาของสังคมส่วนใหญ่ในทุกวันนี้ไม่มีโลกุตระ ศาสนาที่มีโลกุตระจะช่วยสังคมได้ เพราะไม่ไปบูรณาน ไม่ไปสู้กับใครเลย มีแต่จะช่วยทุกฝ่าย ขณะที่เขากำลังทะเลาะและฆ่ากัน

ท่านคิดว่าทำอย่างนั้นมันมากเกินไปไหม เพราะอะไร

พ่อท่าน : มากไป เพราะไปเกี่ยวกับกฎหลักของกฎหมายเขา เป็นข้อบังคับของการเมืองเขา ซึ่งเป็นเรื่องของคนที่ทำหน้าที่ดูแลการเมือง ก็ต้องเป็นหน้าที่ของเขา เราถ้าจะทำกับประชาชน เราก็บอกกับประชาชน ไม่ใช่เราจะไปต่อสู้กับฝ่ายการเมืองเอง ต้องเข้าใจหน้าที่ ถ้าจะทำก็ต้องพูดกับนักการเมืองและพูดกับประชาชน คือต้องพูดทั้งสองฝ่าย ถ้าจะเข้าร่วมกับประชาชนแล้วไปพูดกับการเมืองอย่างนี้ไม่ถูก มันผิดหน้าที่

ถาม : ถ้าพระเจ้าเกี่ยวกับการเมืองนี้ หน้าที่ออกไปเดินขบวนอย่างนั้นมันผิดหรือเปล่า

พ่อท่าน : ถ้าจะศึกษาก็ไม่ผิด แต่ต้องรู้หน้าที่ ส่วนที่ออกไปเดินขบวนประท้วงอย่างนั้นมันไม่ใช่หน้าที่ ไม่ใช่กิจของสงฆ์ แต่ก็มีกิจของสงฆ์ที่เกี่ยวข้องกับการเมืองเหมือนกัน ต้องรู้ว่าทำอย่างไรจึงจะไม่ออกนอกกรอบ อันนี้สำคัญ ทุกวันนี้อาตมาก็ทำงานเกี่ยวข้องกับการเมือง ถึงแม้ใครจะบอกว่าไม่เกี่ยวกับการเมือง แต่การเมืองก็เข้ามาเกี่ยวข้องกับเราทุกคนแหละ และเราต้องรู้ว่าเราจะเกี่ยวข้องอยู่ในหน้าที่ หรือนอกหน้าที่

ถาม : อยากให้ท่านเอ่ยชื่อใครก็ได้ที่เป็นต้นแบบของท่านสัก ๓ ชื่อ

พ่อท่าน : พระพุทธเจ้า

ถาม : หนังสือเล่มไหนที่มีอิทธิพลกับท่านมากที่สุด ที่ไม่ใช่พระไตรปิฎก

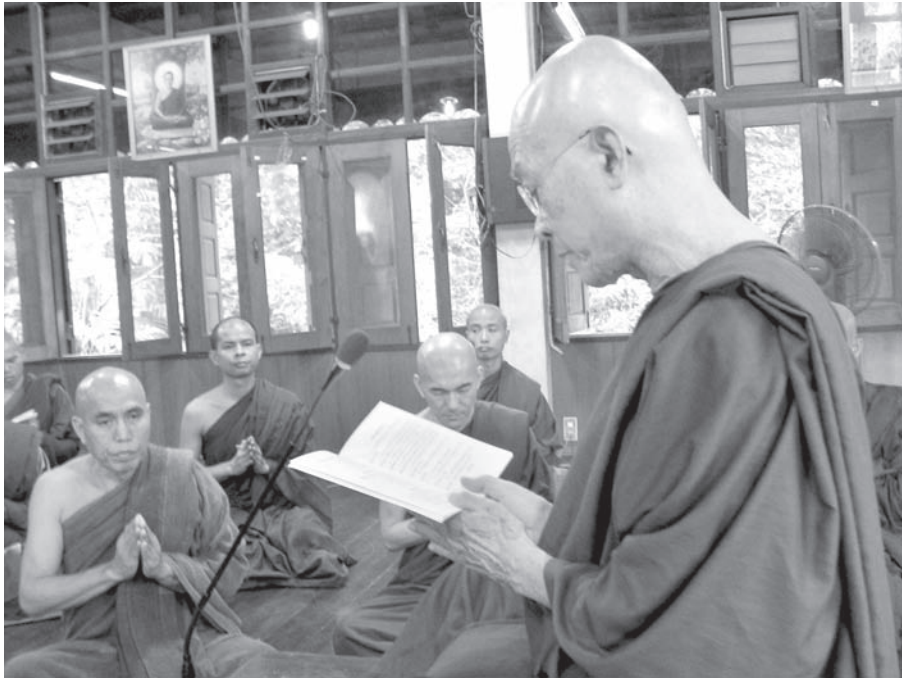
พ่อท่าน : ถึงกับมีอิทธิพลนั้นไม่มีหรอก หลายๆเล่มได้อ่าน แต่ก็ไม่มีเล่มไหนที่ถึงขั้นมีอิทธิพลกับอาตมา

ถาม : ท่านคิดว่าสันตติโศกในอีก ๒๐ ปีข้างหน้าจะมีการเปลี่ยนแปลงไปมากน้อยแค่ไหน

พ่อท่าน : แน่นนอน ก็ชาวโศกปฏิบัติธรรมตามพระพุทธเจ้า เกิดเป็นวัฒนธรรม เกิดเป็นระบบ เกิดวิถีการดำเนินชีวิต เกิดแล้วเป็นกลุ่มชนพุทธบริษัท ที่อาตมาแน่ใจว่านี่คือศาสนาพุทธ คือเป็นคนปฏิบัติธรรม มีศีลจริงๆ ไม่มีอบายมุข เกิดเป็นกลุ่มชนที่มีความเข้าใจในศาสนา เชื่อถือในศาสนาแล้วไม่ใช่กลุ่มเดียว ตอนนี้เกิดทั่วประเทศแล้ว กลุ่มเหล่านี้เข้ามาเข้าใจในวิถีการดำเนินชีวิตอย่างนี้แล้ว นับวันก็จะมีอัตราการก้าวหน้าไปเรื่อยๆ แน่นนอนอีก ๒๐ ปีข้างหน้าจะเจริญกว่านี้

ถาม : ท่านคิดว่าอย่างไรโศกนี่จะเป็นนิยายที่สามไหม ตอนนี้มีธรรมยุติ มีมหานิกาย

พ่อท่าน : โดยความเข้าใจของคนเข้าใจเรื่องนิกายไม่ได้ คนส่วนใหญ่เขาจะจัดให้เราเป็นนิกาย

แต่เรายืนยันว่าเราไม่ได้เป็นนิกาย เราเป็นเพียงนานาชาติสังฆวาส วิธีปฏิบัติกับสงฆ์หมู่ใหญ่เราก็ปฏิบัติ อย่างนานาชาติสังฆวาส แต่เขาเข้าใจไม่ได้ว่าเราเป็นนิกาย ซึ่งมันเป็นบาป มันเป็นความผิดมากเลย เพราะ คนที่แยกนิกายนี้บาปหนัก เป็นอนันตริยกรรม นิกายมันเป็นการทำลายศาสนา

ถ้าจะศึกษาศาสนาแล้วนี่ต้องใช้เวลามากเลยนะ จริงๆแล้วเถรวาทนี่เป็นนิกายมาแล้วโดย ธรรมชาติ ซึ่งเป็นเป็นเพียงสงฆ์หมู่ย่อย เพราะยังมีสงฆ์ที่เป็นมหาสังฆิกะอันเป็นสงฆ์หมู่ใหญ่อีก นิกายหนึ่ง หรือทุกวันนี้เรียกว่ามหายานนั่นเอง แรกเริ่มที่มีพระมหากัสสปะเป็นหัวหน้าพาหมู่สงฆ์ รวบรวมคำสอนของพระพุทธเจ้าที่เรียกว่าสังคายนา ครั้งที่ ๑ นั้น โดยรากฐานพระมหากัสสปะมีจิต เป็นพระป่า และเป็นพระป่าชั้นนักระดับอุกฤษฏ์สุดๆอันดับหนึ่งทีเดียว ดังนั้นกลุ่มคณะที่ร่วม งานสังคายนาส่วนมากจึงมีจิตเดียวกับพระมหากัสสปะ คำสอนที่รวบรวมไว้จึงเอียงหนักไปข้างนิคมป่า คำสอนของเถรวาทเนื้อหาของการนิคมป่าจึงมีมาก เครื่องเขมดีค่อนข้างโต่งไปข้างพระป่า พระไตรปิฎกฉบับเถรวาทเก็บเอาคำสอนของพระพุทธเจ้ามาเฉพาะแค่นี้เองคือมีเพียง ๔๕ เล่มที่ ชาวเถรวาทเรามีกันอยู่ ส่วนของมหายานนั้นมีมากกว่านี้ มีเป็นร้อยๆเล่ม หลายร้อยเล่ม ชาวโศก เกิดจากเถรวาท และในขณะที่เราเป็นนานาชาติสังฆวาสกับคณะเถรวาท ขอยืนยันว่า เราไม่ใช่ นิกาย เราปฏิบัติ กับภิกษุเถรวาทในฐานะนานาชาติสังฆวาสตามธรรมวินัยที่พระพุทธเจ้าทรงบัญญัติไว้ กับมหายานก็เช่นกัน

เมื่อ Michael Jerry son ถ้ามถึงข้อคิดเห็นสุดท้ายก่อนจบการสัมภาษณ์ “อาตมายัง เห็นว่าศาสนานี้จะกอบกู้สังคมได้ ทุกวันนี้เขารุนแรงมาก โดยไม่รู้จักศาสนาตามที่ เป็นจริง ศาสนา ของสังคมส่วนใหญ่ในทุกวันนี้ไม่มีโลกุตระ ศาสนาที่มีโลกุตระจะช่วยสังคมได้ เพราะไม่ไปรุกราน ไม่ไปสู้กับใครเลย มีแต่จะช่วยทุกฝ่าย ขณะที่เขากำลังทะเลาะและฆ่ากัน”

ดร.วิลาสินี และคณะวิจัย "จิตวิญญาณเพื่อสุขภาวะ"

๓ ก.ค. ๒๕๕๗ ที่สันติอโศก ดร.วิลาสินี และคณะได้มาทำการวิจัย โดยสัมภาษณ์เกี่ยวกับสุขภาวะทางจิตวิญญาณ นอกจากสนทนากับพ่อท่านแล้ว ยังได้สนทนากับชาวชุมชนสันติอโศกบางส่วนด้วย จากบางส่วนของ การสนทนากับพ่อท่าน

ดร.วิลาสินีแนะนำตนเองและกลุ่มที่มาว่า ได้ช่วยงานของ สสส.(สร้างเสริมสุขภาพ) และ สสส.มาขอให้เก็บข้อมูลกับองค์กรภาคีต่างๆที่มีส่วนร่วมทำงานกับ สสส. ที่ได้รับทุนจาก สสส. เพราะภายในสิ้นเดือนกรกฎาคมนี้ สสส.จะมีการเปลี่ยนแปลงแผนงานใหม่ “จิตวิญญาณเพื่อสุขภาวะ” ก็จึงอยากได้รายละเอียดมาศึกษาของกลุ่มภาคีต่างๆว่าเป็นอย่างไร ที่มาวันนี้ก็ไม่อยากเรียกว่าเป็นการประเมินมาขอรับฟังคำแนะนำจากประสบการณ์ที่ชุมชนอโศกทำอยู่ และทางสถาบันบุญนิยมนะค่ะ

ถาม : โดยแนวคิดของบุญนิยมมันสอดคล้องกับที่ สสส.กำลังทำเรื่องสุขภาวะอย่างไรคะ

พ่อท่าน : ถ้า สสส.จะเอาเรื่องของจิตวิญญาณมันก็ตรงกัน เพราะอาตมาทำงานพัฒนาทางจิตวิญญาณเป็นหลัก เราทำกันอย่างเข้มข้น จนมีคนมองว่าโง่ง ที่ว่าโง่งก็เพราะเกิดจากวิธีการฝึกฝน อบรม ศึกษา เพื่อให้เกิดผลทางจิตวิญญาณ วิธีการต่างๆนั้น คนข้างนอกมองว่าพวกเขาสุดโง่ง ซึ่งความจริงแล้วเป็นความเข้าใจผิดทุกอย่าง จุดสำคัญก็คือแม้แต่คำว่ามัชฌิมา ก็เข้าใจความซัดลึกลงของความจริงไม่ได้ เขาไปแปลความว่าทำอะไรให้เป็นกลาง แล้วมาขยายความว่าไม่ให้โง่งไปทางไหน โง่งไปทางนี้ ทำอะไรให้เป็นกลาง อันนั้นเป็นคำอธิบายของผู้บรรลุสุดยอดแล้ว หรือผู้จะทำอะไรเป็นกลางจริงนั่นคือ ผู้หมดอคติแท้ เป็นผู้ไม่มีกิเลสแม้แต่อยู่ในอนุสัยแล้ว ในภาคปฏิบัติจะไม่ให้โง่งไปด้านใดด้านหนึ่งไม่ได้ เพราะคนที่ยังไม่มิจิตบริสุทธิ์ขั้นดับสิ้นอนุสัยอาสวะก็ยังมีอคติทุกคน เพียงแต่จะพยายามสะกดระงับมันบ้างได้มากหรือน้อยเท่านั้น

มัชฌิมาปฏิบัติาแปลว่า การปฏิบัติไปให้ถึงความเป็นกลาง คำว่าความเป็นกลางนี้เป็นคำจบ

เป็นสมดุลง เป็นความลงตัวแล้ว ไม่ผลึก ไม่ดูด สงบ สบาย ไม่เอียงไปข้างไหนแล้ว ลึ้นอคติจริง

เขาเอาคำตอบมาจบมาเป็นตัวปฏิบัติ มันจึงผิด

พระพุทธเจ้าท่านสอนว่าจงตั้งตนอยู่บนความลำบาก แล้วกุศลธรรมจะเจริญยิ่ง นั่นคือ ผู้ปฏิบัติอยู่ยังไม่บรรลุนสูงสุดเป็นอรหัตผล ก็ต้องอดทนต้องข่มฝืน ต้องมีความหนักความยากอยู่ ต้องตั้งตนอยู่บนความลำบาก มีใช้อยู่กลางๆได้แล้ว หรือเอาแค่สบายๆ เพราะถ้าผู้ยังไม่ใช้พระอรหันต์ เอาแต่อยู่สบายนั้นคือผู้บำเรอกิเลส จึงไม่ใช่สภาพเป็นกลาง แต่ถ้าไปแปลว่าการปฏิบัติทางสายกลาง แล้วปฏิบัติไม่ฝืนไม่โต่งไปข้างต้องอดทน อย่างนั้นผิดแน่ ไม่ได้ขัดเกลาะอะไรเลย ซึ่งการขัดเกลาก็ แปลว่าการทนฝืน ต้องตั้งตนอยู่บนความลำบาก ทุกขายะ กุศลธรรมจึงจะเจริญได้ ถ้าปล่อยตัว ตามสบายนั้น ยถาลุขัง อกุศลธรรมเจริญยิ่ง พระพุทธเจ้าตรัสไว้ในพระไตรปิฎก เล่ม ๑๔ ข้อ ๑๕

ศาสนาพุทธทุกวันนี้มันล้มเหลวหมดแล้ว และมีจิตวิญญูที่ตกผลึกเกาะแน่นอีกด้วย พอ อาตมาอธิบายอย่างนี้ มันก็สวนกระแสกับทิววิถีที่เขายึดถือกันอยู่นั้น อย่างยากที่จะเจาะทะลวง เข้าไปได้

การปฏิบัติธรรมของพระพุทธเจ้า จุดสำคัญก็คือสัมมาทิว วิถี เขาก็บอกว่าเขาก็สัมมาทิวเหมือนกันนะ แล้วมันก็อยู่กันคนละข้าง....ก็คิดดูเถอะ อันนี้ไม่มีใครตัดสิน ก็ต้องดูที่ผลของแต่ละฝ่าย

ถาม : อันนี้เราจะดูผลการพัฒนาทางจิตวิญญูณจากอะไรคะ ?

พ่อก่าน : ก็ดูจากความจริงว่า เขาปฏิบัติแล้วลดโลภ โกรธ หลงได้ไหม หรือการมักน้อย สันโดษก็ต้องดูว่า เขาได้ล้างกิเลสจริงหรือไม่ ยิ่งอยู่ในเมืองในกรุงนี้แหละ ถ้าเขาไม่ลดโลภ เขาทำงานฟรี ไม่มีรายได้อะไรเลยได้ยาก อย่างชาวอโศกนี่ ขอภัยที่อาตมาต้องยกตัวอย่างชาวอโศก ไม่ใช่ วันเดียว ไม่ใช่ปีเดียว ไม่ใช่แค่ ๕ ปี หรือ ๑๐ ปีเท่านั้น อาตมาทำงานมา ๓๐ กว่าปีแล้ว คนเหล่านี้ก็ ยังอยู่ และยิ่งเห็นการพัฒนาทางกาย วาจา ใจ ถ้าเขาไม่ลดโลภ เขาทนฝืนอยู่ไม่ได้หรอก เขามาอยู่ที่ที่ อาตมาก็ไม่ได้บำเรอเขาอะ ไม่ว่าจะป็นรูป รส กลิ่น เสียง สัมผัส ถ้าเขาไม่ได้ลดละ ไม่มีมรรคผล จริงๆ แล้วมาอยู่รวมกันกระเบียดกระเสียรอย่างนี้ ถ้าเขากดข่ม มันจะเกิดภาวะกดตัน เขาจะไม่สงบ อย่างนี้หรอก มันจะทะเลาะเบาะแว้ง คงวุ่นวายน่าดูเลย สรุปก็คือเวลาและพฤติกรรมจริงเป็นตัวพิสูจน์

ถาม : นอกจากการลดโลภ โกรธ หลงแล้ว พ่อท่านมีเกณฑ์อะไรในการมองการพัฒนาทางจิตวิญญูณไหมคะ

พ่อก่าน : พระพุทธเจ้าได้ตรัสไว้ในระดับขั้นของการพัฒนา จากหยาบ กลาง ละเอียด ความหยาบคืออบาย พระโสดาบันนี่ดับอบาย พิสุจน์ได้ในสังคมาของพวกเราไม่มีอบายมุข โดยเราไม่ได้ บังคับ เราก็อยู่กับสังคมาที่เขายังมีอบายมุขนี้แหละ ยกตัวอย่างบอญูโรที่เขากำลังปลุกเร้ากระแสนั้น เต็มที่ ทั่วประเทศตั้งแต่คนระดับล่างจนบนสุด สนใจ ร่วมรับรสตื่นตื่นนี้กันทั้งนั้น แต่ในนี้เราไม่ได้ ตื่นตื่นกันเลย ถ้ากิเลสเขาทนไม่ไหว มันต้องชวนชววย เขาก็จะแสดงออกมา แต่ไม่มีอย่างนั้นเลย

กามที่จัดจ้านก็คืออบายมุข อัดตามานะที่จัดจ้าน เรียกว่ายังหยาบ ตลอด ๒๐-๓๐ ปีมานี้ อาตมาเห็นผลสำเร็จ นี่เป็นขั้นหยาบ ขั้นต้นที่เราเย็นย่นได้ แต่ Error (ส่วนขาดตกบกพร่อง) ก็มีบ้างนะ

ถาม : คำว่าจิตวิญญาณที่ชุมชนอโศกยึดถือเป็นแนวทาง พอจะจำกัดความได้ไหมคะว่าคืออะไร

พ่อท่าน : แนวทางก็ของพระพุทธเจ้า มรรคองค์ ๘ นี่ประเสริฐสุด เป็นทางเอกทางเยี่ยม ไม่มีทางอื่น เอเสวะมคโค นัตถัญญอ แต่เขาเข้าใจผิดกันหมด ทุกวันนี้เขาไม่ได้ปฏิบัติมรรคองค์ ๘ เขาไปปฏิบัติแบบฤๅษี อาฬารดาบส อุทกดาบส เข้าป่านั่งหลับตาทำสมาธิ (จากนี้ไปพ่อท่านได้อธิบายถึงจิตวิญญาณไปถึงขั้น อริโย สัมมาสมาธิ ของพระพุทธเจ้า)

ถาม : ทำอย่างไรคะจึงจะทำให้องค์ความรู้ที่ชุมชนอโศกได้สร้างขึ้นมานี้กระจายไปยังชุมชนอื่นๆ

พ่อท่าน : อย่าใช้คำว่าสร้างขึ้นมามากเลย เพราะมันเป็นของพระพุทธเจ้า เราไม่ได้สร้างขึ้นมาเอง เราเพียงกอบกู้หรือฟื้นฟูขึ้นมา จะตอบยังไงดี มันยากยิ่งเหลือเกิน อาตมาก็ว่าอาตมาทำอะไรไม่หย่อนข้อแล้วนะ ก็ต้องตอบว่า ทำอย่างไรอาตมานี่แหละ หรือใครมีวิธีดีกว่านี้ก็ช่วยบอกอาตมาด้วย เรื่องนี้ใจร้อนไม่ได้ ต้องระวัง เพราะความลึกซึ้งของธรรมะมันมีสภาพปฏิสนธิสลับคละ ซึ่งอาตมาแปลเป็นไทยว่า ลัทธิจะย่นสภาพ คือธรรมะเมื่อถึงขีดสูงขั้นหนึ่งแล้วมันจะย้อนกลับไปได้ สูงสุดคืนสู่สามัญ ซึ่งสูงแล้วกลับไปเหมือนกับต่ำอีก แต่แท้จริงจิตใจไม่ได้ต่ำไปตามเลย คนจึงเข้าใจยาก และเรื่องนั้นมันตีกันก็ได้ด้วย คือคนไม่จริงเอาภาษานี้ไปหลอกคนอื่นได้ ดังนั้นถ้าจะพูดเปิดเผยความรู้ขั้นสูงหรือความจริงลึกๆให้เกรี้ยวกราวไปเลย ก็อาจจะลบลบสูญวนายได้ และจะเกิดการลวงกันอย่างครึกครื้นได้ด้วย

ถาม : แต่ถ้าเรามองว่าในภาวะที่ทุนนิยมมันบีบรัดเข้ามามากขึ้นนี้ ทำอย่างไรจึงจะทำให้ประชาชนได้ตระหนักถึงทางเลือกอีกทางหนึ่งนี้คะ

พ่อท่าน : อันนี้อาตมาก็เห็นใจนะ อาตมาก็ไม่ได้นอนใจ หรือมีความเห็นขัดแย้งกับความคิดอย่างนี้ใช่ มันก็น่าจะดี แต่มันรีบร้อนไม่ได้ มันมีผลที่จะเสียอยู่สองอย่างก็คือ

หลายคนก็หาว่าอาตมาอวดดี อาตมาเป็นคนไม่มีอะไร แล้วมาทำงานนี้ ความยอมรับไม่มี เราก็พิสูจน์ด้วยความจริง... ..อาตมาจะทำอย่างรายงานความจริงกับสังคม แต่ไม่ได้ทำอย่างโฆษณา เราจะไม่ชวนเชื่อ แม้ความจริงที่มากเกินกว่าควรเราก็ไม่พูด เพียงรายงานกับสังคมว่าเรามีเช่นนี้ เราเป็นเช่นนี้

ถ้าเรารับร้อนมันจะไม่ได้เนื้อแท้ และถ้ารับร้อนแม้จะได้ผลก็จะไม่ยั่งยืน อย่างที่พูดตอนแรกว่าถ้าเราเปิดกระจายออกไปกว้างๆ มันเข้าใจผิดทันที เพราะฉะนั้นความจริงจะต้องค่อยๆทำไป แล้วเกิดแกนที่แข็งแรง ขยายตัวไปเรื่อยๆ แล้วจะจริง และจะทนทานนานยั่งยืน

ถ้าเรารับร้อนมันพียงง่ายเหลือเกิน และมันก็ได้พียงเพราะรับร้อนมากเกินไปแล้ว ทุกอย่างจะต้องอาศัยเวลา แล้วก็ถึงภาวะสุกงอม จะไปรีบหักคอ จำบ่มไม่ได้ เสียหาย คนที่ไม่เข้าใจก็รีบๆร้อนๆอยากได้ สัจธรรมก็คือสัจธรรม ไม่ใช่ของเล่นๆที่รีบทำลวกๆ ไม่ใช่อาตมาไม่อยากจะให้ได้ผลเร็วๆ มากๆ ก็อยากได้ แต่ใจร้อนไม่ได้ ก็ต้องค่อยเป็นค่อยไป เพียงแต่มันเป็นวิบาก

อาตมาทำงานมานี้ ไม่มีเครื่องอลังการอะไรช่วยเลย ไม่มีอิทธิพลของอำนาจ ไม่มียศฐาบรรดาศักดิ์ ลูกท่านหลานเธออะไรไม่มีเลย อำนาจทางการเมืองหนุน อำนาจทางความรวยช่วยก็ไม่มี ศักดิ์ศรีทางการศึกษาทางโลกก็ไม่มี ยิ่งการศึกษาทางศาสนายังไม่มีใหญ่ นอกจากไม่มีแล้วอาตมายังกระโดดออกมาจากจอบันเทิง จากเมืองมายา ทำงานโทรทัศน์ กระโดดพรวดออกมาแล้วมาพูดธรรมะระดับโลกุตระ คุณคิดดูสิ

หลายคนก็หาว่าอาตมาอวดดี อาตมาเป็นคนไม่มีอะไร แล้วมาทำงานนี้ ความยอมรับไม่มี เราพิสูจน์ด้วยความจริง ขนาดที่เขาพยายามที่จะคว่า ไม่ให้ทำงานต่อเลยนี่นะ อาตมาก็พยายามที่จะทำอย่างไรให้อยู่ได้ ยอมในสิ่งที่ควรยอมได้ อะไรที่เป็นสัจจะอาตมาก็ไม่ยอม อาตมาประกาศบอกกับพวกเราว่า อาตมาจะไม่ถอยหลังแม้แต่ก้าวเดียว และจะไม่ลงใต้ดินแม้ครึ่งเมล็ดงา อาตมาจะทำอย่างรายงานความจริงกับสังคม แต่ไม่ได้ทำอย่างโฆษณา เราจะไม่ชวนเชื่อ แม้ความจริงที่มากเกินกว่าควรเราก็ไม่พูด เพียงรายงานกับสังคมว่าเรามีเช่นนี้ เราเป็นเช่นนี้ เพราะฉะนั้นเราก็พิมพ์หนังสือรายงานความจริงแจกจ่ายเป็นหลัก วิธีทำเราก็คงเก่งเท่านั้น

ถาม : อยากให้พ่อท่านมอง สสส.ที่พยายามพัฒนา โดยเอาจิตเป็นแกนกลางของการแก้ปัญหาสุขภาพ พ่อท่านมองอย่างไร และอยากให้แนวทางไปอย่างไร เพราะว่าสองปีที่ผ่านมา แผนการพัฒนาจิตวิญญาณเป็นแผนที่เดินไปช้าที่สุดของ สสส.

พ่อท่าน : อาตมาฟังตรงไปตรงนี้เลยว่า จะทำอย่างไร พวกคุณต้องมาปฏิบัติธรรม (เสี่ยงหัวเราะจากคณะที่มาสันทนา) ให้ได้มรรคได้ผลของพระพุทธเจ้า แล้วคุณจะช่วยกันทำงานอย่างที่เราอาตมาทำ คุณจะเป็นนักวิชาการเป็นเทคโนโลยีที่คุยกู้เต็มหูเต็มหัว แล้วกระจายผลอยู่ตลอดเวลา

แล้วตัวเองไม่เป็น พุดไปน้ออย่างหนึ่ง หากินอยู่อย่างหนึ่ง ส่วนสอนก็สอนไป พุดก็พุดอย่างหนึ่ง แต่ที่ฉันทำฉันสวยก็อีกอย่างหนึ่ง อย่างนี้มันค้านแย้งไปไม่รอด นี่คือสิ่งที่จะต้องแก้ไข

ถาม : ถ้าอย่างนั้นคนที่จะขับเคลื่อนกับงานตรงนี้ต้องเข้าใจใช่ไหมคะ

พอก่าน : ต้องเข้าใจและเป็นไปได้ หมายความว่าทิวี่ต้องสัมมา ต้องเห็นชัดเจนในโลกุตระ และโลกียะ ต้องเห็นชัดเลยว่าโลกียะคือผู้ที่เกิดมาแล้วตรีนพันแหงกันอยู่ในสังคัม เป็นพวกอยู่ในวิภูสงสาร แยกกันอยู่อย่างนั้น ขอทานก็มุ่งรวย เศรษฐีก็มุ่งรวย ขอทานก็แย่งเศรษฐีแสนล้าน ถ้าเขามีโอกาสทำได้ อันนี้เป็นเรื่องจริงเลย เขาเป็นคู่แข่งกันอยู่ในนั้น เพียงแต่ขอทานไม่มีโอกาสสะสมอาวุธที่จะไปแย่งชิงเขา อาวุธสำคัญคือความรู้ คนก็เลยเอาความรู้นี้เป็นอาวุธ แล้วเอาไปแย่งกันเพื่อผลประโยชน์ตนเองทั้งโลก ไม่ใช่แต่เฉพาะประเทศไทย คนโลกียะเหมือนกันหมด แย่งกันหมด แล้วก็ฆ่ากันตลอดเวลา นี่คือนโลกียะ มันเป็นสัญจะของมัน เป็นอย่างนี้มาตลอดกาลนาน พระพุทธเจ้าถึงตรัสรู้โลกุตระ ก็เลสนี่มันเก่งกว่าหิริโอตตปปะ คุณเชื่อไหมว่าคนที่เขาคอร์ปชั่น เขารู้ทุกคนว่าคอร์ปชั่นคือความชั่ว แม้แต่การเอาเปรียบนั้นชั่วกว่าเสียสละ ใครก็รู้ แต่กิเลสมันใหญ่กว่าความรู้ เขาจึงทำ ยังมีความรู้มากมายแต่กิเลสมันชนะ ความรู้ก็ยิ่งจะเป็นเครื่องมือที่จะเอาเปรียบยิ่งขึ้น เพราะฉะนั้นจะต้องลดกิเลส โลกขาดคนลดกิเลส ไม่ใช่ขาดความรู้ เมื่อกิเลสลดได้ตามทฤษฎีของพระพุทธเจ้า จะรู้แจ้งในโลกุตระว่าประเสริฐกว่าโลกียะจริงๆ นี่คือน ความฉลาดที่ควรได้ ถ้าชีวิตเห็นวาลาภ ยศ สรรเสริญ โลกียะสุดเลิศกว่าการลดกิเลส พระพุทธเจ้าก็โง่ที่สุด เพราะพระองค์ลดละเลิกสิ่งเหล่านี้คือโลกุตระ จริง....มันเป็นเรื่องยากที่จะทำได้ เพราะมันถึงต้องกราบเคารพบูชาผู้ที่ทำได้ แต่ถึงจะยากสุดยากก็ต้องทำ ไม่มีทางเลือกที่สามแล้ว นี่คือนทางเดียวที่ดีกว่าที่เหลือในโลก

ถาม : ตรงนี้ดีมากๆเลยคะ เพราะว่า สสส.เองก็อยากจะทำเรื่องว่าใครทำอะไรดี ๆ อยู่ที่ไหน แล้วเอาความดีที่แต่ละส่วนของสังคัมทำเนีย พยายามสร้างเป็นความรู้ชุดใหญ่ขึ้นมา แล้วก็เอาตรงนี้ไปบอกว่า ถ้าเราจะก้าวไปด้วยกัน แล้วช่วยกันพัฒนาจิตขึ้นมาเนี่ยมันจะทำอะไรกันได้ง่าย

พอก่าน : ดีแล้วละ จะเป็นความเข้าใจหลวมๆ หรือจะเป็นความตั้งใจจริงก็ตาม สมมุติฐานอันนี้ถูกแล้ว แก้ไขทางจิตวิญญาณเป็นหลักนี่ดีแล้ว

สรุปบทเรียน “เตวิชไซ ม.วช.” ครั้งแรก

๗ ก.ค. ๒๕๔๗ ที่สันติอโศก คำมีการสรุปบทเรียน “เตวิชไซ ม.วช.” ครั้งแรก พ่อท่านกล่าวถึงความหมายและวิธีการของการเรียนวิชานี้ว่า

“เป็นครั้งแรกที่เราจะมีรายการเป็นอีกเรื่องราวหนึ่ง ซึ่งอาตมาคิดว่าควรจะต้องเป็น บทปฏิบัติ แก่นิสิต ม.วช.กันทุกแห่ง เย็นวันจันทร์ซึ่งเป็นวันหยุดของพวกเราเนี่ย ก็เอาเวลานี้แหละ เราก็จะมาสรุปกัน อาทิตยหนึ่งที่ผ่านมา เตวิชไซที่เป็นรูปธรรม จะเรียกว่าประยุกต์ก็ประยุกต์ ทำให้เป็นบทบาท เป็นเรื่อง เป็นราวขึ้นมาก็ได้ คือเรามารำลึก เรามานึกบททวน

ใครมีเรื่องราวอะไร มีสังคมของเรา หรือสิ่งที่เราไปผ่านมา ช่างนอกก็ตาม เป็นสิ่งที่เราควรเอามา พุดสู่กันฟัง เอ้อ เรื่องนี้เหตุการณ์นี้ มันเกี่ยวกับชีวิตจิตวิญญาณ เกี่ยวกับการดับ เกี่ยวกับ ประสบการณ์ที่เราได้ผ่านมา ใครมีผลดี ใครมีผลเสียทำ แหม พลาดทำเสียที่ ขาดทุนจมเลย เกิด เหตุการณ์นั้น เกิดพฤติกรรมนี้ ครั้งคราวนั้นอย่างนั้นอย่างนั้นก็มาบอกกัน บอกแล้วใครจะมีข้อแนะ ที่จะพอช่วยกันก็ได้ ก็ทำได้เลย ไม่ได้หมายความว่ามาฟังธรรม มาเทศนา ไม่ใช่ มาเป็นการเสวนา มารวมกัน ต่างคนต่างมีอะไรก็เอามาพูด มาบอกกัน แต่มันมีเป้าหมายว่าเรื่องราวของเราเป็นเหตุวิโช เป็นการรำลึกเหตุการณ์ที่ผ่านมา เรื่องราวที่ผ่านมา มันเป็นข้อดีข้อด้อยอย่างไร

เราเข้าใจถึงการปฏิบัติแบบพุทธ จะเข้าใจว่าการปฏิบัติสังกัปะระ วาจา กัมมันตะ อาชีวะ ทั้งหมดหยิบขึ้นมา อาชีวะที่เราผ่านอยู่ เรามีกัมมันตะการกระทำทางกาย วาจา ใจ อย่างไรบ้าง ละ กายกรรมของเราอย่างนั้น ครั้งนั้น เมื่อนั้น มีเรื่องราวอย่างไร มีเหตุ นิทาน สมุทัย ปัจจัยอย่างไร

เรื่องจริงที่ใครประสบผ่านมา อย่างไม่ นั้นแหละคือบุพเพ- นิวาसानุสติญาณ คือมารู้ ถ้า เรารู้เฉพาะตัวของเราในบัดนั้น นั่นก็คือบุพเพนิวาसानุสติญาณ ของเรา ระลึกทันเลย ย้อน เหตุการณ์เก่าๆมา แล้วเราก็ อ่านในเหตุการณ์ที่ผ่านมา นั้นแหละ มีอะไรเกิดขึ้น มี อะไรดับได้ จตุปปาตญาณ มี อะไรเกิด อะไรดับ หมายถึง เนื้อแท้ของปรมาตม์ก็คือกิเลส นั้นแหละ มันเกิดกิเลสนั้นแหละ เราได้ดับมันไหม เราได้จาง คลายลงไปได้บ้างไหม จตุปปาตญาณ จนกระทั่ง กิเลสเราได้ดับ อาสวะแหมงวด นี้เรายังดับอาสวะของเราไม่ได้ เอ้อ งวดนี้ ครั้งนี้ แหม ดับ เจ้าอาสวะเนี่ย ได้เด็ดขาดเลย ครั้งต่อมาก็ยังทำได้อีก แหม จันทรนี้ก็มาบอกกันได้ จันทร

หน้าก็มาบอกกัน โอ้โฮ เรื่องนี้แต่เหตุการณ์คล้ายกันนะ แต่กิเลสอาสาจะตัวเก่าจะดับได้เลย แหม ผีมือๆ เข้าใจแล้วนะว่าบทเรียนนี่คืออะไร

นี่แหละจะเป็นการศึกษา เป็นการทบทวน เป็นการตรวจสอบ จะเป็นการขยายผลแก่กัน และกัน อย่างเป็นเรื่องเป็นราว เป็นรูปเป็นร่าง เป็นจริงเป็นจัง ไม่ใช่เป็นเรื่องมุข ไม่ใช่เป็นเรื่องคิดเอา ไม่ใช่เป็นเรื่องสร้างนิทานอะไร ไม่ใช่ ใครมีใครเป็นที่ว่ากันมา แบ่งปันกันรู้บ้าง โอ้โฮ คนนั้นพูดขึ้น มันคล้ายกับของเรา โอ้ นี่มันเฉียดๆ หรือว่านี่มันไม่เหมือนเราเลยว๊ายอะไรก็แล้วแต่ จะได้เรียนรู้ไปในตัว ทั้งที่เราไม่ได้เป็น ไม่ได้พบ ไม่ได้ผ่าน โอ้ คนอื่นเขาก็เป็นได้ถึงอย่างนี้เชียวหรือ ของเราไม่ยกจะถึงขนาดนี้ โอ ไม่จริงหรืออกของคุณชนิดเดียว ของฉันก็เยอะขนาดนี้ มันจะเห็นอะไรขึ้นมาจริงจัง”

นิสิต ม.วช.ปีหนึ่ง **คุณทองแก้ว นาวาบุญนิยม** เป็นรายแรกที่สรุปบทเรียนเทววิชิชาของตน ดังนี้ “คือทุกครั้งที่ตื่นขึ้นมาพออยู่กับพระธาตุนะคะ ดิฉันก็จะตั้งจิตของเราให้ผ่องแผ้วเหมือนพระธาตุนะคะก็จะตั้งจิตอย่างนี้ทุกวันว่ากายกรรม วาจากรรม มโนกรรม เมื่อวานนะคะกำลังซักผ้าอยู่

ข้างล่าง เด็กน้อยล้มมาลิกขานะคะ ก็มาเปิดน้ำแล้วน้ำมันก็ไหลทิ้ง เขาก็เอามือไปวกน้ำ แล้วน้ำมันก็ไหลทิ้ง เราก็เลยมาจับจิตว่าที่เราหลุดวจีกรรมที่ไม่ดีออกไป ใจหนูปิดน้ำหน่อยสิ ใช้น้ำเปลืองนะเป็นหนี้เนะ คือเราสอนเขา แต่วจีกรรมมันไปว่าเขา ไม่ได้มีเมตตา นะคะ มันเหมือนดาเขาละ

พ่อท่าน : อ่านใจเราให้ออกกว่าใจเราไม่มีเมตตา อันนี้ดี

ความจริงเกิด อาตมาขออธิบายแทรกนะ อย่างที่เขาพูดเนี่ย มีนัยละเอียดว่า เราว่าเขา ที่จริงว่ามันก็ถูก มันก็ดี แต่ลีลาที่เราว่า ส่วนหนึ่งที่เรารู้ว่า ส่วนหนึ่งที่มันออกไปในการว่า หรือจริงๆแล้วกิเลสเราเองมีไหม

ในขณะนั้น บางคนมีนิสัยแรง พุดแข็งๆ แต่กิเลสไม่มีหรือในใจ และอย่าหลงเข้าใจผิดว่าตัวเองนิสัยอย่างนี้แล้วไม่มีกิเลส ไม่ได้เนะ นิสัยแข็งด้วย กระด้างด้วย แรงๆ หยาบๆด้วย แล้วจะตีกิน ไม่ได้ บางคนนิสัยสุภาพก็ต้องอ่าน สัมผัสแล้ว แหม พุดเพราะเลย แต่จริงกิเลสเยอะเลยอยู่ข้างใน บางทีลีลาหวานเชียวนะ แต่กิเลสพริบพริบๆอยู่ข้างใน เราต้องอ่านให้ชัดเจนทั้งนอกและใน

นิสิตทองแก้ว : ดิฉันตั้งใจว่า ถ้าเราจะบอกเด็ก เราต้องดูใจเราก่อนว่าเรามีเมตตาไหม

ถ้าเราไม่มีเมตตา แล้วก็จะโกรธหรือว่าอะไร เขาก็จะไม่พูดอีกแล้ว คราวนี้ก็เจออีกแต่คนละคน เรารู้สึกว่าได้ปรับจิตแล้ว เขาก็เปิดน้ำ ก็เลยบอกเขาว่าใจหนูถอยลงมาอีกนิดหนึ่งแล้วน้ำมันจะไม่หยดทั้งก็รู้สึกว่าเขาผ่านไปละ รู้สึกว่าจิตเราดีขึ้น แล้วก็คงต้องขอบคุณในรุ่นพี่ว่า เราต้องละเอียดอ่อนในใจ วาจา เราไม่มีเจตนา แต่เราต้องละเอียดมากกว่านี้ ดิฉันที่เรามีพี่ๆคอยบอกละ

พ่อท่าน : ขออธิบายซ้อน ในขณะที่เราได้ปฏิบัติ อย่างที่ทองแก้วเขาพูดเนี่ย วาจาเราออกไป เขาก็ต้องอ่านวาจาว่าสัมผัสวาจา นอกจากสัมผัสวาจา มันมีประธานคือจิตที่เป็นเหตุ เพราะฉะนั้นถ้าวาจาเราเข้าใจ สัมผัสวาจาเรารู้แล้วว่ามันไม่งาม สำเนียง สำนวนอย่างโน้น อย่างนี้ไม่งามในใจเราละ อ่านด้วย บางคนเข้าใจโดยปริยาย เข้าใจโดยสำนึกสามัญ แต่ไม่ได้อ่านเข้าไปถึงจิตจริง

เพราะฉะนั้นมันก็จะไม่มีญาณที่จะลึกซึ้ง ที่จะชำนาญ ฝึกอ่าน ผลที่มันไม่ได้ไปทำที่ใจ ก็คือ ไม่ได้ มนสิการ มันควบคุมได้แต่จาวจาวจาวเราได้รับขึ้น ดีขึ้น มันก็จะได้แต่แค่ว่าจาว ถ้าผู้ใดอ่านใจเรา ด้วย ปฏิบัติใจทำกันที่ใจด้วยในขณะนั้น ฝึกเข้าๆ บางที่มันอาจจะซำนิด ซ้ำหนอยก็ไม่เป็นไร พอชินๆเข้ามันจะอ่านทันทั้งข้างนอกข้างใน แล้วก็ปรับได้ทั้งข้างนอกข้างในเลย มันก็จะเกิดผลทั้งเห็น รากเหง้าแท้ที่เป็นตัวเหตุอยู่ที่จิตซึ่งมักจะมีกิเลสนั้นแหละเป็นตัวการ เพราะฉะนั้นจิตหรือกิเลสจะ สั่งการออกมาเป็นกายกรรม วาจากรรม หรืออาชีวะอะไรต่างๆนานา มันจะมีตัวจิตเป็นประธานเสมอ

ข้างต้นนี้เป็นเพียงตัวอย่างให้เห็นรูปการของบทเรียนเทววิโซครั้งแรกที่พ่อท่านเริ่ม นิสิต รายอื่นก็จะเป็นเช่นนี้ คือมีการทบทวนบอกเล่าถึงสภาวะจิตของตนเอง จากประสบการณ์ที่เกิดขึ้นแล้ว แต่ละคนได้พิจารณา หรือได้ลดละกิเลสของตนอย่างไร โดยพ่อท่านจะอธิบายเสริมให้ความรู้ไปเรื่อยๆ ต่างไปจากการแสดงธรรมที่พ่อท่านจะพูดไปเรื่อยๆตามที่ต้องการจะสื่อสอน

เมื่อพ่อท่านไปที่บ้านราชาหรือปฐมอโคก ถ้าตรงกับวันจันทร์ก็จะมีรายการเทววิโซอย่างนี้เช่นกัน

สาक्षावस्था

๑๒ ก.ค. ๒๕๔๗ ที่ปฐมอโคก สมณะร่วมเมือง ยุทธวโร ได้สนทนาซักถามปัญหาจาก ข้อเขียนที่พ่อท่านได้เขียนลงในเรคคิตอะไร มาฟังกันว่าการสนทนาเป็นอย่างไร?

ยฺงรอฟฺส : ที่พ่อท่านอธิบายธรรมะในเรคคิตอะไร ถ้าโดยปรมัตถ์ผมไม่ตั้งใจ หลายๆ อย่างที่พ่อท่านอธิบายมันเนื้อเดียวกันเลย แต่เปลือยกคนละเปลือกเท่านั้นเอง

วโถกาน : ก็มีทั้งเปลือก มีทั้งตัวลึก

ยฺงรอฟฺส : เช่นส่วนแห่งบุญให้ผลแก่ขั้นนั้น บุญภูมิกายา กับ อุปวิเวปັกกา พ่อท่าน บอกบุญคือส่วนของบุญ พอพ่อท่านอธิบายตรงนั้น ภาษาตัวบนนะเหมือนกัน เนื้อหาผมว่ามันตัว เดียวกัน ผมอ่านดูบางทีภาษายังตัวเดียวกันเลย ผมว่าจะมาถามพ่อท่านหลายครั้งแล้ว เช่น อากาสา ว่างจากกิเลส พอมาถึงอากัญญายตนะ กิเลสไม่มี ปัญหามันคือกิเลสไม่มี ผมรู้สึกว่ถ้าผมเป็น นักวิชาการเนี่ย เอ๊ะ แล้วมันต่างกันตรงไหน ในสองสภาวะนี้ โดยจิตใจผมไม่ตั้งใจว่าไม่ต้อง ไปติดเรื่องเปลือกภาษาไซ้ใหม่ครับ เรามุ่งสู่การลดกิเลส

วโถกาน : คุณเข้าใจในรายละเอียดไม่ได้ แล้วผมก็ยังอธิบายไม่เก่ง มันไม่ใช่อันเดียวกัน โดยภาษาอากาสานัญญาตนะ กับ อากัญญายตนะ จะไปเหมือนกันได้อย่างไร

ยฺงรอฟฺส : โยมถามผม ว่าอันหนึ่งคือรับรู้ด้วยตัวว่าง อีกอันหนึ่งคือไม่มีกิเลส ไม่มี ตัวนั้น ไม่มีสภาวะนั้น

วโถกาน : ว่างคือว่าง เป็นสภาพของตัวนี้ อากัญญายตนะก็คือตัวนี้ไม่มี อะไรคือ ไม่มี มันคล้ายกันมากที่สุดเลย แต่ว่าสภาพคุณลักษณะของตัวตั้งและตัวเป็น ว่างนี้คือว่าง อันนี้คือว่าง

เอ่อ.... ว่าง หมายความว่าถึง เราอ่านสภาวะลักษณะ“ตัวความว่าง” มันอาจจะเข้าใจเหมือนไม่มีอะไรเลย

ยุกรวโร : อันนั้นมันฤๅษี พ่อท่านบอกว่าว่างจากตัวตน ว่างจากกิเลส นั้น ว่างจากรสเสพ อันนั้น

พ่อท่าน : ถ้าเป็นฤๅษีที่ว่างที่เป็นรูปธรรม ถ้าพุทธก็ว่างจากกิเลส ที่นี้ที่ว่านิดหนึ่งน้อยหนึ่ง ไม่มี คือคุณต้องตรวจสอบที่จิตเรา ว่ามันมีหรือไม่มี ไม่ใช่ว่าง คุณต้องยืนอยู่ให้ถูกทิศเลย หรือ จับประธานจับกรรมให้ดี อากาสนั้นเราอ่านความว่าง ว่าเป็นอย่างไร ตรวจสอบลักษณะความว่างจริงว่างมันก็เหมือนความไม่มี ส่วนอากิญจัญญชา เราจับที่จิต ตรวจสอบที่จิตว่า ไม่มีอะไรที่จิต จิตสะอาดหรือไม่ มีเศษธุลีละอองนิดหนึ่งน้อยหนึ่งก็ไม่มีติดอยู่ที่จิต ก็จิตมันว่างจากกิเลสเกลี้ยงนั่นแหละ ภาษาพูดก็เลยเหมือนกันได้ แต่สภาวะของมุ่มเหลี่ยมมันต่างกัน นี่คือการละเอียดสุดของศาสนา พระพุทธเจ้า มันละเอียดจนกระทั่งไม่มีมุ่มเหลี่ยมไหนที่จะมาค้ำยันได้เลย ครบทุกอย่าง ทั้งๆที่อันเดียวกัน (ใช่) อธิบายหมดเลย ทั้งด้านนอก ด้านใน ด้านสูง ด้านต่ำ ตั้งอยู่ข้างนอกแล้ว อธิบายเข้าไปข้างใน เหลี่ยมโน้น เหลี่ยมนี้ ตรวจสอบหมด

ยุกรวโร : พ่อท่านบอกว่าว่าง ว่าง ว่างจากไม่มีอะไรเลย ไม่มีตัวนั้นเลย โอเค ตอนนั้นจับ อากาสาไปแล้ว พอขึ้นอากิญจัญญชาตนะ ก็ไม่มีไฉนนี้แหละ ก็คือไม่มีนั่นแหละ

พ่อท่าน : นั่นแหละ แสดงว่าคุณเองคุณตั้งที่ศไม่ถูก และก็ยังจับสภาวะก็ไม่ถูก มิเช่นนั้น ท่านจะตั้ง (ภาษา) ขึ้นมาทำไมล่ะ

ยุกรวโร : ใช่ ผมถึงได้ถาม

พ่อท่าน : ใช่คืออะไร ภาพภูมิของคนก็ตามไม่ถึงก็คือไม่ถึง อย่างคุณนี่แหละ มันจะเหมือนกับ เหลี่ยมน้อย กับ ไม่มีเลย นี่จะรู้ยาก อย่างนี้ผมก็เคยพูดมา แล้วนี่ยิ่งเหมือนกันแหละ

มันคือความไม่มี กับ สิ่งนี้สะอาดแล้วไม่มีแล้ว แต่อธิบายคนละมุม

ยุรฉล : ใช่ ผมก็เข้าใจที่พ่อท่านอธิบาย แต่โดยสภาวะมันเหมือนตัวเดียวกัน (ก็ฎกฺล) เพราะอีกอันหนึ่งก็คือว่าง ว่าง ว่างจริงๆ ว่างจนไม่เหลืออะไรแล้ว อีกอันหนึ่งก็ว่าไม่มี เศษเล็ก เศษน้อยไม่มีเลย

พ่อท่าน : รู้จักความไม่มี และตรวจสอบให้ได้จริงๆเลยว่ามันไม่มี มันจะมีอะไรอีก ชูสี่ละอง หรือไม้ ก็ต้องตรวจสอบอีกทีหนึ่ง เรียกว่าทุกมุมเหลี่ยมเลย

ยุรฉล : อันนั้นก็เหมือนกัน ว่าง จริงหรือไม่ อ่านให้ดีๆ (ก็ฎกฺลแล้ว) ผมก็ว่ามัน ตัวเดียวกัน

พ่อท่าน : มันไม่มีภาษาแล้ว แต่ต้องรู้จุดยืนว่าขณะนี้คุณจะตรวจตรงไหน คุณอยู่ตรงไหน ตรวจ หรือคุณอยู่ตรงไหนตรวจ ก็ตรวจความหมดไม่เหลือ แต่ก็อันเดียวกันแหละ (ใช่) อ้าว

ยุรฉล : ผมถึงได้บอกภาษาเปลี่ยนอันเดียวกัน แต่เวลาพ่อท่านอธิบายไป สมมุติว่า ฝรั่งเศสถามนะ ผมไม่ตั้งใจเรื่องสภาวะนะ โอเค เรามุ่งเข้าสู่การหลุดพ้นนะครับ แต่พ่อโดยภาษาที่ขีดจำกัดของภาษามีมากมาย เพราะอะไร มันต่างกันตรงไหน อันหนึ่งบอกว่าง อีกอันหนึ่งบอกว่าไม่มี

พ่อท่าน : มันก็ต่างกันตรงที่เราจะอธิบายลักษณะธรรมให้ครบ คุณก็จับมาหาภาษา ไม่มี กับ ว่าง มันก็ตื่นๆแค่นั้นเอง สภาวะธรรมก็บอกแล้วว่าอันนี้มันว่าง อันนี้ตรวจนอก อันนี้อยู่ข้างใน มันตรวจออก อย่างนี้เป็นต้น อันนี้มันตรวจว่าง คือทุกอย่างว่างหมดเลย พอเวลาบอกว่านิดหนึ่งน้อยหนึ่งไม่มี จับสภาพตัวเราจิตเราแล้วตรวจว่า อะไรมันมีเหลืออยู่อีก ก็ต้องตรวจจนเห็นว่า ไม่มีเลยนิดหนึ่งน้อยหนึ่งก็ไม่มี หนึ่งตรวจความว่าง กับอีกหนึ่งตรวจจิตที่มันสะอาดมันไม่มี

ยุรฉล : ตรวจนอกของพ่อท่านหมายถึงขนาดไหน ก็พ่อท่านว่าอากาศตรวจนอก ไม่มีฯ

พ่อท่าน : มันเป็นการตรวจสอบทุกด้าน ทุกแง่ ทุกมุม ทุกเชิง คือความละเอียดสุดยอดของธรรมะพระพุทธเจ้า ซึ่งมีทฤษฎีที่ตรวจสอบอย่างไม่ให้เหลืออะไรที่จะค้านแย้งได้เลย แล้วก็จริง แล้วก็มิติศทาง มีสถานที่ มีสภาวะ มีขอบเขต มีนอก มีใน มีล่าง มีบน นั่นแหละคือการตรวจสอบความว่าง นิพพานสูงสุด แล้วตรวจสอบทุกมุม อากาสาัญญา วิญญาณัญญา อากิญจัญญา แม้ที่สุดเนวสัณญานาสัณญญา

ยุรฉล : ผมเข้าใจว่าการตรวจสอบในแง่ของความรู้อย่างมัน ว่าง ขนาดไหน กับ ตรวจสอบความไม่มี ว่ามัน ไม่มี ขนาดไหน ดับจนไม่มีมันขนาดไหน ผมว่าอากิญจัญญาณะตรวจสอบในแง่ของความดับ ส่วนอากาสาัญญาณะตรวจสอบด้วยความรู้ใช้มียะ รู้ว่ามันว่างให้ได้

พ่อท่าน : รู้หมดเลย ตรวจสอบด้วยความรู้ทุกอย่าง ไม่ใช่ด้วยความดับ

ยุรฉล : ดับนี้คืออากิญจัญญาณะ ดับไม่ให้เหลือ ไม่ให้มี เพราะอากิญจัญญาณะ ดับจนไม่มี

พ่อท่าน : ไม่ใช่ ไม่ใช่ ตรวจสอบด้วยญาณหมดทุกอย่าง อากาสาัญญาณะก็ญาณ วิญญาณัญญาณะก็ญาณ อากิญจัญญาณะก็ญาณ เนวสัณญานาสัณญญาณะเท่านั้นที่ต้อง“พ้น”

ความเป็นอย่างนั้นให้ได้ เพราะมันยังไม่ใช่ “ญาณสูงสุด” ถ้าใครยังเป็นหรือยังมีความรู้ อย่าง
แนวสัจญานาสัจญายตนะ ก็ยังไม่สมบูรณ์ ต้องรู้ทุกอย่าง อากาสาณัจญายตนะก็ต้องรู้
วิญญาณัจญายตนะก็ต้องรู้ อากิญจัญญายตนะก็ต้องรู้ ที่สุดอะไรที่ไม่รู้ไม่มี จะแค่ “รู้ก็ไม่ใช่ ไม่รู้
ก็ไม่ใช่” อย่างแนวสัจญานาสัจญายตนะก็ไม่ได้ ต้องรู้ทุกอย่าง สัจญาเวยตนิโรธ ต้องรู้นิโรธนี้เป็น
นิโรธสุดยอด สัจญากำหนดลงไปให้รู้ทุกอย่าง เวยตังคือการเคล้าเคลียอารมณ์ คือการตรวจสอบ
ทุกแง่ทุกมุมนั่นเอง ต้องล่องพ้นความไม่รู้ แนวสัจญานาสัจญายตนะนั่นคือ ยังไม่รู้สมบูรณ์ คือ
แนวสัจญานาสัจญายตนะ แปลว่า มีสัจญาก็ไม่ใช่ ไม่มีสัจญาก็ไม่ใช่ แปลว่า กำหนดรู้ก็ไม่ใช่ ไม่
กำหนดรู้ก็ไม่ใช่ สรุปก็คือ มันยังรู้ไม่สมบูรณ์นั่นเอง จึงต้องรู้ให้สมบูรณ์ เป็นสัจญาเวยตนะ
คือให้สัจญาเคล้าเคลียอารมณ์ทั้งหมดให้รู้ทะลุทะลวงจนไม่เหลือ ว่า เป็นนิโรธสุดยอดแล้ว

ยุรธวส : ฟังพ่อท่านพูดเหมือนกับเราจะต้องเข้าไปกอดกับกิเลส (ไม่ใช่กอด) แล้วเรา
ชัดเจนตรงที่ว่าเราไม่มีปนเปื้อนกับตรงนั้นเลย แทนจะเหมือนกับเซ็คคุณจริงๆเลย อย่ามาคิดเอา
เหมือนกับบุหรี่นะ ผมกอดกับบุหรี่ให้ตายขนาดไหนผมก็อากาสา กับบุหรี่จริงๆเลย ผมก็
อากิญจัญญายตนะชัดๆเลย ไม่ว่าจะแ่งไหนมุมไหน แม้เรื่องอาหาร เรื่องกาม (ก็ต้องตรวจให้มัน
ครบ) แต่ภาษาคือ โยมเขาถามผม ระหว่างว่างกับไม่มี

พ่อท่าน : คุณจะไปฟังไม่ได้หรอก คนที่ภูมิจึงนี้เขาจะถามอย่างงงๆแงๆ เขาจะไม่รู้เลย
ว่า อากาสา กับ ความว่าง space กับ ความไม่มีเหี้ย nothingness มันว่างมันไม่มีเหมือนกัน
นี่นะ แต่มันไม่เหมือนกัน พวกคนที่ภูมิจึงนี้ก็บอกว่ามันว่างแล้ว มันไม่มีแล้ว แต่คนที่ลึกกว่านั้น
มันยังมีนัยยะยังมีแ่งเชิงอีก เพราะฉะนั้นเมื่อละเอียดเข้าไปถึงขั้นละเอียดอย่างนี้แล้ว เขาจะจับ
ความละเอียดที่ต่างกันนี้ไม่ได้

ยุรธวส : อันนี้พ่อท่านอธิบายสภาวะ แต่ผมกำลังบอกว่าพ่อท่านอธิบายภาษาของ
อากาสา กับ อากิญจัญญายตนะ คำว่าว่างกับไม่มี
นี่ต่างกันตรงไหน แต่ที่คือสภาวะ ใช่มั้ยฮะ

พ่อท่าน : จริงๆ ถ้าคุณเข้าใจคำว่าว่าง
กับไม่มีนี่นะ ถ้าคุณเข้าใจภาษาดีๆแล้ว คุณก็จะรู้ว่า
มันต่างกัน แต่คุณเองคุณก็ยังไม่มีความพอที่จะรู้
พยัญชนะสองตัวนี้ ว่าง ห้องนี้ว่าง คุณก็เลยรู้ว่า
เอ้อว่าง ห้องนี้ไม่มีก็คือไอ้สิ่งที่คุณต้องการที่จะให้มี
มันไม่มี

ยุรธวส : ผมก็ว่างจากตรงนั้นด้วยก็ได้

พ่อท่าน : ไม่ได้ตอนนี้ เขาไม่ได้ต่อว่าว่าง
จากตรงนั้นเขาไม่ได้ต่อ เขาบอกห้องนี้ว่าง

ยุรธวส : มี พ่อท่านว่าที่นี้ว่างจากข้าง

แต่มีคน

พ่อท่าน : ไซ่ คราวที่พูดโล่มาที่โล่มา พอมาถึงอากาศน้ำมันไม่ได้วางจากอะไรแล้ว อากาศแปลว่าความว่าง ห้องนี้ว่างมันก็ว่างว่าง แต่ถ้าบอกห้องนี้ไม่มีขวดก็คือไม่มี เพราะฉะนั้น ภาษาถ้าดูเผินๆก็เหมือนกัน แต่คนที่ละเอียดแล้วนี่นะก็จะเห็นว่ายังมีความต่างกัน

ยุทธพล : แต่พ่อท่านมีขีดจำกัดของภาษาใหม่ เพราะผมอ่านในเราคิดอะไรนี้ พ่อเอา ตัวหนังสือมาจับก็เป็นตัวเดียวกันเลย ผมไม่ได้จะมาว่าพ่อท่านนะ ผมอยากจะมาทำความเข้าใจ

พ่อท่าน : เออละ...ผมเก่งเท่านี้แล้วกัน ผมได้พยายามแล้ว พยายามที่จะให้มันละเอียด ที่สุดแล้ว

ยุทธพล : ผมอ่านตั้งหลายรอบ เอ้ มันต่างกันตรงไหนระหว่าง ส่วนแห่งบุญ-ให้ผลแก่ชั้นนี้ พออ่านเข้าไปจริงๆแล้ว เอ มันตัวเดียวกันนี้หว่า ส่วนแห่งบุญ....เป็นส่วนที่ได้ลดกิเลส ให้ผลในการได้ลดกิเลส อ้าว มันต่างกันตรงไหนสองภาษานี้

พ่อท่าน : ก็ชั้นมันสะอาดขึ้น ให้ผลแก่ชั้นนี้ ชั้นมันพัฒนาขึ้น

ยุทธพล : ส่วนแห่งบุญพ่อท่านก็อธิบายเชิงอย่างนี้เหมือนกัน แล้วเวลาผมอธิบายกับโยม ผมก็ต้องดำเนินเหมือนกัน ผมปฏิบัติธรรมมาผมก็เทียบเคียงกับอาการที่เราเคยมีเราก็ไม่มีนะ อย่างที่เราเคยมีอาการนั้น อาการนั้นก็ไม่มีแล้วนะ แล้วเราก็วางจากอาการนั้นด้วย ผมก็มองง่ายๆอย่างนี้ แต่พ่อท่านลึกกว่าผม พ่อท่านบอกว่าว่าง ว่างก่อน แล้วในความว่างนั้นยังมีอะไรเหลืออยู่ไหม

พ่อท่าน : แหม ผมก็ว่าผมแม่นยำทุกอย่างแล้วนะ ผมพยายามใช้ภาษา แล้วก็พยายาม ตรวจแล้วตรวจอีก เพื่อไม่ให้มันงงในการใช้ภาษานั้น แต่ผมรู้ว่าคนที่ไม่ละเอียดพอก็จะมองไม่ออก

ยุทธพล : ก็เหมือนพ่อท่านอธิบายวิชา ๘ นะ อดีต ปัจจุบัน อนาคต ผมเห็นพ่อท่าน อธิบายแล้วอธิบายอีก ผมเข้าใจ แต่ก็ยังสะดุดเลย เพราะผมเรียนสายการศึกษา มา ถ้าสภาวะผมไม่ติดใจ ผมเถียงพ่อท่านไม่ได้เลย แต่....

พ่อท่าน : ไม่ใช่ ผมอธิบายสภาวะ ผมจับได้แล้ว คุณเองคุณติดภาษา คุณต้องเลิกภาษา เลย พอสภาวะแล้วมันไม่มีคำพูด แต่ต้องใช้คำพูด เพราะฉะนั้นคำพูดจะวนทันที

ยุทธพล : แต่ผมต้องไปอธิบายกับคน พอพ่อท่านสรุปว่าตรงนี้เป็นโลกุตระ แล้วอีก สามตัวนั้นไม่ใช่โลกุตระหรือไง ไซ่มั้ย พ่อท่านบอกว่าข้อที่ ๗ คือรู้อดีต รู้ส่วนของอดีต ส่วนของ กาลเวลาก็ได้ ส่วนของที่เป็นกรรมในอดีตก็ด้วย ส่วนอนาคต พ่อท่านบอกว่าข้อนี้เป็นโลกุตระ ผมจะถามพ่อท่านว่าแล้วส่วนอดีต ตรงนั้นไม่ใช่ส่วนของโลกุตระหรืออย่างไร

พ่อท่าน : ถ้าไม่ได้ละกิเลสไม่ใช่ ถ้ามันยังเป็นโลกียะมันก็ไม่ใช่โลกุตระไง ส่วนที่ดีเป็น กุศลนี้มันมีดี แล้วกุศลมันจะไม่เท่ากัน ผมรู้ภูมิคุณแล้ว คุณชอบศึกษาภาษาแล้วคุณก็เมาภาษา สุดท้ายแล้วภาษานี้มันจะเอาไปยืนยันกับสภาวะไม่ได้ คนที่มีสภาวะแล้วภาษามันไม่ใช่ความจริงเลย

ยุทธพล : ผมก็ศึกษาจากพ่อท่านนะครับว่า พ่อท่านมีเทคนิคในการอธิบายกับมนุษย์ อย่างไม่รู้ ผมเอาภาษาพ่อท่านมาใช้ตลอดเวลาเลย แล้วผมก็ต้องเกรงใจพ่อท่าน แล้วผมก็บอกว่าอันนี้

**ของจริงสุดท้ายแล้วมันไม่มีคำพูดหรือ เพราะคำพูดมันเป็นแค่เครื่องชั่ง
มันไม่ใช่สภาวะ คุณต้องมีสภาวะของจริงก่อน แต่ถ้าคุณจะทำแต่ความหมายของ
ภาษา: คุณก็คงไม่เข้าใจอยู่นั้นแหละ แล้วมันจะวน มันจะแย้งกันอยู่ตลอดเวลา
หากยังไม่มีความนั้นๆ โดยเฉพาะสภาวะขั้นละเอียดขั้นสูง**

มันไม่ใช่ของอาตมานะ เพราะอาตมามีชีวิตจำกัดของการสื่อมากเลย ผมก็เอาของพ่อท่านมาเรียนนี้แหละ
แต่ผมรู้สึกเลยว่าคนเถียงได้ ถ้าจะเถียงด้วยภาษา แต่ผมไม่ได้เถียงกับพ่อท่านโดยสภาวะนะ
พวกศึกษาภาษาเขาจะเถียงกับพ่อท่านได้

พ่อท่าน : ใช่ เถียงได้ด้วยภาษา เพราะภาษามันไม่มีเรียกสภาวะ จบสภาวะแล้วทุกอย่าง
มันไม่มีอะไรเรียกได้ด้วยภาษา เพราะมันไม่มีภาษาที่ทำความเข้าใจได้ในตรงนี้ อย่างที่ผมเคยยกตัวอย่าง
อันนี้มี อันนี้ไม่มี งงไหม ผู้ที่เข้าใจสภาวะแล้วจะจบ แต่ผู้ที่เอาภาษาก็จะเอาภาษามาเถียงได้ทันที
เหมือนอย่างที่คุณเถียงนี้ เช่นคำว่า นีรัตตา แปลว่า ไม่มีตัวตน อนัตตา ก็แปลว่า ไม่มีตัวตน
นี่ภาษาบาลีเขายังมีภาษาเรียก แต่พอเป็นภาษาไทย แปลแล้ว มันแยกกันไม่ออกเลย แต่แท้จริง
มันเป็นสภาวะคนละสภาวะ นีรัตตา มันไม่มีตัวตนอย่างมีจกาทิฎฐิ ส่วนอนัตตา มันไม่มีตัวตน
ที่สัมมาทิฎฐิ อย่างนี้ถ้าเอาแต่ภาษาไทยมาใช้ ก็ไม่รู้จะแยกภาษาไปอย่างไร อย่างนี้เป็นต้น

ยุทธวโร : ผมเถียงแทนคนที่ถามผม

พ่อท่าน : คุณก็บอกเขาไปว่าอันนี้มันไม่มีภาษาที่จะพูดแล้ว สุดท้ายแล้วคุณจะต้องมีสภาวะ
เองแล้วคุณจะรู้จบ เหมือนกับพวกเราที่รู้สภาวะแล้วพวกเราจะไม่มีปัญหา เพราะคนเข้าใจไม่ถึง คุณมา
เถียงแทนคนเข้าใจไม่ถึง

ยุทธวโร : ก็ผมหมดปัญญาจึงมาถาม เพื่อที่จะรู้ว่าพ่อท่านจะตอบตรงนี้อย่างไร

พ่อท่าน : ก็บอกเขาไปว่า สิ่งที่เป็นสภาวะแล้วมันไม่มีคำพูด อย่าว่าแต่ผมเลย แม้แต่
“ยันตระ”ก็ยังไม่พูดเลย **ของจริงต้องนิ่งไว้ ที่พูดได้ไม่ใช่ของจริง** คือมันสุดยอดแล้วมันไม่มีภาษา
เพราะพูดภาษาแล้วมันจะยื้อแย้งทันที ถ้าคนไม่มีสภาวะนั้นมันนึกไม่ออกหรือ เหมือนกับนิพพาน
ไม่มีภาษา บอกว่าว่าง ว่างอะไร มันว่างที่ไหนละ ก็คนยังไม่ตายงะ ไม่มีว่างหรือ

ยุทธวโร : ผมก็ดูนะครับพ่อท่านครับ ผมไปดูที่เขาอธิบายวิชา ๙ ก็เหมือนกัน มัน
อันเดียวกันหมดเลย แล้วคนทั้งผม ผมจะพูดอย่างไร

พ่อท่าน : ผมก็บอกคุณแล้วว่า ตรงนี้มันไม่มีภาษาพูดหรือ ถ้าคุณมีสภาวะแล้วก็เอ้อจบ
แล้วคุณก็จะพูดให้ใครเข้าใจยาก

ยุทธวโร : อาสวัภยญาณ จุตูปปาตญาณ รู้ความเกิดดับ เหมือนกันกับกรรม ๕ กรรม
เป็นสายพันธุ์ พออธิบายแล้วโดยเนื้อหาของมันนี่นะ ผมรู้สึกเลยว่าตัวเดียวกัน ผมเข้าใจเรื่องสภาวะ
ว่าใช่ สภาวะไม่มีภาษา สมมุติว่านักวิชาการมาอ่าน

พ่อท่าน : พวกนักวิชาการนะทำให้ยุ่ง เขาหาว่าพูดวน ของจริงสุดท้ายแล้วมันไม่มีคำพูด หลอก เพราะคำพูดมันเป็นแค่เครื่องชี้ มันไม่ใช่สภาวะ คุณต้องมีสภาวะของจริงก่อน แต่ถ้าคุณ จะเอาแต่ความหมายของภาษานะ คุณก็คงไม่เข้าใจอยู่นั้นแหละ แล้วมันจะวน มันจะแย้งกัน อยู่ตลอดกาลนาน หากยังไม่มีสภาวะนั้นๆ โดยเฉพาะสภาวะขั้นละเอียดขั้นสูง

จริงๆนิพพานแล้ว ระดับที่หนึ่งอากาศคือว่าง สองวิญญาณัญญาคือวิญญาณที่ว่าง วิญญาณที่สะอาดบริสุทธิ์ ว่างจากกิเลสแล้ว แต่วิญญาณนี้แน่นอนคุณยังไม่ปรินิพพานคุณยังต้องมี วิญญาณ วิญญาณคือธาตุที่สะอาดหมดแล้ว มันไม่ติดไม่ยึด มันไม่มีอะไรที่จะเป็นพิษเป็นภัยอีกแล้ว จริงๆแล้วคืออึดตานั่นแหละ แต่มันยังไม่ปรินิพพาน

ยุบรอฟ : ผมเคยอธิบายกับโยมว่าคนที่ไม่มีอึดตาไม่มี ยกเว้นตายแล้ว

พ่อท่าน : ตายแล้วก็ได้ ถ้าไม่ปรินิพพาน

ยุบรอฟ : คนที่ยังมีชีวิตอยู่ยังงี้ก็มีอึดตา

พ่อท่าน : ใช่ คืออึดตาในที่นี้คืออึดตาที่ว่าง หนึ่งว่าง สองคุณอยู่ในความว่างนี้ คุณตรวจ ตัวคุณเองก็คือคุณ แล้วคุณต้องตรวจวิญญาณของคุณว่าวิญญาณของคุณว่างหรือเปล่า ฟังให้ดีนะ หนึ่งว่างหมดเลย อย่างที่คุณว่าผมนั่นแหละว่านั่นอันเดียวกัน ใช่ อากาศว่าง อากาศมันที่ว่าง แล้วคุณ กำลังอยู่ในที่ว่าง แล้วคุณของมันก็ว่าง อึดตาของคุณก็สะอาดว่างจากกิเลสทั้งหมดก็คือว่าง สามอยู่อีกที่หนึ่งตรวจเลยว่า ใจที่ว่างก็ว่าง ใจเราด้วย ทั้งสองอย่างนี้ อะไรเป็นสิ่งที่ต้องมี ไม่ใช่.. อะไรที่ไม่ต้องการนั่นแหละ มันมีอยู่อีกไหม ถ้ามันไม่มีนั่นแหละคืออากิญจัญญาจะเป็นรูปอิสระเอง หรือเศษขมิ้นจิตร หรือเป็นความที่ยังไม่มั่นคงหนึ่งน้อยหนึ่ง เคลื่อนไหวแวบวาบอะไรก็ตามใจ แล้วแต่สภาวะอะไรที่คุณจะเรียกว่ามันไม่ใช่แล้ว มันขบถหรือว่ามันต่าง อันนั้นจะต้องไม่มีทุกอย่าง ที่เป็น รูปอิสระของสรรพวิเศษ เศษเสี้ยว ขนาดเล็กขนาดน้อยที่สุด ส่วนตัวความไม่มี มันคนละสภาวะ คนละที่

ยุบรอฟ : ผมว่างจากเนื้อสัตว์ ผมว่าผมชัด อารมณ์ที่เคยอ้อยอิ่งกับเนื้อสัตว์ผมว่าง ผมไม่มีเลยนะเนื้อสัตว์

พ่อท่าน : แล้วคุณจะทำเนื้อสัตว์มันไปว่างตรงไหน

ยุบรอฟ : ว่างจากอารมณ์ในใจผมไง ใจผมเคยมีรสชาติตรงนั้น เคยมีรสชาติความอ้อยอิ่ง กับเนื้อสัตว์ แล้วผมก็ไม่มีอันนั้นแล้ว

พ่อท่าน : มันใช้ไม่ได้แล้วอันนี้ เพราะว่าอรูปรูปมานเนี่ย มันเป็นขั้นตรวจสอบ เพราะฉะนั้น เมื่อเป็นขั้นเช็คสุดท้าย คุณจะไปบอกว่าว่างจากของมีจากใจไม่ได้ มันว่างจากความว่าง เพราะมัน เริ่มตันจากอากาศคือว่าง จริงๆแล้วนี่มานาน ๔ อุเบกขานี้เป็นฐานนิพพาน ผมก็เคยอธิบาย เพราะฉะนั้นมันไม่สุข ไม่ทุกข์ ไม่ไป ไม่มา ไม่ดู ไม่ผลักรอะไรแล้ว อทุกขมสุข สุขก็ไม่ มี ทุกข์ก็ ไม่มี มันก็คือว่างแล้วละ สิ่งที่สูงขึ้นไปกว่านั้น เช็คอีกให้หมดเลย เพราะฉะนั้นอย่าไปตั้งสมมุติฐาน ว่าว่างจากเนื้อสัตว์ จากอบายมุขไม่ได้ เพราะอันนี้มันเป็นตัวความว่างแห่งความว่าง

เพราะฉะนั้น พระพุทธเจ้าแม่ท่านจะปรินิพพาน ท่านก็ไม่ได้ไปปรินิพพานที่ชั้นปลายสุด

ของอรุพฌาน ท่านปริณิพพานที่ปลายสุดของอรุพฌาน ๔ ดังนี้เป็นต้น ซึ่งเป็นเรื่องลึกซึ้ง เป็นเรื่อง
สุดยอดที่มีก็ได้ ไม่มีก็ได้ เพราะฉะนั้นเวลาปฏิบัติจึงไม่ค่อยจะพุดถึงอรุพฌาน

ยุทธพล : แสดงว่าอรุพฌาน ๔ ของพ่อท่านนี่มันเหมือนกับสังโยชน์ ๕ เบื้องบนแล้ว

พ่อท่าน : หลังจากสังโยชน์ ๕ บนด้วย ตรวจสอบอวิชชาสวะ อรุพฌานนี่คือตรวจสอบ
อวิชชาสวะทีเดียว ไม่ใช่ตรวจสอบอุทังภาคัยสังโยชน์

ยุทธพล : ที่จริงวันนี้โยมถวายโอดิม ผมไม่ได้อร้อยกับโอดิมแล้ว ผมเคยอร้อยกับโอดิม

พ่อท่าน : คุณได้ฐานอุเบกขาเท่านั้น คือฐานนิพพาน ไม่ใช่ตัวยอดของนิพพาน เพราะ
ฉะนั้นในพระไตรปิฎกเวลาภาคปฏิบัติจึงไม่ค่อยพุดถึงอรุพฌาน เพราะอรุพฌานไม่ใช่ของคนสามัญ
อรุพฌานนั้นอยู่ในภาคปฏิบัติของอเสขบุคคลที่มีสภาวะแล้ว ที่จะสำรวจตรวจสอบความบริบูรณ์ละเอียด
ตัดสินสุดท้ายว่าฉันเป็นพระอรหันต์แน่แล้วนะ ท่านก็จะใช้อรุพฌานนี้เองตรวจสอบอวิชชาสังโยชน์
หรืออวิชชาสวะ เป็นความสัมบูรณ์และอันติมะ

คืนสู่เหย้า เข้าคืนรัง นศ.ปธ.

๑๗-๑๘ ก.ค. ๒๕๔๗ ที่สันติโคก งาน “คืนสู่เหย้า เข้าคืนรัง” ครั้งที่ ๑ เป็นการรวม
บรรดานักศึกษาผู้ปฏิบัติธรรม ตั้งแต่เริ่มแรกที่ยังไม่เป็นชมรม จุดมุ่งหมายคล้ายงาน “คืนสู่เหย้า
เข้าคืนถิ่น ล้มมาลิกขา” ของศิษย์เก่าลัมมาลิกขา แต่เป็นระดับอุดมศึกษาที่ได้มาปฏิบัติธรรมในช่วง
ที่เรียน บัดนี้หลายคนเริ่มมีอายุขึ้นเลขสาม-สี่กันแล้ว ทั้งหมดที่ลงทะเบียนมาทั้งหมดประมาณ ๘๐ คน
จากการรวมตัวกันครั้งนี้ทำให้เกิดการจัดตั้ง “สมาคมนักศึกษาผู้ปฏิบัติธรรม” โดยพ่อท่านเห็นว่า
ถ้าอาคารสถาบันบุญนิยมเสร็จ ก็จะมีห้องทำงานของทั้ง “สมาคมศิษย์เก่าลัมมาลิกขา” และ “สมาคม
นักศึกษาผู้ปฏิบัติธรรม” จะร่วมอยู่ที่อาคารนั้นด้วย

พ่อท่านได้พบกับสมาชิกที่มาร่วมงานในรายการเอื้อโออุ่น เย็นของวันที่ ๑๗ ก.ค. และ
แสดงธรรมในวันต่อมาซึ่งเป็นวันอาทิตย์ พอดีมีญาติธรรมมาทำบุญฟังธรรมกันมากกว่าวันธรรมดา
อยู่แล้ว จากนั้นเป็นช่วงบ่ายได้แจกของชำร่วยกับผู้ร่วมงาน

จากรายการเอื้อโออุ่นกับกลุ่มนักศึกษาผู้ปฏิบัติธรรมนี้มีคำถามหนึ่งที่แปลก เป็นเรื่องที่เกิน
จะคิด (อจินไตย) คำถามอย่างนี้หลายครั้งพ่อท่านไม่ตอบ แต่ครั้งนี้พ่อท่านตอบให้ คำถามนั้นมีว่า **ถ้า
เราตายไปเราสามารถเกิดที่แกเล็กซ็อนได้หรือเปล่านั้น ถ้าที่นั่นเหมาะแก่การดำรงชีวิตคะ**

พ่อท่าน : โอ้โฮ ถามเรื่องที่ไม่มีความใคร่ตัดสินให้ได้เลยนะ ถ้าตอบไปแล้ว แต่อัตมาก็จะตอบ
ทุกๆที่ไม่มีความใคร่ให้คะแนนหรือกว่าถูกหรือผิด

คนเราเกิดมาถ้าเชื่อกรรม เชื่อวิบาก เชื่อวัฏสงสารนี่นะ มันเป็นความไม่เที่ยงของวัฏสงสาร
แล้วมันก็มีอัตภาพ หรือมีอัตตา ถ้าอัตภาพยังไม่ปริณิพพาน โลกภูณี่แตก เราก็ไปเกิดที่โลกภูณี่อื่น

กลุ่มดาวนพเคราะห์ของเราสลายตัวไป จะอีกกี่ล้านปีไม่รู้ละนะ ทรายใดที่คุณยังมีอัตภาพ ยังไม่
บริณีพพาน คุณก็ต้องไปเกิดในแกเล็กซีอื่น เพราะคุณยังไม่ถึงสุญญตา ยังทำ“อนัตตา”ให้แก่ตนไม่สำเร็จ
ดังนั้นความเป็นอัตภาพหรืออัตตาก็ยังจะเหลืออยู่ตามเหตุปัจจัยและวิบาก ที่จะต้องหาภพเกิด แต่ไม่
ใช่เที่ยงแท้คงที่ และนิรันดรนะ ดังนั้น เมื่อคุณยังไม่สามารถดับภพจบชาติให้แก่ตนเองได้จริง มัน
เป็นธรรมดาที่ยังมีเนื้อแท้ของความเป็นอัตภาพนั้นอยู่ ที่ตอบเนี่ยก็ตอบอย่างที่เราเรียกว่าอาตมา
ไม่ยืนยันว่าจะจริงไม่จริงเท่าไร ถ้าเรายังมีอัตภาพและเราก็ยังเป็นคนที่มียวิบาก ถึงขนาดว่าจะต้องถูก
ขับออกจากโลกลูกนี้ ไปเกิดที่โลกลูกไหนก็ไม่รู้ แกเล็กซีไหนก็ไม่รู้ มันก็ต้องไป ถ้ามไปก็เท่านั้น
ตอบไปก็เท่านั้นแหละอาตมาว่า มันไม่มีประโยชน์อะไรที่เราจะรู้ ที่ควรรู้และสำคัญก็คือว่าเรามาเรียนรู้
อัตภาพหรืออัตตาของเราเนี่ย ลดละอัตตาให้มันได้ แล้วเราจะไปเกิดอีกก็เกิด ไม่อยากเกิดก็บริณีพพาน
ไป ไม่ต้องไปให้กรรมวิบากมันนำไปเกิดตรงนั้น-ให้ไปเกิดตรงนี้ จับไปเกิดแกเล็กซีไหน
แกเล็กซีนี้ จับไปเกิดนรก จับไปเกิดสวรรค์อะไรตามวิบากที่เราได้ทำมา อย่าให้มันเป็นอย่างนั้นสิ

ความเป็นมาและเป็นไปของอุทยานบุญนิยม กับ การเสวนาเรื่อง FTA

๒๕ ก.ค. ๒๕๔๗ ที่อุทยานบุญนิยม อุบลราชธานี ได้มีการทำบุญฉลองศาลาใหม่ทรงไทยอีสาน โดยเปิดโรงบุญแจกอาหารฟรี และตลาดนัดกิจกรรมไร้สารพิษ บรรดาพ่อค้าแม่ค้าผักพืชไร้สารพิษได้ร่วมใจกันขายขาดทุน (กำไรอริยะ) ในงานบุญครั้งนี้ด้วย

นอกจากนี้สำนักงานโครงการชีวิตสาธารณะ อุบลฯ นำอยู่ (ฮักแพง แปงอุบล) ร่วมกับสำนักงานโครงการเครือข่ายประชาสังคม ในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน จังหวัดอุบลราชธานี ได้จัดให้มีการเสวนาเรื่อง “เขตการค้าเสรีเรื่องใกล้ชิดคนอุบล” ผู้ร่วมการเสวนาประกอบด้วย พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ ในฐานะผู้นำของชาวโศก ซึ่งมีวิถีการดำเนินชีวิตที่เรียบง่าย พึ่งพาตนเองสูง เน้นการบริโภคอาหารที่ผลิตขึ้นเอง และการทำกิจกรรมไร้สารพิษ

น.พ.นิรันดร์ พิทักษ์วัชระ ส.ว.อุบลฯ ในฐานะที่ทำงานเชื่อมประสานนโยบายระดับชาติสู่วิถีชีวิตชุมชนในท้องถิ่น

อจ.จักรชัย โฉมทองดี นักวิชาการโครงการการศึกษาและปฏิบัติการงานพัฒนาสถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สมาชิกกลุ่ม FTA Watch ซึ่งคลุกคลีเรื่องเขตการค้าเสรีมายาวนาน

นางวีไลวรรณ ธานี ผู้ใหญ่บ้าน บ้านบุกลาง อ.น้ำยืน จ.อุบลราชธานี ในฐานะเกษตรกรและประธานกลุ่มแม่บ้าน ผู้มีอุดมการณ์พัฒนาชุมชนและกระทำจริง

ดำเนินรายการโดย อจ.นพพร พันธุ์เพ็ง นักจัดรายการทั้งทางเลือกและกระแสหลัก อาจารย์เศรษฐศาสตร์จากวิทยาลัยอาชีวศึกษาอุบลฯ

ก่อนการเสวนาพ่อท่านได้แสดงธรรมถือเป็นการฉลองศาลา ซึ่งเป็นรายการที่ไม่ได้กำหนดขึ้นก่อน

เนื่องจากฝ่ายเทคนิคเรื่องเครื่องเสียงมีปัญหา ไมโครโฟนที่จะใช้ในการเสวนายังจัดส่งมาไม่ถึง ด้วยฝ่ายประสานงานเข้าใจผิดพลาด ระหว่างรอไมโครโฟน พ่อท่านจึงใช้โอกาสนั้นเทศน์ จากบางส่วนของ การแสดงธรรมที่พ่อท่านได้บอกเล่าความเป็นมาของอุทยานบุญนิยมดังนี้

“กาลาหลังที่กำลังนั่งอยู่นี้เป็นกาลาที่สร้างขึ้นใหม่ ยังไม่เรียบร้อยดีนัก จะเห็นได้ว่าโครงสร้างมันได้แล้ว แต่ยังขาดส่วนที่จะตบแต่ง แม้แต่หน้าजू หลังคา ซ่อฟ้า บราลี เชิงชาย เท้าแขน ลูกกรงด้านข้างอะไรต่างๆยังไม่ได้ทำ กำลังออกแบบ จะมีลวดลาย มีลายไทยต่างๆ ในยุคที่เศรษฐกิจมันรุ่งรัด แม้จะยังไม่เสร็จเราใช้งานก่อน จะต่อเติมตบแต่งอะไรก็ค่อยทำอีกทีหนึ่งไปตามลำดับ จะสวยช้าหน่อยก็ช่างมัน เรารู้ว่าเราใช้ประโยชน์ไปก่อน

มาถึงวันนี้แล้วก็พอจะมีรูปร่างของอุทยาน แรกเริ่มเดิมทีเราจะทำโรงเรือนเป็นรูปผลไม้ นั่นเป็นความคิดแรก แต่มันใช้เงินทำสูงและมันจะช้าเสียเวลากว่าลงมือสร้างขึ้นมา มีฟักทอง ข้าวโพดใหญ่ มีมะเขือเทศโต มีใบไม้เป็นเถาอะไรต่ออะไร เราก็ออกแบบไว้ดี แต่ทำไม่ได้เพราะไม่มีทุนและไม่มีเวลา ก็เลยลุ่มเลิกแบบนั้นไป แล้วก็มาคิดกันว่าน่าจะมีโรงเรือนที่เป็นแบบของทางอีสาน ถ้าได้โรงเรือนต่างๆที่เกี่ยวกับวัดด้วย เป็นรูปแบบของสถาปัตยกรรมอีสานเอามาไว้ให้ดูในเมืองอย่างนี้ก็น่าจะดี

ที่ดินนี้ไม่ใช่เป็นของอาตมา เป็นของลุงที่เสียไปแล้ว และลุงก็ยกให้ลูกๆของลุง แต่ลูกๆของลุงก็ไปทำมาหากินอยู่กรุงเทพฯเป็นส่วนใหญ่ ไม่ได้อยู่ที่อุบลฯนี้เลยสักคนเดียว ลุงได้ใส่ชื่อลูกๆ ๘ คนเป็นเจ้าของที่นี้ทั้งหมด อาตมาก็ไปบอกพวกน้องๆเหล่านั้นว่า อาตมาจะเอาที่นี้มาใช้งานให้เป็นประโยชน์ เขาก็บอกเอาไปใช้เหอะ อาตมาก็เลยเอามาใช้ แล้วก็บูรณะกันขึ้นมาจนถึงทุกวันนี้ ก็ตั้งใจจะให้ เป็นสวนอุทยานบุญนิยม แต่เมื่อโครงการแรกที่จะให้เป็นธรรมชาติมันล้มไป ก็เลยมาเป็นโรงเรือนวัฒนธรรม ก็เลยสร้างเรือนอีสานหลังแรกขึ้นมา พอสร้างหลังนั้นแล้วก็สร้างหลังอื่นต่อ แล้วก็เลยมาสร้างหลังนี้ ส่วนหลังโน้นไม่ได้เป็นเรือนอีสานเลย สร้างขึ้นมาเพื่อใช้งานหาเงิน มีพื้นมีหลังคาธรรมดา แล้วก็ทำพื้นขึ้นมาให้อยู่ได้เท่านั้นเอง ไม่ได้มีแบบอะไร ทำขึ้นมาแล้วก็ใช้งานมาจนกระทั่งถึงวันนี้ ก็ยังไม่มีโครงการว่าจะรื้อออกหรือไม่ ถ้าจะรื้อออกหลายคนก็เสียตาย เพราะยังแข็งแรงใช้ได้ดียู่

โรงเรือนอีสานที่จะเกิด ตอนแรกวางแผนอย่างดีเลยนะ เขียนแบบมาไอ้โฮสวยงาม แต่เอาเข้าจริงมันไม่เป็นอย่างแบบนั้นเลย มันเกิดไปตามจริงตามสภาพที่จะใช้งาน ต่อมาก็คิดจะย้าย ผู้รับประทานอาหารขึ้นมากินบนนี้ ทางโน้นก็จะเป็นครัวและก็เป็นที่ตั้งอาหารบุฟเฟต์แทนเท่านั้น ได้อาหารแล้วก็ขึ้นมาทานกันบนนี้

ที่นี้มันเกิดตลาดผักไร่สารพิษขึ้นมา ตอนนั้นก็ดูดีขึ้นเรื่อยๆ คนก็เริ่มรู้ ก็เป็นการพัฒนาสังคมประเทศชาติ ทั้งเป็นการส่งเสริมผู้ผลิต เพราะมาขายที่เราไม่ได้เก็บเงินสักบาท ผู้ผลิตก็มาขายให้ถูกนะแล้วก็ไร่สารพิษให้จริง อย่ามาปลอม อย่ามาโกหกกัน เราก็พยายามตรวจสอบ ซึ่งก็เป็นตลาดของผักพืชไร่สารพิษ ตอนแรกเปิดอาทิตย์ละวัน ต่อมาก็มีผู้ผลิตเพิ่มขึ้น ลูกค้ำก็เพิ่มขึ้น ก็เลยเพิ่มเป็นสองวัน มาถึงวันนี้เพิ่มเป็นสามวัน แต่ก็ยังมีผู้ผลิตที่มีผลผลิตของตนเองก็เอามาวางขายในวันอื่นๆด้วย ไม่ใช่วันที่เรากำหนดกันว่าวันพุธ ศุกร์ อาทิตย์ นอกจากวันจันทร์ที่ปิดร้าน ก็เกิด

โดยธรรมชาติ เป็นพฤติกรรมของอาชีพก็เอา

เมื่อมีศาลาแล้ว ต่อไปก็จะทำศาลาให้เป็นตลาดของเขานั่นแหละ เป็นโรงเรียนยาวออกไป ก็จะเกิดเป็นสังคม ที่นี่จะเป็นสวนด้วย แล้วก็จะเป็นที่ธุรกิจถ่ายเทสินค้าทั้งสดและแห้ง สินค้าแปรรูป พืชพันธุ์ธัญญาหารของเรา วันนั้นก็จะมีการเล่นในเรื่องของการค้าด้วย เป็นเรื่องเขตการค้าเสรีที่จะได้ พูดกัน”

จากนั้นก็ไปเป็นบางส่วนของการเล่น อจ.นพพรกล่าวนำว่า การเล่นนี่จะเป็นองค์ความรู้ที่จะให้ข้อมูลกับประชาชนว่า FTA คืออะไร และจะเกิดผลอย่างไรต่อสังคม แต่ที่ผ่านมามาภาครัฐได้จัด ก็มักจะเชิญผู้ที่ส่งเสริมนโยบายภาครัฐมา ขณะฝ่ายที่ไม่เห็นด้วยกับนโยบายภาครัฐก็ไม่ได้รับเชิญ ขณะเดียวกันถ้าฝ่ายค้านจัดก็มักจะเชิญผู้ที่ค้านมาอย่างเดียว แต่เวทีนี้เราจะไม่ส่งเสริมอย่างเดียวหรือค้านอย่างเดียว ซึ่งจะเป็นการแลกเปลี่ยนความรู้แก่กันและกันเท่านั้น

อจ.จักรชัยได้พูดถึงความเป็นมาของ FTA ว่าเป็นมาอย่างไร ความหมายคืออะไร แล้วได้ทำภารกิจไปมากน้อยแค่ไหน อย่างไร

น.พ.นิรันดร์ ได้พูดถึงขบวนการการทำ FTA ในแง่ของกฎหมายนั้น รัฐบาลได้ทำอย่างไร พ่อท่านได้บอกถึงทางออกของสังคมไทยกับเรื่อง FTA นี้ควรเป็นอย่างไร

ส่วนผู้ใหญ่บ้าน นางวิไลวรรณ ได้พูดถึงผลกระทบที่ FTA เกิดขึ้นต่อท้องถิ่นของเขาว่า เกิดขึ้นอย่างไรบ้าง

หลังจากนั้นได้เปิดโอกาสให้ผู้ร่วมฟังการเล่นนี้ได้แสดงความคิดเห็น มีประเด็นไหนบ้างที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยอย่างไร

อจ.จักรชัยอธิบายว่า FTA มาจาก Free Trade Area แปลว่าเขตการค้าเสรี ซึ่งเป็นเรื่อง

การเจรจาระหว่างสองประเทศ ไม่เฉพาะเรื่องการค้าเท่านั้น ยังเกี่ยวข้องกับการลงทุนทำอุตสาหกรรม เกี่ยวข้องกับการประกอบวิชาชีพ เป็นหมอ นักบัญชี เรื่องโรงเรียน ฯลฯ ต่างๆเหล่านี้เขาก็จะมาคุยกัน แล้วคุยเพื่อเปิดให้เขตแดนระหว่างประเทศที่มีอยู่เดิม เช่นประเทศไทยจะไปทำการค้ากับญี่ปุ่นต้องมี การขออนุญาตการนำเข้าหรือส่งออก เรื่องกระบวนการที่จะมาปกป้องการค้าภายในจะต้องยกเลิกไปให้ หมด ให้สินค้าจากต่างประเทศเข้ามาขายในบ้านเราได้อย่างเสรี การตั้งกำแพงภาษี การกำหนดโควตา ถ้ามองทางต่างประเทศก็เป็นการกีดกันการค้า มองทางเราก็คือปกป้องผู้ผลิตภายใน มาตรการเหล่านี้ จะต้องยกเลิกไป

เป้าหมายของรัฐบาลที่ไปทำเขตการค้าเสรีก็คือ เพื่อเร่งการส่งออก ผลิตมากๆแล้วส่งออก ไปก็ทำให้ประเทศมั่งคั่ง อันนี้คือความตั้งใจเป็นสิ่งที่รัฐบาลทำมา

เขตการค้าเสรีเดิมก็มีอยู่แล้ว เป็นระดับโลกที่เรียกว่า WTO หรือองค์การการค้าโลก มี สมาชิกอยู่ ๑๔๘ ประเทศ แนวทางเป็นไปในทิศทางเดียวกัน แต่ดำเนินไปช้า เพราะประเทศมันเยอะ เขาก็คุยกันไปตกลงกันไป เขามีหลักว่าทุกประเทศจะต้องเห็นดีกัน แม้เพียงประเทศใดประเทศหนึ่ง ไม่เอาด้วย ก็ผ่านข้อตกลงไม่ได้ ต้องเห็นพ้องหรือเรียกว่ามีฉันทามติ เพราะฉะนั้นมันถึงดำเนินไปได้ ช้า ที่ช้าก็เพราะประเทศกำลังพัฒนาอย่างประเทศไทยไปจับมือกับอินเดียกับจีน ไปต่อรองกับ สหรัฐฯไปต่อรองกับยุโรป เพราะฉะนั้นสหรัฐฯและยุโรปเขาไม่ได้ตั้งใจเขา เพราะมันไปได้ช้า เขาก็เลย เอาอย่างนี้ ประเทศที่พร้อมจะทำกับเขาก็ไปคุยกันสองต่อสอง ตกลงกันสองต่อสอง ไม่ต้องรอ ประเทศอื่นแล้ว เพราะประเทศอื่นเขาไม่อยากจะลดภาษี เขาไม่อยากจะเปิดตลาด ไทยกับสหรัฐฯก็ไป จับมือกันสองประเทศตกลงกันก่อนเลย ไม่ต้องรอประเทศอื่น ก็ดำเนินการกันไปได้เลย

รัฐบาลไทยปัจจุบันก็มีนโยบายอย่างนี้ ก็ไปจับคู่เจรจากัน ไม่ใช่ประเทศเดียว ณ ขณะนี้ ประเทศไทยได้เจรจาลงนามไปแล้วกับ ๔ ประเทศ มีบาเรนต์ อินเดีย จีน และล่าสุดต้นเดือนนี้คือ ออสเตรเลีย สำหรับอินเดียนั้นลงนามไปแล้ว แต่ยังคงตกลงกันไม่ได้ คาดว่าภายในเดือนสองเดือนนี้ จะมีการเปิดสินค้าประมาณ ๘๐ กว่ารายการ เขาส่งมาขายโดยไม่เก็บภาษีเลย และเราก็ส่งไปขาย เขาเช่นกัน

เหตุผลที่รัฐบาลต้องรีบไปเจรจาเปิดเขตการค้าเสรี ก็เพราะว่าต้องรีบฉกฉวยโอกาสในขณะ ที่ประเทศอื่นยังชะงักงันอยู่ เช่นไทยทำสัญญากับออสเตรเลีย ส่งสินค้าไปไม่เสียภาษี ประเทศอื่นที่ยัง ไม่ได้ทำสัญญาส่งไปต้องเสียภาษี ทำให้ราคาสินค้าของไทยที่ส่งไปราคาถูกลงกว่า จึงขายได้มากกว่า เท่ากับว่าส่งออกได้มากขึ้น อันนี้เป็นเหตุผลสำคัญในการทำ FTA คือเพิ่มการส่งออกได้มากขึ้น

อีกอย่างหนึ่งที่รัฐมองว่าถ้าเราไม่ทำ เท่ากับเราอยู่เฉยๆ ขณะที่ประเทศอื่นๆเขาฉกฉวย โอกาสทำไปก่อน ก็เท่ากับว่าเราถอยหลัง เพราะฉะนั้นเราต้องแย่งชิงโอกาส ให้เร็วที่สุด เพื่อจะได้เอา โอกาสนั้นมาให้คนไทย จะได้ผลิตสินค้าส่งออกไป แล้วเราก็จะได้มั่งคั่งมากขึ้น

แต่ปัญหาที่สำคัญก็คือ เราจะพัฒนาประเทศไปในทิศทางไหน เราจะพัฒนาประเทศไปใน ทิศทางที่พึ่งพาตลาดต่างประเทศ นำเงินต่างประเทศเข้ามาให้ประเทศได้มั่งคั่ง เรากำลังจะพัฒนา

ประเทศไปไหนแล้วหรือเปล่า ขณะที่สังคมไทยไม่มีโอกาสได้ไตร่ตรอง

คำถามเฉพาะหน้าที่ได้พยายามสืบถามจากสังคมคือ หนึ่งจะไปทำนี่ดีไม่ดียังไม่ทราบ กระบวนการที่ไปทำมันน่าสงสัย ตรงที่ว่าไม่ได้เปิดให้ประชาชนส่วนใหญ่มีส่วนร่วม ประชาชนส่วนใหญ่ไม่รับรู้ที่รัฐบาลกำลังทำอะไรอยู่ และนักวิชาการที่ติดตามเผด็จการ ก็ไม่ได้รับรู้ข้อมูลใดๆทั้งสิ้น แม้แต่ทางด้านนิติบัญญัติก็กลับไม่ได้รับโอกาสนั้น

เรื่อง FTA นี้ถูกมองว่าไกลตัวและไม่เกี่ยวกับเรา แต่พอเราดูในเนื้อหาแล้วมันเป็นเรื่องที่ใหญ่มาก มันจะกระทบคนทั้งประเทศ คนจำนวนล้านจะต้องเปลี่ยนอาชีพ ด้วยเหตุนี้เราจึงเห็นว่าควรจะต้องมีการเปิดเผยให้ประชาชนได้มีการรับรู้ พอไปดูต่างประเทศอย่างออสเตรเลีย เขากลับไปเปิดเผยให้ประชาชนของเขาว่า เขากำลังคุยอะไรกับประเทศไทยบ้าง แล้วให้ประชาชนมีส่วนร่วม ถ้าดีประชาชนก็ยอมจะต้องส่งเสริมแน่นอน

ประเด็นที่สองเรื่องของเนื้อหาการเจรจา การเจรจานั้นประชาชนกลุ่มไหนที่ได้ประโยชน์ ส่วนไหนจะได้รับผลกระทบด้านลบ สุดท้ายแล้วมันจะเปลี่ยนประเทศไทยไปอย่างไร

หมอนิรันดร์ เห็นว่าความหมายหนึ่งของ FTA ก็คือการทำสงครามการค้าเสรี ซึ่งไม่ใช่แค่การค้าขายผลการเกษตรเท่านั้น แต่ยังคงไปถึงอาชีพการบริการ อุตสาหกรรม โรงพยาบาล โรงเรียน ธนาคาร ทุกวันนี้เราจะเห็นกิจการต่างๆที่มีชื่อบริษัทต่างประเทศต่อท้าย โรงเรียนก็จะเป็นการค้า อาชีพต่างๆก็จะเป็นการค้าไปหมด อย่างแม็คโคร โลตัส บิ๊กซี คาร์ฟู ทำให้ร้านค้าปลีกรายย่อยเดิมเป็นหมิ่นเป็นแสนร้านรายล้มละลายหายไปหมด นี่เป็นผลพวงจากกฎหมาย ๑๑ ฉบับ แต่ถ้าเปิดเขตการค้าเสรี ทุกอาชีพทุกผลิตภัณฑ์จะเป็นการค้าไปหมด ประเทศที่มีความก้าวหน้าในเทคโนโลยีที่มากกว่า มีอำนาจต่อรองได้มากกว่าจะมีโอกาสขายได้มากกว่า

เศรษฐกิจศาสตร์นั้นไม่ใช่แค่เศรษฐกิจศาสตร์การเมืองที่ต้องเป็นธรรมเท่านั้น แต่สำคัญต้องคำนึงถึงเศรษฐกิจศาสตร์ชุมชนด้วย เศรษฐกิจพอเพียงอย่างที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงตรัสไว้ นั้นทำพออยู่พอกิน ไม่ได้เน้นเรื่องการค้าก่อน ถ้าผลิตยังไม่พออยู่พอกินแล้วไปขาย อันนี้อันตรายครับ

ในข้อกฎหมายมาตรา ๒๒๔ กำหนดว่า ถ้าจะมีการตกลงระหว่างประเทศ แล้วจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงสามอย่าง หนึ่งต้องร่างกฎหมายใหม่ สองมีการเปลี่ยนแปลงในเขตราชอาณาจักรคือ อำนาจอธิปไตย อำนาจนิติบัญญัติ อำนาจบริหาร อำนาจตุลาการ สามมีการเปลี่ยนแปลงในพระราชอาณาเขต ทั้งสามอย่างนี้จะต้องผ่านรัฐสภา

อำนาจทั้งหมดไม่ได้อยู่ที่ฝ่ายบริหารอย่างเดียว รัฐบาลเป็นเพียงกลไกหนึ่งในการทำงาน แต่ผู้ที่กำกับก็คือรัฐสภา รัฐสภามาจาก สส.๕๐๐ สว.๒๐๐ มาจากการเลือกของประชาชน นั่นหมายความว่าถ้าได้ผ่าน ๗๐๐ คนก็ถือว่าได้ฟังเสียงที่เป็นตัวแทนของประชาชน

ในมาตรา ๗๖ กฎหมายรัฐธรรมนูญบอกว่าสิ่งที่รัฐบาลต้องทำคือ เวลาที่จะกำหนดนโยบาย ไม่ว่าจะ เป็นเศรษฐกิจ วัฒนธรรม การศึกษา แม้กระทั่งการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ จะต้องทำให้เกิดการมีส่วนร่วมของประชาชน ไม่ได้หมายความว่าไปทำสัญญาแล้วมาบอก การมีส่วนร่วมของ

ประชาชนจะต้องให้รู้ก่อนที่จะไปเซ็นสัญญา ถามผู้ที่มีส่วนจะได้รับผลกระทบก่อนว่าคิดอย่างไร แล้วรวบรวมขึ้นมาทำให้เกิดการมีส่วนร่วม เพื่อทำให้เกิดเป็นนโยบายสาธารณะ ซึ่งอันนี้เป็นส่วนประกอบที่จะไปเซ็นสัญญา ซึ่งรัฐบาลของสหรัฐ ออสเตรเลีย จีน ก็ทำอย่างนี้ รัฐบาลของสหรัฐก็ให้รัฐบาลสหรัฐแจ้งให้รัฐสภาทราบก่อน ให้สภาตั้งกรรมาธิการสอบสวนก่อน แล้วถึงอนุญาตให้ไปเจรจา เจรจาเสร็จแล้วจึงค่อยให้ผ่านรัฐสภา แล้วรัฐสภาสหรัฐซึ่งยังไม่เซ็นสัญญาก็ขอเจรจาสองส่วน คือหนึ่งเจรจากับฝ่ายบริหารให้รัฐบาลไทยได้ทราบ สองเจรจากับรัฐสภาไทย กระบวนการที่ผ่านมายังไม่ได้ผ่านรัฐสภาไทยเลย แล้วจะไปตอบรับรัฐสภาสหรัฐได้อย่างไร การเจรจากับจีนและบาเรนต์ที่ผ่านมาทางวุฒิสภาก็ได้ตั้งกรรมาธิการแล้วเชิญผู้เกี่ยวข้องมาชี้แจง เชิญรัฐมนตรีและนักวิชาการมา ปรากฏว่านักวิชาการมาหมด แต่ที่ไม่มาคือรัฐมนตรี เขาส่งแต่รองอธิบดีมา เช่นกับออสเตรเลียก็มีคนมาร้องเรียนว่าอย่าเซ็นนะมันจะมีผลกระทบ แจ้งกับท่านนายกฯ แต่เขาไม่ตอบ นี่คือปัญหาว่าในกรรมาธิการพอเราสนใจจะหาข้อมูล เขาไม่ให้หมด แต่ผมได้ข้อมูลเหล่านี้จากสถานทูตออสเตรเลีย นักวิชาการ และอินเทอร์เน็ต

ข้อมูลข่าวสารไม่ได้เปิดกับประชาชน แม้ในรัฐสภาเองก็ไม่ชี้แจง อันนี้คือปัญหาในการทำสัญญา FTA ที่ผ่านมา ซึ่งรัฐบาลก็ยืนยันว่าไม่จำเป็นต้องผ่าน เพราะไม่ได้แก้กฎหมาย แต่เราเห็นว่ามันขัดกับรัฐธรรมนูญ ถึงกระนั้นเราไม่ได้เอากฎหมายเป็นตัวตั้ง แต่เราดูจากผลกระทบที่เกิดขึ้นจริงจากที่ได้เซ็นสัญญาไปแล้วกับจีน ทางเราได้ทำหนังสือถึงรัฐสภาออสเตรเลียว่าอย่าเพิ่งเซ็นนะ เพราะ

รัฐสภาไทยยังไม่รู้เรื่องด้วย แต่ก็ปรากฏว่าเขาก็เซ็น

อีกประเด็นหนึ่งเรื่อง WTO ในระยะหลังเป็นการต่อสู้ระหว่างเศรษฐศาสตร์การเมือง กับ เศรษฐศาสตร์ชุมชนสองค่าย ค่ายที่หนึ่งคือเศรษฐศาสตร์ของคนรวยคนมีอำนาจ ที่ต้องการเอาของ มาขาย เอาปัญญามาขายให้ประเทศที่อ่อนแอ แต่ตอนหลังประเทศที่อ่อนแอได้มีการรวมกัน ทำให้ การไหลตลึงของประเทศที่อ่อนแามีมากกว่า การประชุมล่าสุดที่แคนคูนล้มเหลว เพราะมีการรวมตัวกัน เพื่อต่อสู้กับเศรษฐศาสตร์ที่ไม่เป็นธรรมของประเทศที่แข็งแรง

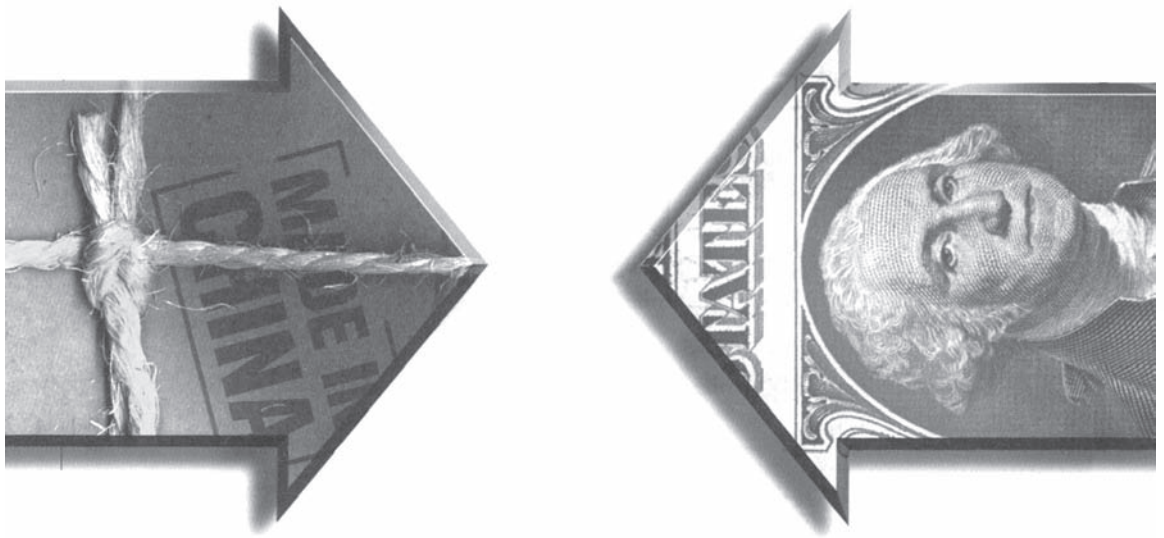
การทำสัญญา FTA เป็นการทำสัญญาระหว่างรัฐบาลสองประเทศ ซึ่งรัฐสภาต้องรู้ ประชาชนต้องรู้ ถึงจะเป็นธรรม

ผลเสียของการทำสัญญาที่ผ่านมาทั้งจีนและออสเตรเลีย หลังจากทำสัญญากับจีนแล้ว ผลไม้จากจีนเข้ามาเยอะมากและราคาถูก ส่วนผลไม้ของเราไม่ว่าจะเป็นเงาะ ลำไย ส้ม ลิ้นจี่ ราคา ตกวบเลยครึ่ง ขายเป็นออก เกษตรกรที่อยู่กันตรลัทธิ น้ำเย็น ไม่อยากเก็บมาขาย เกษตรกรภาค เหนือปลูกอย่างนี้เยอะ แม้กระทั่งโครงการหลวง หอม กระเทียม ของเราก็โลกรั้มละ ๔๐-๕๐ บาท กระเทียมจีน-เวียดนามก็โลกรั้มละ ๒๐ บาท ซึ่งเป็นกระเทียม GMO หัวใหญ่ๆ แต่อ้อยลู้ กระเทียมของไทยไม่ได้ เพราะฉะนั้นทุนของกระเทียมจีน-เวียดนามถูกกว่าเราแล้วก็มาตีตลาดเรา สิ่งที่เสียหายในภาคเกษตรกรรมก็คือหอมกระเทียม ผลไม้ต่างๆ แม้กระทั่งโครงการหลวงที่อยู่ ภาคเหนือล้มนะระนาดหมด ตรงนี้คือสิ่งที่เราได้เสียหายไปเป็นจำนวนมากมาย

อันที่สองที่บอกว่าภาษีเป็นศูนย์นะความจริงมันหลอก เวลาที่เราจะเอาผลไม้เข้าไป มันไป ตูดอยู่ที่มณฑล เพราะกฎหมายของมณฑลกับของประเทศเขาบอกว่ามันคนละอันกัน เพราะฉะนั้นจะ เข้ามณฑลก็ต้องเสียอย่างอื่นอีก อันนั้นมันคือสิ่งที่เพิ่มจากภาษีศูนย์ เขาก็มีมาตรการที่เรียกว่าสุขอนามัย ผลไม้ที่ส่งมามีสารพิษไหมขอตรวจหน่อย แค่นี้ลำไยก็เน่าเป็นร้อยเป็นพันตัน แสดงว่าประเทศไทยที่ ไปเซ็นสัญญา เราไม่ได้เตรียมในเรื่องของการตรวจอาหารต่างๆ มีสารพิษมัย ไปดูว่ากฎหมายของเข้า ประเทศนะ เมื่อเราไม่มีการเตรียมตัวเลย ผลกระทบก็คือเกษตรกรจำนวนมากก็ล้มจม

แล้วเราก็พบว่ามันมีผลประโยชน์เรื่องของบริษัทธุรกิจ เรื่องของโทรคมนาคม เรื่องดาวเทียม เมื่อเราทำสัญญากับออสเตรเลีย อุตสาหกรรมโคเนมของเรามีผลกระทบมากมาย โคเนม ไทยประมาณแสนห้าหมื่นกว่าครอบครัว ถ้าเซ็นสัญญากับออสเตรเลีย ถึงแม้จะผ่อนผัน ๒๐ ปี แต่ นมและเนื้อโคจากออสเตรเลียจะเข้ามาตีตลาด อุตสาหกรรมโคเนมแสนห้าหมื่นกว่าครอบครัวพังทลาย หมดเลยครึ่ง ซึ่งรายได้ในปี ๕๖ ที่ผ่านมานี้ ประมาณหนึ่ง-สองหมื่นล้านบาท เพราะฉะนั้นคนไทย ที่มีรายได้แบบนี้มันก็พังไปหมด เหมือนอย่างธุรกิจร้านค้าที่เสียไปประมาณหนึ่ง-สองแสนล้านบาท

ถามว่าทำสัญญากับออสเตรเลียไทยได้อะไร ได้ยางรถยนต์ ผลประโยชน์ในด้านโทรคมนาคม และธุรกิจ เมื่อไล่ไปดูแล้วที่ไทยทำสัญญากับจีน อินเดีย บาเรนต์ ออสเตรเลีย สิ่งไทยได้ประโยชน์ ก็คือภาคธุรกิจอุตสาหกรรมของตระกูลใหญ่ๆไม่กี่ตระกูล รถยนต์ โทรคมนาคม โดยเฉพาะกับจีนนี้ เรามีข้อมูลที่ชัดเจนเลยว่าผลประโยชน์ก็คือดาวเทียมที่ส่งขึ้นไป ว่าไปมีจุดที่หักเหกระทบกันของ

ดาวเทียมจีนกับไทย ไอบิสตาร์นี้มูลค่าในการลงทุนประมาณหมื่นหกพันล้าน ที่จะครอบคลุมผลประโยชน์ของนายทุนนี้ครับ ของบริษัทอะไรไปหาเอาเอง ที่จะสร้างครอบคลุมไปในเอเชียแปซิฟิกได้ เพราะฉะนั้นจะเห็นว่า FTA ขณะนี้พยายามจะครอบคลุมถึง ๑๐ ประเทศ คิดเอาเองแล้วกันใครที่ได้ผลประโยชน์

ผู้ที่ได้ผลประโยชน์คือธุรกิจอุตสาหกรรมไม่ถึง ๑๐ ตระกูล แต่คนที่เสียคือคนจำนวนมากเป็นแสนเป็นล้านๆครอบครัว

มาถึงไทยกับสหรัฐฯ สิ่งที่เราจะต้องประสบก็คือเรื่องของยา ยาจะราคาแพงมากขึ้น เพราะสิ่งที่กำหนดใน FTA สหรัฐฯต้องการเงื่อนไขสองอย่าง หนึ่งก็คือเขาจะเลื่อนสิทธิบัตรจาก ๒๐ ปีเป็น ๒๕ ปี หมายความว่าคนไทยเก่งแค่ไหนจะเอาสูตรยาเขาทำก็ไม่ได้ นั่นหมายความว่าเราต้องซื้อยาจากเมืองนอก ดังนั้นโครงการ ๓๐ บาทกระทบแน่นอน เพราะราคายาจะสูงขึ้น ที่บอกว่ารักษาฟรีแล้วจะได้ยาดิฉัน ยากครับ อันที่สองก็คือเขาจะรักษาความลับในเรื่องสูตรในเรื่องอันตรายต่างๆ เช่นยาดัวหนึ่งเขาลงทุนวิจัยไป ๒,๐๐๐ ล้าน ถ้าเขาจะเอาเป็นธุรกิจแล้ว เขาจะไม่ให้เราไปได้ง่ายๆ เขาต้องเอากำไร อันที่สามก็คือเรามีกฎหมายที่เรียกว่า มาตรการบังคับใช้ ยาที่เราถือเป็นสุขภาพ อย่างยาด้านเอดส์ บราซิล อินเดียก็กฎหมายสิทธิบัตรยาบอกว่าถ้าเอายามาเพื่อประโยชน์ของสุขภาพ เอามาสร้างได้เลย ให้ประเทศต่างๆยอมรับ แล้วดีที่ WTO ก็เห็นดี แต่ใน FTA ที่เราเซ็นกับอเมริกา เขาไม่ยอมรับตรงนี้ ตามขบวนการประชุมเอดส์ล่าสุด อเมริกาบริจาคเงินช่วยเอดส์ แต่มีเงื่อนไขว่ายาต้องซื้อจากบริษัทยาของสหรัฐฯ ซื้อจากอินเดีย บราซิล ไม่ได้ เห็นไหมครับเรื่องของธุรกิจนี้มันไม่เข้าใครออกใคร อยู่ที่ว่าใครจะหน้าเลือดมากกว่ากัน

ใครได้ ใครเสีย ในเรื่องของอเมริกาเนี่ย ทุนยาได้ ทุนในการลงทุนได้ ๑๒ สาขา หมอ วิชาชีพต่างๆนายความ การศึกษาต่างๆจะเข้ามาหมด การท่องเที่ยว แล้วก็เรื่องของทรัพย์สินทางปัญญาต่อไปเนี่ยอะไรก็ต้องซื้อหมด อินเทอร์เน็ตก็ต้องเสีย อะไรต่างๆเหล่านี้คือสิ่งที่อเมริกาจะได้จากเรา

แล้วเราบอกว่าเราจะได้ขายผลผลิตทางการเกษตร ขอโทษ เราจะเอา GMO มาขายให้เรา ข้าวโพด ก็จะมี GMO ข้าวก็จะมี GMO สัตว์ต่างๆเข้ามา ก็จะมี GMO สิ่งต่างๆเหล่านี้คือสิ่งที่เราจะได้จากอเมริกา แต่ได้ก็คือการมาทำลายสังคมเรา แล้วเราต้องสูญเสียเงินทองออกไป

อาจารย์จักรชัย ได้แสดงความเห็นเพิ่มเติมว่า ฝ่ายรัฐมักจะอ้างว่าถ้านำข้อมูลมาเปิดเผยหมดแล้วมันจะไม่เป็นผลดีต่อการเจรจา ตรงนี้ก็ถูกของรัฐบาลอยู่บ้าง แต่ทำไมประเทศอื่นถึงเปิดเผยได้ สองข้อมูลรายละเอียดในการเจรจา เราก็เข้าใจว่ายังอยู่ในขั้นการต่อรอง แต่ประเด็นไหนจะไปเจรจาแล้วทำที่จะเป็นอย่างไร ทั่วโลกเขาก็ปฏิบัติกันมา ถ้าประเด็นไหนประชาชนสนับสนุน ก็จะเป็นการเพิ่มอำนาจการต่อรอง ดังนั้นการเปิดเผยข้อมูลในการเจรจาทางการค้า เป็นสิ่งที่กระทำได้

ส่วนเรื่องจะผ่านหรือไม่ผ่านสภา ถึงแม้จะไม่ได้แก้กฎหมาย แต่ในอนาคต FTA จะจำกัดสิทธิเราในการแก้กฎหมาย เช่นตอนนี้เราเปิดให้ห้างเทสโก้-โลตัสเข้ามาในบ้านเราตามกฎหมาย ๑๑ ฉบับ จะแปรรูปรัฐวิสาหกิจ ไฟฟ้า ประปาจะขายให้เอกชน ถ้าประชาชนไม่เห็นชอบด้วย อยากให้รัฐบาลเปลี่ยนแปลงวิธีการ ก็ออกมาเรียกร้อง แล้วรัฐก็ไปแก้กฎหมาย แต่ถ้าเราไปเซ็น FTA แล้วอะไรก็แล้วแต่ที่จะไปขัดกับเขา แก้ไม่ได้ หมายความว่าเรามัดมือมัดเท้าตนเอง ในอนาคตถ้าเราต้องการจะเพิ่มภาษีขึ้นมา เพื่อปกป้องอุตสาหกรรมบางกลุ่ม หรือเกษตรกรรมบางกลุ่ม ทำไม่ได้ ที่สุดแล้วมันจะเป็นการผูกมัดตนเอง ผลของ FTA จะยังคงอยู่ต่อไปไม่ได้สิ้นสุดเพียงแค่นี้ รัฐบาลนี้ ถ้าเราจะแก้เราต้องไปขอให้ประเทศที่ทำสัญญากับเรายอมแก้ ถ้าเขาไม่ยอมแก้แล้วเราจะเลิกเองก็ได้ แต่มันจะมีผลอย่างไรใหญ่หลวง และภาพพจน์ของประเทศไทยต่อนานาชาติจะเสียหาย ในอดีตที่ผ่านมาแก้กฎหมายเล็กน้อยเรายังแก้ไม่ได้ แล้วกฎหมายที่ใหญ่อย่างนี้ยิ่งลำบากมากที่จะไปแก้

ประสบการณ์ของประเทศที่ทำ FTA ไปแล้วอย่างเช่นเม็กซิโก ทำกับสหรัฐฯไปแล้ว ๑๐ ปี คนเม็กซิโกเขาบริโภคข้าวโพดเป็นอาหารหลักเหมือนเราบริโภคข้าว เดิมเม็กซิโกเป็นแหล่งกำเนิดข้าวโพดของโลก หลังจากทำ FTA กับสหรัฐฯแล้ว ปรากฏว่าข้าวโพดที่ส่งมาจากสหรัฐฯราคาถูกกว่าที่ผลิตในเม็กซิโก ทำให้คนเม็กซิโกเลิกผลิตข้าวโพด เพราะผลิตแล้วสู้ราคาสหรัฐฯไม่ได้ ปรากฏว่าการผลิตข้าวโพดเพื่อบริโภคในเม็กซิโกลดลงถึง ๘๐ % ปัจจุบันแบ่งข้าวโพดที่นำเข้าไปราคาสูงขึ้นไป ๑๐๐ กว่า % ตอนนี้เขาจะปรับเปลี่ยนการผลิตขึ้นมาใหม่ก็กลัวอเมริกาจะปรับราคาลงมาอีกก็จะตายเปล่า เมื่อจะเจรจากับสหรัฐฯ สหรัฐฯก็ไม่ยอมแก้ไขสัญญา อันนี้คือสิ่งที่ประเทศอื่นได้ประสบมาแล้ว

ถึงที่สุดแล้วผู้บริโภคเป็นผู้เสียประโยชน์ ในกรณีของเม็กซิโก-โลตัส ผู้บริโภคจะไม่ค่อยเห็นผลเสีย แต่ผู้ผลิตจะถูกกดราคาอย่างมาก เพราะไม่มีทางเลือกจะไปทางไหน ในเมื่อร้านค้าย่อยล้มหมดแล้ว ซึ่งจริงๆแล้วในไทย ๖๐ % ผู้ผลิตกับผู้บริโภคก็เป็นคนๆเดียวกันละครับ จึงต้องมองอย่างสอดคล้องกันไปนะครับ

การค้าเสรีถ้าถึงที่สุดแล้ว ผมไม่แน่ใจว่าผู้บริโภคจะได้ประโยชน์ อย่างกรณีที่ยกตัวอย่างถึงประเทศเม็กซิโก หลายท่านอาจจะงงว่า ทำไมสหรัฐฯถึงผลิตได้ในราคาต่ำแล้วเอามาแข่งกับเราได้ ที่สุดแล้วการค้าเสรีมันไม่ได้มีจริงในโลก แต่เขานำมาล่ออ้างเพื่อที่จะได้เข้าถึงตลาดนะครับ ที่เขา

ผลิตถั่วเหลืองและข้าวโพดแล้วนำมาขายได้ในราคาถูกกว่าเรา ก็เพราะเขามี GMO คือการตัดแต่งทางพันธุกรรม ซึ่งเขาผูกขาดตรงนั้นอยู่ อันนี้หนึ่ง สองก็คือเขามีการอุดหนุนการผลิต เช่นถั่วเหลืองหรือข้าวโพด ราคาถั่วเหลืองที่เขานำมาขายก็โลละ ๖-๗ บาท จริงๆก็โลหนึ่งเขาแพงกว่านั้นครึ่งประมาณ ๑๔-๑๕ บาท แต่รัฐบาลอุดหนุนการผลิตให้คนส่งออก ให้ส่งออกแค่ ๖-๗ บาทที่เหลือแล้วรัฐบาลเขาจ่ายเงินให้ พอทำอย่างนั้นเขาก็สามารถเข้ามาเจาะตลาดได้ หลังจากที่เขามาครองตลาดเราได้ ก็ไม่แน่ใจว่าจะอะไรจะเกิดขึ้น

พ่อท่านแสดงความเห็น “ในด้านเชิงความรู้เรื่องของการค้าแม่แต่เรื่องกฎหมาย หรือภาคปฏิบัติของรัฐและเจ้าหน้าที่รัฐ รวมถึงผู้รู้ที่วิชาการที่ห่วยไปบ้านเมือง ก็มีความรอบรู้กันทั้งนั้น ประชาชนที่เป็นปัญญาชนติดตามข่าวสารต่างๆ ก็เข้าใจรู้ดีกันทั้งนั้นว่าอะไรดี อะไรเสีย อาตมาขอถามหน่อยเถอะ คนที่ไปเสพยาบ้า ก่อนที่เขาจะกินยาบ้านี้ เขารู้ใหม่ว่ายาบ้าชั่ว กินแล้วมันจะเลว คนที่ไปคอร์ปชั่น เขารู้ใหม่ว่าโกงคือชั่ว รู้กันทั้งนั้นแหละใช่มั๊ย แต่เขาก็จะทำชั่ว แม้เขาจะมีความรู้สูงขนาดไหน ก็ช่วยเขาไม่ได้ เขาก็ทำชั่วนั้น เพราะกิเลสในตัวเขามันเก่งกว่าความรู้ มันบังคับเขาทำ เพราะฉะนั้นปัญหามันอยู่ที่กิเลสเท่านั้นเอง ไม่ใช่อยู่ที่ความรู้ ใครใหญ่เท่าฟ้า ใครฉลาดเป็นอัจฉริยะเท่าไหนก็ตาม ถ้ามีกิเลสตัวเดียว กิเลสมันคุมหมด เพราะฉะนั้นพูดให้ตาย เขาก็รู้ทั้งนั้นนะ คุณไม่เชื่อหรือว่ารัฐบาลเขาไม่รู้อย่างที่คุณพูดนี้ เขารู้ทั้งนั้นนะ แต่กิเลสมันสั่งให้กูทำ ตอนนี้อยู่จะได้เปรียบ ตอนนี้อยู่จะให้พรรคพวกกู ให้เข้ากระเป่ากู เดียวนี้เขามีคำ คอร์ปชั่นเชิงนโยบาย ผลประโยชน์ทับซ้อน อะไรอีกเยอะแยะที่เป็นศัพท์ขึ้นมาเรียกการกระทำแฝงผลประโยชน์ แต่ความจริงก็คือ โกง ใช้เล่ห์เอาเปรียบ

เพราะฉะนั้นการค้าการขายนี้ก็ตาม ถ้าดำเนินตามระบบบุญนิยมก็ชนะทั่วโลก ระบบบุญนิยมคืออะไร คือเสียสละ เอื้อเพื่อผู้อื่น ขยายขาดทุนด้วยให้ได้ แจกได้แจก แล้วใครจะไม่คบกับเรา เราขยายขาดทุนจริงใจด้วยนะ ไม่ใช่วิธีการล่อคุณให้มาติดแล้วจะตบหลังคุณภายหลัง เพราะเราเห็นว่า **การขยายขาดทุนหรือเสียสละนี้ คือคุณค่าของความเป็นมนุษย์** คุณทำงานเสร็จแล้วคุณเอาค่าแรงคืนอย่างนี้คุณมีค่ามั๊ย คุณได้มูลค่ามา แต่คุณค่าของคุณหมดเกลี้ยงเลย วิธีคิดอย่างทุนนิยมจึงเป็นวิธีคิดอย่างไร้คุณค่าที่สุดเลย เป็นวิธีคิดที่ทำลายโลกและสังคมมาตลอด แต่แนวคิดของบุญนิยมไม่ใช่อย่างนั้น ถ้าค่าตัวเรา ๑,๐๐๐ เราเอาเพียง ๕๐๐ เราก็มีประโยชน์คุณค่าแล้ว ๕๐๐ อย่าไปเอาเกินทุนของตนเอง ขาดทุนเข้าไว้ นี่คือน่าคุณค่าประโยชน์ต่อสังคมแล้ว ในทางธรรมแล้วการเอากำไรหรือการเอาเกินทุนคือเอาเปรียบถือเป็นที่ เป็นบาป หรือคุณไปโกงเขา โดยสังขธรรมไม่ใช่คุณได้เงิน แต่คุณได้ “กรรมที่ทุจริต” ติดตัวคุณไปแท้ๆ แม้คุณจะเก่งทุจริตโดยไม่มีใครจับได้เลยนะ คุณโกงได้พันล้านให้ คุณถอดได้เลย ตายแล้วคุณเอาไปได้ไหม ไม่ได้ ไม่ใช่ของคุณ **แต่สิ่งที่จะได้แท้ๆ เป็นของคุณจริงๆ ติดไปกับคุณก็คือ “กรรมวิบากที่โกง”** ผู้ที่ศึกษาสังขธรรมแล้วจะเห็นเลยว่าเราไม่ต้องเอาเปรียบ เรามักน้อยสันโดษได้ เราเสียสละได้นี่เป็นประโยชน์คุณค่าทั้งเราและผู้อื่น นี่คือน่าคิดของศาสนาพุทธ แนวคิดของบุญนิยม แล้วเราก็ทำอย่างนี้มาจนเป็นสังคมหมู่บ้าน อีกหน่อยก็จะเป็นอำเภอ ถ้าบุญนิยมอย่างนี้มีเป็นอำเภอเมื่อไหร่ก็น่าดู เราทำงานกันเป็นกลุ่มสังคม ทุกคนทำงานฟรี ได้รายได้มาก็เอาเข้ากองกลาง

โดยสมัครใจไม่ได้ถูกบังคับ ในหมู่บ้านไม่มีอบายมุขเลย ทรัพย์สินเงินทองกินใช้ร่วมกัน เรามาทำการค้าก็แจกบ้างขายบ้าง อย่างวันนี้ก็แจก อเมริกาก็อเมริกาเถอะ มาคบกับเราบ้าง ให้มันรู้จักไป อเมริกาที่ว่าแน่ๆจะเก่งเท่าไหนกันเชียวะ มาทำอย่างเราบ้างสิ เราพยายามเป็นคนจน แจกจ่าย ไม่สะสม ไม่ต้องรวย ส่วนใครอยากรวยใช้ไหม เอ็งรวยให้เข็ดไปเลย ข้าจะจนเอง และจนอย่างสบายใจด้วย แล้วเรากับเขาก็อยู่ด้วยกันได้ดีด้วยนะ เพราะคนหนึ่ง“เอา” อีกคนหนึ่ง“ให้” มันก็ไม่ทะเลาะกันแล้ว

เพราะฉะนั้นการอยู่อย่างได้เปรียบกับการอยู่อย่างเสียเปรียบนี้ **คนอยู่อย่างเสียเปรียบนี้แหละจะอยู่ได้รอด เพราะเราไม่ได้อยู่อย่างอมืองอเท้า เราขยันเป็นคนสร้างสรรค์เสียสละ เราจะเป็นหน่วยพลธิการและกาชาด ซึ่งในสงครามไม่ว่าที่ไหนเขาจะไม่ทำอันตรายสองหน่วยนี้ ใครเจ็บมาเราดูแลและเลี้ยงอาหารเขา แล้วเราก็จะอยู่ได้อย่างมีคุณค่าแม้ในสังคมสงคราม**

อาตมาไม่ได้พูดเรื่อง FTA เลยเพราะท่านทั้งสองรู้เรื่องดีกว่าอยู่แล้ว ถึงอย่างไรผู้ที่จะไปทำสัญญานั้นเห็นแก่ส่วนรวม เห็นแก่บ้านเมืองให้มากได้จริงๆ อันนั้นก็เป็นไปได้ แต่ถ้าคุณไปจัดการแล้วเป็นจอมดูตูดจอมสุบเห็นแก่ตัวและพวกพ้องมากกว่าสังคมประเทศชาติ ก็แล้วแต่เวรแต่กรรมก็แล้วกัน นี่ก็ใกล้จะเลือกตั้งแล้ว ก็ขอฝากให้เลือกคนที่เห็นแก่ประโยชน์ของประเทศชาติบ้านเมืองเข้าไปมากๆก็แล้วกัน

สังเคราะห์การจัดการศึกษาบุญนิยม

๒๘ ก.ค. ๔๗ ที่สันตโศภิต คณะการศึกษา สส.สอ.ได้สนทนาศักถามเรื่องการจัดการศึกษาบุญนิยม การจัดการศึกษาบุญนิยมมีหลักการอย่างไร มีเป้าหมายในการจัดการศึกษาอย่างไร การจัดการศึกษาบุญนิยมเหมาะสมกับบริบททางสังคมอย่างไร

พ่อก่าน : หลัก ๓ อย่างที่ใช้คือ *ศีลเด่น เป็นงาน ชาญุวิชา* เป็นหลักในการจัดการศึกษา มนุษยชาติจะศึกษาอย่างไรที่จะให้คนมีจริยธรรม มีคุณธรรมเป็นตัวเด่น โดยประเมินว่า*ศีลเด่น ๔๐ % เป็นงาน ๓๕ % ชาญุวิชา ๒๕ %* แต่การศึกษาในโลกทั้งโลกเขาแบ่งสัดส่วนให้วิชาการหรือ*ชาญุวิชา ๖๐-๗๐ % แล้วเป็นงานประมาณ ๒๕ % ส่วนศีลธรรมหรือศีลเด่นนั้น ๕ %* ก็คิดว่าให้มากไปแล้วนะ เขาจัดกันจริงประมาณ ๑ % เท่านั้น มันถึงล้มเหลวไปหมดเลย เพราะเขาเอาวิชาการเป็นหลักของมนุษยชาติในโลก โลกยังหลงความรู้ เชิดชูความรู้ว่าดีกว่าศีลธรรม แล้วก็มาบริหารบ้านเมืองก็เอาคนที่มีความวิชาการนี้แหละมาบริหาร จะเป็นงานหรือไม่ หรือจะมีศีลธรรมหรือไม่ ไม่สำคัญ เป็นเรื่องรองไปหมด ขอให้เก่งมีความรู้ ซินซมกันเลย นำหน้าลิวเลย เมื่อไม่มีศีลธรรมในผู้เป็นใหญ่ เป็นหัวหน้า เป็นตัวอย่าง สังคมจึงแย่ง เพราะหลงเชิดชูไปเน้นวิชาการและทั้งศีลธรรมจริงๆนี่เอง จึงหลงเงินทองลาภยศสรรเสริญโลกียสุข จึงยิ่งโลภโกรธหลง นี่คือการล้มเหลวที่จะต้องแก้กลับ

คนถ้ามีศีลธรรมแล้ว ปัญหาต่างๆทั้งสังคมและเศรษฐกิจมันจะน้อยลง แม้ไม่ได้เป็นนักวิชาการ แต่คนก็ไม่ได้โง่ที่จะเลี้ยงตนไม่ได้ แม้จะไม่ใช่อัจฉริยะ ไม่ได้เป็นนักคิดนักสร้างอะไร

มากมาย ไม่ได้ฉลาดเอาทรัพยากร
วัตถุดิบของโลกมาใช้ หรือจะซักว่า
นี่ในการออกไปนอกโลกได้เป็นล้านๆปี
อาตมาว่าโลกก็ไม่บรรลัย ถ้าโลกมี
ศีลธรรม แต่แนวคิดมันผิดไป
อาตมาว่าโลกจะบรรลัย โลกทุก
วันนี้เสียศูนย์ไปมากแล้ว

เขาออกไปนอกโลกเพื่อ
จะพิสูจน์ว่าโลกใบอื่นมันจะมีสิ่งมี
ชีวิตเหมือนโลกใบนี้ไหม จาก
ดวงจันทร์ ไปดาวพระศุกร์ แล้วจะ
ไปดาวอังคาร แล้วจะพิสูจน์ไปทำไม
มันมีประโยชน์อะไรนักหนา แล้วใช้
เวลาแรงงานเอาคนไปเสียเวลากับ
เรื่องเหล่านั้นตั้งมากมาย แต่เราพูด
ไปเขาก็ไม่ฟังหรอก แล้วเขาก็ดื่อก
ดีใจจากภูมิที่จะไปเป็นอย่างนั้น ก็
เพียงแต่ได้รู้อะไรแปลกๆใหม่ๆขึ้น
มาเท่านั้นเอง แล้วที่แปลกใหม่นี้ก็
คือสิ่งที่ไม่ได้แปลก ถ้าศึกษา
สังขารแล้วจะรู้ว่ามันไม่แปลก

มันคือสิ่งที่เป็นดิน น้ำ ลม ไฟ จิตวิญญาณ และสังขารธรรมทั้งปวงเท่านั้นเอง จะมีการผสมส่วน
ที่ต่างกันไปเท่านั้นเอง แล้วจะเกิดมาเป็นชีวิต เป็นมนุษย์สูงสุด ถ้าศึกษาสังขารแล้วจะรู้จักอดีต
ของจักรวาล อดีตของเอกภพด้วยซ้ำไป

การจัดการศึกษาต้องอยู่ในสัดส่วนที่พอเหมาะ และจำเป็นของชีวิตมนุษย์แท้ๆ ออกไป
นอกโลก แต่งตัวเกินความจำเป็นของชีวิตมนุษย์ในโลก ทำขนมอาหารขึ้นมาอย่างที่ทำกันอยู่ก็เกิน
ความจำเป็นของชีวิตมนุษย์ แข่งกีฬาเกินขอบเขตก็สุขภาพเสีย มีเงินมากเกินกว่าความจำเป็นก็ล้วน
เป็นปัญหาของสังคมชีวิตทั้งนั้น การกอบโกยเงินทองมาให้ตนและครอบครัวไม่หยุดยั้งก็เป็น
การทำร้ายสังคม

ถาม : แล้วแนวคิดการจัดการศึกษาเพื่อแข่งขันเพื่อได้ แต่ไม่ได้มองแบบองค์รวมทั้งโลก
ว่าเป็นอย่างไร เขามองเฉพาะบุคคล

บอกาน : ก็เป็นการเอาชนะคะคานกันเท่านั้นเอง เหมือนการแข่งขันกีฬา ซึ่งกีฬานี้เป็น

ตัวยูยงส่งเสริมให้เกิดการแข่งขันเอาชนะและเอาเปรียบให้แก่ตัวเรา คณะของเรา ทีมของเรา อย่างเก่งก็ประเทศของเรา การศึกษาบุญนิยมจะต้องลดตัวตน ลดความเป็นของตน เพราะศาสนาพุทธสอนไว้ชัดเจน เรื่องอัตตา อัตตนิยา ลดความเป็นตน ของๆตน เกื้อกูลกันออกไป เสียสละออกไป ต้องทำความรู้ในเรื่องของความจำเป็นของชีวิตให้ดี ก็จะต้องรู้จักปัจจัยของชีวิต รู้จักองค์ประกอบของชีวิตที่ไม่ยาก ไม่เปลือง ไม่ต้องพลาญ แต่ก่อนจะเอาเวลาไปตบแต่ง ประดิษฐ์ประดอย จะเสียเวลาให้แก่ตนเองเกินกว่าเกินไม่เข้าท่า เราต้องรู้ว่าขณะนี้เรากินอิ่มหรือยัง ยังเดือดร้อนฆ่าแกงกันอยู่หรือเปล่า

ถาม : การจัดการศึกษาที่มีอยู่ทั่วโลก เขาไม่ได้มองแบบองค์รวม เขามองเฉพาะส่วน เป็นเพราะอะไรคะ

พ่อท่าน : เขาไม่รู้รอบนั้นหนึ่ง สองเขาไม่รู้จักราคัญที่จำเป็นสำคัญ ไม่รู้รอบว่ามันเพื่อมันเกินขนาดไหน กับความจำเป็นที่แท้จริงของแก่นแท้ของชีวิต แล้วเขาก็ไปชี้หน้าว่าความฟุ้งเพื่อฟุ้งเพื่อย เชื่องหฺร จัดจ้าน คือความเจริญรุ่งเรือง แทนที่จะเห็นว่าแก่นแท้ของชีวิตคือความเจริญ แต่ก็ได้หมายความว่าการศึกษาบุญนิยมจะทำให้เป็นคนจิตซืด บุญนิยมก็มีบันเทิงได้ รู้สิ่งที่จะอนุโลม เพียงแต่ไม่จัดจ้าน เพื่อเกิน เท่านั้นเอง

พิสูจน์ได้จากผู้มาสัมผัสชาวอโศก เรามักน้อย เราสันโดษ แต่จะมีผู้อุทานอยู่บ่อยๆว่า อยากจะอยู่ด้วย อยากจะมาอีก สิ่งนี้เป็นคำตอบว่ามนุษย์ไม่ได้ต้องการสิ่งที่เพ้อเกิน เขาต้องการอะไรที่ลึกไปกว่านั้น แต่เขาก็ไม่รู้ว่าเป็นอะไร เขาชื่นชมยินดีความเป็นอยู่ของพวกเรา แต่พอเขากลับไปสู่สังคมอย่างนั้นเขาก็ถูกลูกโลกก็ครอบงำกลับไปเป็นอย่างนั้นอีก

ถาม : การศึกษาบุญนิยมเป็นการศึกษาแบบโลกุตระ มีแนวความคิดที่ไม่เหมือนใครใช้ไหมคะ

พ่อท่าน : ใช่ มันเป็นอีกโลกหนึ่ง โลกุตระหมายความว่า supra mundane เหนือโลกีย์วิสัย เหนือธรรมดาสามัญ

ถาม : เป้าหมายของการศึกษาบุญนิยมคือสันติสุขเกิดขึ้นกับคนนั้น แล้วก็เกื้อกูลคนรอบข้าง

พ่อท่าน : ใช่ แต่สันติสุขมันไม่ใช่สุขทั่วไปอย่างที่เขากันอยู่นี้ละ สุขที่ว่าเป็นคืออุปโลโสสุข หรือสุขจากการสงบระงับจากกิเลส สุขทางโลกเป็นสุขแบบโลกียะนั่นมันสมใจกิเลส บำเรอกิเลส คุณอยากได้ลาภ ยศ สรรเสริญ โลกีย์สุข แล้วคุณก็ได้สมใจ อันนั้นมันสุขทั่วไป mundane มันเป็นธรรมดาสามัญของชาวโลกีย์

แต่อุปโลโสสุขนั่นคือได้ลดกิเลสตัวเองตามอารยสัจ ลดเหตุแห่งการที่ไปหลงติดหลงยึดได้ เป็นคนมีความสุขที่สงบ เป็นคนเบิกบานว่าจริง แต่ไม่ว่าซ่า ตื่นแล้วจากโลกีย์ไม่เอาแล้ว ชาวพุทธทุกวันนี้เข้าใจผิดว่า ถ้าปฏิบัติธรรมสูงๆแล้วจะไม่มาเกี่ยวกับสังคม จะปลีกเดี่ยวออกไป เขา ถ้าไม่รับรู้เรื่องของโลก ไม่เกี่ยวกับการค้าขาย ไม่เกี่ยวกับการเมือง ตัดตัวเองออกไปจากความสัมพันธ์ของสังคมมนุษยชาติ ซึ่งมันได้พึ้นไปจากศาสนาพุทธ

ถาม : หลายคนก็ปฏิบัติธรรมแล้วกิเลสของเขาก็ลดลงเหมือนกัน แต่ไม่ได้ถึงขั้นเกื้อกูลคนอื่น เป็นเพราะอะไรคะ

พ่อท่าน : กิเลสมันไม่ได้ลดจริง มันไม่ถูกตามทฤษฎีของพระพุทธเจ้า จึงทำให้มีอนุสัย อาสวะเป็นตัวกลไก มันบงการซ้อน เหมือนกับสังคมขณะนี้ที่ใช้คำว่า ทุจริตเชิงนโยบาย ผลประโยชน์ทับซ้อน คนที่ไม่ได้ลดกิเลสจริง เขาก็ทำงานทุจริตเชิงนโยบาย เพื่อตัวเอง ตัวกู ของกูอยู่ทั้งนั้น แล้วเขาก็ไม่รู้ตัวเอง แต่อำนาจของกิเลสมันมีอยู่จริง กิเลสมันก็ฉลาดที่จะทำให้ประสบผลสำเร็จในทันที

ถาม : ตรงนี้ขึ้นอยู่กับครูบาอาจารย์หรือสถาบันศาสนา ที่ทำให้เขาเป็นอย่างนั้น

พ่อท่าน : ใช่ มันก็เป็นการพิสูจน์ถึงแนวทางทฤษฎีหลักการที่เอาตมาพาทำ ถ้าได้เอาไปปฏิบัติมันก็จะเกิดประสิทธิภาพประสิทธิผลอย่างที่เอาตมาพาเป็น ส่วนทางด้านกระแสหลัก เขาก็สอนกันมานานแล้ว เขาก็พาเป็นอย่างที่สังคมส่วนใหญ่ขณะนี้ก็เป็นกันอยู่ ลูกศิษย์ลูกหาเต็มบ้านเต็มเมือง พลเมืองไทย ๖๔ ล้านคน แทบจะทั้งหมดก็เป็นกันอย่างเป็นกันอยู่ในสังคม ซึ่งก็เป็นไปตามแนวทางทฤษฎีหลักการที่กระแสหลักพาทำนั่นเอง

ถาม : การศึกษาบุญนิยมนี้เป้าหมายในการพัฒนาคนก็คือ ให้คนได้ลดกิเลส

พ่อท่าน : เป็นหลักเลย ลดกิเลสแล้วจะทำให้เกิดญาณปัญญา และจะศึกษาชีวิตจริงๆ ไม่ใช่ไปหลงศึกษา ดิน น้ำ ลม ไฟ จากภายนอกชีวิตโน่นสงบ ศึกษาแล้วจะรู้เลยว่าเกิดมาทำไม ไม่ใช่เกิดมาเพื่อแย่งลาภ ยศ สรรเสริญ โลภียสุข และจะทำความสงบให้ตนให้สังคมได้อย่างไร

คำพรให้นักเรียนที่จะจบ ม.๖

๒๙ ก.ค. ๒๕๔๗ ที่สันตือโศก นักเรียน สส.สอ.ที่จะจบ ม.๖ ในปีการศึกษานี้ได้มาขอ คำพรของพ่อท่าน เพื่อจะได้นำไปลงในหนังสือรุ่น เนื่องจากพ่อท่านไม่มีเวลาที่จะเขียนให้ จึงใช้วิธีเอา เทียบมาให้พ่อท่านกล่าวแทน แล้วนักเรียนจะนำไปถอดเทปเพื่อนำลงพิมพ์อีกที จากคำพรที่พ่อท่าน กล่าวให้นักเรียนดังนี้

“๖ ปีที่เราได้พยายามทำตนให้เป็นคนที่เจริญพัฒนา ด้วยมาอบรมศึกษาอยู่กับชาวอโศก เราได้รู้อะไรบ้าง เราได้เข้าใจอะไรบ้าง ชาวอโศกคือคนชนิดไหน มีชีวิตอยู่อย่างไร เป็นคนดี หรือว่าเป็นคนสามัญทั่วไป เป็นคนพยายามทำความดี ทำสิ่งที่ดีให้ดีขึ้น หรือว่าเป็นคนแสวงหาลาภยศ สรรเสริญโลกียสุขธรรมดาสามัญเหมือนคนทั่วไป ทุกคน ๖ ปีอยู่ที่นี้ ก็คงจะพอซบซาย

พระพุทธเจ้าเราเป็นปราชญ์เอก เป็นคนที่สุดฉลาด รู้ความจริงสุดยอดว่าความเป็นมนุษย์ จะมีสุขที่สุด สูงที่สุด สร้างสรรเสียดลที่สุด มีสมบัติที่ดีที่สุด จนกระทั่งถึงขั้นมีบุญ หลักแห่งสิ่งที่ประเสริฐที่สุดเรียกว่าบุญ จึงเป็นสิ่งที่สุดยอดเรียกว่า สัมบุรณ์ เพราะฉะนั้นพวกเราทุกคน เมื่อรู้เมื่อเข้าใจ ใครจะเป็นชาวอโศก ชาวอโศกทุกคนก็ยินดีที่จะรับสมาชิกเข้าเป็นชาวอโศกทุกคน เรียนรู้ไปแล้ว ก็น่าจะต้องทำตนให้เป็นผู้ที่เป็นลูกพระพุทธเจ้า ที่มีสิ่งประเสริฐตามพระพุทธเจ้าที่ได้ตรัสรู้มา”

ปิดท้ายบันทึกฉบับนี้ ขอนำเอาข้อความที่พ่อท่านเขียนด้วยลายมือ ให้กลุ่มปราการอโศก
เนื่องในวาระครบ ๒๐ ปีของการตั้งกลุ่ม ดังนี้

ความเชื่อ "ชาวโลก" ดำเนินมาจนถึงวันนี้ มีรูปร่างลักษณะเป็น
เอกลักษณ์ ที่ประชาชนคนทั่วไปรู้จักได้แล้ว
นั่นคือ คนที่สีกขาประพุกต่อบรมตมมาทมธรรมของ
พระสัมมาสัมพุทธเจ้า กระทั่งมีความเป็นพุทธบริษัท ที่มี
พฤติกกรรม กิจกรรม พินิจกรรม รวมกันเป็นสังคมาภุญเษม
รวมกันขึ้น เป็น "ชมรม" แล้วก็เจริญขึ้นเป็น "กลุ่มชน"
จาก "กลุ่มชน" ก็เจริญพัฒนาขึ้นอีกมีคุณภาพ มีคุณธรรม
มีคุณสมบัติ โดยเฉพาะมีคุณวิเศษอื่นเป็นความพิเศษทาง
จิตวิญญาณ ก่อเกิดเป็น "ชมรม"
จนกระทั่ง ณ วันนี้ ชาวโลกได้พัฒนาคนจนเกิด
เป็น "หมู่บ้าน" ของสังคมาภุญเษม ที่มีเอกลักษณ์ชัดเจน
นั่นคือ การสร้างคน สร้างสังคมา โดยไม่ไ้แรงลักขารอง
ศาสนาพุทธเป็นวิถีแห่งชีวิตแท้
"ชมรม" ต้องพัฒนาก้าวขึ้นเป็น "กลุ่มชน" ให้ได้
"กลุ่มชน" ก็ต้องพัฒนาก้าวขึ้นเป็น "ชมรม" ให้ได้ต่อไป
และ "ชมรม" ก็ต้องก้าวพัฒนาขึ้นเป็น "หมู่บ้าน"
จาก "หมู่บ้าน" ทางเจริญ ยังมีอีก ยิ่งใหญ่มีคุณค่าได้ยิ่งไม่สิ้นสุด
"ชมรม" ใดยังไม่มอดมภาพ คุณธรรม คุณสมบัติ เจริญขึ้น
ไปเท่าที่ควร ก็คงเร่งรัดพัฒนาขึ้นเกิด เราแก่ชราจากวัย โดยว...
จะตายไปแล้วก่อนนะ!!
สมณะเพชรภักดิ์
๑๐ ก.ค. ๒๕๕๗

ขอจบบันทึกฯ ด้วยการเร่งรัดพัฒนาจากพ่อท่านถึงชาวอโศกทุกคนเพียงนี้

รักพี่ราม.

๑๕ ก.ย. ๒๕๕๗

☀️ พ่อครับ...ผม

พ่อบอกว่าลูกคือถือทิฐิ
ทำให้ปริแตกร้างหมู่ชาวหิน
มีอัตตามานะไม่ยลยิน
กวาดทิ้งสิ้นความคิดผิดจากตน
คือติดภพไม่สบใจได้ตั้งหวัง
ไม่ยอมยิ่งหยุดให้ใครสักหน
เอาชนะคะคานเขาสุดทน
ทุกคนบ่นเหม็นเบื่อเหลือระอา
ไม่รู้ตัวไม่รู้เหตุกิเลสร้าย
จึงเมามายมีนดีอุมง้อสา
แข็งกระด้างวางก้ามทุกยามมา
ใครไม่กล้าท้วงติงเพราะหยิ่งเกิน
จึงหลวมตัวหลงนึกว่ากูแน่
แต่ที่แท้ใครเล่าเขาสรรเสริญ
ที่เขายอมเพราะไม่อยากให้ยับเยิน
จึงลงเดินทางเด่นจนลี้มดี
เมื่อมานะกิเลสกล้าได้อาหาร
เจ้าจอมมารยิ่งอวดถือถือศักดิ์ศรี
ไม่กลัวใครขวางหน้าทำราววิ
คมวาทีเชือดนี้มๆยืมเย็นๆ
แล้ววันหนึ่งมีคติจนถึงพ่อ
ใครตัวก่อนเหตุนี้ท่านยอมเห็น
พ่อขนาบปราบมานะแทบกระเด็น
หากไม่เป็นลูกพ่อคงท้อตาย
ไม่มีคำปลอบใจให้สักนิด
ซึ่งถูกผิดถูกเจ็บแปลบแทบขวัญหาย
เพิ่งรู้ตัวว่าเรานี้เมามาย
เป็นผู้ร้ายมาตลอดยอดโง่งนัก
แต่ก็ยังยอมไม่เป็นอยู่เหมือนเก่า
ดูเถิดเจ้าจอมมารสุดหาญหัก
โอ้...อัตตามานะสุดที่รัก
เมื่อไหร่จักหมดถือเล็กถือดี

ขอ โทษ

มันเจ็บปวดรวดร้าวในหัวใจโหด
แล้วจะโทษใครเล่าเจ้าอิตติ
เพราะอ่อนแอเกินไปไร้โมติ
จนเกินที่จะสยบคบใครๆ

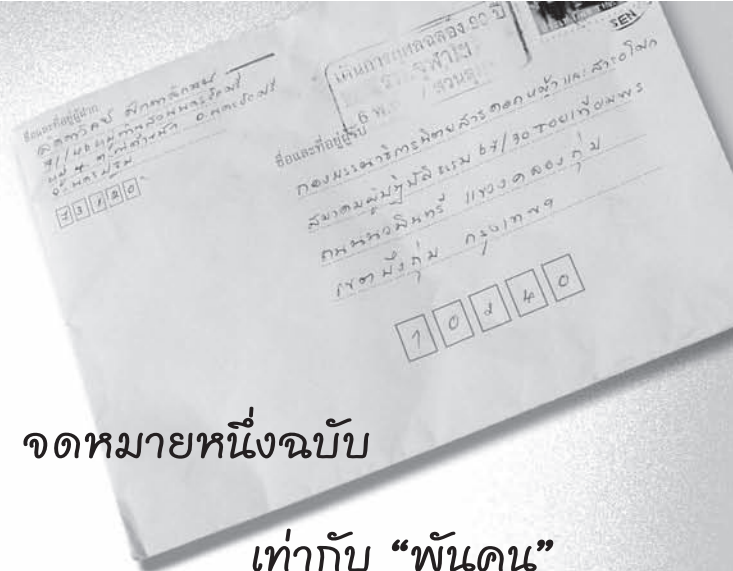
จึงบอกพ่อขอหลบลงรูก่อน
หยุดพักผ่อนเสียแผลแก่นิสัย
ที่ผ่านมาเพราะเร่งร้อนเกินไป
ยังไม่ทันอ่านใจจึงพลาดพลั้ง

ต่อไปจะยอมตนให้คนเหยียบ
ทำตัวเปรี๊ยะบอฐิตินสิ้นโอหัง
ไม่อวดโอ้ไม่โตใหญ่ไม่เด่นดัง
ใครชี้แนะจะเชื่อฟังนอบน้อมรับ

ที่ผ่านมาสสร้างภาระให้พ่อเหนื่อย
ดีอยู่เรื่อยเป็นจอมเอี้ยวที่ขวโกลา
มาบัดนี้สำนึกบาปกราบค่านับ
นบแทบเท้า....“พ่อครับ ผมขอโทษ”

● จาก....“ลูกคือ”

๓๑ มีนาคม ๒๕๓๕

ปณิธาน

แข็งแรงแถวกาย ถวายชีวิต
 เข้มขัน ด้วยจิต สติเสถียร
 ทนทาน เคี้ยวเข็ญ บำเพ็ญเพียร
 ยืนนาน แนบเนียน ไม่เวียนวน
 แน่นลึก ฝังวาง สว่างสงบ
 นึกนบ เกิดคุณ บุญกุศล
 รวมหมู่ พี่น้อง กิ่งผองชน
 ฝึกตน ช่วยคน พันทุกขภัย

- แต่ธรรม -

จดหมายหนึ่งฉบับ

เท่ากับ “พันคน”

(ภาพยัสสาวหาบน้ำ ๑๓)

จดหมาย	หนึ่งฉบับ
มีคุณค่า	เท่ากับพันคน
นิยาม	ทางราชการ
สร้างสุขขึ้นบ้าน	สรอายุชั้นชน
ปัญหา	ของชีวิต
ทุกข์เศร้าเหงาจิต	ถูกผิดลับสน
สามี	ไปมีใหม่
ขอทางแก้ไข	ทุกข์ใจเหลือล้น
ภรรยา	ผมนอกใจ
ธรรม: ใช้อไหน	ดับไฟใจตน
ลูกฉัน	มันถัดงา
ขอท่านเจ้าขา	เปิดตามีดม
ปัญหา	มีกลางหลาก
บ้างลูกตาจาก	ทำใจจาก เหลือทน
ทุกข์ใจ	ในชีวิต
เพราะรักเป็นพิษ	ชีวิตทรม
มีใหม่	หนทางแก้
ชีวิตจำแง่	อ่อนแออัปจน
ราชการ	มีธรรม:
โสดชำระ:	ชนะทุกข์ทน
เชิญเกิด	เชิญจดหมาย
มีทุกข์ระบาง	เชิญได้ทุกคน

☆ (อนาคาริก)
ว.ลป

มองต่างมุม

โลกมีต่างมีเหมือนเตือนความคิด
 อย่างเห็นทศพิศทางสร้างควมหลอ
 อรูปอัธตาทามินอง
 เดินเข้าดงหลอป่าอย่าลำทอ
 ความเหมือนเตือนความต่างสร้างความคิด
 รู้ถูกผิดคิดสร้างอย่างเพื่อนสอ
 สมมุติหมายหลายหลากมากครรรลอ
 มากมุมมองเหมือนหมายมันไม่มี

🌿 เป็นต้น นาประโคน

ชื่อ นายกระจ่าย บุญย้อย

เกิด ๑ มิถุนายน ๒๕๓๔

พี่น้อง ๖ คน เป็นคนที่ ๒

ภูมิลำเนา อ.แม่แตง จ.เชียงใหม่

สถานภาพ แต่งงาน มีบุตร ๑ คน

การศึกษา ป.กศ. วิทยาลัยครูเชียงใหม่ สอบ พ.ม.(อนุปริญญา)

อาชีพเดิม รับราชการ(ครู)

ปี ๒๕๒๙ ได้อ่านหนังสือดอกหญ้า สารโศก และแสงสฤษฎ์ ที่ห้องสมุดโรงเรียน ประทับใจ
อย่างนี้ใช้เลยของจริงต้องอย่างนี้ จากนั้นก็ติดตามอ่านหนังสือของชาวโศกมาเรื่อยๆ อยากมาพบ
หมูกุ่ม แต่ยังมีภาระและอุปสรรคมากอยู่

ปี ๒๕๓๓ พบหมูกุ่ม เลิกอบายมุขทุกอย่าง และมีเวลาร่วมมาช่วยงานทั่วไปที่ชมรม
มังสวิรัตแห่งประเทศไทย สาขาเชียงใหม่ (ชมร.เชียงใหม่)

ปี ๒๕๔๒ ลาออกจากราชการ

ปี ๒๕๔๔ เข้ามาอยู่ชุมชนภูผาฟ้า น้ำ ก่อตั้งโรงเรียนสัมมาสิกขาภูผาฟ้า น้ำ (สส.ภ.) รับ
ตำแหน่งครูใหญ่

ปี ๒๕๔๖ รับตำแหน่งผู้รับใช้ชุมชนภูผาฟ้า น้ำ

ปี ๒๕๔๗ สมัครบวช มาอยู่ที่ชุมชนสันตโศก

☼ **ปัญหาและอุปสรรคในการทำงาน** คนมีทิฐิ
และศีลไม่สามัญญาตา ทำให้งานล่าช้า

☼ **แนวทางแก้ไข** แก้ที่ตัวเอง โดยปรับทิฐิของ
ตนตามหมูกุ่ม(เสียงข้างมาก)

☼ **ข้อปฏิบัติที่คิดว่ายากที่สุด** การผ่านด่าน
ปริญญฐานกิเลส(กิเลสชั้นกลาง) ได้แก่ โลกธรรม กามคุณ

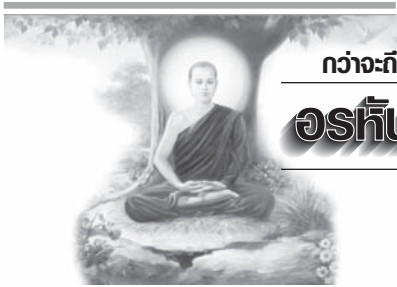
☼ **อดิประจำใจ** ลงมือก่อนยอมได้เปรียบ

☼ **เป้าหมายชีวิต** บรรลุธรรม

☼ **ข้อติดข้อฝากให้หมูกุ่ม**

ตนเองยังฝึกยากยิ่งนัก ไม่กล้าทักท้วงใครให้ร้ายฉาน
ก็ตนเองทนสู้มายาวนาน ยังพ่ายมารบางครั้งจะยิ่งใคร

 โดย...นวมมุนฑ

- โดนลูบหัว ดึงหู เบยาลิ้น
- ถูกหมิ่นเช่น น้องเนร อายุน้อย
- ดูเด่นออก เตี้ยค่อม หยามปมด้อย
- ใบเต็มร้อย รู้ไว้ อรหันต์

พระลูกบุญกัณฑ์ยเถระ

อดีตชาติกาลก่อนของ**พระลูกบุญกัณฑ์ยเถระ** เคยได้สั่งสมบุญกุศลเอาไว้ ในสมัยของ**พระพุทธเจ้าองค์ปฐมุตร** เวลานั้นได้เกิดเป็น**ลูกเศรษฐี**มีทรัพย์มาก อยู่ในนครหงสวดี

วันหนึ่ง ได้เดินเที่ยวพักผ่อนไปจนถึงอารามสงฆ์ ขณะนั้นพระพุทธองค์ทรงแสดงธรรมอยู่ เขาได้ฟังธรรมที่ทรงกล่าวสรรเสริญถึงภิกษุผู้มีเสียงไพเราะเป็นเลิศกว่าภิกษุทั้งปวง ทำให้บังเกิดความชอบใจยิ่งนัก จึงได้ทำสักการะแด่พระพุทธองค์ ถวายบังคมพระบาททั้งสองของพระศาสดา แล้วตั้งจิต(อธิษฐาน)ปรารถนาได้เป็นเช่นนั้นบ้าง พระพุทธองค์ทรงทราบวาระจิตของเขา ได้ตรัสบอกเขาว่าจะได้สมดังปรารถนาในภายภาคหน้า

กระทั่งในสมัยของ**พระพุทธเจ้าองค์มุสสะ** ชาตินี้พระเถระเกิดเป็น**นกดุเหว่า**ชาว ทำรังอยู่ที่ ต้นมะม่วงใกล้พระคันธกุฎีของพระศาสดา

มีอยู่คราวหนึ่ง พระพุทธองค์เสด็จพระราชดำเนินไปบิณฑบาต นกดุเหว่าชาวเห็นอาการอันน่าเลื่อมใสนั้นแล้ว เกิดจิตศรัทธาอย่างแรงกล้า ส่งเสียงร้องขึ้นด้วยเสียงอันไพเราะจับใจ แล้วบินไปยังสวนหลวง เลือกหามะม่วงสุกผลโตที่มีเปลือกสีเหมือนทองคำ เต็ดด้วยจะงอยปากแล้วคาบเอามา น้อมเข้าไปถวายใส่บาตรพระศาสดา พระองค์ทรงทราบจิตของนกดุเหว่าชาว จึงทรงรับบาตรให้

นกดุเหว่าชาวใต้ใส่บาตรพระศาสดาแล้ว ก็มีจิตรำเรงยินดีเป็นอย่างยิ่ง ยกปีกประณมร้องเสียงไพเราะน่าฟัง เป็นการบูชาแด่พระศาสดา แล้วบินกลับรังด้วยจิตเบิกบานในผลบุญ แต่ในชาตินี้ผลบาปก็มีมาตามทัน จึงถูกนกเหยี่ยวตัวหนึ่งโฉบเอานกดุเหว่าชาวใต้ไปฆ่ากินเสีย

เมื่อมาถึงยุคสมัยของ**พระพุทธเจ้าองค์กัสสป** ได้เสด็จอุบัติขึ้นในโลก ทรงกระทำพุทธศาสนาให้เจริญโชติช่วง ทรงปลดปล่อยมหาชนให้หลุดพ้นจากการครอบงำของเดียรฉัตรย์(นักบวชภายนอกพระพุทธศาสนา)ผู้หลอกลวง

ครั้นพระพุทธองค์ทรงปรินิพพานแล้ว มหาชนที่เลื่อมใสทั้งปวงพากันปรารธนาจะทำสถูป(เจดีย์)บูชาพระศาสดา ให้สูงใหญ่ ๗ โยชน์(๑๑๒ ก.ม.) ประดับด้วยแก้วมณีอันวิจิตร ๗ ประการ

ในชาตินี้พระเถระได้เกิดเป็น**จอมทัพของพระเจ้ากั๊กแห่งแคว้นกาสิ** เพราะจิตเกิดความตระหนี่ จึงเห็นว่า จะสูญเสียเวลาและทรัพย์สินมากมายเกินไป เจดีย์สูงใหญ่เกินไป **จึงสั่งให้ลดขนาดลงต่ำสุดเหลือเจดีย์สูงใหญ่เพียง ๑ โยชน์(๑๖ ก.ม.)เท่านั้น** การกระทำนี้จึงเป็นผลกรรมของพระเถระในกาลข้างหน้า

มาถึงสมัยของ**พระพุทธเจ้าองค์สมณโคดม** พระเถระนี้ได้ชื่อว่า **ภททियะ** เกิดในตระกูลเศรษฐีผู้มั่งคั่งสมบูรณ์ของกรุงสาวัตถี แต่ด้วยผลแห่งกรรมที่ได้กระทำไว้ ทำให้มีรูปร่างเตี้ยค่อม ผิวพรรณทรามไม่น่าดู ใครๆจึงพากันเรียกว่า **ลุกุณฏก(คนเตี้ย)ภททियะ**

มีอยู่คราวหนึ่ง เมื่อได้ฟังธรรมของพระศาสดาแล้ว ก็บังเกิดศรัทธาแรงกล้า จึงได้ขอบวชในพระพุทธศาสนา **แต่ต้องฝึกฝนพากเพียรบำเพ็ญด้วยความอดทนยิ่งยวด** เพราะมีกายเล็กเตี้ยค่อมดูราวกับเด็กเล็ก จึงถูกเข้าใจผิดว่าเป็นสามเณรบ้าง ถูกดูหมิ่นดูแคลนจากเพื่อนพระด้วยกันบ้าง

วันหนึ่ง มีรถแล่นไปหมายเที่ยวงานมหรสพในเมือง ขณะแล่นผ่านภิกษุลูกุณฏกภททियะนั้น หมิงคณิกาบนรถบังเอิญมองเห็นท่าน บังเกิดความขบขันในรูปร่างพิกลของภิกษุ อดไม่ได้ที่จะหัวเราะจนเห็นฟันเต็มปาก ภิกษุลูกุณฏกภททियะก็แลเห็นนางเต็มตา แต่แทนที่จะโกรธเคือง **กลับอาศัยการเห็นฟันของนางเอามาเป็นนิมิต(ต้นเหตุ) พิจารณาปลงวางในกิเลสทั้งหลาย** ทำให้เกิดฌาน(อาการจิต

สายงาน

จาก

พุทธสถาน

สัปดาห์

ประจำเดือนกันยายน ๒๕๕๗

“กาลเวลา นับเป็นสิ่งที่ไร้หัวใจ มีวาเป็นของสวยงามเพียงใด ต่างก็ถูกมันทำลายหมดสิ้น กลับกลายเป็นอุปสรรคณ์ ตั้งความเป็นจริงที่เกิดขึ้นอยู่” (คนโบราณ)

แต่กาลเวลา ก็มากด้วยน้ำใจ ทำให้เราเข้าถึงสัจธรรมมากขึ้น ทำให้เราได้เห็นความไม่เที่ยงแท้แน่นอนของสรรพสิ่ง ทำให้เราคลายความยึดมั่นถือมั่นลง

เดือนนี้มีอะไร ?

พ.๑ นร.สส.สอ. ชั้นม.ต้น จัดแสดงละครสื่อสิ่งพิมพ์ สื่อวิทยุ ในโครงการวัยมันส์เท่าทันสื่อ ณ บริเวณลานหินข้างน้ำตก ศาลาพระวิหารฯ ให้ชาวชุมชนและพี่ๆกลุ่มมะขามป้อมชม

พ.๑-ศ.๓ ชุมชนสันตโตโคกร่วมกับสมาคมวิจัยเชิงคุณภาพแห่งประเทศไทย (THAI ASSOCIATION QUALITATIVE RESEARCHERS) จัดอบรมวิจัยเชิงคุณภาพกับโครงการวิจัย “การสร้างเสริมสุขภาพจิตวิญญาณ” ศึกษากรณีชุมชน

ชาวโศก” ครั้งที่ ๒ ที่ห้องสัจจะออมทรัพย์ ให้แก่ผู้ช่วยวิจัยในโครงการฯ ซึ่งเป็นตัวแทนจากกลุ่ม / ชุมชนชาวโศกจำนวน ๔ แห่ง

ศ.๓ นร. สส.สอ. ชั้นม.ต้นทั้งหมด ไปร่วมแสดงผลงานการผลิตสื่อ(ละคร,สิ่งพิมพ์,วิทยุ) และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ การทำงานร่วมกัน ประเด็น “การรู้เท่าทันสื่อโฆษณา” ระหว่าง ร.ร.ที่เข้าร่วมโครงการ ๕ โรงเรียน ในงานมหกรรมเยาวชน “รู้ทันสื่อ” ณ ห้องประชุม หิรัญสมโภชน์ ชั้น ๔ อาคารหลุยส์ มาร์ร.ร.อัสสัมชัญ สมุทรปราการ

-น.ร.จากร.ร.ประกาศวิทยา ชั้น ป. ๖ จำนวน ๑๐๐ กว่าคนมารับอบรม ในโครงการอบรมเยาวชนคนสร้างชาติ มีฟังเทิร์น ชม VCD สร้างสรร กิจกรรมบันเทิงสาระ เดินชมศึกษาฐานงานชุมชน เป็นต้น

-ส.เมืองแก้ว ดิสงวโร ส.แก่นเมือง เกตุ-มาลโก และพระฟ้าตื่น จันทวันเณ ไปร่วมงานฉาปนกิจศพคุณแม่มีไพศาล แม่ของคุณจำปาไพศาล ญาติธรรมชุมชนวังสวนฟ้า จ.สระแก้ว

อ.๗ ชมร. หน้าสันตโตโคก แจกอาหารฟรีเนื่องในวันครบรอบ ๑๓ ปี วันเสียชีวิตของ นายพรพิชัย เจียมกัลชาญ

อ.๗-ศ.๑๐ งานอบรมค่าย “เสริมพลังชีวิตใหม่” ครั้งที่ ๒ อบรม นร. ชั้นม.๓ จากร.ร.เมธี อิมมาคุเลตคอนแวนต์ จ.ชลบุรี จำนวน ๑๐๕ คน และครู ๓ คน โดยมีนร.สส.สอ.ชั้น ม.๕, ๖ ช่วยเป็นพี่เลี้ยงและช่วยงานกิจกรรมต่างๆด้วย

พ.๘-พ.๙ เครือข่ายกสิกรรมไร้สารพิษแห่งประเทศไทย(ครท.) เข้าร่วมงานสมัชชาสุขภาพแห่งชาติ ปี ๒๕๔๗ ณ อาคารอิมแพ็คคอนเวนชั่น เซ็นเตอร์ เมืองทองธานี จ.นนทบุรี

พ.๙ ร่วมงานฌาปนกิจศพคุณพ่อจ้อย เรืองศรีจันทร์ อายุ ๘๓ ปี โยมพ่อสมณะกัณฑ์หินโชติปาสาณ ที่วัดสลกบาตร อ.ชาดบุรีรักษ์บุรี จ.กำแพงเพชร เสียชีวิตด้วยโรคชรา

ส.๑๑ ประชุมกลุ่มชลบุรี จ.ชลบุรี โดย ส.ใจเด็ด จิตตคุณ

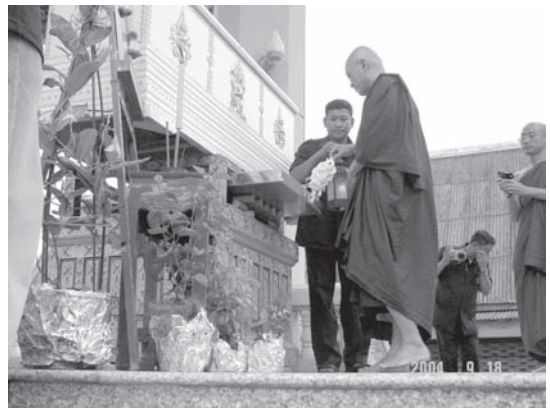
-นางอารณ์ วิชัยดิษฐ เป็นตัวแทนชาวอโศก ไปร่วมแถลงข่าวในวันสันติภาพโลก โดยได้รับเชิญจากคุณสไบทิพย์ จากมูลนิธิบริหารมา-กุมารีราชาโยคะ

อ.๑๒ คณะครูและผู้ปกครองนร.พุทธธรรม ร่วมกับนร.สส.สอ. จัดงานวันกินข้าวห้อง บริเวณลานหิน บรรยากาศคึกคักและอบอุ่นเช่นเคย

-คณะครูจาก จ.บุรีรัมย์ จำนวน ๒๑ ท่าน มาเยี่ยมชม โรงเรียนสัมมาสิกขาสันตอโศก

ศ.๑๗-อ.๑๘ งานอบรม โครงการเข้าวัดปฏิบัติศีล ๘ ครั้งที่ ๓๕

ส.๑๘-อ.๑๘ งานสัมมนา ๓ ศูนย์ฝึกอบรม(ศรีบูรพา, วังสวนฟ้า และสันตอโศก)

อ.๑๙ ร่วมงานฌาปนกิจศพอาหญิงของพ่อท่าน(โยมคำผาย เจริญศรี) อายุ ๙๑ ปี ที่วัดมหาวัน อ.เมือง จ.สมุทรปราการ

จ.๒๐ เริ่มลงเสาเข็ม เพื่อก่อสร้างอาคารสถาบันบุญนิยมอย่างเป็นทางการ บริเวณลานจอดรถหลังบจ.พลังบุญ กำหนดระยะเวลาในการก่อสร้าง ๑ ปี จะแล้วเสร็จในประมาณเดือนกันยายน ๒๕๔๘

จ.๒๐,อ.๒๑,พ.๒๓ นักเรียน สส.สอ.สอ.ปลายภาคที่ ๑ ประจำปีการศึกษา ๒๕๔๗

พ.๒๓ ช่างภาพจากทีวี ช่อง ๓ มาถ่ายภาพบรรยากาศและกิจกรรมต่างๆในพุทธสถาน

-THAI ENTERTAINMENT NEWS CO.,LTD.

ผู้ผลิตรายการ “เพื่อนหญิง พลังหญิง” มาถ่ายทำการปรุงอาหารมังสวิรัต และอาหารเจของชมร.หน้าสันตอโศก เพื่อต้อนรับช่วงเทศกาลกินเจ โดยมาถ่ายทำที่บริเวณหน้าน้ำตกใต้ศาลาพระวิหารฯ

-ร่วมงานฟังเทศน์หน้าศพคุณยายชิต เจริญกุล (ปิ่นลี่) อายุ ๘๕ ปี ที่วัดชลประทานรังสฤษดิ์ อ.ปากเกร็ด จ.นนทบุรี โดยพ่อท่าน [ซึ่งสัตตภาพมาจากบ้านราชฯ พร้อมด้วยปัจฉาฯ]แสดงธรรม

ศ.๒ เวลา ๐๙.๐๐ น. ผู้สื่อข่าว น.ส.พ. ร่วมด้วยช่วยกัน มาสัมภาษณ์พ่อท่านเกี่ยวกับเรื่องการดำเนินงานของพรรคเพื่อฟ้าดิน สนใจตรงประเด็นที่ออกมาชัวร์ว่า ไม่ใช่เงินและบุญนิยม ซึ่งแตกต่างจากพรรคการเมืองทั่วไป

-ต่อมา ผู้สื่อข่าวโทรทัศน์ ช่อง 11 news 1 มาคุยกับพ่อท่านเรื่อง การเมืองแนวใหม่ นโยบายแบบบุญนิยม หรือชุมชนพึ่งตนเอง เป็นต้น

-เวลา ๑๕.๐๐ น. TTV (ไททีวี) มาถ่ายทำ รายการ “การเมืองภาคประชาชน” โดย ๒ พิธีกร คือ อาจารย์สมาน ศรีงาม และอาจารย์สมบูรณ์ ยืนยงสุวรรณ สัมภาษณ์พ่อท่านเกี่ยวกับเรื่อง “พรรคเพื่อฟ้าดิน”

-ร.ร.สส.สอ.ปิดภาคเรียนที่ ๑/๒๕๔๗ และเวลา ๑๒.๐๐ น. ประชุมครูฝ่ายวิชาการ / เวลา ๑๖.๐๐ น. ประชุมครูฐานงาน เพื่อสรุป ปัญหาที่ผ่านมา / หาแนวทางการแก้ไข และ เพื่อกำหนดนโยบายในภาคเรียนต่อไป

ส.๒๕ ประชุมชุมชน พ่อท่าน เป็นประธาน
ส.๒๕-๑๖ กลุ่มปรกาการอโศก มาทำ บุญครบ ๒๐ ปี ของการก่อตั้งกลุ่ม ร่วมทำ กิจกรรม และเปิดใจกัน

๑๖.๒๖ กิจนิมณฑ์ เปิดสำนักงานใหม่

คณะทำงานของนายสุนัย เศรษฐบุญสร้าง ที่ ทาวน์เฮาส์ ซอยตรงข้ามสันติอโศก มีสมณะ ๓ รูป นำโดย สมณะกอบชัย ธัมมาวุธ

จ.๒๗ ๐๕.๐๐ น. ประชุมพาณิชยบุญนิยม พ่อท่าน เป็นประธาน / ๑๒.๐๐น. ประชุมคนวัด ชาย/หญิง

-สมณะเพาะพุทธ จันทเสฏฐ์ รับนิมนต์ เทศน์หน้าศพและร่วมงานเผาศพ คุณยายชิต ปันลี ที่วัดชลประทานฯ นนทบุรี

สาธารณโภคิจงเจริญ

หลังจากที่ย้ายโรงครัวมาอยู่ร่วมกับชมร. บรรยากาศดีมาก มีการช่วยเหลือกันและกัน ทำให้งานสะดวกขึ้น นอกจากนั้น ชมร.ได้ขยาย ห้องหั่นผักให้กว้างขึ้น โดยทุบกำแพงห้อง บริเวณหลังที่ล้างจานให้ทะลุถึงกันหมด และ สร้างชั้นลอยเชื่อมต่อกับตึกทาวน์เฮาส์ กับตึก ชมร. เพื่อเป็นที่เก็บของ ต่อมาที่ประชุมชมร. ยังได้อนุมัติให้พนักงานบจ.แต่ชีวิต พลังบุญ ขอบคุณ และฟ้าอภัย รับประทานอาหารฟรีที่ ชมร.ด้วย ซึ่งเป็นสาธารณโภคิจงมากขึ้น

ฝากสุดท้าย

“มารง่อมสามารถทำลาจนบุคคล

ผู้ตกเป็นทาสของความสงงาม

ไม่ควบคุมการแสดงออก

ไม่รู้ประมาณในโภชนาหาร เก็จจรร้าน

และอ่อนแอ

เหมือนลมแรงที่พัดโดนต้นไม้ที่ไม่

แข็งแรง” (พุทธทวณะ)

สมณะก้อตาย ปฟไอ

ปฐมโศก

ประจำเดือนกันยายน ๒๕๕๗

ชาวพุทธในปัจจุบัน ติดอบายมุข เล่นไสยศาสตร์ หลงลัทธิเทวนิยม สังคมจึงวุ่นวาย เตือดร้อนไปทุกหย่อมหญ้า แต่ดินแดนพุทธแห่งนี้สงบ ร่มเย็น ไม่วุ่นวาย ไม่ขัดข้อง เพราะปฏิบัติตามคำสอนของพระพุทธองค์ หากเข้าถึงธรรม มีมรรคผลเป็นแก่นสาร มีผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ โลกจะไม่ว่างจากพระอรหันต์

ปฐมโศกยินดีต้อนรับ

ส.๕ นศ. ม.ธรรมศาสตร์ ทำพระจันทร์ จำนวน ๑๑ คน ขอเข้าทำโครงการแนะแนว การป้องกันยาเสพติดให้แก่ น.ร.สส.ฐ. ช่วงบ่าย วันอาทิตย์ได้ร่วมกิจกรรมพัฒนาชุมชน น.ร.ได้ รับประโยชน์โดยทั่วถึง

พฤ.๙ นศ.ม.เกษตรศาสตร์ วิทยาเขต กำแพงแสน จำนวน ๗๐ คน มาศึกษาวิถีชุมชน และสิ่งแวดล้อม

ศ.๑๐ นศ.วิทยาลัยเกษตรกรรม และ เทคโนโลยี อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี ทั้งชาย-หญิง รวม ๗๐ คน ครบกำหนดฝึกงานในชุมชน ๓ เดือนเดินทางกลับวิทยาลัยหลังจบหลักสูตรแล้ว

พฤ.๑๖ ข้าราชการที่เกษียณแล้ว ในกลุ่ม ผู้สูงอายุ จ.นครนายก เข้ามาศึกษาเยี่ยมชม ชุมชนวิถีพุทธ จำนวน ๗๐ คน

พ.๑๕-๑๖.๑๙ อบรมลูกค้ำ อ.ส.หลักสูตร ลัทธิธรรมชีวิต จาก จ.ชุมพร จำนวน ๘๐ คน

พ.๒๒-๑๖.๒๖ อบรมลูกค้ำ อ.ส. หลักสูตรลัทธิธรรมชีวิต จาก จ.ชุมพร จำนวน ๘๕ คน

พฤ.๒๓ สำนักงานสาธารณสุข จังหวัดนรา-ธิวาส จำนวน ๗๐ คน ขอศึกษาดูงานชุมชน

วิถีพุทธ ด้านส่งเสริมพัฒนากลุ่มงานคุ้มครอง ผู้บริโภค นำโดย คุณศรีภิญญา เกาแก้ว

อ.๒๘ ก.ย. - ๒ ต.ค. อบรมเยาวชน คนสร้างชาติ ชีวิตวิถีพุทธ นักเรียนจาก ร.ร.ชัยม่วงวิทยา จ.สระแก้ว จำนวน ๖๐ คน

กิจกรรม

พ.๑ สมณะ ลิกขมาตุ และชาวชุมชนร่วม งานทำบุญที่บ้านโยมลำลี อุบัติฐากของปฐมโศก

พฤ.๒-ศ.๓ สมณะเสียงศีล ชาตวโร รับ นิมนต์ไปเป็นวิทยากรร่วมอภิปรายและสัมมนาที่ มหาวิทยาลัยมหิดล (ศาลายา) เรื่องการรักษา สุขภาพและสิ่งแวดล้อมของชุมชน ริมน้ำแม่กลอง + แม่น้ำท่าจีน

ศ.๓-๑๖.๕ สมณะร่วมเมือง ยุทธวโร และ เพื่อนสมณะ เดินทางไปสถาบันฝึกอบรมผู้นำ สัมมนาพร้อมกับทีมอบรมคุณภาพชีวิต (ยุทธวิธี การปรับปรุงขบวนการกลุ่ม) จ.กาญจนบุรี

จ.๖ เจ้าหน้าที่สภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ ประมาณ ๒๐ กว่าคน มาศึกษาดูงาน ที่ชุมชนปฐมโศก ส.ชาตวโร ต้อนรับ

อ.๗ กิจกรรมทำบุญบ้านโยมสมจิตร ไท-สุวรรณ สมาชิกชุมชน สมณะ ๕ รูป สม. ๒ รูป

ศ.๑๐ สมณะนาไท อิสสรชโน แสดงธรรม ให้กับผู้จัดการ อ.ก.ส. และผู้บริหาร ของ อ.ก.ส. สาขาต่างๆ ทั่วประเทศ จำนวน ๖๘ คน หลักสูตร พัฒนาคุณภาพชีวิต ณ สถาบันฝึก อบรมผู้นำ จ.กาญจนบุรี

๑๖.๑๒-๑๖.๑๓ ส.ยุทธวโร นำคณะครู น.ร.ชั้น ม. ๒ ไปชมเขาวังเพชรบุรี และพิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำ จ.ประจวบคีรีขันธ์ เพื่อเพิ่มความรู้และศึกษา ประวัติศาสตร์ความเป็นมา ในอดีตสู่ยุคปัจจุบัน -ส.ทำดี อโศโก และคณะครูพา นร. ม.๕

ศึกษาออกสถานที่ จ.กาญจนบุรี

อา.๑๒ ทีมงานวิจัยสสส. นำโดย ดร.บัญญัติ ดร.เพิ่มศักดิ์ และเจ้าหน้าที่อีก ๕ คน ไป ประเมิน ผลที่ชมรมเพื่อนช่วยเพื่อน

อา.๑๒-จ.๑๓ ท.ญ.ฟากฟ้าหนึ่ง น.ส.ปลุกขวัญ และ น.พ.แสนดิน นำนักเรียนสัมมาสิกขาศึกษาดูงานที่ ชมรมเพื่อนช่วยเพื่อน และไป เกี่ยวข้าวที่ ลพบุรี

จ.๑๓-อ.๑๔ บ้านพลาภิบาลจัดคอร์สสร้างเสริมสุขภาพ ผู้สูงอายุ มีผู้มาใช้บริการ ๓๓ คน บรรยายภาคแบบไทยโบราณย้อนยุคอบอุ่น เป็นกันเอง

ส.๑๔ คณะของชุมชนวัฒนธรรมบ้านสาคลีอยุธยา ขอศึกษาดูงานที่ชุมชนปฐมอโคก สมณะเสียงศีล ชาตวโร ต้อนรับ

ศ.๒๔ สมณะเสียงศีล ชาตวโร ไปร่วมงานเปิดศูนย์เรียนรู้ภูมิปัญญาไทย ที่ไร่คุณมน อ.บ่อพลอย จ.กาญจนบุรี

มีเกิดก็มีตาย

พ.๘ ตั้งศพโยมบุญมา โตม่วง ญาติธรรมผู้สูงอายุของชุมชนสันติอโคก ประชุมเพลิงบ้ายที่ ๑๒ ก.ย.

พฤ.๙ หมุ่มสมณะสิกขมาตุ น.ร.สส.ฐ. ไปร่วมงานฌาปนกิจศพโยมจ้อย เรื่องศรีจันทร์ที่วัดสลกบาตร อ.ชาตวรลักษบุรี จ.กำแพงเพชร

อา.๑๙ สมณะ ชาวชุมชน ไปร่วมฌาปนกิจศพคุณยายคำผาย เจริญศรี ซึ่งมีศักดิ์เป็นอาของพ่อท่าน อายุ ๙๑ ปี ที่วัดมทาวงษ์สมุทรปราการ

พฤ.๒๓ เดินทางไปร่วมฟังสวดศพโยมชิตเจริญกุล(ปั่นลี) ที่วัดชลประทานฯ พ่อท่าน

เป็นองค์เทศน์ ศ.๒๔ สมณะกุลโลเป็นผู้เทศน์ จ.๒๗ ประชุมเพลิง ชาวชุมชนไปร่วม ๒ คันรถตู้

อธิษฐานธรรม

หมุ่มสมณะ-สิกขมาตุประชุมทุกบ้ายวันอังคาร

-หมุ่มสมณะลงปาตีโมกข์ ทุกวันพระ ๑๔,๑๕ คำของทุกๆเดือน

-คณะครูประชุมทุกบ้าย ๔ โมงเย็นของวันพฤหัสบดี และยังมีการประชุมวาระพิเศษ เพื่อปรับปรุงทิศทางการศึกษาของสส.ฐ. ให้มีการพัฒนาที่สูงขึ้นกว่าที่เป็นอยู่

จ.๒๗ ประชุมชุมชน พ่อท่านเป็นประธาน และเป็นประธานในรายการเทววิไซ ของ ม.วช.

สรุปโอวาประชุมชุมชน พ่อท่านให้ข้อคิดว่า ทุกวันนี้สังคมให้ค่าหมู่เรามาก หมู่เราต้องมีสมบัติอันเป็นอาริยะมากกว่านี้ ด้วยว่าสังคมขาดแคลนเศรษฐกิจโลกทุระ เพราะโลกทั้งโลกเต็มไปด้วยทุนนิยม แม้หมู่เราจะน้อยแต่โลกเขาขาดเศรษฐกิจแห่งคุณความดี คุณธรรมของโลกทุระจึงเป็นของมีค่า พวกเราต้องช่วยอุ้มชูเขา และอย่าลืมธรรมะหมวดดาวโง นินาโด แม้เรามีดี แม้เราถูกต้อง เก่ง ก็อย่าหลง ต้องให้ความเคารพผู้อื่น ต้องรู้จักยอมและให้อภัยตามกาลเทศะอันเหมาะสม เพื่อความเจริญของคนและหมู่กลุ่ม

อภิมะกรรมกร กุโธ

ศิระอโศก

ประจำปีเดือนกันยายน ๒๕๔๗

เหลืออีกเดือนเดียวก็จะออกพรรษาแล้ว ช่างรวดเร็วจริงๆ ฝนตกลงมาถล่มๆ จะตั้งลาไส้เดือน เริ่มขึ้นมาตุกมดกัดตาย อากาศเริ่มเย็น ขอให้ระวังรักษาสุขภาพกันให้ดีด้วยหลัก ๑ อ. เดือนนี้มีวันสำคัญในอดีตหลายเหตุการณ์ ๓ ก.ย. ๓๔ นายพรพิชัย เจียมกัลชาลัญ เสียชีวิต ๓ ก.ย. ๔๕ ร้านน้ำใจถูกวางเพลิง ๑๑ ก.ย. ตึกเวิร์ลเทรด เซ็นเตอร์ถูกล้ม เมื่อ ๒-๓ ปีที่แล้ว หากนำเหตุการณ์ในอดีตมาทบทวนก็จะเป็นบทเรียนให้แก่เราได้

เหตุการณ์ทั่วไป

พ.๑-อา.๕ อบรมหลักสูตรสังฆกรรมชีวิต ที่ศูนย์อบรมศรีโคตรบูรณอโศก อ.ศรีสงคราม จ.นครพนม สมณะ ๓ รูป นำโดย ส.ถ่องแท้ วินยธโร

พฤ.๙-อา.๑๒ อบรมเทคโนโลยีชีวภาพให้ แก่ตัวแทนศูนย์ฝึกอบรมเครือข่ายกสิกรรมไร้สารพิษทั่วประเทศ เช่น ทักษิณอโศก ศาสลิอโศก สีมอโศก เชียงรายอโศก ร้อยเอ็ดอโศก เมฆาอโศก โดยนายแก่นฟ้า แสนเมือง บรรยายทั้งภาคทฤษฎีและพาปฏิบัติจริง

อ.๗ ลิกขมาตุพึงพร้อม ไปเยี่ยมดูใจคนป่วยหญิงใกล้เสียชีวิตที่สีมอโศก นครราชสีมา

พ.๘ ยายถนอม (สองบุญ) ซึ่งอยู่ศิระอโศกมานาน ได้ทำบุญวันเกิดครบรอบ ๗๔ ปี และขอพูดเปิดใจหลังจากทราบผลการวินิจฉัยของหมอว่าป่วยเป็นโรคมะเร็งตับ หมอชี้ว่าจะมีชีวิตรอดได้อีก ๑ เดือน แต่กำลังใจคนไข้ดีมาก และชาวชุมชนทุกคนต่างให้กำลังใจคุณยาย

จ.๑๓ ประชุมคณะกรรมการชุมชน

พ.๑๕ สมณะถ่องแท้ วินยธโร ไปประชุมกลุ่มร้อยเอ็ดอโศก ที่จังหวัดร้อยเอ็ด

ศ.๑๗ งานกินข้าวป่า เป็นการเลี้ยงส่งนักเรียนที่จะปิดเทอมด้วย

อา.๒๖ สมณะ ๕ รูป ลิกขมาตุ ๑ รูป ร่วมงานทำบุญขึ้นบ้านใหม่และฉลองครบรอบ ๔๘ ปี อาจารย์มัลลย์ทิพย์ โภคาพันธ์ ที่ อ.ซุซันท์ จ.ศรีสะเกษ นำโดย สมณะผืนฟ้า อนุตตโร

จ.๒๗ ประชุมบวร

พ.๒๙ ส.ถ่องแท้ วินยธโร พาทีมนิลิต ม.วช.ไปสำรวจสถานที่ ที่จะตั้งจุดขายอาหาร เทศกาลเจ ที่ศรีสะเกษ และแวะเยี่ยมให้กำลังใจ แม่ของ ม.วช. สรวาภูมิ เครือบุตร ป่วยเป็น โรค มะเร็งเต้านม

จ.๑๓,๒.๒๘ สมณะ และพระอาคันตุกะ ร่วมกันทบทวนพระปาติโมกข์

-ทุกวันอังคารสมณะประชุมอภิธานิยธรรม

คณะที่มาดูงานและเยี่ยมชุมชน

พฤ.๒ คณะครู-นักเรียนจาก ร.ร.บ้านกระโพธิ์-ช่างหม้อ อ.ขุขันธ์ จ.ศรีสะเกษ ๑๑๐ คน

ศ.๓ คณะครู-นักเรียนจาก ร.ร.บ้านดอนแรด อ.รัตนบุรี จ.สุรินทร์ ๗๕ คน

-คณะครู-นักเรียนจาก ร.ร.สะแกโพรง-อนุสรณ์ ต.สะแกโพรง อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ ๕๐ คน

ส.๔ น.ศ.คณะเกษตรศาสตร์ ม.ราชภัฏอุบลฯ ๑๖๕ คน

-ผู้ปกครองนักเรียน ร.ร.บ้านสร้างปี อ.ราชเฝ้าฯ ๖๐ คน

อ.๕ น.ศ.คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๗๐ คน

อ.๗ จนท.เกษตรอำเภอและเกษตรกร อ.คำเขื่อนแก้ว ๕๐ คน

พ.๘ ร.ร.บ้านหนองคล้า ต.โสน อ.ขุขันธ์ นักเรียน ๑๐๐ คน ผู้ใหญ่อีก ๓๐ คน

อ.๑๒ จนท.กองทุนหมู่บ้าน ต.สะเดาใหญ่ อ.ขุขันธ์

อ.๑๔ เยာชนจาก ต.เมืองบัว อ.เกษตรวิสัย ๖๐ คนดูงานด้านสิ่งแวดล้อม

-กศน.ปรางค์กู่ ๔๐ คน

พ.๑๕ ผู้ใหญ่บ้าน และผู้นำชุมชน ๑๒๐ คน จาก อ.พนมดงรัก จ.สุรินทร์

พฤ.๑๖ คณะครู-นักเรียน จาก ร.ร.บ้านตูม อ.ศรีรัตนะ

ศ.๑๗ คณะครู-นักเรียน จาก ร.ร.บ้านลำโรง-ตาเงิน อ.ขุขันธ์

อ.๑๙ กลุ่มอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม อ.รัตนบุรี ๕๐ คน

อ.๒๑ กลุ่มรักษ์ห้วยแก้ว อ.รัตนบุรี จ.สุรินทร์ ๕๕ คน

ศ.๒๔ อบต.บ้านห้วยเตย จ.มหาสารคาม ๑๕๐ คน

-ผู้นำสตรีจาก จ.สุรินทร์ ๔๕ คน

-ร.ร.บ้านตูม ๑๗๐ คน

พ.๒๙ คณะจาก อ.เมืองสรวง จ.ร้อยเอ็ด ๕๐ คน

พฤ.๓๐ เกษตรกรดูงานเรื่องการทำปุ๋ย จาก อ.ปรางค์กู่ ๑๖ คน

คติสั่งท่าย

เกิดแก่เจ็บตาย ล้วนเป็นเหตุพุดมา เตือนให้เราได้ใช้ชีวิตที่เหลืออยู่อย่างไม่ ประมาท ทางเดินของชีวิตมีอยู่สองสาย หนึ่งสายโลกียะ สองสายโลกุตระ เราจะ เลือกสายไหนเอ่ย?

 อัมรินทร์ อนุภา *สุชาติโก*

ศาลิอศก

ปรจำเดือนกันยายน ๒๕๕๗

สภวการณโดยทั่วไป เป็นไปตามปกติ
วันอังการ นลิต ม.วช. มีการประชุม
วันพฤหัสบดี เรยนธรรมะบนกระดานดำ

วันศุกร์ เป็นวันเรยนของนลิต ม.วช. ส่วน
นักเรียนลัมมาลลกาศาลิอศก ปดเทอมวันที่
๑๕-๓๐ เดือนนี้ บรรยกาศจิงเจียบสงบลงบ้าง
ไม่มีงานอบรมในเดือนนี้ จะมีแต่เพียงผู้มาตุงงาน
บ้างเท่านั้น

เหตุการณรายวัน

พ.๑ ปดงานอบรม ร.ร.แถวน้ำใส ประชุม
สรูปงาน

-ประชุมชาวชุมชน สรูปการทำงานในฐานงาน
ต่างๆศีกษาสภาวะของจิตในการทำงานร่วมกัน

จ.๑๓ สมณะและพระอาคันตุงะ ลงอุโบสถ
ทบทวนพระปาติโมกข์ และประชุมอภิธานยธรรม
เพื่อความเจริญในหมู่กลุ่ม

อ.๑๔ ร่วมแรงสร้างวัฒนธรรม พัฒนา
บ้าน วัด โรงเรียน

-กิจกรรมอ่าววันปดภาคเรยนที่ ๑ ของ
นักเรียนลัมมาลลกา

พ.๑๕ วันปดภาคเรยนที่ ๑ ของนักเรียน
ลัมมาลลกาศาลิอศก

พ.๑๕, พฤ.๑๖ รายการพิเศษ ค้นหาเพชร
เม็ดงาม ดำเนินรายการโดยสมณะเพื่อพุทธ
ชินธโร ผู้ร่วมรายการนี้ต้องสมัครใจ ส่งชื่อ
ตนเองเข้าร่วมรายการค้นหาเพชร

ส.๑๘ เผาศพโยมเจียม กรพานิช ญาติธรรม
เก่าแก่ เสียชีวิตด้วยโรคมะเร็งในมดลูก

ศ.๒๔ ผู้นำเกษตรกร จากอ่าเภอคลองขลุ

จ.กำแพงเพชร จำนวน ๒๐๔ คน มาขอ
การทำงานในฐานงานต่างๆ และวิถีชีวิตชาวชุมชน
พึ่งตนเอง ที่ศาลิอศก

ส.๒๕ อาสาสมัครสาธาณสุขมูลฐาน วัด
ช่องคีรี อ.เมือง จ.นครสวรรค์ จำนวน ๖๐ คน
มาขอการทำงานในฐานงานต่างๆ และวิถีชีวิต
ชาวชุมชนเศรษฐกิจพอเพียงศาลิอศก

จ.๒๗ ประชุมคณะกรรมการวิทยุชุมชน
ไพศาลลัมพันธ์ สมณะเพื่อพุทธ เป็นที่ปรึกษา

อ.๒๘ สมณะและพระอาคันตุงะลงอุโบสถ
ทบทวนพระปาติโมกข์ และประชุมอภิธานยธรรม
เพื่อความเจริญของหมู่กลุ่ม

-รายการพิเศษ บุพเพนิวาสานุสติญาณ
เอื้อไออน์ ดำเนินรายการโดย สมณะเพื่อพุทธ
ชินธโร

พ.๒๙ ประชุมครูและกรรมการชุมชน เพื่อ
ร่วมกันพิจารณาจัดสรรโครงการ และงบประมาณ
ที่เครือข่าย กลลกรรมไร่สารพิษ จะจัดสรรให้

พฤ.๓๐ วันปดภาคเรยนที่ ๒ ของนักเรียน
ลัมมาลลกาศาลิอศก

ข้อคิดสุดท้าย

ผู้อยู่เหนือธรรมชาติได้ ย่อมมีพฤติกรรม
ดีงาม ทั้งกายกรรม วลีกรรม และมนกรรม
ทำได้จนเป็นปกติ

สมณะธัมมกัณห์ พลาณีโก

สมาชิก

ประจำเดือนกันยายน ๒๕๕๗

เดือนนี้ไม่มีงานอบรม บรรยากาศจึงสงบสบายๆ มีการกระจายเสียงธรรมะของพ่อท่านหรือธรรมคิตะ สลับกับเพลงสัจจะชีวิตบ้างในบางครั้ง ไม่มีทำวัตรก็จะมีธรรมะกระดานดำของผู้สูงอายุ สำหรับวัยรุ่น มีทุกวัน เว้นเสาร์ อาทิตย์ เพราะมีการประชุมชุมชน ส่วนนักเรียนก็ไม่มีปัญหา แต่กำลังขยันแข่งขันกันปลูกผักให้ทันใช้ในช่วงเทศกาลกินเจ

เหตุการณ์ทั่วไป

พฤ.๒ เริ่มชมวีดิทัศน์เรื่อง “ชีวิตคนเกิดมาทำอะไรให้ตนเอง” (ไท่เก๊กจางซางฟง)

ศ.๓ ครูใบขี้ และคุณพิชัย นำนักเรียน สส.ม. ๕ คน ไปถอนหญ้าที่นาโป่งแดง

-ส.นานุ่ม กัสสโก กลับมาจากการรักษาใน ร.พ.มหาวิทยาลัยด้วยโรคกล้ามเนื้อหัวใจตายอย่างเฉียบพลัน

จ.๖-พฤ.๙ ส.ร่มบุญ ฉัตรตัญญู ไปร่วมงานอบรมที่ ศูนย์ คกร.วังน้ำเขียว

อ.๗ ส.มีอมัน ปุรณโร และ สม.พึงพร้อม เดินทางมาเยี่ยมอาหลวยซึ่งป่วยมานานแล้ว และสม.นวลนึ่งไปศิริระอโคก

พฤ.๙ สมณะ ๓ รูป และชาวชุมชนไปร่วมงานเผาพนายจ่อย เรื่องศรีจันทร์ โยมพ่อ ส.ก้อนหิน โชติปสาธณ ที่ วัดสลกบาตร จ.กำแพงเพชร

พฤ.๙- อ.๑๓ ครูใบขี้ นิสิตทองอินทร์ และคุณประดับ ไปร่วมอบรมเรื่องบุญจุลินทรีย์ที่ศิริระอโคก

จ.๑๓,๒.๒๘ สมณะ ๙ รูป พระภิกษุ ๑ รูป

ร่วมกันฟังสวดพระปาติโมกข์ และประชุมอภิธานิยธรรม

-ปาย ประชุมสมณะ ลิกขมาตุ

-เย็นประชุมหัวหน้าชั้นนิสิต ม.วช.

อ.๑๘ ครูหินเรื่องนำนักเรียนส.สม. ๓ คน และชาวชุมชน ๓ คน ที่สนใจการกลั่นน้ำส้มควันไม้ไปร่วมสัมมนาที่กลุ่ม “คนเอาถ่าน” ที่ศูนย์ฝึกอบรมวังน้ำเขียว

อ.๒๑ ส.นานุ่มไปพบแพทย์ตามกำหนด ที่ร.พ.

พ.๒๒ นิสิตทองอินทร์ ครูฟ้าปลื้ม นำนักเรียน สส.ม. ๒ คน ไปติดตามประเมินผลโครงการงดเหล้าเข้าพรรษาและศึกษาการจัดการห้องสมุดที่โรงเรียนบ้านเหลื่อมวิทยาสรรพ์ อ.ประทาย

พฤ.๒๓ นิสิตส่องฟ้า กับคุณอังคิน ไปร่วมประชุมกต.จังหวัด ที่โรงแรมแกลลิวรี่

ศ.๒๔ เตรียมตัวเตรียมใจรับสถานการณ์รุนแรงที่อาจเกิดขึ้น จึงเริ่มฉายภาพยนตร์อินเดีย เรื่อง “ศรัทธาล้างสงครามรัก”

ส.๒๕-อ.๒๖ ชมภาพยนตร์เรื่อง “คานธี”

อ.๒๖ เทศน์รวมทำวัตรเช้าเรื่อง “คารวะนิวาโต อหิงสา อโหสิ”

- เย็น เริ่มฉายวิดีโอ เรื่อง “แห่งยาใหญ่” (มีโหดขาดก)

อ.๒๖-จ.๒๗ ลิกขมาตุสุสติ ลิกขมาตุ นวลนึ่ง และญาติโยมอีก ๙ คน เดินทางไปร่วมทำบุญ ๒๐ ปี กลุ่มปวารณาอโคก และร่วมประชุมพาณิชย์บุญนิยม ที่ สันติอโคก

จ.๒๗ นิสิตทองอินทร์นำนักเรียนสส.ม. ๗ คน ไปใส่ปุ๋ยที่นาโยมห้วง อ.คง

พฤ.๓๐ สมณะ ๔ รูป ลิกขมาตุ ๒ รูป และชาวชุมชน รวมทั้งนักเรียนสส.ม.ไปร่วมบุญเปิดร้านเพื่อนชีวิต ซึ่งขายอาหารไร้สารพิษ และผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพต่างๆ

การดูงาน

จ.๒๗,๑.๒๘ คณะเยาวชนจากบ้านนาฮีสวัสดิ์ ๑๘ คน เจ้าหน้าที่ ๓ คน และครูฝึกจาก กองพันทหารพรานที่ ๒๖ จำนวน ๗ นาย มาศึกษาวิถีชีวิตและเรียนการทำแชมพู ปู่ย ฯลฯ

๑๑.๓๐ นายทองสอน อานนท์ นายกองการบริหารส่วนตำบลโนนสำราญ อ.แก้งสามนาง จ.ชัยภูมิ นำคณะเจ้าหน้าที่ด้านการเกษตร และชาวบ้านรวม ๕๐ คน มาศึกษาวิถีชีวิตการพึ่งตนเอง

กิจวัตร

ทุกวันอังคาร พุธ สดดี เสาร์ อาทิตย์ เข้า (ฟังเทป,เทคโนโลยีรวม) - เย็น (ฝึกเจตสมณะ,เดินจงกรม)

ช่วงก่อนนั้น วันจันทร์-นิติตม.วช. วันอังคาร-สมณะเทศน์ ๓ รูป วันพุธ-เจียบ วันพฤหัสบดี-นักเรียนสส.ม. วันศุกร์-ตอบปัญหา วันเสาร์-ลิกขมาตุเทศน์ -วันอาทิตย์ สมณะเทศน์

ประชุม

อธิธานิยธรรม ทุกวันจันทร์ โดยร่วมกัน ทั้งสมณะและลิกขมาตุ

ตรวจศีล ทุกวันอังคาร

นักเรียนสัมมาสิกขา ทุกวันพุธ

คณะกรรมการชุมชน ทุกวันเสาร์

ร้านมังสวิรัตติ(มร.ส.) ทุกวันเสาร์เว้นเสาร์

ชาวชุมชน เดือนละครั้ง

เครือข่าย(วังสีเมฆ) ประกอบด้วยวังน้ำเขียว

สีมาอโศก และเมฆาอโศกเดือนละครั้ง

เตรียมงานเจ ร่วมคิดด้วยกันทั้งเด็กและผู้ใหญ่ วันอาทิตย์ที่ ๑๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๗

การศึกษา

นักเรียนสัมมาสิกขา(ส.สม.) เข้าฐานฝึกงาน

เวลา ๑๒.๓๐ - ๑๕.๓๐ น. เรียนเวลา ๑๗.๐๐ - ๑๙.๐๐ น.

หยุดวันอาทิตย์(มีชมรมสื่อสาระ) มีรายการพิเศษก่อนนั้น ทุกวันพฤหัสบดี

ตีพิเศษทุกวัน สมณะธาตุดิน ปลู่วีรัส ให้คำปรึกษาแนะนำแก่ผู้สมัครแข่งขันรายการอโศกพันธุ์แท้ หนังสือสัจจะแห่งชีวิตพระโพธิรักษ์ กับชีวิตในผ้าสีหม่ง

นิติต(ม.วช.) เรียนวิชาพุทธศาสนาเย็นวันอังคารและวันศุกร์ มีรายการพิเศษก่อนนั้นทุกวันจันทร์

การก่อสร้าง

ทำอิฐดินซีเมนต์ทุกวัน เพื่อใช้สร้างสำนักงาน และหอรบขัง พร้อมเตรียมไว้สร้างโบสถ์

ข้อคิดก่อนจบ

สีมาอโศกช่วงนี้มีความสงบร่มเย็นพอสมควร แต่ต้องพากเพียรต่อไปอีก เพื่อคนอื่นอีกมากมาย

สิ่งที่ทำให้เราเจริญไปได้ดี คือ

๑. ผู้ที่เป็นหลักของเรา เป็นที่เชื่อมั่นของคนข้างนอก ร่วมหัวจมท้ายด้วยได้ เป็นที่มั่นใจ แข็งแรง และไม่ได้ปิดบังอำพรางว่า มาอยู่กับพวกเราต้องมาจน ถ้าจะมารวยไม่ต้องมา ก็เข้าใจกันได้ เขาก็กล้าที่จะเข้ามา ซึ่งจะเบ็นรูปแบบ เป็นระบบ เป็นวัฒนธรรม ที่จะเกิดต่อไปในอนาคต เป็นสังคมพันธุ์ใหม่

๒. เราแสดงความจริงชัดเจนว่าเราใช้หลักการนี้ วิธีนี้ ทฤษฎีนี้

(โอวาทพ่อกันตอนหนึ่งในการประชุมพรรคเพื่อฟ้าดิน เมื่อวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๔๕)

 สมณะดินไทย ธานีโย

กฎปาฬาน้ำ

ประจำเดือนกันยายน ๒๕๕๗

เดือนนี้เป็นเดือนที่สองของการเข้าพรรษา ฝนตกชุ่มฉ่ำ ทำให้ดินภูเขาถล่มลงมาบนถนนหลายจุด ทำให้เราคิดว่าเรานักปฏิบัติธรรม หากไม่ระวังสำรวจในอินทรีย์ให้ดี น้ำฝน (เปรียบเหมือนดั่งกาม) ตกลงมากระทบ ก็ทำให้ดินไหลลงสู่ที่ต่ำได้ การปฏิบัติธรรมก็เช่นกัน หากไม่ขยันหมั่นศึกษาบำเพ็ญฝึกฝนตลอด ย่อมไม่ชนะกิเลส ตัณหา อุปาทานได้

เหตุการณ์ในรอบเดือน

พ.๑ ย้ายป้ายกฎปาฬาน้ำจากบนสะพาน เชื่อมใจลงมาอยู่หน้าศาลาข้าง

ส.๕,๑๑ ประชุมคนวัด

ส.๕ ประชุมคณะกรรมการ คกร.เชียงใหม่ โดย อ.๑ (สมณะบินบน ธิรจิตโต)

อา.๕ อ.๑ และปัจฉาสมณะ สัตตาหะไปประชุมที่ชุมชนเพชรผาภูมิ อ.เมือง จ.กำแพงเพชร

อ.๗ อ.๑ แสดงธรรมหน้าศพพ่อจ้อย เรื่องศรีจันทร์ อายุ ๘๓ ปี ซึ่งเป็นโยมพ่อของสมณะก้อนหิน โขติปาสาณ ที่วัดสลกบาตร ต.สลกบาตร อ.ขามเฒ่า จ.กำแพงเพชร

อ.๗,๑๔,๒๑,๒๘ ประชุมอธิการนิยธรรม

ส.๑๑ อ.๑ พร้อมปัจฉาฯ มาร่วมงานเปิดตัวใหม่ของ ร.ร.อนุบาลชมชื่น บางแค กทม.

อา.๑๒ ประชุมกลุ่มญาติธรรมภูพาน ที่ชมร. ช.ม.

จ.๑๓,๑.๒๘ ฟังพระปาติโมกข์

พ.๑๕-ศ.๑๗ คณะครู และนักเรียน สส.ภ. เข้าค่ายทดสอบมรรคผล ก่อนเปิดเทอมแรก

ส.๑๘ ช่วงเช้าประชุมคณะกรรมการชุมชน

มี อ.๑ เป็นประธาน ที่ศาลาบรรพชน -ช่วงบ่าย ประชุมชุมชนกฎปาฬาน้ำ อ.๒ (สมณะแก้วกาว สรณโธ) นำประชุม

อา.๑๙ อ.๑ และปัจฉาสมณะ สัตตาหะไปประชุมชุมชนเพชรผาภูมิ จ.กำแพงเพชร นางเยาวดี ชาวหินฟ้า ได้รับเลือกเป็นประธานชุมชน

จ.๒๐ นักเรียน สส.ภ. ปิดภาคเรียน

พ.๒๒-ศ.๒๔ สัมมนาครู สส.ภ. ที่ศาลาชาวปี

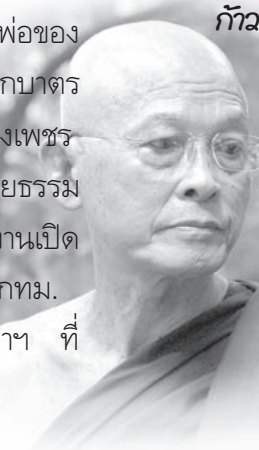
อา.๒๖ สมณะ ๕ รูป นำโดยสมณะ เต็ดชาติ จิตตสันโต ประชุมชุมชนเชิงรอยอโศก -อ.๑ และปัจฉาฯ สัตตาหะไปประชุมสถาบันบุญนิยม ที่สันติฯ

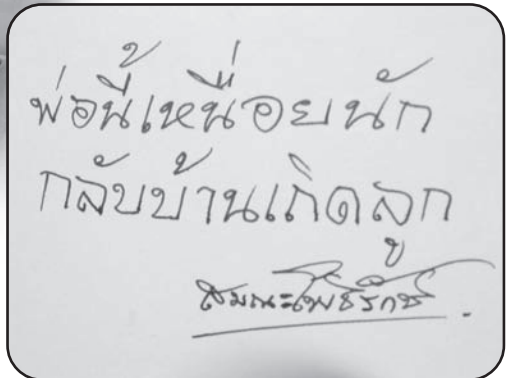
อ.๒๘-พ.๓๐ ครูฟุ้งฝน จังคศิริ ครูใหญ่ สัมมาสิกขาสันติฯ มาแนะนำเรื่องการศึกษา บูรณาการตามจุดประสงค์ของกระทรวงศึกษาธิการ

ฝากแง่คิดชีวิตไม่ท้อ

ชีวิตไม่เคยมีใครไม่เคยพลาด
หากพลาดผิดอ่อนแอต้องแก้ไข
ลุกขึ้นสู้เข้มแข็งเบิกบานใจ
ก้าวต่อไปไม่ท้อก่อกรรมดี

 สมณะไพริติทธิ ไพริติทธิ

พ่อพี่เข้พ่อยพี่ก
กลับบ้านเกิดลูก
สมณะไพริติทธิ

ราชราณีโศก

ประจำเดือนกันยายน ๒๕๕๗

น้ำลงจนแห้งแล้ว ไม่มีการทดลองน้ำเป็นปีแรกของน้ำท่วม แต่ก็ดีจะได้ปลูกผักเอาไว้จำหน่ายในเทศกาลเจ

เหตุการณ์ทั่วไป

พ.๒ พ่อท่านกลับมาจากสันตือโศก

ศ.๓ ประชุมกรรมการชุมชน

ศ.๓-๑.๕ เข้าค่ายอบรมเด็กสัมมาสิกขา
ชั้นม.๑และม.๔

พ.๘ ประชุมหน่วยงานผู้ผลิตและผู้จำหน่าย
ของชุมชน

ศ.๑๐ เจ้าหน้าที่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคมา
ศึกษาการศึกษากสิกรรม

-ประชุมกรรมการชุมชนเรื่องพิเศษคือ
การใช้ไฟฟ้าทุกบ้าน

อา.๑๒ ประชุมกลุ่มตลาดผักผลไม้
ไร้สารพิษ ตกลงกฎของตลาดคือ

. ต้องเล็กรอบขายมุขเป็นชั้นต้น

. ดือสึลห้าได้ เป็นสิ่งที่ดีกว่า

. กินมังสวิรัต เป็นดีที่สุด

. ต้องปลูกผักผลไม้ไร้สารพิษเอง

. ถ้าผู้ใดใช้สารเคมีในการปลูกผัก ต้องงด
การขายจนกว่าจะปรับปรุงแก้ไขได้

. ถ้าผู้ใดปกปิดความผิดของเพื่อนถือว่ามีโทษ
เท่าเทียมกัน

. ต้องเข้าประชุมทุกครั้ง

. ถ้าผู้ใดขาดประชุมเกิน ๓ ครั้งติดต่อกัน ให้
หยุดขายเป็นเวลา ๑ เดือน

พ.๑๕ เชื่อมร้อยเครือข่ายที่ร้านอุทยาน

บุญนิยม มีชาวบ้านมา ๒๐๐ คน

พ.๑๖ พ่อท่านและปัจฉาสมณะสัตตาทะ
ไปสันตือโศก

อา.๑๙ พ่อท่านและปัจฉาสมณะกลับจาก
กรุงเทพฯ และเทศนาที่ร้านอุทยานบุญนิยม

-ประชุมกลุ่มตลาดผักไร้สารพิษที่ร้าน
อุทยานบุญนิยม

พ.๒๒ ประชุมฝ่ายพาณิชยกรรมชุมชน

อา.๒๖-จ.๒๗ ประชุมนิสิตและชาวชุมชน
เตรียมงานเทศกาลเจ

อา.๒๖ ประชุมเครือข่ายผักผลไม้ไร้สารพิษ
เน้นย้ำให้ปลูกผักมาขายเทศกาลเจและเน้นย้ำให้
เก็บเมล็ดพันธุ์

จ.๒๗ สมณะเริ่มออกบิณฑบาตโดยทางรถ
หยุดเดินทางโดยเรือ

พ.๒๘ เข้าค่ายเปิดเทอมนักเรียนสัมมา-
สิกขาชั้น ม.๒, ม.๕ และม.๖

พ.๒๘ ประชุมกรรมการวิฑูชุมชนเนื่องจาก
เครื่องวิฑูเสีย

ช่วงน้ำท่วมปีนี้ ชาวบ้านราชาได้พึ่งตนเอง
ได้เต็มที่ ถือว่าเป็นนิมิตอันดีที่จะเป็นชุมชน
พึ่งตนเองแม้แต่เทศกาลกินเจเราจะใช้ผักไร้
สารพิษให้ได้ตลอดเทศกาล เจริญธรรมสำนึกดี

อัมระฟ้า ไท อัมชาติโก

ทักษิณอโศก

ประจำเดือนกันยายน ๒๕๕๗

หลังจากเราได้อบรมพี่น้องกสิกร ข้าราชการ บัณฑิตอาสา และนักเรียนจากโรงเรียนต่างๆ ในเขตจังหวัดภาคใต้ บัดนี้โครงการต่างๆ ได้สิ้นสุดลงแล้ว ก็ถึงเวลาที่พวกเราจะต้องกลับมาเกี่ยวภายในกัน เพื่อเพิ่มสมรรถภาพของทุกคน และหล่อหลอมจิตวิญญาณทุกๆ ดวงเข้าด้วยกัน ให้เกิดความสมัครสมานสามัคคี เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับทำงานให้กับศาสนาต่อไป

กิจกรรม

พ.๑ ผศ.ไพโรจน์ ศิริรัตน์ จากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) มาดูเตาเผาไม้สามควันไม้

-สมณะ ๒ รูป และชาวชุมชนไปร่วมพิธีศพญาติของคุณธูปทิพย์ สิทธิชัย ณ วัดทุ่งชิงหิ้ง ตำบลพนมวังก์ อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง

พฤ.๒ ทีมงานสื่อบุญนิยม ชุมชนทักษิณอโศก เดินทางไปธรรมชาตอโศก เพื่อถ่ายทำสารคดี

-ชาวชุมชนลงแรงทำแปลงปลูกผักในชุมชน

จ.๖ ดร.บัญญัติ แก้วส่อง หัวหน้าทีมประเมินโครงการที่สนับสนุนโดย สสส. ดร.ศรีสมภพ คุณพฤทธิ และนักศึกษาปริญญาโท ๒ คน มาเยี่ยมและเก็บข้อมูลจากผู้ที่เกี่ยวข้อง

อ.๗ ดร.บัญญัติ แก้วส่อง พร้อมคณะทำงานศูนย์ฝึกอบรมฯ จำนวน ๘ คน ไปติดตามผลการอบรมที่โรงเรียนในเตาพิทยาคม และกลุ่มเกษตรกรที่จังหวัดกระบี่

ส.๑๐ อ.สวัสดิ์ หนูจันทร์ จากโรงเรียนเกาะชันประชาบาล นำนักเรียนจำนวน ๑๒ คน และอาจารย์ ๑ คน มาทัศนศึกษาวนเกษตร และฟังธรรมจากสมณะ

จ.๑๓ อบรมหลักสูตร “ก้าวตามพ่อ” มีชาวชุมชนเข้าร่วมอบรม ๒๒ คน

ส.๑๘ ชาวชุมชนลงแรงเทปูนพื้นรอบโรงครัวใหม่ที่ทีมงานสื่อบุญนิยมของชุมชนไปถ่ายทำสารคดีที่จังหวัดสงขลา

จ.๒๐ สมณะ ๓ รูป ไปกิจนิมนต์เปิดร้านอะไหล่รถยนต์ อำเภอนาโยง จังหวัดตรัง

พ.๒๒ ชาว “ทักษิณฯ” ไปร่วมสัมมนากรรมการบริหารพรรค ที่โรงแรมพัฒนาปาร์ค อำเภอเมืองจังหวัดตรัง

พฤ.๒๓ สมณะ ๓ รูป และชาวชุมชนทักษิณฯ ไปเยี่ยมติดตามผลที่โรงเรียนป่าพะยอมพิทยาคม สวนเกษตรไร้สารพิษ(ธรรมชาติ) คุณสมพร ยอดระบำ อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช มีทีมงานติดตามประเมินผลภายในของเครือข่ายกสิกรรมไร้สารพิษ ได้ร่วมติดตามประเมินผลครั้งนี้ด้วย

ส.๒๔ ประชุมวางแผนพัฒนาศักยภาพศูนย์ฝึกอบรมทักษิณอโศก เครือข่าย นคร.

ส.๒๕ คุณสุเทพ ไชยพงศ์ (คุณเทพไพร) ร่วมสัมมนาเรื่อง “สุขภาวะกับสภาพแวดล้อม นโยบายสาธารณะ” ณ โรงแรมตรังพลาซ่า อำเภอเมืองจังหวัดตรัง

ส.๒๕-ส.๒๕ สมณะอรณชีโว สมณะสมาธิโต ไปกิจนิมนต์แสดงธรรมงานศพที่วัดโคกมะนาว ตำบลคองหงส์ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

จ.๒๗ ประชุมประจำเดือน ชาวชุมชนทักษิณฯ

อ.๒๘ ประชุมวางแผนอบรมปีงบประมาณ ๒๕๕๘

พ.๒๙ สมณะดินทอง นครวโร และชาวชุมชนฯ ไปเยี่ยมญาติธรรมที่จังหวัดพัทลุง แม่ของโยมทะนง และโยมธูปทิพย์ และคุณสมชาย เมฆมุสิก

ข้อคิดก่อนจาก

เชื้องยาบเชื้องลำบาก หากเราสามาษตผ่านไปได้ ก็ชะเหมื่อนตอกไม้ที่งตงามเป่งบานอยู่ในไร่เขาทุกๆวัน

 สมณะดินทอง นครวโร

สงบสภาวะกินผาพำน้ำ

อ.ชัยภูมิ

ประจำเดือนกันยายน ๒๕๕๗

ในขณะที่รอข่าวออกรวง ชาวชุมชนหินผาพำน้ำ ดำเนินกิจกรรมร่วมกันในเรื่องการพึ่งตนเอง เช่น ปลูกผักพืชไร่สารพิษ ทำให้ลดแปรรูปอาหาร การสร้างบ้านดิน การศึกษาบุญนิยม วิทยุชุมชน จัดงานฉลองทำบุญขึ้นบ้านใหม่ ต้อนรับแขกผู้มาเยือน ฯลฯ

เหตุการณ์สำคัญ

พ.๑ คุณธนวัฒน์ วุฒิกร สหกรณ์ จ.ชัยภูมิ และอาจารย์ชาคร เข็มพันธ์ รอง ผอ.วิทยาลัยเกษตร ชัยภูมิ นำคณะครูอาจารย์มาศึกษาดูแปลงนาข้าวอินทรีย์ชีวภาพ และพักค้างในชุมชน (๒-๓ ก.ย. ๕๗) เพื่อให้ความรู้เรื่องจุลินทรีย์ชีวภาพ และการทำนาไร้สารพิษ

พ.๒ ชาวชุมชนหินผาพำน้ำ ไปร่วมกิจกรรม “เยาวชนคนรักสุขภาพ” ที่ ร.ร.บ้านนาแก ต.นางหนองทุ่ม อ.แก้งคร้อ จ.ชัยภูมิ

ศ.๓ อาจารย์นิคม เพชรผา นำคณะนักเรียน ม.๑-ม.๖ จาก ร.ร.ศรีสงคราม อ.วังสะพุง จ.เลย มาศึกษาและวาดภาพชุมชนเข้มแข็ง หมู่บ้านเกษตรอินทรีย์ เพื่อจัดประกวดให้แก่เจ้าหน้าที่ ธ.ก.ส. นำไปเผยแพร่

-คณะครูจาก ร.ร.บ้านไชยสอ อ.ชุมแพ จ.ขอนแก่น จำนวน ๑๒ คน มาศึกษาดูงาน ร.ร.วิถีนุท

-คณะซิสเตอร์จากศูนย์ดวงกมลจ.ขอนแก่น ๗ ท่านมาเยี่ยมชุมชน

ส.๔ สมณะ ๒ รูป (ส.โสรัจโจ, ส.สุยัญโญ) ไป

ร่วมประชุมกลุ่มญาติธรรม จ.เลย ที่ชุมชน เลย์อโศก กิ่งอ.เอราวัณ จ.เลย

จ.๖ ครูมานพร ขวัญสำราญ พานักเรียน สัมมาสิกขาชายที่ป่วยไปหาหมอ ร.พ.แก้งคร้อ

อ.๗ สมณะ ๖ รูป พระอาคันตุกะ ๓ รูป และชาวชุมชนไปร่วมงานบุญที่บ้านแม่สำรอง นันทเมธินทร์ อ.ภูเขียว จ.ชัยภูมิ

-สมณะ ๒ รูป (ส.โสรัจโจ, ส.สุยัญโญ) เดินทางต่อ ไปร่วมประชุมกลุ่มญาติธรรม อ.หนองบัวลำภู ที่บ้านพันดอน อ.เมือง จ.หนองบัวลำภู

พ.๘-ศ.๑๐ สมณะ ๒ รูป(ส.โสรัจโจ, ส.สุยัญโญ) ไปร่วมอบรมเยาวชน ม.๑-ม.๓ จาก ร.ร.บ้านหนองไฮ เด็ก ๘๕ คน ครู ๔ คน ที่ชุมชน ดินหนองแดนเหนือ จ.อุดรธานี

พ.๘ สมณะ ๔ รูป พระอาคันตุกะ ๒ รูป และชาวชุมชนหินผาพำน้ำ ไปติดตามประเมินผล “โครงการสานสายใย เยาวชนไทย ห่างไกลอบายมุข” ที่โรงเรียนห้วยต้อนพิทยาคม อ.เมือง จ.ชัยภูมิ

-ครูแผนผา และเด็กนักเรียนสัมมาสิกขา บางส่วนไปศึกษาเรื่องน้ำยาอเนกประสงค์ ปุ๋ย-ชีวภาพ ที่ชุมชนศิระชะอโศก จ.ศรีสะเกษ

ศ.๑๐ ครูเจริญ และครูประยูร ไปร่วมประชุมสัมมนา ร.ร.เอกชนที่ ร.ร.ภูเขียว จ.ชัยภูมิ

-คุณสมานและคณะ จากกรุงเทพฯ มาฝึกทำบ้านดินในชุมชนหินผาพำน้ำ

ส.๑๑ นายธำรงค์ และคณะ คกร. มาติดตามประเมินผล และสัมมนาเชื่อมร้อยเครือข่าย

อา.๑๒ สมณะและชาวชุมชน หินผาพำน้ำ ไปร่วมงานบุญที่บ้านแม่อาบพรที่บ้านชีเหล็กใหญ่ อ.เมือง จ.ชัยภูมิ

จ.๑๓-พ.๑๕ สมณะ ๒ รูป (ส.โสรัจโจ, ส.สุยัญโญ) เดินทางต่อไปร่วมอบรมเยาวชน

ร.ร.หนองไฮ ป.๔-ป.๖ นักเรียน ๑๑๑ คน ครู ๔ คน ที่ชุมชนดินหนองแดนเหนือ จ.อุดรธานี

อ.๑๔ สมณะและชาวชุมชนฯ ไปร่วมงานบุญที่บ้านคุณทองค์ อ.ภูเขียว จ.ชัยภูมิ

ศ.๑๗ สมณะดงดิน สุนทรโร นำพาญาติจากจ.สุรินทร์มาร่วมจำพรรษาด้วย

อา.๑๙ สมณะ ๒ รูป(ส.โสรัจใจ, ส.สุยัญโญ) ไปประชุมกลุ่มญาติธรรม จ.ขอนแก่น ที่ศูนย์ฝึกอบรมแก่นอโคก อ.เมือง จ.ขอนแก่น

อ.๒๑ จัดงานบุญขึ้นบ้านใหม่ คุณพ่อสมเกียรติ คุณแม่แก่นอภัย ในชุมชนหินผาฟ้าน้ำ

ศ.๒๔ คณะครูและนักเรียนจาก ร.ร.หนองผิง่วน มาเยี่ยมชม และร่วมรับประทานอาหาร มีการปิดฐานตลาดวิชา สาทิตให้ชม

-เย็นประชุมชาวชุมชน

อา.๒๖ จัดงานบุญคล้ายวันครบรอบวันเกิดแม่จันทร์ อายุ ๘๐ ปี ในชุมชนหินผาฟ้าน้ำ

อ.๒๘ สมณะ และชาวชุมชนฯ นักเรียน สัมมาสิกขา เดินรุดงค์จาริกไปเยี่ยมเยียน ร.ร.บ้านหนองผิง่วน บนเขาลำปะทาว

พ.๒๙ สมณะและชาวชุมชนฯ ไปจัดงานโรงเรียน เลี้ยงอาหารมังสวิรัตติ นักเรียน ร.ร.บ้านท่าทางเกวียน ต.ท่ามะไฟหวาน อ.แก้งคร้อ จ.ชัยภูมิ

ฝากสุขภาพอีสานว่า

หมกโตฮ้าย ตัวควาย หลายโต ดึงจ้อง สี
ไปใส่ กะบักได้ เกียวฮ้ายแล่นชน

โตหนึ่งนั้นเหลียวเห็นดูจาว

โตสองนั้นเสียงแจ้ว ม่วนหู

โตสามนั้นมักลั่นหอมหวน ชวนหลงไหล

ให้แพพม้าง

โตสี่นั้นกินแซบนิ้วหลาย ทั้งเบี่ยงชายหลงกิน
ดีด้วย

โตห้านั้นหลงอุปแสงาม บ่เห็นทราวมงาม
ไปทุกบ่อน

โตหกนั้นใจคิดคะเหิงหา ตัดใจหยักดอดจน
บ่ซึ้ง

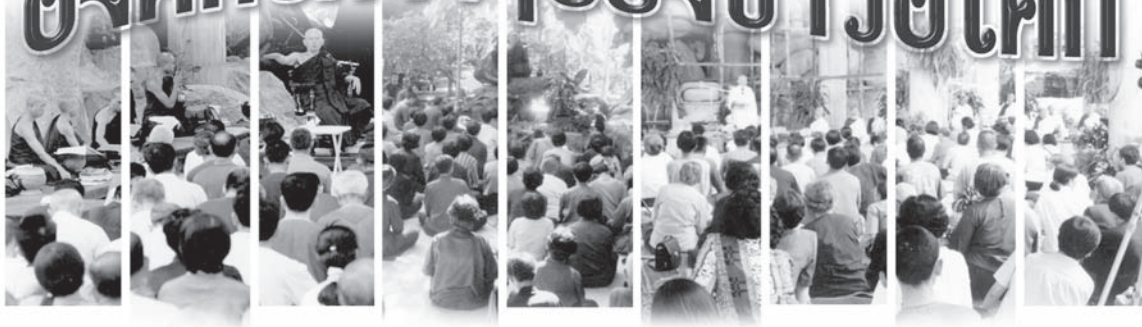
แปลว่า : อายตนะกายใบ ๖ และอายตนะ
ภายนอก ๖ ที่เป็นวัวควายร้าย จูงดึงจิตใจ
คนให้หลงไหลในรสอร่อยของโลก ถ้าหาก
คนใดไม่หลงไหลก็จะทำให้จิตใจสูงขึ้นได้

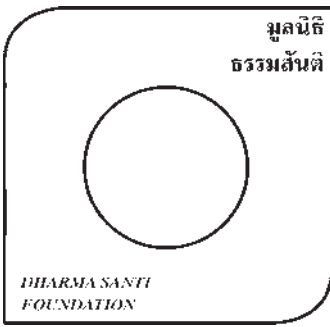
สมณะนิพนธ์ จันทโร

สรุปรายงานการประชุม องค์กรต่างๆของชาวอโศก

สรุปรายงานการประชุม
คณะกรรมการมูลนิธิธรรมสันติ
E-mail: thatfah2520@yahoo.com

ครั้งที่ ๘/๒๕๔๗ (๒๖ กันยายน ๒๕๔๗)
-กรรมการขาดประชุม ๔ คน
-โรงเรียนสัมมาสิกขาปฐมอโศก (สส.ฐ.) และ
โรงเรียนสัมมาอาชีวสิกขาปฐมอโศก (สอ.ฐ.)
โรงเรียนทั้งสองแห่งกำหนดปิดภาคเรียนในวันที่
๒๙ กันยายน ๒๕๔๗เปิดภาคเรียน ในวันที่ ๑๐
ตุลาคม ๒๕๔๗ ในช่วงปิดภาคเรียนมีนักเรียน
บางส่วนอยู่เพื่อปรับปรุงพฤติกรรม
-ธรรมสันติทันตกรรม สถิติผู้มารับบริการ
เดือนกันยายน ๒๕๔๗ จำนวน ๘๓ ราย

-หน่วยงานบุญญาภิบาล ไม่มีรายงาน
-ได้รับหนังสือจากสำนักงานควบคุม
กิจการน้ำบาดาล เรื่อง ไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบ
อนุญาตใช้น้ำบาดาล และแจ้งเรื่องการเก็บค่า
อนุรักษ์น้ำบาดาล โดยมอบหมายให้นางสาวบุษดี
เผ่าพงษ์ เป็นผู้ดำเนินการยกเลิกกับสำนักงาน
ควบคุมกิจการน้ำบาดาลต่อไป

-การก่อตั้งสถาบันบุญนิยม คณะกรรมการ
ได้พิจารณาหาข้อมูลแล้ว ที่ประชุมจึงมีมติไม่
แก้ไขตราสาร จึงไม่สามารถรับสถาบันบุญนิยม
เข้าสังกัดมูลนิธิธรรมสันติได้
-อนุญาตให้นางทุเรียน ทองเงิน ให้ใช้

เฉพาะเครื่องหมายส่วนที่เป็นรูปโดม(ตามที่ขอ)
โดยทำหนังสือขออนุญาตจากมูลนิธิฯ ต่อไป

-การนำรายงานการประชุมของมูลนิธิ
เผยแพร่ต่อสาธารณชนให้จัดเจ้าหน้าที่มา
ประสานงานและรับผิดชอบในการที่จะนำเสนอ
ต่อสาธารณชน

-ได้รับหนังสือเชิญเข้าร่วมประชุมคณะกรรมการ
สันนิบาตมูลนิธิกลุ่มเขตที่ ๒ (กลุ่ม
บูรพา) จากมูลนิธิโรงเรียนบางกะปิ

สรุปรายงานการประชุม

คณะกรรมการกองทัพอธรรมมูลนิธิ

E-mail: ktf2524@doramail.com

ครั้งที่ ๘/๒๕๔๗ (๒๖ กันยายน ๒๕๔๗)

-กรรมการขาดประชุม ๕ คน

-ชุมชนราชธานีอโศก อุทยานบุญนิยมได้รับความสนใจจากประชาชน และได้นิมนต์สมณะชาวอโศกไปเทศนาธรรมทุกสัปดาห์, จัดอบรมคุณธรรมให้เยาวชนเพิ่มขึ้น แม้น้ำจะลดลงแล้วแต่รถบรรทุกยังขับผ่านไม่ได้จึงต้องใช้เรือสัญจรไปมา

-วิทย์ชุมชน ตัวแทนได้ร่วมประชุมเสวนาในหัวข้อ “บทบาทวิทย์ชุมชนต่อการพัฒนาชุมชน” ที่รัฐสภา และมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม, นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ไปทำวิทยานิพนธ์เกี่ยวกับวิทย์ชุมชนที่ปฐมอโศก
จ.นครปฐม

-ได้รับเอกสารเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการชุดใหม่ประจำปีพุทธศักราช ๒๕๔๗-๒๕๔๘ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๗ (กรรมการครบวาระ ๒ กันยายน ๒๕๔๓) แต่เอกสารมีข้อผิดพลาดจึงให้ฝ่ายเลขานุการทำหนังสือแจ้งไปยังสำนักงานเขตบึงกุ่ม เพื่อดำเนินการแก้ไขต่อไป

-อนุมัติให้สมาชิกชุมชนสันตติอโศกวางอุปกรณ์การออกกำลังกายในพื้นที่ของกองทัพอธรรมมูลนิธิซึ่งอยู่ในซอยเทียมพร ใกล้ศูนย์สุขภาพชุมชนสันตติอโศก เพื่อให้ชาวชุมชนได้ใช้บริการเพื่อสุขภาพ

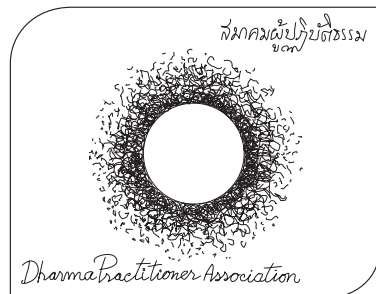
-ชมรมชยะวิทยา นายหนึ่งพุทธ วิมุตตินันท์อาสาเป็นผู้ประสานงานและจัดกิจกรรมต่างๆเกี่ยวกับชยะวิทยา, ได้รับรายงานจากชมรมชยะวิทยา ชุมชนปฐมอโศก ซึ่งได้จัดทำโครงการรักดินฟ้าบูชาพ่อ

สรุปรายงานการประชุม

คณะกรรมการสมาคมผู้ปฏิบัติธรรม

E-mail: ppaniya@excite.com

ครั้งที่ ๗/๒๕๔๗ (๒๖ กันยายน ๒๕๔๗)

-กรรมการขาดประชุม ๔ คน

-โรงสีสมาคมฯ งดการสีข้าวชั่วคราว
จำหน่ายข้าวเปลือกได้ทั้งหมด ๑๗ ตัน ๓๐๐
กิโลกรัม

-ชมรมลัทธิมาลิกชาพุทธธรรม กำหนดจัด
งานวันแม่ ในวันอาทิตย์ที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๔๗
ณ ชุมชนสันตือโศก

- มีผู้ต่ออายุทะเบียนสมาชิกจำนวน ๒ คน
เปลี่ยนแปลงข้อมูล ๒ คน

-จัดงานกินข้าวห้อง มีผู้ร่วมงานประมาณ
๒๐๐ คน บรรยากาศเรียบง่ายเป็นกันเอง

-ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย สาขา
จตุจักร(ชมร.จท.), สาขาหน้าสันตือโศก(ชมร.สตอ.)
และสาขาเชียงใหม่(ชมร.ช.ม.) รายงานกิจการ
ที่ผ่านมา

-ห้องสมุดสมาคมผู้ปฏิบัติธรรม สถิติผู้ใช้
บริการ เดือนกรกฎาคม-สิงหาคม ๒๕๔๗ จำนวน
๕๐๕ คน ยืมหนังสือ ๓๓๔ เล่ม เปิดทำการ
๕๓ วัน สมาชิกใหม่ ๑๑ คน มีนักศึกษาจาก
วิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการ
พระนคร สาขาการบัญชี เพื่อทำรายงานเรื่อง
“วิถีชีวิตและความเปลี่ยนแปลงของชาวชุมชน
สันตือโศก กรณีศึกษาผู้พักอาศัยอยู่ในชุมชน
สันตือโศก, นักศึกษาจากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ขอข้อมูลเรื่อง “ปัญหาของชุมชนสันตือโศกและ

ชุมชนสันตือโศกให้ประโยชน์อย่างไรแก่สังคม”,
นักศึกษาจากสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ เพื่อประกอบวิทยานิพนธ์เรื่อง“เศรษฐกิจพอเพียงกับวิสาหกิจชุมชน”
และเรื่อง “การประยุกต์เศรษฐกิจพอเพียงกับ
ธุรกิจค้าปลีก”

-กลุ่มวังจันทร์พฤษภา (กลุ่มจันทโศก) ที่
ประชุมให้กลุ่มวังจันทร์โศกเป็นผู้ดูแลและ
รักษาทรัพย์สินในโรงเลสมาคมฯ ให้อยู่ในสภาพ
เดิมต่อไป และแจ้งข้อบกพร่องของสมาชิกบางคน

-ประชาสัมพันธ์และปฏิคม แจ้งว่า เมื่อ
วันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๔๗ สถานีโทรทัศน์
ช่อง ๙ รายการเพื่อนหญิงพลังหญิง มาถ่ายทำ
วิธีประกอบอาหารมังสวิรัตและเจ

-ชมรมนักศึกษาผู้ปฏิบัติธรรม (นศ.ปช.) และ
สโมสรศิษย์เก่านักศึกษาผู้ปฏิบัติธรรมแห่ง
ประเทศไทย (สศ.ปช.) เมื่อวันที่ ๖ กันยายน
๒๕๔๗ ชมรมจัดงาน“มิตรตรีมิตร” ณ ดาดฟ้า
อาคารตะวันฉาย ๑ (นวมินทร์ ๔๔) มีผู้ร่วมงาน
๔๔ คน บรรยากาศอบอุ่นเป็นกันเอง ส่วนแผน
อาหารที่ ๒๒ มหาวิทยาลัยรามคำแหง กิจการ
ดำเนินไปตามปกติ

-ได้รับเอกสารจากองค์กรของรัฐและเอกชน

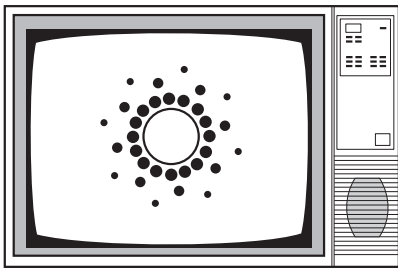
-กำหนดการประชุมครั้งต่อไปในวันอาทิตย์ที่

๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๗ เวลา ๑๓.๐๐ น.
ณ สันติอโศก

สรุปรายงานการประชุม คณะกรรมการธรรมทัณฑ์สมาคมน

E-mail: tta2531@lycos.com

ธรรมทัณฑ์สมาคมน

ครั้งที่ ๗/๒๕๔๗ (๒๖ กันยายน ๒๕๔๗)

-กรรมการขาดประชุม ๕ คน
-จำนวนสมาชิกปัจจุบัน ๒,๙๗๐ คน
-หนังสือจำหน่ายดี ได้แก่ ฐวีธิตี้ออกซ์,
ประสบการณ์ดีที่ออกซ์ เทปแผ่นซีดีและเอ็มพี ๓
จำหน่ายดี ได้แก่ เสียงปลุก เสียงปลง
เสียงธรรม ทำน้ำเต้าหู้สุวิกฤต ผู้สละโลก
พระอานนท์ พุทธอนุชา แสงเทียน บ้านดิน

-สมาชิกหนังสือโครงการหิงห้อยสามารถ
รับหนังสือเล่มล่าสุดเรื่อง หลักการปฏิบัติตน
เพื่อความหลุดพ้นได้ที่ร้านธรรมทัณฑ์สมาคมน

-อนุมัติเงินบริจาคเพื่อจัดพิมพ์หนังสือ
๑๕ นาทีพ่อท่าน จำนวน ๕๐,๐๐๐ บาท
หนังสือสังฆะชีวิตสมณะโพธิรักษ์ ๒๐๐,๐๐๐ บาท
บริจาค ให้กลุ่มสุดท้ายจำนวน ๕,๐๐๐ บาท
เพื่อช่วยงานบุญฌาปนกิจศพ

- กำหนดการประชุมครั้งต่อไปวันอาทิตย์ที่
๓๑ ตุลาคม เวลา ๑๓.๐๐ น. ณ สันติอโศก

สรุปรายงานการประชุม ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย สาขาหน้าสันติอโศก (ชมร.สตอ.) (๙ กันยายน ๒๕๔๗)

-สมาชิกเข้าร่วมประชุม ๑๔ คน

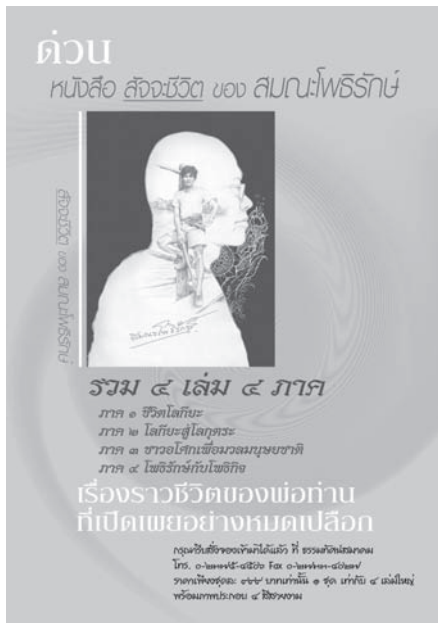
-รายงานการปลูกผักที่ ตำบลกลางดง
จังหวัดนครราชสีมา และที่ตำบลท่าตะเกียบ
จังหวัดฉะเชิงเทรา สถานที่แห่งหลังประสบ
ปัญหาน้ำท่วม ๒ ลับดาห์

-งบประมาณในการปรับปรุงพื้นที่ภายในร้าน
ราคาสูงกว่าที่เคยแจ้ง

ราคาอาหาร		
ข้าวแกง	จําและ/งดล:	๑๕ บาท
ต้มจืด	จําและ/งดล:	๑๕ บาท
สลัดผัก	จําและ/งดล:	๑๕ บาท
ก๋วยเตี๋ยว	จําและ/งดล:	๑๕ บาท
กระทะเจ	จําและ/งดล:	๑๐/๑๕ บาท
ข้าวมันไก่	จําและ/งดล:	๑๕ บาท
ข้าวปล่า	จําและ/งดล:	๓ บาท

-กำหนดเปลี่ยนแปลงราคาอาหารตั้งแต
วันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๔๗ เพราะได้ใช้น้ำมันงาปรุงอาหารแทนน้ำมันพืช

-จ้างนายชดจจริง กังงา ทำหน้าที่ดูแลเรื่อง
การจอตกรณในบริเวณซอยเทียมพร เดือนละ
๓,๐๐๐ บาท โดย บจ.พลังบุญ บจ.แต่ชีวิต
ช่วยค่าใช้จ่ายเดือนละ ๑,๐๐๐ บาท

-ชมรมช่วยค่าจัดพิมพ์หนังสือ “๑๕ ปีกับพ่อท่าน” ค่าใช้จ่ายประมาณ ๑๓๐,๐๐๐ บาท ส่วนหนังสือจะชีวิตของพ่อท่านโพธิรักษ์ ที่ประชุมมีมติอนุมัติเงินช่วยเหลือบางส่วน

-มีมติให้ใช้หม้อสแตนเลสแทนหม้ออะลูมิเนียม

รับโอวาทจากสมณะชัฒแก้ว วิจักขโณ : เน้นมรรคผล นิพพานในการปฏิบัติธรรม

○ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๗

-ผู้มาร่วมประชุม ๒๐ คน
-เนื้อที่บริเวณคลอง ๑๓ จังหวัดปทุมธานี ได้ปลุกกล้วย มะละกอ ลงในพื้นที่ประมาณ ๕๐๐ ต้น

-ปลายเดือนกันยายน ๒๕๕๗ น.ส.พลอยไพร และ น.ส.พุดสามสี จะกลับเข้าสันตโศกหลังจากไปทำกสิกรรมที่ ต.กลางดง นครราชสีมา

-ค่าใช้จ่ายในการปรับปรุงร้านชมรมเป็นเงิน ๘๐,๐๐๐ บาท (แปดหมื่นบาทถ้วน)

-แจ้งสวนวังน้ำเย็น ให้ระงับการปลูกผักกุยช่ายชั่วคราว ในเทศกาลกินเจ

-การช่วยเงินค่าพิมพ์หนังสือ “สัจจะชีวิตของสมณะโพธิรักษ์” ภาคที่ ๑ ทราบว่าผู้จัดพิมพ์

จะพิมพ์จำนวน ๒๕๕๗ ชุด

-รับโอวาทจากสมณะเมือองแก้ว ดิสสวโร เน้นการปฏิบัติธรรมเป็นงานหลัก แม้มีงานอื่นมากมาย ให้เพิ่มอธิศีล อธิจิต อธิปัญญา และสร้างกุศลธรรมให้มากขึ้นเรื่อยๆ

○ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๗

-สมาชิกเข้าร่วมประชุม ๒๒ คน

-ข้าวผัดตักเอง ราคาจานละ ๑๐ บาท
บรรจุกุ้ง ราคาถุงละ ๑๕ บาท

-เตรียมที่จอดรถสุดซอยเทียมพร และภายในระยะ ๒๕ เมตร จากปากซอยห้ามจอดรถโดยเด็ดขาด

-ช่วงเทศกาลเจ แม้วันจันทร์จะเป็นวันหยุดของชมรม ให้เปิดบริการตามปกติ

-สมาชิกเสนอแนะให้ปรับปรุงรสชาติน้ำยาขนมจิ้น ให้มีรสชาติดี และมีความใกล้เคียงกันในแต่ละวัน

-งานบริการลูกค้าต้องเป็นใหญ่เสมอ จึงให้สังวรในการใช้วจากับลูกค้า

-ทีมผู้บริหารชมรมอยู่ครวกละ ๒ ปี

รับโอวาทจากสมณะเมือองแก้ว ดิสสวโร และสมณะแก่นเมืออง เกตุมาลโก

ขอให้ปรับปรุงเรื่องคำพูด แม้ผู้พูดจะไม่รู้ลึก แต่ผู้รับรู้สึกได้ ขอให้พยายามแก้ไข เพื่อให้ตัวเองดีขึ้นในการทำงานเสียสละ

★ สาขาเชียงใหม่ (ชมร.ช.ม.)

-สมาชิกเข้าร่วมประชุม ๑๔ คน

-ผู้พักค้างในชมรม ชาย ๕ คน หญิง ๑๑ คน

-นางใบจริง ขอลาพักเนื่องจากกระดูกสันหลังทับเส้น ได้นำบุญซีไปทำที่บ้านด้วย

-นิมนต์สมณะจากภูผาพ้าน้ำมาบิณฑบาตที่ร้าน

-อาจารย์วิชัย อรรถโกมล ร่วมเป็นเจ้าภาพ แจกอาหารอิมละ ๕ บาท โดยบริจาคเงินให้ ชมรม ๕,๐๐๐ บาท ในวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๔๗

-ช่วยค่าพิมพ์วารสารดอกหญ้า เดือนละ ๕,๐๐๐ บาท

-มูลนิธิธรรมจริยธรรมบริจาคหนังสือ เรื่อง อานิสงส์บรรพบุรุษอย่างละ ๒ กล่อง และ คู่มือจ่ายตลาดปลอด GMO

-นางศรีฟ้า ชวนนทกิจ บริจาคเงิน ๕,๐๐๐ บาท เพื่อเป็นค่าเช่าตู้ให้พุทธสถานภูผาพ้าน้ำ

-แผนกน้ำเปลี่ยนภาชนะบรรจุจากขวด พลาสติก เป็นขวดแก้ว

รับโอวาทจากสมณะสถานบุญ วชิโร

ขออนุโมทนาที่ทุกคนเข้าร่วมประชุมแล้ว สร้างสรรธรรมโสภาสิ่งดีๆ ให้เกิดขึ้นในสังคม

★ ๑๐ กันยายน ๒๕๔๗

-สมาชิกเข้าร่วมประชุม ๑๕ คน
-ชมรมใช้ผักไร้สารพิษในการปรุงอาหาร โดยมีญาติธรรมนำผักพื้นบ้านมาให้และร่วม ช่วยงานในร้าน

-มีผู้พักค้างในชมรม ชาย ๖ คน หญิง ๑๓ คน
-จัดกิจกรรมโดยนิมนต์สมณะมาที่ชมรม ทุกวันอาทิตย์

-นักเรียนสัมมาสิกขาสันตือโศกและ สีมอโศก มาช่วยงานแผนกน้ำ นำโดยคุณปาฝัน

-อนุญาตให้คุณตะวันไพร ใช้คอมพิวเตอร์ ที่ชมรม

-โทรศัพท์มือถือของชมรมคือ 09-3709024

-คุณพัชรี ศรีสุทธาสาร บริจาคผ้าพื้นเมือง และเสื้อสำเร็จรูปให้สมาชิกชมรม หากไม่พอ แจกความประสงค์ไปได้ ยินดีมอบให้อีก

-อนุญาตให้คุณเคียงภูไพร ไปพักค้างที่ ภูผาพ้าน้ำสักระยะหนึ่ง

-เงินกองทุนบุญนิยม ๔ ระดับหมดแล้ว

-ลูกค้าช่วยออกเงินค่าซ่อมหลังคาชมรม

-มีผู้บริจาคเงินให้ชมรม ๑,๐๐๐ บาท

-อนุมัติให้สร้างห้องน้ำเพิ่มอีก ๒ ห้อง

-กำหนดให้ขายอาหารอิมละ ๕ บาท ในวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๗

-ช่วงเทศกาลเจ เปลี่ยนเวลาจำหน่ายอาหาร จากเดิมเป็นเวลา ๐๖.๐๐ น. - ๒๐.๐๐ น. ทุก วันไม่เว้นวันเสาร์-อาทิตย์ โดยขอความร่วมมือ ไปยังชุมชนภูผาพ้าน้ำ และนักเรียนสัมมาสิกขา ภูผาพ้าน้ำ

รับโอวาทจากสมณะเทือกแก้ว สรณียโย

สรุปรายงานการประชุม
เครือข่ายชมชนชาวอโศก
ประจำปีพุทธศักราช ๒๕๔๗

★ กลุ่มปฎิการอโศก

(๕ กันยายน) ณ บ้านชวนกินปฐมอโศก

-สมาชิกเข้าร่วมประชุม ๑๖ คน

-รับรองบัญชีรายรับ-รายจ่าย รายงาน การเงินของกองทุนปฎิการอโศก โดยจ่าย ค่ามัดจำ หนังสือ ๒๐ ปี กลุ่มปฎิการอโศก แก่ บจ. ฟ้าอภัยจำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท (๘๐๐ เล่ม) (คงค้างค่าหนังสือ ๒๖,๐๐๐ บาท) กำหนด พิมพ์เสร็จเข้าวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๗

-รวมยอดทั้งหมดที่นำส่งเพื่อร่วมโครงการ ร่วมบุญปฐมพุทธ รวม ๒๖๖,๖๐๐ บาท

-กำหนดจัดงานครบรอบ ๒๐ ปี กลุ่ม ปฎิการอโศก ระหว่างวันเสาร์ที่ ๒๕ - วัน

อาทิตย์ที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๔๗ เริ่มงานเย็น
วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๔๗ รายการเปิดใจ
จัด ณ พระอุโบสถสันตติโกศ

-เริ่มแจกอาหารโรงบุญ ตั้งแต่เวลา
๑๑.๐๐ - ๑๓.๐๐ น.

-ที่ประชุมมอบหมายให้ นาวาตรีหญิง
กฤษณา คณิงส์ัตย์ธรรม ทำหน้าที่แทน
อาจารย์สุภาณี บุรพภาค (ซึ่งป่วยเป็นโรคกระดูก
ทับเส้นประสาท มีอาการปวดหลังและร้าวไปที่ขา ต้อง
พักผ่อนมากๆ) ในการนิมนต์สมณะ และติดตาม
รายชื่อที่อยู่สมาชิกเครือข่ายชาวอโศก

-แนะนำสมาชิกใหม่คือ นายงามละมัย สีทา
และน.ส.พรภัทร แสงกำแพง

-กำหนดจะไปร่วมงาน ๒๐ ปี ชุมชน
ปฐมอโศก ระหว่างวันที่ ๔-๗ พฤศจิกายน
๒๕๔๗ ซึ่งตรงกับงานมหาปวารณา โดย
กลุ่มจะตั้งร้านแจกอาหาร

-แจ้งงานวันครบรอบวันก่อตั้งกลุ่มสุนทร
อโศก ซึ่งพ่อท่านจะไปเยี่ยมในวันที่ ๒๒ มีนาคม
๒๕๔๘ ขอเชิญชวนสมาชิกไปร่วมงานนี้

-สมาชิกตั้งตบะเสริมใจโต

* กลุ่มกุฎาฟ้าน้ำ (๑๒ กันยายน ๒๕๔๗)

- สมาชิกเข้าร่วมประชุม ๒๘ คน
- ได้รับใบสมัครจากสมาชิกกลุ่มกุฎาฟ้าน้ำ

จำนวน ๑๕๐ ราย

-กำหนดไปร่วมงานมหาปวารณา ณ ชุมชน
ปฐมอโศก อ.เมือง นครปฐม ระหว่างวันที่
๔-๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๗

-ขอเชิญชวนญาติธรรมร่วมกันปลูกพืชผัก
ไร้สารพิษ เพื่อส่งร้านกู้ดินฟ้า กรุงเทพฯ

-ลานนาอโศก มีกิจกรรมในวันเสาร์

-เชิญชวนผู้อายุยาวเข้าคอร์สสุขภาพ ที่
ลานนาอโศก ระหว่างวันที่ ๓๐ กันยายน -
๒ ตุลาคม ๒๕๔๗

-ชมรมอายุยาวรับผิดชอบเก็บผักนึ่งที่ลานนา
สงขมร.ช.ม. ตลอดเทศกาลเจ

-สมาชิกเปิดใจ

สรุปใจจากสมณะฟ้ารั้ว นโภคโค :

ส่งเสริมการปลูกผักไร้สารพิษ ช่วงเทศกาลเจ
ควรได้ส่งเสริมให้ผู้อื่นปฏิบัติตาม นับเป็นอานิสงส์

สมณะแก้วแก้ว สรณโฆ :

แม้มีครอบครัว
ก็ปฏิบัติธรรมได้ ทุกคนกำลังเดินสู่ความชรา
ความเจ็บป่วย เราพร้อมหรือยังที่จะเผชิญกับทุกซ์ที่
เสี่ยงไม่ได้

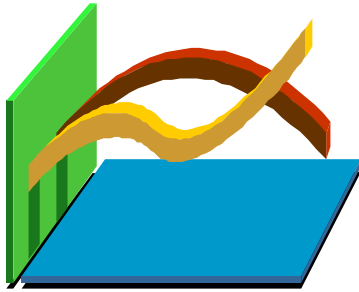
สมณะเด็ดขาด จิตตสันโด :

กระทรวง
สาธารณสุข รับผิดชอบให้กินผักผลไม้ไร้สารพิษ เพื่อ
ลดการตายจากมะเร็ง เพราะอาหารทั่วไปมักทำให้
คนป่วย จึงขอให้ช่วยกันปลูกพืชผักไร้สารพิษ หรือ
เก็บผักพื้นเมืองมาปรุงอาหารจะดีกว่า

แจ้งข่าวโรงบุญ ๕ ธันวาคม มหากุศล

ขอต้อนรับผู้มีจิตศรัทธาทูทุกท่าน ฝ่ายธรรมโสตขอรับแจ้งรายชื่อโรงบุญ ที่จะเปิดแจกอาหาร
มังสวิรัติฟรี เนื่องในวันที่ ๕ ธันวาคม เหล่าข้า่น้อยพสกนิกรชาวพุทธ ขอถวายเป็นพระราชกุศลแด่องค์
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เเรียนเชิญแจ้งความประสงค์ไปที่ แผนกธรรมโสต พุทธสถานสันตติโกศ
๒๕/๑ ซ.เทียมพร ถ.นวมินทร์ คลองกุ่ม บึงกุ่ม กทม. ๑๐๒๔๐ โทร. ๐๒-๓๗๔๕๒๓๐

สถิติเผยแพร่สื่อธรรม

ประจำเดือนกันยายน ๒๕๔๗

ห้องเผยแพร่เทป

ก่อนฉัน

นโยบายหลักของชาวโอศก สมณะโพธิรักษ์ ๑ ม้วน

ปาฐกถา

ทางเลือกชีวิตเหตุผลกับความจริง ส.จันทเสฏฐโฐ ๑ ม้วน

☆☆☆

✎ ชมรมนักศึกษาผู้ปฏิบัติธรรม (นศ.ปธ.) และสโมสรมศิษย์แก่นักศึกษาผู้ปฏิบัติธรรมแห่งประเทศไทย (สศ.ปธ.) จัดงาน“มิตรตรีม” ณ ดาดฟ้าอาคารตะวันตก ๑ (นวนิพันธ์ ๔๔) มีผู้ร่วมงาน ๔๔ คน บรรยากาสาครอบงำเป็นกันเอง ๖ ก.ย. ๔๗

ธรรมปฏิกรรม

จดหมาย	๔๕๐	ฉบับ
สิ่งตีพิมพ์	๕๐	ฉบับ
ดีวีดี	๘	ชิ้น
แสดมบุญญ	๒,๐๐๐	บาท

✦ ✦ ✦

ธรรมพิมพ์

ดอกบัวน้อย (ฝนใกล้ใกล้ ไปได้ถึง) ๕,๐๐๐ เล่ม

☆☆☆

ธรรมปฏิสัมพันธ์

จดหมายออก ๑๓ ฉบับ

๘ ๘ ๘

สถิติธรรมโสด

	เทป	ซีดี	วิดีโอ	วีซีดี	เอ็มพี 3	
ผู้มาติดต่อ	๕๐	๑๐	๖	๒๗	๑๐	ราย
จำนวนที่ยืม	๑,๖๓๒	๑๘	๑๒	๘๐	๒๘	แผ่น/ม้วน
สมาชิกเพิ่ม	๕	๕	๑	๑	๕	ราย
สื่อที่ออกใหม่	๗๒	๒๓	-	๑	-	แผ่น/ม้วน

พัสดุ

๓๗

ชิ้น

๘ ๘ ๘

ศูนย์รวมข่าวคราวของญาติธรรมจากทั่วสารทิศ
เพื่อเสริมสร้างกำลังใจ ให้กรรมฐาน
และแก้ปัญหาของนักปฏิบัติธรรม

สารอโศก ฉบับที่ ๑ ปีที่ ๒๕(๒๘)
ประจำเดือนกันยายน ๒๕๔๗

☀ บุณนิมยยิ่งแผ่กว้าง
อโศกยิ่งต้องแข็งแกร่ง
ทุกบทบาทในสังคม
อโศกกำลังรบเชิงรุก มิใช่ปัจเจกชน
มิใช่ ธุรกิจเท่านั้น
แต่ลงไปถึงงานการเมือง
อันเป็นงานเพื่อสังคมส่วนรวม.....เพื่อแผ่นดิน
เพราะเหตุนี้อโศกแต่ละต้น
จึงต้องฝึกปรือให้แข็งแกร่ง
ฝึกตนเพียบพร้อมคุณภาพ และคุณภาพ
ปลอดอบายมุข เพื่อครองตนให้เยียมยอด
ปลอดกามคุณ เพื่อครองงานได้เต็มร้อย
ปลอดโลกธรรม เพื่อครองคนได้อย่างมีพลัง และสามัคคี
ชีวิตชาวอโศกจึงต้องขันเขนาะ.....ขันเกลียวแห่งชีวิต
ให้เข้มข้น เข้มข้น ไปเรื่อยๆ
เพราะงานยิ่งหนัก แต่มรรคผลมีน้อย
เราจะกลายเป็นลูกกระเบิด ที่ทำลายทั้งตัวเอง และผู้อื่น
สมาชิกกองทัพธรรม พร้อมหรือยัง?

กำเนิดน้องใหม่

วันนี้เรามือเครื่องเพิ่มขึ้นอีก ๒ หน่วย นั่นก็คือ **สมาคมศิษย์เก่าสัมมาสิกขา** เป็นสมาคมที่รวมศิษย์เก่าพุทธธรรม สัมมาสิกขา ทั้งอาชีวะและวังชีวิต รวมอยู่ในนี้หมด

อีกหน่วยงาน **สมาคมนักศึกษาผู้ปฏิบัติธรรม** กรรมการชุดนี้ จะต้องไม่มีตำแหน่งใดๆ ในหน่วยงานอโศกมาก่อน คงกลัวหวมกหลายใบ จะทำไม่ไหว!

หมายเหตุ ตำแหน่ง เป็นสมมติทางโลกก็จริง แต่ก็มีผลในการผลักดันการทำงาน

การมีใจช่วย โดยไม่มีตำแหน่ง นั้นเท่ากับการลอยตัว คนยอมมีตำแหน่ง(ในอโศก) คือคนที่ยอมมีโซ่มัดขา มัดมือ เขาเป็นคนเสียสละ

และ อโศกโตได้ ก็เพราะบุคคลเหล่านี้

ตรวจตน คนไหน มือเท้า ว่าง รีบหาโซ่ตัวน จู๋ๆๆ

เสวนาธรรมการ

คำสัญญาสู่โลกุตรภพ

“ตั้งใจไว้ว่าเมื่อดูแลแม่จนถึงที่สุดแล้ว จะมาสมัครเป็น“ชาวอโศก”แก๊ง เพื่อสนองคุณแผ่นดิน และพระพุทธศาสนาต่อไป”

หมดภาระแล้ว ญาติธรรม ทวีวงศ์ เทียนเสรี (อ.นครไทย จ.พิษณุโลก) จะขอเข้ามาเป็นสมาชิกกองทัพธรรม

ชุมชนทุกแห่งของอโศก ยังต้องการสมาชิกอีกมากมาย ดึงตัวเองมาอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัยเถิด จู๋ๆๆ

อโศกสร้างคน คนสร้างเมือง

“เมื่อก่อนดิฉันจะเป็นคนเจ้าคิดเจ้าแค้น ย้ำคิดย้ำทำ ช่างจดจำ เดี๋ยวนี้ดิฉันใจเย็นขึ้น เป็นคนไม่โกรธง่าย ไม่โหลง ไม่หลง ปลอดภัยได้

อบายมุขทุกอย่างดิฉันก็จะได้หมด อาหารก็ ๒ มื้อ ไม่ไปงานกลางคืน ไม่แต่งหน้า ผม เล็บ
ดำเนินชีวิตอย่างเรียบง่าย.....”

☆ วิไลวรรณ ทับสาร (อ.เมือง จ.ชัยภูมิ)

บ่บายต๋อกสิกร

เดือนเมษายน ๒๕๔๗ พ่อท่านให้โอวาทแก่หน่วยงานพาณิชยกรรมนิคม ณ พุทธสถาน
สันติอโศก

“การซื้อพืชไร่ พืชผล จากชาวไร่ชาวนา อย่าไปกดราคาเขา เรากำลังทำ**บุญนิยม** และเป็น
สังคมนิยมในสังคม.....”

คุณมีเพื่อนทางธรรมหรือยัง ?

จากญาติธรรม วิไลวรรณ ทับสาร (อ.เมือง จ.ชัยภูมิ)

“ประโยชน์ที่ได้รับจากการอ่านนั้นมากมาย นอกจากจะเป็นเพื่อนที่ติดคอยให้กำลังใจใน
การปฏิบัติธรรมแล้ว ยังทำให้ดิฉัน ลด ละ เลิก อะไรได้หลายอย่าง แม้แต่ความโกรธ ดิฉันก็เบาบางลง
มาก ความคิดมากน้อยใจแบบคนแก่ดิฉันก็เบาบางลง.....”

ขั้นตอนของการปฏิบัติธรรมนั้น เน้น “วัตถุก่อน ต่อมาก็ค่อยจัดการกับ “อารมณ์”

วัตถุ คือ ปราภฏการณของโลภะ อารมณ์เป็นปราภฏการณของโทสะ ใครจะทำพร้อมกัน
ก็ไม่มีปัญหา

เราจึงเริ่มต้นที่ คีล ๕ ละอบายมุข เป็นลำดับแรก เป็นเร็ว เป็นขอบเขต ที่มองด้วย
ตาเปล่าเห็น

การก้าวผ่าน จากคีล เข้าสู่คีลได้นั้น ต้องเข้าใจเป้าหมายของคีลแต่ละข้อ ทำเอาที่จะรู้เอง
แต่ทั้งหมดนี้ก็เป็นเรื่องของการเอาชนะโลภะ และโทสะนั่นเอง ผลก็คือ โมหะก็จะค่อยๆหายไป จุ๋ยๆ

โรงเรียนผู้นำของลุงจำลอง (อ.เมือง จ.กาญจนบุรี)

ต้องการคนทำงาน เงินเดือน ๓ พันบาท มาบุกเบิกงานกิจกรรมไร้สารพิษ
ใครรู้ตัวว่า **ขยัน มีชีวิตเรียบง่าย และอยากสร้างผลผลิตให้ชาวโลก** โทรสมัครได้ที่

๐-๙๘๐๑-๐๗๑๓

หมายเหตุ บริษัทพลังบุญและแคชีวิต ก็ยังต้องการพนักงานที่เป็นนักปฏิบัติธรรมอยู่
สนใจ โทรติดต่อ ๐-๙๘๑๗-๐๗๐๗

เน้นศีลหรือเน้นเสียสละ ?

“เดินตามรอยพ่อท่าน เป็นผู้เสียสละ ดิฉันเห็นว่าการงดกินเนื้อสัตว์ เป็นที่ดีเยี่ยมยอด
เพราะเนื้อสัตว์เดี๋ยวนี้มีอันตรายและเป็นที่มาแห่งโรคภัยไข้เจ็บ ดิฉันกำลังค่อยๆงดกินเนื้อสัตว์ค่ะ...”

จดหมายของญาติธรรม อัมพร ทับโพธิ์ (อ.มโนรมย์ จ.ชัยนาท) ทำให้จึงจกคิดต่อเนื่อง
ถ้าเป้าหมายชีวิตอยู่ที่ นิพพาน ย่อมหมายถึง การหมดตัวหมดตน ย่อมหมายถึง การฝึกฝน
เสียสละ และการถือศีลก็เปรียบเสมือนเป็นอุปกรณ์ เป็นพวงแหวนที่จะพาไปสู่การหมดตัวตน (ซึ่ง
อาศัยการเสียสละโดยผ่านศีล)

น่าแปลกที่บางคนถือศีล แต่ก็ยังโลภ อยากได้ อยากมี อยากเป็น ไม่ยอมเสียสละ
ใครเขามีอะไร ตัวเองก็ต้องมี

ใครเขาแจกอะไร ตัวเองก็ขอด้วย

การถือศีล แล้วยังเห็นแก่ตัวอยู่ ก็เพราะถือศีลแบบมีจกหาปฏิฐิ์นั่นเอง จุ๊ยๆ

อโศกกับการศึกษาที่ยั่งยืน

“ขอบคุณพ่อท่านในหลายสิ่งหลายอย่างที่มาจากพ่อท่าน ทำให้ดิฉันมีวันนี้ ดิฉันยังกินมังสวิรัตและปฏิบัติธรรม และไม่กินขนมหวาน ส่วนน้ำส้มและน้ำอัดลม ดิฉันเลิกดื่มมานานแล้ว ตอนนี้ดิฉันพยายามปลูกผักพื้นบ้านไว้รับประทานหลายชนิด ด้วยวิธีการหมักสะเดา ไว้รดผักเป็นทั้งปุ๋ยและยาไล่แมลง นำมาปรุงอาหารได้อย่างสบายใจ ทุกครั้งที่มองดูพืชผักสวนครัวแล้ว ดิฉันมีความสุขจริงๆ เมื่อก่อนดิฉันก็ทดลองทำแต่ไม่สำเร็จ เพราะไม่ค่อยได้ศึกษา และทำแบบผิดๆ ก็เลยไม่ค่อยได้ผล แต่พออ่านหนังสือไปเรื่อย ก็มีความรู้ขึ้น อีกอย่างพอเริ่มจะมีอาการคล้ายจะเป็นหวัด ก็หลบปลาร้าเจลวกยอดสะเดาอ่อนๆ รับประทาน และดื่มน้ำอุ่นก็ไม่เป็นหวัด เมื่อก่อนเคยเป็นภูมิแพ้ ทดลองดื่มน้ำปัสสาวะก็หาย ที่เขียนมานี้เพื่อจะยืนยันว่า หนังสือที่ทางสมาคมส่งมาให้ฉัน ไม่สูญเปล่า บัดนี้มันได้เกิดประโยชน์กับครอบครัวดิฉัน และสัตว์ร่วมโลกที่รอดตายจากน้ำมือดิฉันอีกหลายชีวิต”

เป็นจดหมายญาติธรรมปราณี หุ่นมอญ

อโศกพาทำ กศน.(การศึกษานอกโรงเรียน) มาตั้งแต่สมัยพ่อท่านเป็นฆราวาส เรามีการให้ความรู้ ให้การศึกษา ทั้งเทป ทั้งหนังสือตลอดมา นานๆก็มาเจอกัน

วันนี้อโศกเราจึงมีวิสัยทัศน์ และชีวทัศน์ที่กว้างไกล และแสนลึกซึ้ง จุ้ยๆๆ

ผลของการปฏิบัติธรรม

จากญาติธรรม สมคิด ลำราษฎรบำรุง (อ.บ้านฝาง จ.ขอนแก่น) รายงานอานิสงส์ของการปฏิบัติธรรม ดังนี้

- มีวินัยในตนเอง
- บริหารเวลาได้ดีขึ้น ใช้เวลาได้คุ้มค่า
- ลดความโลภ ความโกรธ ความหลง ลงได้มาก
- สมตะมากยิ่งขึ้น
- ไม่ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ แม้จะเป็นข้าราชการชั้นพิเศษ
- จะปิดน้ำ ปิดไฟ ตามสถานที่สาธารณะที่พบเห็น พัดลมด้วย
- ประหยัด มัธยัสถ์ แต่บริจาคมากกว่าคนอื่น
- มีความคิดทวนกระแสสังคมปัจจุบัน (หัวอนุรักษ์นิยม)
- ชอบฟังเพลงเก่า เมื่อ ๒๐-๔๐ ปี โดยเฉพาะแผ่นเสียงตรามงกุฏ
- ไม่เป็นหนี้สหกรณ์ใดๆ
- ไม่ซื้อของเงินผ่อน
- ที่บ้านแม่บ้านไม่ใช้เครื่องซักผ้า
- ไม่จัดงานวันเกิดให้สมาชิกในครอบครัว

- ให้ภรรยาตัดผมให้ ฯลฯ.....”

ธรรมะจะต้องลงตัวทั้งรูปและนาม ทั้งสมมติและปรมาตถ์

ญาติธรรมท่านอื่นๆ ลองเขียนดูว่า ได้ความเรียบง่ายก็ข้อ ได้สภาวะจิตอย่างไร จุ๋ยๆ

แนวปฏิบัติสู่อรหันต์

จากญาติธรรม สมศักดิ์ เลาว่าง (อ.เมือง จ.เชียงใหม่)

“อยากให้สารถีบอกเล่าเรื่องความเป็นมาของพระอรหันต์ หรือเรื่องการฝึกจิต สมาธิ นั่งกรรมฐาน จากพื้นฐานไปจนถึงเกิดความแกร่งกล้า จนถึงขั้นอรหันต์ เพราะว่าในเนื้อเรื่องมีความเป็นมา จากขั้นพื้นฐานจนถึงสุดยอด กว่าจะเป็นอรหันต์ เวลาอ่านแล้วก็บอกอยากปฏิบัติตาม อยากอ่านเกี่ยวกับพระเกจิต่างๆ ที่ท่านได้บวชเรียนจากเป็นเณร จนกระทั่งเป็นพระภิกษุและก็ถึงขั้นอรหันต์ เวลาได้อ่านแล้วก็จะได้รับรู้การปฏิบัติ ตั้งแต่ต้นจนถึงขั้นแกร่งกล้า ทำให้ผมมีความศรัทธาเกิดขึ้น”

แจ้งทางบ.ก.รับทราบแล้ว อย่างไรก็ตาม กำลังใจที่ดีที่สุด จะเห็นได้ว่า คือ รับทราบการต่อสู้กิเลสของคนอื่นเขานั่นเอง

ใครมีประสบการณ์อย่างไร จะแพ้หรือชนะ ควรรีบเขียนมาเล่าสู่กันฟัง ทั้งยังได้บุญยิ่งใหญ่อีก คือ ธรรมทาน จุ๋ยๆ

เรื่องของเพื่อนพรหมจารี

มิตรดีสหายดี เป็นทั้งหมดของพรหมจรรย์ ญาติธรรมพรหมมา บุญอ่อน อยู่ที่ หมู่ ๗ ตำบลกงลาน อ.สีชมพู จ.ขอนแก่น ประกาศเข้าถึงอาสวัภขญาณมาหลายปี

ใครไปใครมา โปรดแวะเยี่ยมเยียน ปฏิสันถารด้วย

ชวนมาอยู่กับพ่อท่านได้ ก็ชวนมาเลย สาธุ จุ๋ยๆ

งดเหล่า ละครของใคร ?

“งดเหล่าเข้าพรรษา ถ้าจะให้ประโยชน์จริงๆแล้ว คงไม่ได้ผล เป็นเพียงกระแสที่สร้างขึ้นเท่านั้น ยิ่งหน่วยงานราชการ(ทหาร) เกณฑ์กำลังพลให้มาร่วมงานเข้าแถว กล่าวคำปฏิญาณ เลิก อด ละ อบายมุข เสรีพิชิตกลับไปก็เหมือนเดิม เพราะไม่ได้เป็นไปโดยความสมัครใจ มาเพื่อให้เป็นพิธีทางราชการเท่านั้น เป็นผลงานรายงานให้กับหน่วยเหนือทราบเท่านั้นเอง

ทุกตารางพื้นที่ของประเทศ เต็มไปด้วยอบายมุข และสิ่งมอมเมา ของมึนเมา ทำสิ่งเหล่านี้ให้เป็นของถูกกฎหมาย ให้เป็นค่านิยมในสังคม สงสารเด็กๆที่กำลังเจริญเติบโต จะต้องพบกับสิ่งมอมเมาเหล่านั้น แผ่นดินธรรมแผ่นดินทอง เด็กๆไม่รู้จัก ไม่ได้ชิมชั้บ ทุกสิ่งถูกมอมเมา ด้วย

ความไว้ศีลธรรมในบ้านเมืองที่ชื่อว่า **เป็นเมืองพุทธ** สังคมเลวทราม เพราะสมองเด็กไทยเต็มไปด้วยสิ่งมอมเมา สิ่งเหล่านี้มาจากไหน ถ้าไม่ใช่ผู้นำที่เห็นแก่ตัว....”

ญาติธรรมกิตติ ธรรมสโรช (อ.แมริม จ.เชียงใหม่) ท่านแสดงความคิดเห็นมา นักการศาสนาต้องสู้ต่อไป ขณะเดียวกันรัฐบาลจะต้องเข้ามาจัดระเบียบด้วย จึงจกหวังว่า สักวันรัฐบาลจะเกิดจิตสำนึก ห่วงใยลูกหลานชาวบ้านเหมือนของตัวเอง แล้วจะได้จัดการกับสิ่งแวดล้อมที่เสี่ยงภัยทั้งหลายให้อยู่ในความควบคุม จุ๊ย์ๆ

◀ เลียนแบบชีวิต ▶

จากญาติธรรม พรรณิภา โคตรพันธุ์ (อ.เลิงนกทา จ.ยโสธร)

“ขณะนี้ฉันปฏิบัติธรรมอยู่นอกวัด และจะพยายามรักษาศีลให้ได้ใกล้เคียงกับตอนสมัยเป็นสิ้มมาลิกขาให้ได้มากที่สุดค่ะ แต่ก็รู้สึกยากมากค่ะ เพราะไม่ได้อยู่ในสังฆมตฺติ สิ่งแวดล้อมดีอย่างแต่ก่อนอีกแล้ว แต่ถึงอย่างไรฉันก็จะพยายามนำสิ่งดีๆ ที่ได้รับมาจากการอยู่วัดเกือบ ๘ ปี มาใช้ให้เป็นประโยชน์ให้มากที่สุดค่ะ.....”

สาธุ ธรรมะมีใช้การอยู่โดดเดี่ยว แต่การดำเนินชีวิต ยังต้องคลุกคลีเกี่ยวข้องกับบุคคลต่างๆ

และทุกครั้งที่มี **เจอโทษหรือผัสสะ** เราจะต้องมีปัญญา ย่อยให้เกิดประโยชน์ตนให้ได้ เหมือนดังชีวิตโกมารภัก ที่ท่านเข้าป่า ก็พบว่า ต้นไม้ทุกต้น ทำยารักษาโรคได้หมด ฉนั้นใดก็ฉนั้นนั่น ผัสสะทุกผัสสะ ย่อมมีผลต่อการตัดกิเลส! จุ๊ย์ๆ

บุณยฆีสาวปฏิบัติงาน

ที่ ร.พ.หัวไทร เขาพบหญิงสาวอายุประมาณ ๓๕-๔๐ ปี ที่หน้าแข็งมีน้ำเหลืองไหลเยิ้ม เนื่องจากเธอเป็นโรคเบาหวานมาก่อน เวลา มีบาดแผลจึงขยายใหญ่โต
แฟนหนุ่มขี่เกียจ วันๆกินกับเที่ยว หนุคนเดียว ต้องทำงานเลี้ยงคน ๕ ชีวิต....
ชายหนุ่ม ล้วงกระเป๋าตังธนบัตรใบละ ๑๐๐ ออกมาส่งให้ แล้วรีบเดินจากไป.....
ญาติธรรมเจิม ศรีสุวรรณ (บางแค กทม.) ยังจำวันนั้นได้ เกือบ ๑๐ ปีแล้วซิชนะปานนี้ เธอจะเป็นอย่างไร ?”

การทำงานต้องปฏิบัติธรรมเป็น

ในสายธารแห่งการทำงาน มีปลาใหญ่หม้อมากมายผู้ไม่เฉลียวใจ ไม่ท่างใจ ย่อมมีโอกาส ตักตวงมากกว่าคนอื่น

“สรุปเรื่องที่พ่อท่านเทศน์ เรื่อง “ช่องว่าง” เกิดจากการถือสา ไม่พยายามทำความเข้าใจกัน จะทำให้ต่อกันให้ติดได้ยาก อย่าพยายามสะสมจิตที่ไม่เข้าใจกัน เพื่อที่จะได้ออกจากภพมาบ้าง เพราะ การที่เราเอาแต่ที่เราคิดอยู่ จะทำให้เกิดปัญหาขึ้นได้ง่ายๆ ซึ่งถ้าไปฟังไม่ดีอาจจะเกิดการจับผิดกันแทน อะไรที่เป็นแง่ลบ อย่าไปใจร้อน พยายามหยุดมาคิดในมุมมองเป็นการสะสมเมตตา ให้อภัย และไม่ถือสาได้ ถ้าจิตใจน้อยจะเป็นคนอ่อนแอ ต้องพยายามคิดในแง่บวก ยิ่งถ้าจิตป่วยแล้ว ร่างกายก็จะป่วยตามไปด้วย

ปัญหาที่เกิดขึ้นกับชาวอโศกที่เรียกว่า “ช่องว่าง” มากที่สุดคือเรื่องของ“คำพูด” ต้องเรียนรู้ให้ได้ รวมไปถึงลีลาท่าทางต่างๆ ซึ่งแต่ละคนก็จะสะสมวิบากกรรมมาไม่เหมือนกัน โดยเฉพาะเรื่อง ของคำพูดที่พวกเราแย้งๆกันอยู่ เพราะเราเป็นผู้ที่จริงใจ และไม่ชอบน้ำหวานอยู่แล้ว ให้พวกเรา พยายามฝึกเรื่องการพูด และกิริยาท่าทางให้ผู้ฟังรับได้ ต้องฝึกหัดให้มี “มารยาท” มีความนุ่มนวล มากขึ้น สำหรับคนที่จิตวิญญานยังไม่สามารถรับแบบจริงใจตรงๆเกินไปด้วยความปรารถนาดี เพียงอย่างเดียว.....”

(สรุปโอวาท สมณะชาบซึ่ง สิริเตโช ในการประชุมพนักงานและอาสาสมัคร ชมร. ครั้งที่ ๙/๒๕๔๕ เมื่อวันที่ ๒๗ มิ.ย. ๒๕๔๕)

★ จิ๊จกส์.

คติประจำวันนี้

ผูกใจเจ็บจะเจ็บใจเรา

เมตตาเขาใจเราสบาย

ป.ปรีดา

email: porpreeda@chaiyo.com

ใครจะรู้ทันบ้านนะ:

ใครจะรู้ทันบ้านนะ:

สำหรับผู้ที่ชอบติดประกาศ เพื่อให้ใครติดต่อธุรกิจด้านใดด้านหนึ่ง ท่านทราบหรือไม่ว่า การติดประกาศแบบนั้นบางครั้งก็นำภัยมาให้อย่างคาดไม่ถึง เรื่องที่เกิดขึ้นคราวนี้มีผู้โทรจากต่างจังหวัดเพื่อจะขอซื้อที่ดินที่ได้เห็นจากป้ายโดยไม่เกี่ยราคา บอกกับผู้รับว่าอย่างนั้น แต่ขณะนั้นรถน้ำมันหมด บัตรเติมเงินก็หมดด้วย ช่วยเติมเงินเพื่อเป็นค่าน้ำมันรถให้ด้วย ผู้ประกาศฟังว่าจะซื้อที่ดินไม่เกี่ยราคาจึงเติมเงินให้ไป ๑,๐๐๐ บาท จากนั้นก็ไม่ได้รับการติดต่อจากผู้ที่แสดงความประสงค์ว่าจะซื้อที่ดินแต่ประการใด กลับต้องสูญเสียเงินไปอย่างง่ายดายเช่นนี้

บางรายโทรจิบสาวเสียงใส สนนหาถูก อ้อขยาคัย จึงนัดพบกัน เธอได้ยินดั่งนั้นบอกว่า เงินหมดพอดีช่วยเติมเงินก่อนพบกัน หนุ่มผู้นั้นก็ถูกสาวฯหลอก ตัวก็ไม่ได้พบ แถมยังต้องสูญเสียเงินอีกต่างหาก

นักธุรกิจบางรายคิดว่าตัวเองเท่าทันคน อยู่แล้ว ยังพบเหตุการณ์ที่ถูกหลอกเหมือนกัน เพราะผู้มาติดต่อทางธุรกิจเป็นชายสูงวัยท่าทางน่าเลื่อมใส จะขอซื้อสินค้าที่ประกาศขายใน

หนังสือพิมพ์ จึงนัดพบกันแล้วนำหลักฐานนานาสารพัดในวงการธุรกิจมาให้ดู เป็นที่น่าเชื่อถือมาก ทำให้เกิดความไว้วางใจ และได้สั่งซื้อสินค้าจำนวนมาก ได้รับสินค้าเมื่อไรจะจ่ายเงินให้ทันที

วันต่อมา ลูกค้ารายนั้นโทรมาบอกว่า ตอนนี้ผมอยู่โรงพยาบาล ช่วยมารับด้วย นักธุรกิจหนุ่มเห็นว่าเป็นโรงพยาบาลเดียวกับที่ภรรยาฝากครรภ์ จึงอาสาไปรับถึงโรงพยาบาล (น่าสังเกตว่าชายสูงวัยผู้นี้ต้องสืบความเป็นอยู่ของบ้านนี้จึงเลือกโรงพยาบาลเดียวกับที่ภรรยาฝากครรภ์) ชายสูงวัยบอกว่าหลานเรียนอยู่ที่เอแบคช่วยนำส่ง

เข้าโรงพยาบาล ตอนจะออกผมไม่อยากจะรบกวน
เขาอีก จึงขอพึ่งพ่อหนุ่ม

นั่งรถไปด้วยกัน ชายสูงวัยบอกว่าได้
นัดเพื่อนหญิงไว้คนหนึ่ง ขอลง ณ สถานที่แห่ง
หนึ่ง นักธุรกิจหนุ่มพาไปส่งถึงสถานที่แห่งนั้น
ชายสูงวัยเปิดประตูลงไป ไม่ทันที่รถจะสตาร์ท
เครื่องไป ชายสูงวัยเดินกลับมาบอกว่า ผมลืม
นำกระเป๋าสตางค์มา ขอยืมเงินก่อน นักธุรกิจหนุ่ม
ใจดียื่นกระเป๋าสตางค์ให้เลือก มีธนบัตรใบละ ๕๐๐
จำนวน ๑ ใบ และ ธนบัตรใบละ ๑๐๐ จำนวน
๓ ใบ ให้เลือกจะเอาไปเท่าไร เพราะในกระเป๋ามี
เงินสดเพียงเท่านี้ ชายสูงวัยบอกขอเอาไป
หมด นักธุรกิจหนุ่มใจดี ไม่เป็นไร เดี่ยวก็
ขับรถกลับบ้านแล้ว ไม่ได้แวะไปที่ใด จึงให้
เงินไปหมด จำนวน ๘๐๐ บาท

พอขับรถผลจากสถานที่แห่งนั้น จึงรู้
ตัวว่าถูกหลอกเสียแล้ว รีบโทรหาเพื่อนที่
ปรากฏชื่อในเอกสารทางธุรกิจที่นำมาให้ดูตั้งแต่
วันแรกที่ติดต่อ เพื่อนที่รับสายบอกว่า ช่วยจับ
ให้ด้วย เขาหลอกเงินผมไปตั้งหลายพัน

นักธุรกิจหนุ่มย้อนคิดถึงเรื่องราวที่เป็นมา
นึกฆ่าตนเองที่ถูกชายสูงวัยหลอก เงินไม่กี่ร้อยบาท

จึงไม่เคร่งเครียดอะไรนัก แต่หลายคน ถูกหลอก
ไปเป็นพันเป็นหมื่นหรือเป็นแสน หลายแสนก็มี
เพราะเท่าที่ดูเอกสารทางธุรกิจที่นำมาแสดงนั้น
ทำให้ทราบว่า ชายผู้นี้หลอกคนมาหลายคนแล้ว
ด้วยวิธีการไปนอนป่วยตามโรงพยาบาลให้ผู้ที่
หลงกลติดต่อกันไปปรับถึงโรงพยาบาล และจะใช้
กลโกงนี้เที่ยวหลอกใครต่อใครอีก เห็นว่าใช้ได้
ผล เพราะแต่ละคนเห็นว่าเป็นคนอายุมากแล้ว
ให้หนักสงสาร คิดว่ายังไงๆก็จะซื้อสินค้าจากเรา
แล้ว ให้ยืมไปเพียงเท่านี้คงไม่เป็นไร บางคน
สูญเสียที่ดินที่บอกขาย เพราะหลังจากโอนให้
ไปแล้ว นัดว่าจะได้เงินหากออกจากโรงพยาบาล
เพราะจะแสดงตัวว่าตนเองเป็นเจ้าของอาคารใหญ่
ย่านสีลม แต่เพราะไปอยู่ต่างประเทศเสียงาน
ไม่สะดวกในการบริหาร จึงให้เขาเช่า ผู้ฟังหลง
เชื่อจึงต้องเสียรู้เสียทรัพย์ เพราะให้ความไว้วาง
ใจว่าเป็นผู้สูงวัยที่ดูภูมิฐาน คงไม่เบี่ยง แต่ที่
ไหนได้ หลายคนที่ถูกหลอกปานนี้ไม่มีคนไหน
ได้ทรัพย์สิ้นคืนเลย

ขอท่านผู้อ่านอย่าได้ประมาท เพราะ
เรื่องทำนองนี้เกิดขึ้นแล้วจริงในสังคมไทย

หากท่านผู้ใดมีประสบการณ์จริงจากชีวิต สามารถส่งมายังคอลัมน์นี้ หรือส่งมาทาง e-mail ข้างต้นได้

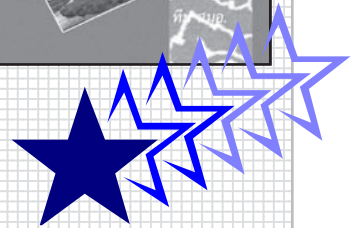
จตุร ตามล้นเอง

สารอโศกได้ตีพิมพ์เรื่องราวเกี่ยวกับผลของการกระทำชั่วมาเป็นระยะเวลาานพอสมควร ซึ่งคาดว่าจะทำให้ผู้อ่านเกิดอิทธิ-โอตถ์ปะ: ละอางและเกรงกลัวต่อบาปหรือการกระทำชั่วบ้างแล้ว เพื่อกระตุ้นให้ผู้อ่านเกิดอิทธิบาทในการสร้างบุญกุศล หรือการกระทำดี ขึ้นมาแทน การกระทำบาปหรืออกุศลกรรม ขอเชิญท่านผู้อ่านที่มีประสบการณ์การทำความดี และได้รับผล จากการกระทำดีนั้น เชิญนเลาประ-สพการณ์ดังกล่าว เผงแพรในสารอโศก

โดงสงไปที่ กองบรรณาธิการสารอโศก ๖๕/๑ ซองนวมินทร์ ๔๔ ถนนนวมินทร์ แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กทม. ๑๐๒๔๐

แนะนำหนังสือ

รวมบทสัมภาษณ์ของท่านสมณะโพธิรักษ์ จากคอลัมน์ ๑๕ นาทีกับพ่อท่าน ในสารอโศกปี พ.ศ. ๒๕๔๔, ๒๕๔๕ และ ๒๕๔๖ รวม ๓ เล่ม เล่มละ ๓๐ บาท (รวมค่าส่ง) หนา ๑๔๐ หน้า

สั่งซื้อได้ที่ธรรมทัศนสมาคม ๖๗/๕๐ ถ.นวมินทร์ บึงกุ่ม กทม. ๑๐๒๔๐
ธนาณัติสั่งจ่าย ปณ. คลองกุ่ม ในนามธรรมทัศนสมาคม

เมื่อวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๔๗ กองการแพทย์ทางเลือก กรมพัฒนาการแพทย์แผนไทย และการแพทย์ทางเลือก กระทรวงสาธารณสุข ได้มาศึกษาการใช้น้ำมูตรบำบัดในชาวอโศก โดยใช้แบบสอบถามการใช้น้ำปัสสาวะของชาวอโศก กองการแพทย์ทางเลือก ได้รายงานผลการศึกษา ดังนี้

การศึกษาการใช้น้ำมูตรบำบัดในเครือข่ายอโศก

ราตรี ชีพอุดมวิทย์, สาวิตรี เกียนชัย, ภัคกร ช่วยคุณูปการ, นงเยาว์ วรชัย, ชุตินา ปกป้อง

กองการแพทย์ทางเลือก กรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก กระทรวงสาธารณสุข

ในการศึกษาการใช้น้ำมูตรบำบัดในเครือข่ายชาวอโศกเพื่อศึกษาปัสสาวะบำบัด หรือน้ำมูตรบำบัด(Urine therapy) หรือการใช้น้ำปัสสาวะของตัวเองเพื่อวัตถุประสงค์ในการรักษาโรค และส่งเสริมสุขภาพในกลุ่มชาวอโศก เพื่อทราบถึงวิธีใช้ เหตุผลที่ใช้ และผลข้างเคียงจากการใช้น้ำปัสสาวะบำบัด การศึกษาวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา(descriptive study) ณ จุดเวลา(Cross-sectional study) กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ชุมชนชาวอโศกที่มีการใช้น้ำปัสสาวะบำบัด จำนวน ๒๐๔ คน โดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นเองกับชาวชุมชนอโศกที่สมัครใจให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม และนำข้อมูลมาวิเคราะห์

กลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๒๐๔ ราย อายุเฉลี่ย ๕๑.๓ (๑๔.๑) ปี พิสัย ๑๘-๘๗ ปี เป็นหญิง ๖๑.๓% การศึกษาระดับประถมศึกษา ๔๒.๖% มัธยมศึกษา ๒๑.๑% โดยที่ ๖๘.๘% อาศัยอยู่ในเขตเมือง/เทศบาล

กลุ่มตัวอย่างทราบข้อมูลเรื่องปัสสาวะบำบัดมาจากพระ ๔๖% จากญาติธรรม ๔๐% จาก การอ่านหนังสือ ๓๖% และจากพระไตรปิฎก ๒๙%

สำหรับวิธีการใช้ ใช้ดื่ม ๙๖% (โดยเฉลี่ยดื่มครั้งละ ๑ แก้ว ๑.๕ ครั้ง/วัน) ใช้ทา ๒๘% ใช้หยอดตา ๓๒% ใช้สระผม ๑๙% ใช้อาบ ๑๒% โดยที่ปัจจุบัน ๗๕% ยังคงใช้การดื่มปัสสาวะในการรักษา ๑๒% ยังใช้ทา

ส่วนสาเหตุหลักที่จูงใจให้ใช้น้ำมูตรบำบัด ๕๘% ตอบทำตามคำสอนของพระพุทธเจ้า ๓๘% ตอบมีผู้แนะนำให้ใช้ และ ๒๙% คิดว่าไม่มีผลข้างเคียง โดยที่ ๕๒% ใช้น้ำปัสสาวะบำบัดเพื่อรักษาโรค ๔๐% ใช้เพื่อให้มีสุขภาพดี แข็งแรงและ ๓๑% ใช้เพื่อป้องกันโรค

หลังใช้น้ำมูตรบำบัดแล้ว ประมาณ ๑๐% มีผลข้างเคียง คือ ท้องเสีย ๕ ราย (๒.๕%) ใช้อ่อนล้า คั้น อย่างละ ๒ ราย (๑%)

ส่วนใหญ่ของผู้ใช้ ๘๗% เห็นผลจากการใช้น้ำปัสสาวะบำบัด และ ๘๔% ได้แนะนำให้ผู้อื่นใช้ด้วย

สารสกัด‘กระเทียมบ่มพิเศษ’ ลด ‘คอเลสเตอรอล’

ที่ม วิจัยจากมหา

วิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย ลอส
แอนเจลิส หรือยูซีแอลเอ พบ
ว่าทุก ๓๓ วินาที มีผู้เสียชีวิต
จากโรคหัวใจ ๑ คน ซึ่งสถิติ
การเป็นโรคดังกล่าวสามารถ

ลดลงได้ด้วยการใช้‘สารสกัดกระเทียมบ่มพิเศษ’
ซึ่งช่วยลดคอเลสเตอรอล เพิ่มกระแสการไหล
เวียนของโลหิต ลดการถูกทำลายของร่างกาย
จากการสูบบุหรี่ และลดอัตราการจับเกาะของ
แคลเซียม ที่ผนังเส้นเลือดหัวใจ

นายแพทย์เมทธีว บุคอฟ รอง
ศาสตราจารย์หัวหน้าภาควิชาโรคหัวใจ คณะ
แพทยศาสตร์ ยูซีแอลเอ พูดถึงผลการวิจัยเรื่องนี้
ว่า ปัจจุบันมีผู้เสียชีวิตจากโรคหัวใจมากกว่า
โรคมะเร็ง เอชดี และอุบัติเหตุรวมกัน แม้ว่าสถิติ
๓๓ วินาที มีคนตายเพราะโรคนี้ ๑ คน จะดู
น่ากลัว แต่โรคหัวใจสามารถป้องกันได้ง่ายๆ
ด้วยการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมประจำวัน
ตั้งแต่การเลือกรับประทานอาหารไปจนถึง
การออกกำลังกาย และมีแนวโน้มที่จะมีผู้เสียชีวิต
จากโรคนี้มากขึ้นในอนาคต

คณะวิจัยได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการใช้
สารสกัดกระเทียมบ่มพิเศษ โดยวิจัยมากกว่า ๑
ปีกับผู้ป่วยโรคหัวใจจำนวน ๑๕ คน และมีการ
ติดตามผลเป็นระยะเวลากว่า ๑ ปี พบว่ากลุ่มที่
ได้รับสารสกัดกระเทียมบ่มพิเศษ มีการเกิด

... สารสกัดกระเทียมบ่มพิเศษ
ช่วยยับยั้งการผลิตคอเลสเตอรอล
ที่ตับ และลดคอเลสเตอรอลที่ไม่ดี
(LDL) พร้อมกับช่วยเพิ่มระดับของ
คอเลสเตอรอลดี (HDL) ในเลือด...

การอุดตันของเส้นเลือดแดง
ที่ไปเลี้ยงหัวใจน้อยกว่ากลุ่ม
ที่ไม่ได้รับ และยังมีระดับ
Homocysteine ซึ่งเป็น
ปัจจัยเสี่ยงที่สำคัญของการ

เกิดโรคหัวใจต่ำกว่า รวมทั้งมีระดับคอเลสเตอรอล
น้อยกว่า เหล่านี้ล้วนเป็นการบ่งถึงโอกาสช่วย
ป้องกันการเกิดเส้นเลือดเลี้ยงหัวใจอุดตันได้

นอกจากนี้ ยังพบว่าสารสกัดกระเทียม
บ่มพิเศษ ช่วยยับยั้งการผลิตคอเลสเตอรอลที่ตับ
และลดคอเลสเตอรอลที่ไม่ดี (LDL) พร้อมกับช่วย
เพิ่มระดับของคอเลสเตอรอลดี (HDL) ในเลือด
ช่วยควบคุมความสมดุลของความดันโลหิต เพิ่ม
กระแสการไหลเวียนของกระแสโลหิต ลดการถูก
ทำลายของร่างกายจากการสูบบุหรี่ และลด
อัตราการจับเกาะของแคลเซียมที่ผนังเส้นเลือด
หัวใจ นับเป็นการค้นพบครั้งสำคัญ เพราะแสดง
ว่าสารสกัดกระเทียมบ่มพิเศษมีกลไกการทำงาน
คล้ายกับยาคอเลสเตอรอล

“การวิจัยครั้งนี้ได้ถูกนำเสนอในการ
ประชุมนานาชาติ WorldNutra ที่สหรัฐอเมริกา
กลไกการทำงานของสารสกัดกระเทียมบ่มพิเศษ
ตัวนี้ สามารถใช้เสริมประโยชน์กับผู้ป่วยที่
ใช้ยาลดคอเลสเตอรอลอย่างได้ผลดียิ่งขึ้น
นอกจากนั้น จะช่วยให้คนทั่วไปสามารถดูแล
หัวใจได้ด้วยตนเองก่อนจะเป็นโรคหัวใจ”

หัวใจแม่

ตื่นเช้าขึ้นมาเพื่อนบ้านมาแจ้งข่าวว่าได้รับโทรศัพท์ “ลูกสาวถูกรถชน” ตอนนั้นความรู้สึกของดิฉัน เหมือนมีอะไรมาจิกกระชากหัวใจทำให้ มือทำอ่อนล้าหมดแรง แต่ก็พยายามคุมสติ มันเหมือนน้ำตาตกใน บอกตัวเองว่าต้องไม่ไหลออกมาให้ใครเห็น เราในฐานะนักปฏิบัติธรรม ต้องเข้มแข็งเอาไว้ พลังบอกย้าว่า เราจะต้องไม่เป็นอะไร เราเป็นอะไรไปไม่ได้ เราต้องไปหาลูกๆ

ขณะที่เก็บของปิดร้านค้าเล็กๆของ หมู่กลุ่มอยู่นั้น อาหารแม่สักชนิดก็ยังไม่ได้ตักห้อม มีแต่น้ำตาเท่านั้นที่ไหลลงไปแทนอาหาร ก้มหน้าจัดเก็บของให้เรียบร้อย จึงเรียกรถไปส่งที่บ้านพัก ซึ่งอยู่ไม่ไกลนัก รีบอาบน้ำ และพับเสื้อผ้าใส่ กระเป๋า รวบรวมเงินทั้งหมดได้ประมาณสามพันกว่าบาท ออกจากบ้านไปท่ารถบ.ช.ส. เพื่อจองตัวเดินทาง รู้สึกว่าช้าไม่ทันใจเลย เมื่อได้รถบาย ๔ โมงเย็น เพราะจากอำเภอ ตะกั่วป่า จังหวัดพังงาไปกรุงเทพฯนั้น ต้องใช้เวลาหนึ่งรถประมาณ ๑๓ ชั่วโมง เป็นอย่างน้อย

ตลอดคืนในรถ ดิฉันหลับไม่ลง น้ำตาของความเป็นแม่ไหลออกมาไม่ขาดสาย....ใจคิดถึงลูก ขอแต่ให้ลูกมีชีวิตอยู่เท่านั้น ถ้าหากว่าชีวิตทดแทนกันได้ แม่ก็พร้อมเสมอ ในหวัง

สมองมีแต่ภาพของลูกสาวที่เพิ่งเรียนจบและทำงานได้ประมาณเดือนกว่าเท่านั้น โอ้...ทำไมหนอ....ลูกช่างเคราะห์ร้ายอย่างนี้

เข้ามิด...ที่ขนส่งสายใต้ ลูกชายมายืนคอยรอรับอยู่แล้ว และถามด้วยความเป็นห่วง ดิฉันว่า

“แม่เป็นอะไรบ้าง เมื่อรู้ข่าวที่หญิงถูกรถชนครับ”

“แม่ไม่เป็นอะไรหรอก” เพราะไม่ต้องการให้ลูกชายเป็นห่วงและเห็นน้ำตา ย้าบอกตัวเองอีกว่า เราจะเป็นอย่างไรไปไม่ได้เด็ดขาด ต้องเป็นคนเข้มแข็งให้เขาเห็น เพราะเขาเป็นลูกชายคนเดียว ที่จะต้องเป็นหลักอยู่ในขณะนี้

ครั้นมาถึงโรงพยาบาล ได้เห็นสภาพของลูกที่ถูกมัดมือมัดเท้าไม่ให้ตื่นอยู่บนเตียง และกำลังส่งเสียงร้องเรียก แม่จ๋าๆๆๆๆๆ ดั่งลั่นอยู่ตลอดเวลา....โดยที่เจ้าตัว ไม่รู้ตัว ไม่รู้เรื่อง ตอนนั้นดิฉันควบคุมตัวเองไม่อยู่แล้ว และเหมือนคนขาดสติ โผเข้าไปกอดลูก...พล่ามบอก

ทั้งหมดให้พยาบาล แต่พยาบาลผู้นั้น บอกว่า “ไม่ต้องหรอกบ้า บ้าเอาไว้ใช้เถอะ เดี่ยวหนู ออกค่าซื้อยาให้เองคะ” โอ...ในโคลนตมก็มี เพชรสองประกายเจิดจ้าอยู่จริงๆ....

คนข้างเตียงบอกให้ดิฉันรีบย้ายลูกออกจากโรงพยาบาลนี้เสีย เพื่อว่าจะมีทางช่วยชีวิตลูกสาวได้ ตอนนั้นสมองดิฉันมันตื้อไปหมดแล้ว คิดอะไรไม่ออก แต่แล้วเหมือนปาฏิหาริย์ คงเป็นบุญจากการปฏิบัติธรรมมาถึง จึงได้บันดาลให้ผู้ใจดียื่นมือมาช่วย และได้ย้ายออกมาอยู่ที่ โรงพยาบาลประสาท ครั้นพอมาถึง โรงพยาบาล เหมือนบุญช่วยบารมีเสริม มีพยาบาลใจดีที่นั่น รับว่าเป็นญาติเธอ และมีหมอประมาณ ๓ คน รีบพาเข้าไปตรวจและเอ็กซเรย์ ปรากฏว่าสมองบวมเลือดคั่งอยู่ภายใน หมอที่นั่นบอกว่าหากพามาชันดิเดาก็ช่วยไม่ทันแล้ว เพราะฤทธิ์ยาสลบแรงมาก แต่ก็ยังไม่ปลอดภัยหรอกนะ ไม่น่าใช้ยาสลบกับคนไข้เลย อันตรายมาก หมอบ่นพึมพำ

หมอสั่งให้พยาบาลดูแลอย่างใกล้ชิด และบอกให้ดิฉันคอยสังเกตดูอาการลูกด้วย ดิฉันรับคำหมอลงมองไปที่ลูกด้วยหัวใจห่อเหี่ยว จนพุงตัวแทบจะไม่ไหว มันเหมือนหมดกำลังใจ เหมือนคนไร้จิตวิญญาณ น้ำตาไม่ต้องพูดถึงอีกแล้ว ตอนนี้ได้แต่เฝ้านั่งมองด้วยความหวังว่า เมื่อไหร่ลูกจะฟื้นขึ้นมา.....

อย่างเช้าวันที่ ๓ ที่โรงพยาบาลประสาท เหตุการณ์เลวร้าย เกิดขึ้นอีกครั้งหนึ่ง ช่วงประมาณบ่าย ๓ โมงกว่าๆ ดิฉันเห็นใบหน้าลูกมีอาการผิดปกติ รู้สึกซีดเหมือนคนสิ้นใจแล้ว ฟันกัดแน่น จึงรีบวิ่งไปเรียกพยาบาลมาดู วันนี้หมอกก็ไม่อยู่ด้วย เพราะเป็นวันเสาร์ เมื่อพยาบาลมาเห็นถึงกับตกใจ วิ่งไปเอาเครื่องปั๊มฟ

หัวใจมาช่วยและบอกให้ ดิฉันช่วยอีกแรงหนึ่ง ด้วยการส่งเสียงเรียกพร้อมกับให้เขย่าตัวไปด้วย

บังเอิญพอดี วันนั้นลูกชายดิฉันหยุดงานจึงได้มาช่วยอีกแรงหนึ่ง พลันดิฉันคิดถึงคำบอกของสมณะรูปหนึ่ง ที่เคยมาเยี่ยมให้กำลังใจ และก่อนจากไปท่านบอกว่า...*หากเกิดเหตุการณ์ไม่ดีให้ดิฉันทุ่มเทพลังจิตเข้าช่วย* แต่ไอ้...พลังจิตของดิฉันจะมีสักแค่ไหน เพราะมันใช้อยู่ตลอดเวลาในช่วงนั้นดิฉันบอกตัวเองว่ามันไม่ไหวแล้ว แต่...จิตของความเป็นแม่ ก็พยายาม ทำตามคำแนะนำของท่าน แม้ตายก็ยอมหากลูกสามารถฟื้นคืนมาได้จริงๆ

ทุกคนช่วยกันประมาณครึ่งชั่วโมง ก็ได้ยินเสียงลูกขานรับแผ่วเบา พยาบาลบอกให้ดิฉันทุ่มเทพลังให้มากยิ่งขึ้น ด้วยสภาพที่ตรากตรำและอดนอนติดต่อกันมาหลายวันมันอ่อนเพลียมากแล้วจริงๆ แต่ก็ต้องทุ่มพลังสุดๆ ในที่สุดความพยายามของดิฉันกับพยาบาลชุดนั้นทุกคน (ขอขอบคุณในโอกาสนี้ด้วยค่ะ) ก็ประสบความสำเร็จเมื่อได้ยินเสียงขานรับของลูกเรื่อยๆ และดีขึ้นๆ

พยาบาลคนนั้น ดีใจมาก ยิ้มทั้งน้ำตากับดิฉัน และพูดว่า “ป้าขา ดีใจด้วยนะ ลูกป้า

ปลอดภัยแล้วค่ะ” ตอนนั้นดีใจสุดๆเลยที่ได้ยินคำพูดจากปากของพยาบาล มันเหมือนเสียงนางฟ้าที่มาจากสวรรค์ ดิฉันรีบไหว้ขอบคุณเขาเหมือนแทบจะก้มลงกราบแทบเท้าที่ได้ช่วยชีวิตลูกไว้ได้ในครั้งนี้.....

หลังจากวันนั้นอาการของลูกดิฉันก็ดีขึ้นเรื่อยๆ แต่เขาเหมือนคนปัญญาอ่อน ต้องพยายามฝึกทุกอย่างให้เขาหมด เหมือนเด็กน้อยอายุ ๒-๓ ขวบ ทั้งๆที่เขาจบปริญญาตรีแล้ว ต้องเริ่มต้นใหม่หมด ไม่ว่าเรื่องกินเรื่องอยู่ แม้กระทั่งเรื่องการพูดก็ต้องฝึกใหม่หมด ซึ่งดิฉันเองต้องอดทนสูงและใช้ความพยายามมากที่เดียวเพราะว่า ลูกสาวดิฉันไม่ใช่ตัวเล็กๆ น้ำหนักตัวไม่ต่ำกว่า ๖๐ ก.ก. แน่ๆ

หนึ่งปีแรก **นับจากที่ออกจากโรงพยาบาล เขาเหมือนเด็กกำลังซุกซน** เวลาแม่หลับเขาก็จะขึ้นมาบนตัวแม่แล้วข่มเล่น หัวเราะอย่างสนุกสนาน หรือไม่ก็ฉีกตา แยกจมูกแม่เล่น แต่ด้วยความที่เป็นแม่ก็ต้อง อดทนทำทุกอย่างเพื่อลูก หากว่าดิฉันไม่มีความอดทน ลูกสาวดิฉันคงไม่มีอาการดีขึ้นเร็วขนาดนี้แน่นอน ดิฉันรักษาลูกด้วยวิถีธรรมชาติ ตามคำแนะนำของหมอผู้มีพระคุณที่โรงพยาบาลประสาทกรุงเทพฯ ลูกสาวดิฉันกินยารักษาสมองที่กระทบกระเทือนและเลือดคั่งอยู่ประมาณ ๗-๘ เดือนเท่านั้น หลังจากนั้น ๓-๔ ปี ใช้วิธีการฟื้นฟูตามธรรมชาติที่คุณหมอแนะนำและให้ความรู้ว่าการใช้ยามีผลได้ แต่ก็ยังมีผลเสียข้างเคียงมาก และไม่หายปกติจริงๆ ต้องใช้ยากระตุ้นรักษาอยู่เรื่อยๆ ขอขอบคุณค่ะคุณหมอเดี๋ยวนี้ลูกสาวดิฉันสามารถทำงานได้ตามปกติ

เหมือนคนทั่วไปแล้วค่ะ

“จิตของแม่ ที่แท้จริง มันลึกซึ้ง มันกว้างใหญ่ยิ่งกว่า มหาสมุทรจริงๆ แม่พร้อมที่จะเสียสละทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อลูก แม้แต่เอาชีวิตของตัวเองเข้าแลกมา”

นี่เป็นภาษาที่ใครๆก็สามารถพูดได้..... แต่ใครที่เป็นจริง เข้าถึงจุดนี้จึงจะรู้ซึ่งถึงสัจจะจริงๆของความเป็นแม่อันยิ่งใหญ่ ซึ่งมันมากเกินไปกว่าที่ลูกๆทุกคนจะเข้าใจได้.....นอกจากแม่เท่านั้น.....

จากประสบการณ์จริงของแม่

♥ นางวันดี สอนคราม

๒๒ สิงหาคม ๒๕๔๗

สิ่งที่ควรทำให้เพียงแต่

• พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์

แสดงธรรมเมื่อวันที่ ๗ มี.ค. ๒๕๓๐

ณ พุทธสถานสันติอโศก

(ตอนที่ ๑)

▶ สิ่งที่พระพุทธเจ้าทรงกินพบ

พระพุทธเจ้าท่านพิสูจน์สิ่งที่สูงสุด ที่เป็นวิทยาศาสตร์ ฟังค้นพบได้ คือวิญญาน เขาเชื่อกันว่าวิญญานที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือวิญญานพระเจ้า ที่นี้วิญญานของผู้ปฏิบัติเข้าถึงพระเจ้าแล้ว จะมีลักษณะอย่างไร

เขาก็อธิบายกันว่า เป็นวิญญานที่มีเมตตา เป็น**พระผู้ประทาน** **พระผู้สร้างสรร** เป็นผู้ที่สร้างโลก เกื้อกูลโลก ให้แก่โลก ไม่เห็นแก่ตัวแก่ตนจนบริสุทธ์ เป็น**จิตวิญญานบริสุทธ์** ที่ไม่เห็นแก่ตัวแก่ตนอย่างนั้น พระพุทธเจ้าก็มาพิสูจน์ ค้นพบ เออ! จิตวิญญานที่ไม่เห็นแก่ตัวแก่ตน บริสุทธ์ และเป็นผู้ที่สร้างสรรให้แก่ผู้อื่น เป็นผู้ที่มีความสามารถก็ได้ เป็นผู้ที่มีความเอื้อเอ็นดู เมตตา เกื้อกูลเสียสละ เพื่อผู้อื่น ขนาดไหนๆ ก็ได้ และจิตวิญญานนั้นมีจริงๆ จะเรียกว่าเป็น**วิญญานพระเจ้า** เป็น**ฉายาพระเจ้า** เป็นอันหนึ่งอันเดียวกับพระเจ้า เป็นสิ่งแทนพระเจ้า พระพุทธเจ้าก็ค้นพบว่าจริง แต่พระพุทธเจ้าท่าน**ไม่เห็นพระผู้เป็นเจ้าอย่างที่ว่านั้นว่าเป็นสิ่งนิรันดร์**

ท่านเห็นคุณลักษณะที่ว่าพระเจ้าเป็น**พระผู้มีเมตตา** เป็น**พระผู้ประทาน** **ผู้สร้างสรรค์** เป็น**พระจิตวิญญาณบริสุทธิ์** พระพุทธองค์ค้นพบว่ากิเลส ตัณหา อุปาทาน มันอยู่ที่จิต เกิดในจิต อาศัยจิตเป็นที่เกิด หรือจะเรียกโลก โกรธ หลง จะเรียกกิเลส ตัณหา อุปาทาน มันมีขนาดหยาบ กลางละเอียด จนกระทั่งแทรกซ้อนลงไปเห็นเป็นละเอียดถึงอนุสัยอาสวะ ท่านก็ติดตามอ่านจนพบจริง จนเห็นจริงรู้จริงว่ามีสภาพอย่างนั้น เป็นอย่างนั้น แล้วก็ทรงหาวิธีที่จะจัดการให้มันลดลง เล็กลง จนกระทั่งดับสนิท ถอนอนุสัย ถอนอาสวะ ศาสนาพระพุทธเจ้าอธิบายถึงขั้นถอนอนุสัย ถอนอาสวะ ถอนอย่างละเอียดล่อ สุขุม ประณีตจริง

สิ่งที่พระพุทธเจ้าค้นพบนี้ ท่านบรรยายไว้ว่ามีลักษณะคัมภีรา ลึกซึ้ง ทุททัสสา ไม่ใช่จะรู้จะเห็นกันได้ง่าย ทุรนูโพธา ตามรู้ได้ยาก ปณิตา ประณีต สันตา สงบ ซึ่งความสงบไม่ใช่ความนิ่ง มันสงบสบาย มันสร้างสรรค์อย่างเต็มที่ได้ แต่สงบเรียบร้อยสบายพัฒนาองกาม มันไม่ใช่สงบนิ่งๆ หยุดแข็งที่อะไรอย่างนั้น แต่เป็นความสงบที่ลึกซึ้ง ละเอียดประณีต สุขุม อटकาวจรา ไม่ใช่เรื่องที่จะมาวิตกวิจารณ์ ไม่ใช่เรื่องที่จะคาดคะเนดั้นเดา ไม่ใช่เรื่องอย่างนั้น เป็นเรื่องที่ต้องมีจริงเป็นจริง ต้องตามเข้าไปถึงความจริงนี้ได้เองจึงจะรู้ว่าของจริงเป็นเช่นนี้ ถ้าเรายังไม่มีของจริงอันนั้น เราจะมาเดาเอาไม่ได้ เราจะมานั่งคะเนค่านวนเอา ไม่ถูก แม้จะถูก มันก็ไม่จริง เพราะสิ่งจริงนั้นไม่ใช่สิ่งที่จะรู้อย่างครึ่งหนึ่ง ธรรมชาติของพระพุทธเจ้าที่ต้องรู้สมบุรณ์ เรียกว่า อุภาโตภาค มีสิ่งนั้นอยู่ในจิต และรู้เห็นสิ่งที่เกิดที่ดับจริงนั้นๆ ด้วย เรียกว่า ปัญญา ซึ่งไม่ใช่ความคิด หรือไม่ใช่แค่ผลที่ได้ ไตร่ตรองอย่างแบบคายนแล้ว ปัญญาคือ ความรู้ที่สัมผัสรู้สิ่งจริงนั้นตามความเป็นจริงของมัน

▶ พิสูจน์ความไม่มี

เพราะฉะนั้นความสูญหรือความไม่มีที่ท่านค้นพบ และพิสูจน์ได้เป็นวิทยาศาสตร์ก็คือความสูญสิ้นของกิเลสคนที่มีจิตวิญญาณและมีกิเลสนี้ จะมีสิ่งที่เกิดขึ้นมาคือทุกขะ คือ ความเดือดร้อน ความไม่สบายกายไม่สบายใจ ถ้าค้นพบสมุทัยหรือเหตุของความทุกข์ เหตุของความที่ไม่เที่ยงแท้ เหตุของความไม่ดับสนิท และปฏิบัติตามทฤษฎีของพระพุทธเจ้าจะพ้นทุกข์ได้ ทุกข์มี ๒ ระดับ ทุกข์ที่จะเป็นพระอรหันต์เจ้า เป็นทุกข์ที่เราจะเรียนรู้ด้วยอารยสัจ เป็นทุกข์อารยสัจ และสิ่งที่จะต้องดับสนิท ปกิณกทุกข์ หรือว่าสันตปาทุกข์ เป็นทุกข์ที่เป็นไฟเผาผลาญจิตใจ เป็นราคะดี โสภะดี โมหะดี หรือวิเวกมูลกทุกข์ ทุกข์ที่ยังไม่โปร่ง ไม่ใส ไม่สะอาด ไม่บริสุทธิ์ เหลือเศษ

เหลือเชื่อ จนกระทั่งสะอาด โปร่งใส มีความบริสุทธิ์สมบูรณ์จริงๆ ไม่เหลือเชื่อทั้งนอกทั้งในทั้ง
กันบึ้ง ไม่เหลือเชื่อที่เป็นกิเลสราคะ โทสะ โมหะ ไม่เหลือจริงๆ ลึนอาสวะ คือ ลึนกิเลสละเอียด
สุดท้าย อย่างนี้จะทำให้ลึนทุกข์ได้ ลึนแล้วก็เป็นอรหันต์ ส่วนทุกข์ในระดับที่จำเป็นต้องมีอยู่แม้ผู้นั้น
จะเป็นอรหันต์แล้ว เช่น ทุกข์เพราะปวดอุจจาระ(นิพัตทุกข์) ทุกข์เพราะยังมีชั้น ๕ (ทุกข์ชั้น)
เป็นต้น ก็เลี่ยงไม่ได้ เพราะเรายังมีชีวิต จนกว่าจะปรินิพพานสุดท้ายไป

พระพุทธเจ้าค้นพบทฤษฎี วิธีการ อ้อ! มันมาจากเหตุ ที่เป็นต้นเชื้อให้เกิดความหมุนเวียน
ถึงกระทั่งจะหยั่งลงสู่กรรม มีจิตวิญญาณที่จะต้องเป็นอัตตาตัวตน ถึงขึ้นไปอยู่กับพระเจ้า จิตที่มี
ความคิดเช่นนั้น จนกระทั่งมันเป็นเช่นนั้น จิตที่ไม่มีความคิดเช่นนั้น มันก็ไม่เป็นเช่นนั้น ศาสนาพุทธ
ไม่มีพระเจ้า จึงไม่ใช่เทวนิยม ศาสนาพุทธมีทเวะ คือจิตที่เจริญ เจริญแบบโลกีย์ก็คือเสพสุข สุข
เพราะเสพสม เป็นเทพสมมุติ หรือสมมุติเทพ อยากได้โลกียสุข ก็ได้สมใจ และทเวะที่เจริญแบบ
โลกุตระ คือทำให้กิเลสลดลงได้จริง ก็สงบลงๆ

นั่นคืออุบัติเทพคือเทพที่ละกิเลส
โลก โกรธ หลงลงไปๆ หมายความว่า
บรรลุนิพพาน เข้าถึงความเปลี่ยนแปลงไปสู่
ความสะอาด ล้างกิเลสโลก โกรธ หลง หรือ
ฆ่า ล้าง ทำลาย เรียกอะไรก็ตามใจเถอะ
ให้กิเลสมันตายลงไป ดับชีวิต ดับบทบาท
ดับฤทธิ์ของกิเลสลงไปได้จริงๆ ท่านพิสูจน์
จนถึงที่สุด ศาสนาพุทธที่ได้ชื่อว่าเป็น
ศาสนาวิทยาศาสตร์ ก็เพราะว่าเป็นศาสนา
ที่มีเหตุมีผล อย่างว่าแต่มีเหตุมีผลเลย มี
ของจริงมีความจริงที่รู้จัก รู้แจ้ง รู้จริงทีเดียว
แม้เป็นนามธรรมขนาดไหนๆ

ไสยศาสตร์กับตรรกศาสตร์นี้ต่างกันตรงที่ไสยศาสตร์ส่วนมากหลงไหลผล มีผลลึกลับ
มีผลประหลาด น่าทึ่ง มหัศจรรย์ แต่ตามหาเหตุจนถึงที่สุดแห่งที่มาทั้งหลายแหล่ไม่สมบูรณ์ ส่วน
ตรรกศาสตร์นั้นมีเหตุมีผลพร้อมมูล แต่เป็นเพียงเหตุผลของทฤษฎี เหตุผลปากเปล่า หรือมีแต่เหตุ
ไม่มีผลถึงที่สุด ไม่มีผลที่ร่วมรู้กันได้ มาพิสูจน์กันได้ ศาสนาพุทธทำทหายให้คุณพิสูจน์ความเป็น
พระพุทธเจ้า คุณบำเพ็ญตนไปจนถึงขั้นพระพุทธเจ้าก็ได้ มีของจริง มีเหตุมีปัจจัย มีตัวเนื้อตัวแก่น
สัมผัสกันได้ถ้วนทั่ว ใครตามไปสัมผัส ตามไปถึงสิ่งนั้นได้ ไปถึงที่สุดได้ แต่คุณจะได้เป็นมัย จะไป
ถึงมัย ก็เรื่องของคุณนะ ทฤษฎีของพระพุทธเจ้าเอาความเป็นคนนี่แหละยิ่งใหญ่ จิตวิญญาณยิ่งใหญ่
วิเศษขนาดไหนก็เอาในคนนี่แหละ ส่วนศาสนาที่มีพระเจ้านั้นเขาเอาพระเจ้ายิ่งใหญ่ที่สุด แต่ตามหา
พระเจ้ายกไม่พบ เอามาพิสูจน์กันแบบวิทยาศาสตร์ไม่ได้

▷ ความมีที่ยิ่งใหญ่

ทฤษฎีของพระพุทธเจ้าพิสูจน์ความไม่มีหรือนิโรธ นิพพาน ความสูญ สูญญตา **ความสูญนี้แหละจะเกิดความมีที่ยิ่งใหญ่** นี่เป็นทฤษฎีปรัชญาชั้นสูง เมื่อผู้ใดทำตัวตนไม่ให้มีตัวตนแล้ว ผู้นั้นยิ่งจะเป็นตัวตนที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ตัวตนที่ยิ่งใหญ่ที่สุดก็คือปรมาตมัน คือบรมอัตตา ผู้ที่ถึงธรรมของพุทธแล้วรู้ว่า ปรมาตมันหรือบรมอัตตาทที่ยิ่งใหญ่ที่สุดนั้นก็เพียงสิ่งที่มีแต่สิ่งที่มีนั้นไม่เที่ยง มีแล้วไม่คงทน ถึงจะมีอย่างยิ่งใหญ่ขนาดไหนก็จะเสื่อมไปเป็นธรรมดา จะเปลี่ยนแปลงไม่คงที่ ศาสนาพระพุทธเจ้ายกความหมายของความประเสริฐความดีไว้เป็นสมมุติสัจจะ จะดีจะประเสริฐขนาดไหนก็เสื่อมได้ เจริญได้ ไม่เที่ยง ไม่เท่าเดิม ไม่คงที่

เพราะฉะนั้นเมื่อมันจะเสื่อม จงมาช่วยกัน บูรณะความดี สร้างและบูรณาการ ทำความดีนี้ให้ยิ่งใหญ่เอาไว้ อาตมาอยากให้คุณเข้าใจว่าทำไมเราจะต้องขยันหมั่นเพียร อุตสาหะ วิริยะ เพราะความไม่เที่ยงนี้เอง จึงต้องรีบกระทำ และกระทำให้มากเข้าไว้ แม้แต่พระพุทธเจ้าก็ตรัสว่า พระองค์ไม่สันโดษในกุศล ไม่ใช่ไม่เที่ยงแล้วก็เลยไม่ทำ ทำไปก็ไม่เที่ยง เสื่อมได้ เราจึงต้องพยายามเติมความเจริญไว้เสมอๆ ให้ยิ่งๆ สุดที่ ที่เราทำได้ไปเลย

มันกลับกันนะ ศาสนาที่อธิบายว่า อะไรๆ ก็ไม่ใช่ตัวไม่ใช่ตน อย่าไปยึดมั่นถือมั่นเลย ไม่ต้องทำอะไรเลย ไม่ต้องสร้างสรรค์เลย หมดกำลังความพยายาม หมดกำลังความเอาจริงเอาจัง ไม่มีอุตสาหะมานะ กลายเป็นคนท้อถอย กลายเป็นคนไม่แข็งแรง ไม่บุ๋บบั่น ไม่พากเพียร

ถ้าความเข้าใจความหมายคำว่า “ไม่เที่ยง” คำว่า “ไม่ใช่ตัวตน” ผิดพลาดไป ทำให้เรารู้สึกสักแต่ว่าเป็นอย่างนั้นๆ แหละ อย่าไปยึดมั่นถือมั่นมันเลย

คนก็ไม่ยึดอะไร ไม่ทำอะไร ไม่มีอุตสาหะอะไร คนไหนที่มีฝีมือพอสมควร มีความรู้พอสมควร ทำกินทำอยู่ไป แค่ว่าพอมีกินมีอยู่มีใช้ อยากเสพอะไรก็กินให้อิ่ม นอนให้หลับ ประเดี๋ยวก็ตาย คนพวกนี้เลยกลายเป็นคนทำอะไรสักแต่ว่าทำ จั๊บบๆ จดๆ เหยาะๆ เหยาะๆ ถ้าอยากได้ใคร่ดีขึ้นมา กระตือรือร้นขึ้นมา ก็โดนท้วงว่ายังมีกิเลส ยังมีกาม ยังมีใคร่อยาก นี่คือ นัยลึกซึ้งที่ต้องศึกษากันดีๆ

พระพุทธเจ้าท่านสอนให้เป็นคนเอาจริงเอาจังนะ ไม่ใช่ให้เป็นคนเหาะๆ แหะๆ เป็นฤๅษี ซี้เกรง ซี้กลัว จับจด จุดนี้แหละที่เอาตมาเห็นว่าเป็นความผิดพลาด ถ้าคุณฟังให้ละเอียด ฟังให้สุขุม ประณีต ตั้งใจให้ดีๆ ทิศทางของความเห็นและความรู้สึกมันต่างกันมากเลย ความเห็นที่ถูกต้องของ พุทธศาสนานะ ความดีก็ไม่เที่ยง เลื่อมได้เป็นธรรมดา ความดีทำเอาไว้ ๑๐๐ หน่วย เตี้ยวถะจะ มันจะเหลือ ๕๐, ๘๐, ๖๐ เพราะฉะนั้นต้องบูรณะ ต้องขยันหมั่นเพียร รังสรรค์ความดีไว้เรื่อยๆ พระพุทธเจ้าท่านจึงตรัสว่า กุศลัสถูปสัมปทา ต้องยังความดีให้ถึงพร้อมไว้เรื่อยๆ บูรณะ ขยัน หมั่นเพียร ธรรมใดวินัยใดเป็นไปเพื่อความเกียจคร้าน ไม่เอาค่าเอาดีไม่ชวนชวย ไม่ใช่ธรรมพระพุทธเจ้า ธรรมะของพระพุทธเจ้าต้องชวนชวย อุตสาหะ วิริยะ อย่าไปบ้าจี้กับคนที่บอกว่า โอ๊ย! นี่มันมีกิเลส แล้วนะ มุ่งมั่นอยากได้ลาภ อยากได้ยศ ถ้าเราอยากได้ เราก็เรียนรู้ใจของเรา ว่านี่เราไปหลงทำเพื่อลาภ เพื่อยศ เพื่อสรรเสริญ หรือทำเพื่อเสพเป็นโลกีย์สุข หรือเป็นกัมมารามตา

“กัมมารามตา” หมายความว่า หลงความอร่อยในงาน หลงรสในงาน ทำงานแล้วมันอร่อย ที่จริงถ้าคุณมีสุจริตกรรม หรือมีสัมมากัมมันตา สัมมาอาชีพะ มีอาชีพหรือมีการงานที่ดีจริงๆ แล้ว คุณจะอร่อยกับงาน มันก็ไม่เห็นจะเสียหายอะไร เป็นความอร่อยที่คุณเองจะมีอุปาทานของคุณบ้าง เท่านั้น แต่พระพุทธเจ้าท่านสอนลึกซึ้งกว่านั้น ท่านไม่ให้หลงอัสสาหะ รสอร่อยต่างๆ นานา ที่โลก หลงว่าเป็นเครื่องชู เป็นอามิส เป็นเครื่องล่อ เป็นเหยื่อล่อ แล้วทำเพื่อที่จะเสพอันนั้นเป็นรสอร่อย ถ้าคุณรู้แล้ว มันก็เท่านั้นแหละ ทำแล้วมันก็สบายๆ ดีๆ ไม่จำเป็นต้องอร่อยเป็นตัวเป็นตน จะต้อง เสพรส ถ้าไม่ได้รสอย่างนั้น จะต้องโทษหา จะต้องกระทำ ถ้าไม่กระทำตามอย่างนั้นแล้ว ก็ไม่เกิด รสอันนั้น รู้สึกอ้างว้าง ขาด เราก็ไม่ถึงขนาดบังงานจนติดงาน หรือว่าหลงงานเป็นกัมมารามตาอย่างนั้น มันยังไม่เป็นไปเพื่อนิพพิทา

“กัมมารามตา” เขาแปลเป็นไทยว่า ยินดีในงาน หลงยินดีในงาน แปลกันตื้นๆ ภิกษุมีความ เลื่อมเพราะว่ายินดีในการงาน จิบหายเลย ภิกษุเลยไม่ต้องทำงาน ยินดีในงานไม่ได้ เป็นความเลื่อม แปลในพระไตรปิฎก ถ้าเอาตมาชำระพระไตรปิฎก เอาตมาก็จะแก้ความนี้ นี่ก็คงไม่แก้ สังคายนากัน ไปแล้ว หมดไปตั้ง ๔๐-๕๐ ล้าน คงยังไม่แก้ คงจะบอกว่า “กัมมารามตา” แปลว่า ผู้ยินดีในการงาน ภิกษุที่ยินดีในการงานเป็นความเลื่อมชนิดหนึ่ง ข้อหนึ่งใน ๘ ข้อ ภิกษุก็เลยเฉยๆ วางๆ มีอะไรก็ทำไป พออยู่พอกิน ถึงเวลานอน วันหนึ่งก็นอนทั้งกลางวัน นอนทั้งกลางคืน เข้าเอน เพลนอน บ่ายพักผ่อน กลางคืนจำวัด ก็ว่ากันไป สบายดี สบายแบบอบาย ไม่ใช่สบายแบบที่เจริญอะไร

“สบาย” แปลว่าความเจริญ ถ้า “อบาย” แปลว่าความเลื่อม นรก ความตกต่ำ ก็ได้ตกต่ำ กันมาแล้ว พญูชนะและอรรถมันต่างกันอยู่ สบาย ภาษาไทยมาจากภาษาบาลีว่า สบายะ แปลว่า ประกอบด้วยความเจริญ ปายะแปลว่าความเจริญ ส่วนอบาย ภาษาบาลีแปลว่านรก ที่ปราศจาก ความเจริญ ความเลื่อมต่ำ เราก็ไม่หลงความสบายแบบที่เป็นทางเลื่อม แล้วเราก็สบาย เอาแต่ใจตัวเอง เสพสม บำเรออารมณ์ที่ต้องการของตน มันก็เลื่อม

เราจึงต้องบูรณะความดี ต้องขยันหมั่นเพียร เห็นความดีต้องบุก ต้องยังกุศลให้ถึงพร้อมเสมอ อย่าย่อหย่อน ขนาดบุก ขนาดพยายามบูรณะไว้ มีบูรณภาพ มีบูรณาการกันเสมอ มันก็ยังไม่เที่ยง เพราะความไม่เที่ยง ความไม่ตั้งอยู่ ความจะต้องเสื่อมไปนี้แหละ เราจึงจะต้องทำให้เต็ม อยู่เสมอ ความดีที่ดีเต็มอยู่ขนาดไหน ขอบไหน ดีเกินก็ไม่ดี เขาเรียกดีแตก ที่จริงนะ มันดีไม่เกินหรอก ถ้าดี ความดีมันมีความสมบูรณ์ในตัวมันเอง มันเป็นสัมมา มีความพอเหมาะ ความดียังจะต้องอยู่ในความพอเหมาะ ถ้ามันเกินมันก็ไม่ดี

▶ มัชฌิมาปฏิปทา

พระพุทธเจ้าค้นพบสิ่งสุดโต่ง ๒ ด้าน คือด้านภายนอกเรียกว่า กาม และด้านภายในเรียกว่า อตต ซึ่งเป็นความรู้ระดับโลกุตระ ผู้ไม่ศึกษาปฏิบัติธรรม ก็หลงระเหิดไปกับกามสุข ส่วนผู้ปฏิบัติธรรม ก็ไม่รู้จักอตตตา ลู้อุตสาหะปฏิบัติ พากเพียรด้วยยากด้วยลำบาก (กิลมถะ) แต่กลับยังไม่พ้นความเป็นอตตตา หรือยิ่งหลงหนักไปกับอตตากับบรมอตตตา(ปรมาตมัน)

พระพุทธเจ้าทรงสอนมัชฌิมาปฏิปทา ให้ปฏิบัติประมาณตน ไม่หย่อนจนเกินไป และไม่ตึงจนเกินไป ไม่เสริมต่อทั้งกาม และไม่สร้างเติมทั้งอตตานั้นเอง แต่แล้วก็ไปตีความมัชฌิมาตามใจกิเลส ฉันทินตามทางสายกลาง เอาอะไรวัด เอาใจฉันวัด ใจคุณมีกิเลส หรือเปล่า มี คุณก็เอาจิตกิเลสของคุณนั้นแหละวัดว่าเป็นกลางของคุณ ตามสบายตามความพอใจของคุณ นั่นไม่ใช่แล้ว ต้องพระอาริยเจ้าพอใจ อาริยกันตศีล ต้องมีศีล มีขนาดของข้อปฏิบัติ ศีลเป็นข้อสำหรับปฏิบัติของแต่ละคน ซึ่งต้องเป็นศีลเคร่งพอสมควร เหมาะกับตน จึงจะเจริญในกุศล ไม่ใช่ศีลย่อหย่อนตามใจเรา ตามกิเลสของเรา ไม่ใช่ตามใจเรา ต้องตามใจพระอาริยเจ้าท่านพอใจ ไม่ใช่คุณพอใจ คุณต้องให้พระอาริยเจ้าพอใจ ผู้ที่สะอาดผู้ที่ท่านรู้พอใจ ไม่ใช่คุณพอใจ แล้วบอกว่าทางสายกลาง ต้องพระอาริยเจ้าเป็นผู้พอใจ นั่นคือต้องตั้งตนอยู่บนความลำบากเท่าที่เราทนได้ กุศลกรรมจึงจะเจริญยิ่ง

คุณบอกทางสายกลาง แล้วก็กำหนดเอา คุณก็เอากิเลสของคุณเป็นที่ตั้ง แล้วคุณก็บอกว่า นี่ละพอเหมาะของฉันแล้ว จริง...พระพุทธเจ้าท่านให้เราคำนวณ ประมาณให้พอเหมาะของเราเอง ก็ใช้เหมือนกัน แต่เราต้องมีที่เลี้ยว ในฐานะสาวกภูมิ ในฐานะผู้ที่จะ

ต้องมีครูบาอาจารย์ มาเป็นสาวก จะต้องมีพี่เลี้ยงเป็นที่ปรึกษา มีสัตบุรุษ มีบัณฑิต มีมิตรดี สหายดี สังคมสิ่งแวดล้อมดี เป็นผู้ชี้แนะ เป็นผู้ท้วงติงบอกกล่าวกัน ไม่ใช่เราเองเป็นคนเดียวๆ โดดๆ ตัดสินเอง รู้เอง คุณเป็นปัจเจกแล้วหรือ ถ้าคุณยังไม่เป็นปัจเจกภูมิที่แท้จริง เป็นสาวกภูมิ อย่าแอঁค หลงตัวว่าเป็นปัจเจกภูมิ

ปัจเจกภูมิคือท่านเป็นผู้มีภูมิตรัสรู้เองแล้ว ได้แล้ว แม้จะมาเกิดชาตินี้ ชาติไหน ชาติไหนก็แล้วแต่ ถ้ามีเนื้อหานั้นจริง มีภูมิอันนั้นของจริง ท่านก็เป็นจริง แต่ถ้าไม่จริงแล้วไปหลงตัวหลงตน มันก็พัง ศาสนาพัง เพราะคนอวดคิดว่าตัวเองเป็นปัจเจกภูมิ เพราะฉะนั้น แทนที่จะประมาท เราถือว่าเราเป็นสาวกภูมิเสียก่อนดีกว่า อย่าเพิ่งไปหลงใหลว่าเป็นปัจเจกภูมิ ปัจเจกภูมิท่านจะมีลักษณะจริงที่แสดงออก ยืนยันได้ ปัจเจกภูมิไม่ใช่ของตื่นมีฤทธิ์เดช มีองค์ธรรมเป็นเนื้อหา เป็นแก่นสาร สวรรค์ ประมัตถะ แก่นสารที่ท่านจะแสดงออก คนจะเห็นจะรู้ที่เดียวแหละปัจเจกภูมินะ ไม่ใช่เล็กๆ น้อยๆ หรือ มันเป็นเนื้อหาที่จริงและจะยืนยันพิสูจน์ได้เป็นเวลานานๆ เลย ถ้าไม่ใช่ของจริง หลอกล่อกันได้ชั่วคราว ประเดี๋ยวก็พิสูจน์กันได้ว่ามันไม่จริง

กลับมาตรงความไม่เที่ยงอีกที ทุกอย่างมีความไม่เที่ยง ความตั้งอยู่ไม่ได้ มันจะเสื่อมไปเป็นธรรมดา ตามกาละ ตามเหตุปัจจัย เหตุปัจจัยทำให้เสื่อม กาลเวลาทำให้เสื่อม มันเสื่อมจริงๆ พวกเราได้ระลึกเสมอว่า ศาสนา

พุทธสอนให้เราเข้าใจคำว่า ความไม่เที่ยง ความไม่คงทน ให้เข้าใจให้ถูกทิศทาง ถ้าเข้าใจความไม่เที่ยง ความไม่คงทน ไปในทางดีกิน เอายอดสูงมาพูด แล้วก็จบ คุณก็จะกลายเป็นคนปล่อยวาง ชนิดที่ยังไม่น่าปล่อยวางเลย ตัวเองยังไม่มีความสามารถ ยังไม่มีคุณความดี ยังไม่มีศีล ไม่มีอุตสาหะวิริยะพอเพียงเลย ยังไม่ได้มีดีจนถึงขีดถึงขั้นแล้วคุณก็ปล่อยวาง ก็กลายเป็นคนไม่เจริญ ไปเข้าใจความไม่เที่ยง ความไม่ยึดมั่นถือมั่น เป็นความไม่เอาจริงเอาจังกับอะไรเลย อะไรๆ ก็ช่างมันเถอะ มันตั้งอยู่แล้วก็

เสื่อมไป อะไรๆ ก็ไม่ใช่ของเรา อย่าไปหวังแทน อย่าไปโทษหา ไปดึงเอามาเลย อย่าไปสร้างสรรอะไรเลย สร้างสรรแล้วมันก็เหนื่อย ยิ่งสร้างฯๆ แล้วให้คนอื่นด้วย สร้างแล้วให้ไป แจกจ่ายคนอื่น ก็บ้ากันใหญ่ซิ คนก็ไม่อยากทำ มีอย่างเธอ สร้างเอาไปให้คนอื่น ทั้งๆ ที่จะแนะนำว่า “ให้” นั้นแหละ เป็นบุญ เป็นคุณค่าความดีของเรา นั่นก็ยังหลงติงะลิ อยากรู้ได้ติงะลิ อยากรู้ได้ความประเสริฐใช้มัย ก็อธิบายยึดเยียดประชิดประชันแตกดันซ้อนๆ เข้าไปอีก

▷ ความรู้ที่แท้

อาตมาเป็นคนที่ยืนหยัดยืนยันว่า เราจะเป็นคนอยากได้ความดีนี้แหละ อาตมาเรียกว่าตัณหาอุตมการณฺ์ เรียกวาทัณหาเป็นตัณหาอุตมการณฺ์ อยากรู้ได้คุณค่านี้แหละ แม้ในภาษาสุดท้ายที่พระพุทธเจ้าท่านสอนว่า เราได้ความดีหรือเป็นผู้ที่มีความดีนั้นจริงแล้ว ความดีนี้ไม่ใช่ของเรา ไม่ใช่ยึดเป็นอัตตา เป็นอัตตนิยา ความรู้อันนี้พระพุทธเจ้าก็สอนไว้ แต่มันเป็นเบื่องปลาย ไม่ใช่ความรู้จะมาใช้ตั้งแต่เบื้องต้น ปุบปับๆ อะไรก็ไม่ใช่ของเรา ถ้าไม่ใช่ของเรา เอามาให้หมดหน่อยเถอะน่า ใครมีบาทมีเบี้ย มีเงินมีทรัพย์ เอามาให้หมดเดี๋ยวนี้หน่อยเถอะน่า ที่พูดปาวๆ เก่งๆ นั้นนะ ก็ไม่เห็นเป็นได้ ก็พูดแต่ปากอยู่นั้นแหละ ขอเศษยังไม่ได้เลย อย่าไปพูดเอาถึงชอกอบชอกำเลย ชี้เหนียวก็เท่านั้น หวงเหินก็เท่านั้น เสพโลกียสุขอยู่ที่เท่านั้น นี่มันไม่จริงเห็นมัย

เพราะฉะนั้นขออย่าอีกว่า ความเห็นแต่แค่ความไม่เที่ยงนี้ จะต้องเข้าใจให้ถูกทิศ ถูกเหลี่ยม ถูกมุมของมัน เพียงผิดพลาดเหลี่ยมมุมความไม่เที่ยงเท่านั้นแหละ ทำให้คนเลว และพัฒนาตัวเอง พัฒนาสังคมไม่ได้ มันกลายเป็นความเห็นแก่ตัว หลอกล่อ ยิ่งเป็นคนมีโวหาร มีปัญญาหลักแหลม มีความเฉลียวฉลาด แล้วเอาโวหารเหล่านี้มาตีกิน สอนปรัชญาพุทธด้วย ยืนยันว่าฉันนี่สอนปรัชญาพุทธ คุณก็เอาปรัชญาพุทธนั้นแหละมาสอน เอาความรู้มาหากิน ได้เงิน ได้บาทได้เบี้ย ล่าลาภ ล่ายศ ล่าสรรเสริญ แต่ตัวเองก็ประพฤติเหลวแหลก ยิ่งมากในกาม ยิ่งมากในราคะ ลากยศก็ล่ามาเสพโลกียสุข ออกไปท่องโลกีย์ ชนหน้าชนตากัน

เป็นคนมียศ มีศักดิ์ มีเกียรติ มีเยอะอยู่ในสังคม เอามาหลอกมาล่อ มาพูดมากล่าว มาสอน แต่ตัวเองเป็นไม่ได้หรอกนะ

โลกสังคมเดี๋ยวนี้ไม่มีความรู้กัน ก็ลวงกันได้ แต่ลวงเอาไม่ได้หรอก หรือลวงผู้ที่รู้จริงๆ ผู้ที่เข้าใจแล้ว หลอกลวงเขาไม่ได้ คนในสังคมขณะนี้ จะทางด้านบริหาร ทางด้านศาสนาก็ตาม ที่จริงเอาตามไม่พยายามไปตามจับผิดใคร แต่เอาตามจะได้ข้อมูลมาเรื่อยๆ รู้จากคนนั้นคนนี้ เอาตามจะยังเคารพนับถืออยู่ เมื่อเอาตามยังไม่ได้ข้อมูล จะเป็นทางศาสนา จะเป็นทางผู้บริหารก็ตาม ถ้าเอาตามได้ข้อมูลมา ไม่น่านับถือ เอาตามจะไม่นับถือ บังคับเอาตามไม่ได้หรอกว่า จะนับถือหรือไม่นับถือ เป็นสิทธิของเอาตาม เอาตามรู้ความจริง ก็จะพยายามบอกกล่าวกัน สำหรับผู้ที่ไม่ไม่นับถือ แต่น่าจะถล่มเอาตามก็ต้องไม่หาคำตรู ก็จะนำมาเป็นหลักฐานข้อมูลในการตั้งเตือนกัน

เขาเข้าใจความไม่เที่ยง ได้แค่ตรรกะ เป็นสมมุติสัจจะ ไม่ใช่ปรมาตม์ ปรมาตม์ที่เขาที่เรียนกันคือจิต เจตสิก รูป นิพพาน กิเลสก็อยู่ที่จิต อยู่ที่เจตสิก ที่นี้สิ่งที่ไม่เที่ยง ก็คือ “สักกายะ” ในตณนันทะจะต้องเห็นว่ามันไม่เที่ยง นั่นก็คือ เห็นตัวตนของกิเลสที่อ้วนขึ้นหนาขึ้น เมื่อมันได้รับอาหาร กิเลสมากขึ้นหนาขึ้น มันไม่เท่าเดิม ไม่คงที่ ไม่เที่ยง นี้คือ ความไม่เที่ยงที่ยังไม่เป็นอารยผล กิเลสหนาขึ้นมากขึ้นแบบนี้ คือความไม่เที่ยงสามัญของปุถุชน ปุถุ แปลว่า มาก หนา อ้วน คนที่ตัวตนของกิเลสยังหนาขึ้นอ้วนขึ้นอยู่ ก็ยังชื่อว่า คนที่ยัง“ปุถุ”อยู่ ดังนั้นถ้าผู้ใดปฏิบัติสามารถทำให้มันไม่เที่ยงโดย “ลดตัวตนของกิเลสที่อ้วนลงได้” กิเลสไม่เท่าเดิม ไม่คงที่ แต่จางคลายลง น้อยลงๆ ฉะนั้นแลคือความไม่เที่ยงที่เป็นปรมาตม์สัจจะ คือ ความไม่เที่ยงที่เป็นผลอันประเสริฐ เป็นประโยชน์อันประเสริฐ เป็นอารยผล ตัวตนของกิเลสถูกผู้ปฏิบัติรู้จักรู้แจ้งรู้จริงและปฏิบัติอย่างสัมมาทิว จนที่สุดตัวตนของกิเลสหมดสิ้นเกลี้ยง ดับสนิท ไม่มีตัวตนอีก เรียกว่า **อนัตตา** นี้คือ ความไม่เที่ยงตัวตน ที่ไม่ใช่สมมุติสัจจะ แต่เป็นผลแห่งความจริงอันประเสริฐ ความจริงหรือสัจธรรมที่เป็นปรมาตม์สัจจะสุดยอด ถึงขั้น “อนัตตา”(ไม่มีตัวตน)ขั้น “สุญญตา”(ความเป็นสุญ) หรือความสูญสิ้นตัวตนที่เป็นวิทยาศาสตร์

จุดสำคัญยิ่งของ“ความไม่มีตัวตน”ที่เป็นสุดยอดแห่งพุทธธรรมนั้น ได้แก่ **“อนัตตา” มีคุณวิเศษคือ“เที่ยง”** ผู้ใดสามารถทำได้ ปฏิบัติจนสัมบูรณ์จนสูงสุดยอดก็จะ“เที่ยง” จะถาวร กล่าวคือ “ความเป็นอนัตตา”ที่ปฏิบัติพิสูจน์จนสุดยอดถึงขั้น“ผลที่สั่งสมเป็นอดีต”ก็ดี ผลในปัจจุบันก็ดี ผลในอนาคตก็ตาม ล้วนเป็น“อนัตตา”อย่างคงที่ ยืนยันความเป็นหนึ่งเดียวเด็ดขาด ไม่เป็นอื่นอีกเลย นี้แลคุณสมบัติพิเศษคือ“เที่ยง”(นิจจัง) “ถาวร”(ฐวัง) “ยั่งยืน”(ัสสตัง)คือ“ไม่แปรเปลี่ยนเป็นอื่นอีก”(อวิปริณามธัมมัง) “ไม่มีอะไรมาหักล้างได้”(อสังหริัง) “ไม่กลับกำเริบ”(อสังกุปปัง) “อนัตตา”สุดยอดนี้ได้แล้วได้เลย เป็นแล้วเป็นเลย เที่ยงแท้แน่นอน

ขอกำชับอย่างสำคัญนะว่า “ความไม่มีตัวตน-ความไม่มีเกิด-ไม่มีตายกันอีกแล้ว”นี้เท่านั้นนะที่“เที่ยง-ถาวร-ยั่งยืน....” เพราะ“ตัวตนของกิเลสตายสนิทหมดสิ้นอย่างไม่เหลือเศษธุลีอะไรอีกแล้ว” จึงไม่มีอะไรเกิดอะไรตายอีกได้แล้ว ส่วน“ความมี”ใดๆนั้น ไม่มีอะไรที่“เที่ยง”เด็ดขาดเลยในมหาจักรวาลนี้คือ ความจริงขั้นยอด ความจริงอันเลิศ หรือความจริงที่เป็นหนึ่งไม่เป็นสอง

พระพุทธเจ้าท่านตรัสเอาไว้เป็นภาษาบาลีว่า **เอกัง ทิ สัจจัง น ทุตติยมัตถิ** เอกัง ก็คือหนึ่ง หรือเลิศ ความเป็นเลิศ หรือความเป็นหนึ่ง สัจจะนี่มีความเป็นหนึ่ง สัจจะมีความเป็นเอก สัจจะมีความเป็นเลิศ สัจจะมีความเป็นหนึ่ง น ทุตติยมัตถิ ทุตติย ก็คือสองนั่นเอง น ทุตติยมัตถิ ไม่มีความเป็นสอง ไม่มีความเป็นอื่น นี่จึงเรียกว่าเที่ยง สัจจะเที่ยงนะ พุทธสวดขุดยืนยันไว้ว่า สัจจะเที่ยงพระพุทธเจ้าท่านก็สอนความเที่ยง สอนเรื่องนียตะ มีนียตะหรือลู่ติ มีความตั้งมั่น มีความมั่นคง มีความคงที่ เสถียร สถิต เป็นความถาวร เป็นความสถิตเสถียรยืนนานนะ ที่มั่นยืนนานเพราะมีเหตุปัจจัยที่พิสูจน์ได้ เป็นเอหิปปัสสิโก ดังนี้ จึงชื่อว่า วิทยาศาสตร์

เราควรจะให้ความดี ให้คุณธรรม คุณค่าของมนุษย์ที่ควรได้ควรเป็นมันเที่ยง แต่มันก็ไม่เที่ยงหรอก จึงจำเป็นต้องทำซ้ำ ทำอีกๆๆ จึงจะไม่เสื่อมลง ถ้าไม่ทำดีนั้นๆ อีก มันก็เสื่อมได้ คุณความดีนี้เป็นสมมุติ สัจจะ คุณความดีนี้ เป็นสมมุติให้มันเที่ยง หรือสถิตเสถียร อยู่เป็นหนึ่งนานๆ แต่มัน จะไม่เป็นหนึ่งนานๆ สิ่งที่เป็นหนึ่งจริงที่ไม่เปลี่ยนแปลงเลยมีอย่างเดียว นั่นคือ ความไม่มี ถ้าไม่มีแล้ว จะมีอะไรเป็น ความเที่ยงล่ะ มันก็อยู่อย่างนั้น ไม่มีอะไร ให้ไม่เที่ยง ให้เที่ยง จะมีสองมีสูญอะไร มันก็สูญหมดแล้ว ไม่มีสองนี่ เพราะไม่มี หนึ่ง ก็ไม่มีสอง มันสูญนะ ส่วน“ความมี”ใดๆ นั้น ล้วนไม่เที่ยงทั้งสิ้น

เราค้นพบอันนี้แหละถึงจะค้นพบพระเจ้า พบได้ที่จิตวิญญาน จิตวิญญานนี่มี กิเลสเป็นเหตุปัจจัยทำให้ทุกอย่างชั่ว ทุกอย่างเลว ทำให้มันทุกข์ ลำบาก ไม่สถิตเสถียร ถ้าเราล้างกิเลสออก เราทำแต่ดีๆๆ ความดีก็จะเกิดความเที่ยง ความทรงอยู่ได้นาน แม้ จะทรงอยู่ไม่ได้โดยสมมุติสัจจะ แต่โดยปรมาตม์แล้ว เราทำให้ความดีคงอยู่ได้นานเท่าไร เราได้พิสูจน์ความเที่ยงของความดี ความไม่สูญไปของความดีได้ด้วยประการอย่างนี้

(โปรดอ่านต่อฉบับหน้า)

เจาะลึก
“อรูปอัทธา”
(แต่ละก้าว)
กว่าจะรู้ตัว
ก็เกือบหมดแก้ว

คุณแถว สยะรักษ์ อายุ ๖๒ ปี อดีตเจ้าของบริษัทอโศกรังสรร

๑. ในฐานะเป็นเจ้าของบริษัทอโศกรังสรร บริษัทนี้ไปที่ไหนไปอย่างไร ?

บริษัทอโศกรังสรรเกิดจากความคิดของผมเมื่อได้ปฏิบัติธรรมกับพ่อท่าน ได้เกิดแรงบันดาลใจหรือศรัทธาที่จะมีโอกาสได้ทำงานช่วยพ่อท่านเพื่อประกาศสังฆธรรม ที่พ่อท่านประกาศให้ชาวโลกได้รู้กัน บริษัทนี้ตั้งขึ้นโดยมีญาติธรรมถือหุ้นหลายคน และมีลูกค้าที่เป็นเจ้าแก้วซึ่งศรัทธาช่วยโดยเอาเงินมาร่วมจัดตั้งอโศกรังสรรด้วย

๒. อะไรเป็นแรงบันดาลใจที่ทำให้คิดช่วยเหลือมนุษย์

ผมคิดว่าผมมีทุนเดิม จากการที่ผมโตมาก่อนการปฏิบัติธรรม หรือว่าช่วงที่ทำงานหลังจากจบการศึกษาแล้ว ก็คิดที่จะช่วยเหลือคนยากคนจนมาโดยตลอด และก็ทำได้มาโดยตลอด ได้เคยไปตั้งร้านขายปุ๋ยอยู่ที่จันทบุรี ทำมาระยะหนึ่งเห็นว่าตัวเองไม่เหมาะกับการที่จะเป็นพ่อค้า เพราะว่าถ้าแจกก็น่า แต่ถ้าขายก็ไม่เก่งเก็บเงินไม่ค่อยได้ นอกจากนี้จากการไปไหนมาไหนในจุดที่ได้ไปพบคนยากคนจน มันก็อยากจะช่วยเขา แม้กระทั่งว่าตัวเราเองก็ยังไม่มียอะไรแต่ใจก็คิดที่จะช่วยมาตลอด อันนี้ก็คิดว่าตัวเองคงจะมีบุญเก่ามา

๓. กิจกรรมอะไรบ้างที่เลียนแบบกิจกรรมของชาวอโศกมาใช้?

ประสบความสำเร็จหรือไม่?

ในการตั้งบริษัทอโศกรังสรร และมีกิจกรรมต่างๆของชาวอโศกนั้น ส่วนใหญ่เป็นไปด้วยดี

อโศกรังสรรมีการทำวัตรเช้า การทำวัตรเช้าถือเป็นเรื่องใหญ่ที่ผมเองมีความตั้งใจและมีความศรัทธามาก เพราะมีความคิดว่า การพัฒนางานอะไรก็แล้วแต่ ผมคิดว่าเรื่องที่สำคัญที่สุดก็คือ เรื่องพัฒนาจิตวิญญาณ ฉะนั้นการทำวัตรเช้าของอโศกรังสรรทำกันมาอย่างยาวนานสิบกว่าปี นอกจากนี้ยังมีการประชุมปรึกษาหารืองาน ก็เข้าในหลักของธรรมะ เอาหลักของธรรมะมาใช้ กิจกรรมบันเทิงก็จะมีลักษณะที่ว่าเป็นการบันเทิงเพื่อให้เกิดแ่งมุมของธรรมะ และเกิดการสร้างขวัญกำลังใจ การสร้างแรงบันดาลใจให้แก่พนักงานของเราอย่างนี้เป็นต้น

ถ้าพูดในแง่เชิงระยะที่เป็นอโศกรังสรร ส่วนใหญ่ประสบความสำเร็จ เพราะว่าผู้ที่มาจ้างเราปลูกป่าก็มีความประทับใจ มีความศรัทธากิจกรรมต่างๆที่พวกเราทำกันที่นั่น แต่ที่สำคัญที่สุด ที่ผมได้รับก็คือ ประโยชน์ที่ว่าการทำงานที่นั่นง่ายสะดวกที่สุด เพราะว่าเหมือนกับเราเป็นทวดาน้อยๆ ที่มีใครคอยช่วยอยู่ตลอดเวลา อยากจะได้เงินก็ได้เงิน อยากจะได้คนก็ได้คน อยากจะมีรถมีราได้มาหมด มันก็สะดวกต่อการทำงาน สามารถที่จะทำงานใหญ่ได้ และเป็นที่ทำให้ความเชื่อถือในชื่อเสียงเกียรติยศอะไรมากมาย แต่สิ่งเหล่านี้ผมเองก็มีความเข้าใจธรรมะในระดับหนึ่ง **ว่าสิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องที่เราไม่ควรจะรับมา ก็พยายามที่จะสละออกไป วัตถุที่ดีอะไรก็ดีเราก็พยายามสละออกไป**

ตอนที่ผมตั้งอโศกรังสรรเป็นการตัดสินใจครั้งใหญ่ของผม เพราะตอนนั้นยังมีหนี้อยู่ประมาณสองแสน แต่เมื่อผมทำการส่งเสริมการปลูกป่าช่วงของปี ๒๕๒๖ ก็เห็นเลยว่า คนที่มาศรัทธาเริ่มที่จะมาติดต่อและก็มีงานต่างๆให้ผมเองที่จะมีเงินเข้าเป็นล้าน ที่นี้ผมเองก็พยายามคิดว่า เงินหนึ่งล้านบาทจากงานที่จะทำงานเพื่อที่จะประกาศสังฆธรรม ตามแนวความรู้สึนึกคิดของตัวเอง อันไหนจะดีกว่ากัน ก็ได้ปรึกษาหารือกับคุณสีปาน แม่บ้านเขาก็ไม่ขัดข้องก็เห็นดีก็ทำ อโศกรังสรรเป็นเรื่องของการลดละเป็นส่วนใหญ่ เริ่มตั้งแต่มีเงินเดือน ไม่มีเงินเดือน จนกระทั่งสละเงินเดือนทั้งหมด ก็นำพนักงานของเราให้ทำอย่างนี้ เพื่อเป็นตัวอย่างด้วย และอีกอย่างหนึ่งก็คือมันก็เป็นจิตวิญญาณที่มันเป็นด้วย

กิจกรรมตลาดอาริยะ มูลเหตุคือเราจ้างปลูกป่าเมื่อปี ๒๗ มีกำไรประมาณ ๑ ล้านบาทเลยประชุมกันว่าเราน่าจะทำบุญ พอดีพอท่านสร้างตลาดอาริยะขึ้นมา แต่ก็ยังไม่เข้าใจวัตถุประสงค์ของพ่อท่านว่าจะทำอย่างไร ก็คิดว่าอาจจะมีการขายของถูกจึงทำกิจกรรม **ครั้งแรกจำนวนเงินห้าหมื่นบาท และทำกิจกรรมนี้เรื่อยมา จนกระทั่งหมดตัว และเอาแรงมาช่วย** จนกระทั่งเลิกตลาดอาริยะที่นครปฐม มีจุดหนึ่งที่ชาวอโศกเข้าใจว่าผมเป็นคนรวย ดูภาพก็คงจะเป็นอย่างนั้น เพราะมีภาพใหญ่ๆ

ในความเป็นจริงในครอบครัวผมเป็นคนจนมาตลอด จนมาตั้งแต่เล็กเพราะผมเป็นลูกกำพร้า มามีครอบครัวก็ยังคงยากจน เพียงแต่ว่ามาได้พบกับพ่อท่าน ได้เข้าใจศีลธรรม ก็เห็นว่าครอบครัวเราไม่เดือดร้อน คุณสีปานทำงาน ธ.ก.ส. เงินเดือนหลายหมื่นบาทและเราก็มีลูกแค่สองคนจึงไม่ลำบากอะไร ชีวิตผมจึงไม่ได้หาเงินเข้าบ้าน ก็มีแต่ทำไปเสียหายไป ช่วยเขาไป ภาพต่างๆจึงเหมือนคนมีสตางค์ แต่ผมเป็นคนจนมาโดยตลอด

☀ ๔. การตั้งชุมชนที่วังทองเป็นอย่างไร?

การไปวังทองมีเหตุปัจจัยอยู่สองอย่างใหญ่ๆ ประการที่หนึ่งก็คือคิดที่จะเลิกกิจการ ผมเองคิดจะเข้าวัดแล้วก็บวช เมื่อคิดที่จะเลิกกิจการเรามีพนักงานอยู่เยอะ คนเหล่านี้จะไปทางไหนกัน จึงคิดว่าน่าจะไปซื้อที่ให้เขาได้ทำงานเกษตรกัน คือไปตั้งชุมชน มีการแบ่งที่ให้แก่สมาชิกและมีเรื่องของการที่จะให้สมาชิกพัฒนาในเรื่องของธรรมะ ยังมีการทำวัตรเช้าเหมือนเดิม นอกจากนี้ยังคิดว่าช่วงนั้นเป็นช่วงที่พ่อท่านมีปัญหาระเบิดคดี ในปี พ.ศ.๒๕๓๒-๒๕๓๓ ผมเองเกิดแรงบันดาลใจอย่างมาก คิดแล้วมันทุกข์ ตอนนั้นมันทุกข์ว่าจะช่วยพ่อท่านได้อย่างไร ก็เลยคิดว่าหากเราจะช่วยพ่อท่านตอนนี้ เพราะเราเห็นแล้วว่า สังคมตอนนี้รับศีลธรรมอันเป็นเรื่องของนามธรรม ที่ท่านสอนท่านประกาศออกไปไม่ได้เลย ฉะนั้นเราคงจะต้องทำอะไรขึ้นมาสักอย่างหนึ่งให้เป็นรูปธรรมให้เขาเห็นได้ รูปธรรมที่ดีที่สุดที่ตัวเองคิดก็คือ**การสร้างชุมชน** ให้เกิดการสร้างหมู่บ้านของชุมชนที่เป็นชาวอริยชน ซึ่งจะเป็นรูปธรรมที่เป็นได้ง่าย และอันนี้แหละจะเป็นการยืนยันว่าคำสอนของพ่อท่านเป็นสิ่งที่ดีงาม เป็นสิ่งที่ถูกต้อง ตัวเองก็จะช่วยพ่อท่านได้แค่นี้ ก็เลยไปทำอโศกรังสรรค์ที่วังทอง

☀ ๕. บทเรียนในการไปช่วยมุนษย์มีอะไรบ้าง

ผมถือว่าที่วังทองเป็นจุดสำคัญที่ให้อะไรหลายๆอย่าง ทั้งให้ประโยชน์ทั้งให้โทษ มีทั้งดีทั้งชั่วอยู่ที่วังทอง เยอะแยะเลย อยู่ที่วังทองเราก็ได้ทำชุมชน ได้จัดพื้นที่ให้แก่สมาชิกทำการเกษตรเพื่อที่จะพึ่งตนเองและกึ่งกิจกรรมทางศาสนาเหมือนเดิม เหมือนที่ทำอโศกรังสรรค์มา ในปัญหาที่วังทองไม่เหมือนกับอโศกรังสรรค์สมัยปลูกป่า เพราะว่าเราพาเขาเหล่านั้นไปในจุดที่

จริงๆแล้ว **ฐานทางด้านจิตวิญญาณเขาไม่ถึง** ส่วนเราเองก็มีแต่ความคิดที่เป็นเรื่องของมานะอัตตา ฉะนั้นมันก็เลยเป็นความไม่เจริญเป็นความไม่ก้าวหน้า หลายสิ่งหลายอย่างที่เรากำลังพลาดในจุดที่วังทอง โดยเฉพาะในจุดที่เราเองก็ยังคงกระเสี้ยนกระสาวยไปทำงานนอกบ้าน หมายความว่ายังอยากที่จะไปช่วยชาวบ้านอยู่เสมอ เช่น มีรถส่งลูกชาวบ้านไปโรงเรียน กิจกรรมกินข้าวแกงเพื่อให้ชาวบ้านมาเห็นวัฒนธรรมชาวโศก

นอกจากนี้ก็เป็นอบต. เป็นช่วงที่ว่าวังทองล่มสลายในช่วงปี พ.ศ.๒๕๓๗ สมาชิกถอยกันออกหมดเหลือผมคนเดียว ในขณะที่เหลือคนเดียวความคิดที่ยังไม่เลิกที่จะทำตรงนี้ก็ยังมีอยู่ เพราะความเชื่อที่ตัวเองคิดเป็นเรื่องที่ถูกต้อง และมันน่าจะทำได้ เราก็มองว่าคนที่เขาไม่อยู่ เพราะว่าเขาบุญไม่พอ **แต่ที่จริงแล้ว มันเป็นเรื่องที่เราเองไม่เข้าใจ ไม่รู้ มันหลงสนิหว่าสิ่งที่ตัวเราเองคิดเป็นเรื่องที่ถูกต้อง** และจะต้องทำได้ ในปี ๓๗ เกิดกรณีเสียหายผิดศีลข้อที่สามเสียหายร้ายแรง ขนาดนี้ มันก็ยังไม่ออก ซึ่งมันเป็นเรื่องน่าแปลกใจตัวเอง แต่ก็เห็นว่าเรื่องอรูปอดตามาบวกกับมานะอัตตา มันมีตสนิหซึ่งทำให้เราดับไปเลย พ่อท่านเคยบอกว่า มันทำให้คนโง่ไปเลยนะ คนที่มีภพอย่างนี้ มันก็ใช้ผมก็ตกอยู่ในภพอย่างนี้

เมื่อเป็น อบต. มันก็ทุ่มสุดชีวิตทุกสิ่งทุกอย่างที่ไปทำ มันเป็นเรื่องของอรูปอดตาไปสนองอัตตาตัวเองทั้งนั้น เมื่อเราไปทำ อบต. มันก็เหมือนกัน เราก็ทุ่มชีวิตจิตใจทั้งหมดทั้งสิ้น อยากจะพัฒนาชาวบ้าน อยากจะให้ชาวบ้านเขาพัฒนาชีวิตจิตใจ มันเป็นความอยากหมดเลย ความอยากของเรามันสวนกระแสความนึกคิดของชาวบ้าน มาตรฐานจิตวิญญาณของชาวบ้าน แต่เพราะความอยากมันจึงทำให้เราไม่รู้ ก็ทำไปแทบจะเอาชีวิตเข้าแลกก็ว่าได้ ถึงได้ทำผิดพลาด

ก็คือช่วงเป็น อบต. ไปดันป่ามันมีพื้นที่อยู่ส่วนหนึ่งเราซื้อเขาไว้ร้อยกว่าไร่ ถูกชาวบ้านรุกเข้ามา ถ้าขึ้นไม่ทำอะไร ก็จะไม่ไ้พื้นที่นี้ จะเสียพื้นที่ไปเปล่าๆ เลยเอาธไปดันป่าเพื่อจะปลูกต้นไม้ คราวนี้มาถึงเหตุการณ์ที่สำคัญก็คือสมัยที่เป็น อบต. เขามีการเลือกตั้งผู้แทน ผมเองก็ไปให้ความสำคัญ ส.ส. คนหนึ่ง มีความศรัทธาทุ่มเทให้ความสำคัญและช่วยเหลือคนนี้ ภาวะตรงนี้พอเกิดการแข่งขันขึ้นมา มันก็เกิดการโจมตี เกิดการแข่งขัน ความที่เราไปผิดศีลทั้งศีลข้อที่ ๓ พร้อมทั้งที่พลาดพลัดในเรื่องของการดันป่า มันเป็นเรื่องใหญ่ของความคิด ของจิตที่เราปรุงแต่งขึ้นมาเอง เราได้ผิดได้ทำบาปเกิดความหวาดกลัวมาก เป็นอสุรกาย กลัวคนมาฆ่า กลัวเขามาจับ ความจริงมันไม่ได้กลัวตรงนี้ แต่กลัวพ่อท่านจะเสียหาย กลัวว่าชาวโศกจะเสียหาย กลัวว่าพี่จำลองจะเสียหาย เพราะตอนนั้นเป็นการแข่งขันทางการเมือง ระหว่างพรรคพลังธรรมกับพรรคประชาธิปัตย์ **การปรุงแต่งของจิตทำให้เกิดจิตวิปลาส จนกระทั่งหลายๆคนเห็นว่า เพี้ยนไป** ในตัวเองยังมีสังขระมะผังเป็นตัวแก่น มันไม่คลอนแคลน และจิตที่ว่าตอนนี้จะต้องพยายามไปเจอพ่อท่านให้ได้ เพื่อที่จะได้ไปสารภาพบาป เมื่อสารภาพบาปแล้วจะเป็นอะไรก็เป็นกัน

ในที่สุดผมก็ไปพบพ่อท่าน แล้วไปสารภาพบาป หลังจากนั้นมาหนึ่งอาทิตย์กว่าๆ ก็หายเป็นปกติ เมื่อหายเป็นปกติ หลายคนคิดว่าผมคงไม่กลับไปวังทองแม้กระทั่งชาวบ้าน แต่ปรากฏว่าผมกลับไปวังทองเหมือนเดิม แล้วก็ไปทำเหมือนเดิม แล้วก็ยังมีจิตอย่างเดิม

ฉะนั้นตรงนี้เป็นจุดๆหนึ่งที่สามารทำให้เห็นได้ว่า เมื่อเรามีอรูปอดตามาบวกกับมานะอัตตา จิตมัน

ไม่ยอม โดยเฉพาะในช่วงทำยมันจะเป็นลักษณะเป็นมานะอวดตา คือเสียหน้า เสียตา เสียชื่อเสียงอะไรต่ออะไร แต่เสียเหลี่ยมไม่ได้ นี่เป็นเรื่องของอวดตา ที่ผมรู้สึกลึกๆ มันเป็นอย่างนั้น จนกระทั่งมาเกิดเหตุการณ์ช่วงปี '๔๓ หรือ '๔๔ ผมขับรถเกิดอุบัติเหตุชนเสาไฟฟ้าหัก รอดตายมาหวุดหวิด ภาพนี้ก็ยังไม่แตก

๖. พ่อท่านเคยไปเทศน์โปรดคุณแก้วตรงๆเรื่องอะไร

มีอยู่ช่วงหนึ่งพ่อท่านไปโปรดผมที่วังทอง ตอนนั้นจัดงานกินข้าวแกงประมาณปี '๓๕ พ่อท่านยกคำตรัสของพระพุทธเจ้าที่ว่า **ธรรมใดวินัยใดที่เป็นไปเพื่อความมักใหญ่ถรมนั้นวินัยนั้นไม่ใช่ของตถาคต** จริงๆพ่อท่านก็ให้ผมตรงๆ ว่า**มักใหญ่** ท่านก็เทศน์ไปผมเองก็นั่งฟังไป ก็ไม่เดือดเนื้อร้อนใจอะไร ชาวบ้านก็มานั่งกันเต็มศาลา ผมเองก็บอกชาวบ้านว่า ผมจะทำงานนี้ๆนะ มีส่วนได้ช่วยชาวบ้าน พ่อท่านก็กวาดของผมทั้งหมดเลย ไม่ช่วยหรือสงเคราะห์ชาวบ้าน เอาคุณนี่แหละ ผมเองก็เฉยๆ เพราะจริงๆแล้วผมไปทำที่วังทอง ผมไม่ได้คิดว่าผมจะไปมีชื่อเสียง ไม่ได้คิดว่าจะไปแสวงหาความใหญ่ให้ตัวเอง แต่มันเป็นเรื่องของอุดมการณ์ทางศาสนาอย่างที่ผมบอกไป **อุดมการณ์ที่จะช่วยพ่อท่าน มันเป็นจิตดีและยึดดี จึงดีทั้งไปหมด มันจะยึดแต่จิตดีของตัวเอง งานนี้เป็นงานอุดมการณ์ และสิ่งที่เราทำเป็นสิ่งดีจริงๆ เป็นความหลงที่ลึกและเห็นยากที่สุด** ดังนั้นพ่อท่านเทศน์มาอย่างไรมันก็ไม่โดนผม ก็เลยไม่รู้อะไรก็เหมือนเดิม ไม่มีการเปลี่ยนแปลงไม่มีการคิดไม่มีวิจารณ์ญาณอะไร ยังมีความเข้าใจถือถือเหมือนเดิม จึงไม่ได้ประโยชน์ที่ตัวเองจะได้ เป็นความเสียโอกาสอย่างมากในช่วงนั้น พ่อท่านก็คงเข้าใจ แต่ผมเองยังมีติดอยู่ ก็เลยรับอะไรไม่ได้

๗. ทำไมอุปนิสัยจึงไม่สามารถรู้ได้ง่าย?

เรื่องนี้มันเป็นเรื่องลึกและซับซ้อน อย่างที่ผมได้เรียนมาแล้ว ถ้าเราจะมาแยกย่อยให้เห็นเป็นข้อๆคงจะได้ ดังนี้

๑. สิ่งที่เราไปทำเป็นสิ่งที่ดีงามเป็นประโยชน์ และเป็นการพัฒนาสังคม

๒. สิ่งที่เราไปทำเป็นสังฆกรรมของชีวิตมนุษย์ คือชีวิตมนุษย์มันจะต้องมาเป็นแบบนี้ ผมเห็นอย่างนี้จึงมีแรงที่จะพุ่งออกไปในจุดนี้มาก

๓. ผมเองมีเชื้อจิตโพธิสัตว์ คิดอยากจะช่วยคน การที่อยากจะช่วยคน แต่มีภาวะที่ไม่รู้มีตัวหลงอยู่ ทำไปเพื่อสนองอวดตาตัวเอง ในความไม่รู้หมายความว่าเราไม่มีโลกวิทู เราไม่รู้โลก เราไม่รู้สังคม เราไม่รู้จักการประมาณกับประชุมชน เราไปช่วยเขาอย่างที่เราไม่รู้มันแหละ แต่ว่าในอวดตาของเรา หรือในความเชื่อของเรา มันเป็นอย่างที่เราเข้าใจจริงๆ คือ มันเป็นดีจริง

ดีหมด มันเป็นเรื่องของความดีงามหมด มันเป็นเรื่องของสังขาร **จะนั้นเมื่อโลกวิทูไม่มี ไม่ถึงสภาพของความไม่รู้จะต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน** ดังนั้นการที่จะทำให้ถูกต้องโดยสังขารและให้ได้ประโยชน์สูงสุด มันจะไม่เกิดขึ้นแน่นอน ผมเองกว่าที่จะตีตัวนี้แตก มันก็ผ่านเหตุการณ์ต่างๆที่เป็นตัวสังเคราะห์ให้ตัวเองได้รับผล แต่ว่าในส่วนที่ได้ตีมันก็ได้ดี คือได้บำเพ็ญมาก ได้บำเพ็ญทานบารมี ได้บำเพ็ญขันติบารมี ได้บำเพ็ญด้านอุเบกขาบารมี เพราะในรายละเอียดที่ไปอยู่วังทองมันมีมากมาย ไม่สะดวกสบายเหมือนโอศากรังสรรสมัยปลูกป่า เพราะตรงนั้นผู้จ้างเราเป็นนายทุนมีอิทธิพล มีการเงินมีบารมีมาก ตำรวจตั้งแต่ผู้กำกับต้องมาดูแลเรา แต่ไปที่นั่นผมคนเดียว มีปัญหาทำให้เกิดจิตจะต้องเอาชนะคะคาน หลายสิ่งหลายอย่างที่จะต้องต่อสู้อดทนอดกลั้น ซึ่งก็ได้รับประโยชน์ตรงนี้

การที่หลงไปในจิตโพธิสัตว์ ผมคิดว่าตัวนี้พวกเราถ้าไม่ได้มีประสบการณ์แบบผม จะรู้ได้ยากมาก ผมแยกเป็นสองสาย สายศรัทธาถ้าไม่เจอในเหตุปัจจัยที่ผมเป็นมา จะรู้ได้ยากมาก อีกสายหนึ่งคือสายปัญญา สายนี้ถ้าเจริญในธรรมจริงๆ เกิดอริสัจ อริจิต อริปัญญา มันก็จะเกิดญาณทัศนะ เกิดปัญญารู้ขนาดของการที่จะไปทำอะไรให้ถูกต้อง ถึงจะผิดพลาดก็ไม่มาก จะกลับตัวได้เร็ว แต่ถ้าหากว่ามีปัญญาที่ไม่ได้เกิดจากทางธรรม ไม่เกิดจากอริสัจ อริปัญญา เป็นสุดท้ายปัญญาเป็นจินตามยปัญญาอย่างที่พวกเราเข้าใจ หรือพวกเราส่วนใหญ่เป็นกัน จะมีดีเลยไม่เห็นได้ง่ายๆ และก็จะหลงเข้าใจผิดว่า สิ่งที่ตัวเองออกไปทำจะมีประโยชน์ต่อสังคมมากกว่า แต่จากประสบการณ์ของผมเอง ก็ได้เห็นเลยว่าพอตีตัวนี้แตกแล้วมันไม่ใช่ มันกลับมามองในตัวเองว่า ในส่วนที่มันเป็นความพร่องของตัวเองมีอะไรบ้าง มันแยกแยะไปหมดเลย ผมคิดว่าที่วังทองจัดสรรให้ผมได้ไปสำรวจกรรม ผมได้รับประโยชน์และเห็นประโยชน์ที่วังทอง ถึงแม้จะมีอะไรเกิดขึ้นเสียหายหลายอย่าง ผมคิดว่าตรงนั้นคุ้มค่าต่อชีวิตที่ให้ไปอยู่วังทอง และเอาตัวออกมาได้ที่บ้านราชา มาที่บ้านราชาในจุดที่ผมมาเห็น

พอเราตีแตกตัวนี้แล้วเราจะเห็นความสำคัญในความสำคัญ **คือสังขารของความเป็นหมู่หรือว่าชุมชนชาวบ้านชาวอารยชน มันมีเนื้อไม้แก่นเป็นอย่างไร** ผมมาเห็นตรงนี้พวกเราภายในพร่องทุกด้าน จะนั้นเมื่อเห็นพร่องทุกด้านก็คิดอยากจะช่วย อยากจะแก้ไข ถ้าหากว่าคนทั่วไปที่ไม่มีโลกวิทูที่ชัดเจน จะไม่เห็นในตรงนี้เป็นความสำคัญ จะเห็นประโยชน์งานนอกเป็นความสำคัญ เพราะว่าตรงนั้นมันเป็นประโยชน์ที่เห็นง่าย เราเอาสิ่งที่ดีงามไปสอนชาวบ้าน เราเอาของไปให้ชาวบ้าน เราเอาความรู้ไปให้ชาวบ้าน เราเอาน้ำใจไปให้ชาวบ้าน ชาวบ้านก็รับได้ชาวบ้านก็ศรัทธา ชื่นชม มันมีแต่ได้กับได้ ยิ่งอยู่ในฐานะของยังมีโลกธรรมมันก็รับตรงนี้ได้เต็มๆ มีความเอมอิมใจสดชื่นสบายอกสบายใจ เป็นความภาคภูมิใจมันได้หมด แต่ถ้ายังอยู่ในฐานะนี้และโลกวิทูไม่พอ จะมองความพร่องภายในของเราไม่ออก จะมองความสำคัญในภายในไม่เห็น

ในความเข้าใจของผม หมู่บ้านเราจะต้องเข้มแข็งทุกอย่าง จะต้องสร้าง ๕ ภาพเข้ามาให้ได้ เพราะว่าตัวสมบูรณที่สุดของสังขารก็คือภราดรภาพ มีสมรรถภาพ มีบูรณภาพ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ สิ่งนี้จะเกิดได้ก็ต่อเมื่อพวกเราเกิดอิสรภาพจากวิญญาน จึงจะเกิดความเป็นพี่เป็นน้องกัน และสิ่งต่างๆ จะเกิดตามมา จะเกิดทั้งวัตถุธรรมและนามธรรม

ยกตัวอย่างพ่อท่านที่มีธรรมะองค์เดียว ก็สามารถสร้างเครือข่ายต่างๆออกมามากมาย ถ้า

เรามาร่วมกันทำที่จะเกิดขึ้นจากแรงงานของเรา โดยเฉพาะในเรื่องของกลไกกรรม มันก็จะเป็นรูปธรรม ถ้าเกิดนามธรรมวัตถุธรรมก็จะเกิดตามมา วัตถุธรรมที่เกิดขึ้น เพราะวิญญาณของคนที่มีความเจริญทางด้านจิตวิญญาณ ซึ่งจะเป็นฤทธิ์เป็นแรงจะทำให้เกิดความศรัทธาของประชาชน ที่เห็นสถานที่นี้เป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่คนจะเข้ามาร่วมศึกษาเรียนรู้ ด้วยความเข้าใจในวิถีชีวิตที่เขาจะเอาไปดำรงชีวิตตามสังขาร สิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้น เพราะความเจริญก้าวหน้าของการปฏิบัติธรรม สังคมที่จะก่อตัวเป็นรูปธรรมมันเป็นไปได้ยาก เห็นได้ยาก ฉะนั้นเมื่อเห็นได้ยากแล้วพวกเราก็ไม่เห็น ถ้าดีตรงนี้ไม่แตกจะไม่เห็น หลายคนเองยังต้องอาศัยอาหารทางด้านจิตวิญญาณ สังคมเราถ้าจะโตได้จะต้องดีแตกตัวนี้จริงๆ ว่าแก่นแท้ของสังคมชาวบุญนิยมเป็นอย่างไร **มีฉะนั้นจะเกิดความค้ำแย้งว่าสิ่งนี้ก็ป็นประโยชน์ ทำให้ถึงปรมการออกไปเผยแพร่ง้างนอก** เป็นต้น

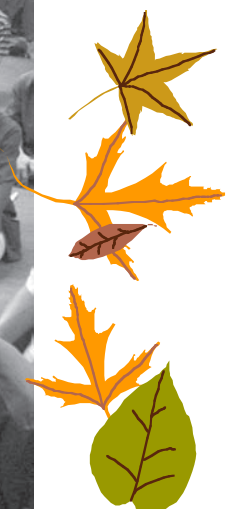
ผมคิดว่าพ่อท่านรู้ทุกสิ่งทุกอย่าง แต่พ่อท่านไม่ปรมมาก อาจจะถูกแต่ไม่ถึงกับดีทั้ง พ่อท่านเข้าใจชีวิตจิตวิญญาณของลูกทุกคน แต่เป้าหมายก็คือ **ต้องสร้างชุมชนของเราให้เข้มแข็งจริงๆ เกิด ๕ ภาพให้ได้จริงๆ ถ้ามีตรงนั้นแล้วจะเป็นความแข็งแรงแข็งแกร่งของสังคมเรา**

เรานั่งอยู่กับบ้านก็มีคนมาหาเรา มาเอาสิ่งที่ดีกับเรา ผมเชื่อว่าสิ่งนี้จะเป็นสังขารในกายภาคหน้า ถ้าหากว่าเราเข้าใจและมาร่วมมาทำตรงนี้จริงๆ ในส่วนที่เป็นประสบการณ์ของผมคิดว่า น่าที่พวกเราจะเกิดการสังเคราะห์ แยกย่อยให้ได้รายละเอียดตรงนี้มากยิ่งขึ้น จะเป็นประโยชน์ต่อสังคมชาวอโศกของเราตรงนี้มากยิ่งขึ้น

สรุปแล้วเรื่องของอรุณปัตตามันไม่รู้ตัวมาตลอด ถ้าไม่มีเหตุการณ์กระทั่งกระแทกวิญญาณอย่างี่พูดมานั้นจะไม่รู้เรื่องเลย ที่มารู้เรื่องเพราะตัวเองถูกกระทั่งกระแทกจากเหตุปัจจัยต่างๆ ในที่สุดมันเกิดการสังเคราะห์ เกิดการบ่มตัว ทำให้เราต้องตื่น ประสบการณ์ทำให้ได้ประโยชน์สองส่วนคือ

๑. ลดสักกายะใหญ่เรื่องมานะอัตตา

๒. ลดสักกายะใหญ่เรื่องถีนมิทระ ผมตกอยู่ในภพนี้หนักมาก

สร้างบุคคลิกแห่งความเชื่อมั่น

☀ แม่ น้ำ ลักขิตะ

“ผู้ที่เชื่อมั่นในชีวิต จะไม่มีวันล้มเหลว”

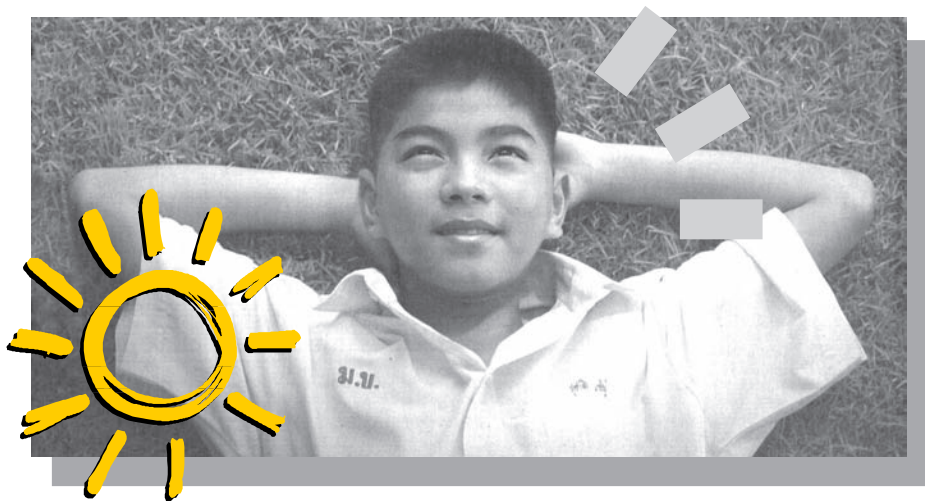
ก้าวที่เหยียดออกไปอย่างเชื่อมั่น ย่อมถึงจุดหมายปลายทางเป็นที่สุด เมื่อกระทำลงไปด้วยความเชื่อมั่น ย่อมประสบผลสำเร็จอย่างแน่นอน ไม่มีคำว่าล้มเหลว

คนเราเมื่อมีชีวิตอยู่อย่างเชื่อมั่น เขาจะมุ่งไปข้างหน้าอย่างไม่ท้อ แม้เผชิญอุปสรรคหนักหนาสาครรจ์ ยิ่งบากบั่นฟันฝ่าต่อไป จิตที่ตั้งมั่นดูจุนเขา ย่อมไม่สะท้านไหวไปกับแรงลม คนเราinekเช่นกัน แม้เผชิญมรสุมแรงร้ายสักปานใด ผู้ที่เชื่อมั่นในชีวิตจะไม่หวั่นไหว ยังคงเดินหน้าต่อไป....

เราจะสร้างความเชื่อมั่นในชีวิตได้อย่างไร ???

กล้าลองผิดลองถูก....

ตราบดีที่เรายังขาดประสบการณ์จริงในงานนั้นๆ ความมั่นใจจะไม่เกิดขึ้น ต่อเมื่อกระบวนการลองผิดลองถูกได้นำมาใช้ เราได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ลงมือกระทำจริง **ผิดพลาดก็แก้ไข ถ้าทำถูก ก็จดจำไว้เป็นแบบอย่าง** ความเชื่อมั่นจะพอกพูนไปพร้อมกับความชำนาญ

แน่นอนว่าต้องมีเสียหายเกิดขึ้นจากการลองผิดลองถูก เราต้องทำใจยอมรับสภาพตามจริง แต่จงกล้าที่จะเผชิญ เพราะสิ่งที่ได้คุ้มค่าหลายเท่านี้ ความชำนาญ ประสบการณ์ ใจที่เชื่อมั่น เหล่านี้หาซื้อไม่ได้ แม้ต้องจากตำราก็ได้แค่จดจำ ไม่เข้าถึงแก่นแห่งความเป็นตัวจริง.... แต่จะได้มาด้วยความเจ็บปวด ความผิดพลาดซ้ำแล้วซ้ำอีก ลองผิดลองถูกกระทั่งสมบูรณ์แบบในที่สุด

กว่านักวิทยาศาสตร์จะแสดงผลงานออกมาได้ชิ้นหนึ่ง ต้องผ่านกระบวนการลองผิดลองถูกนับครั้งไม่ถ้วน บางอย่างต้องทุ่มศึ่กาค้นคว้าตลอดชีวิต ถึงจะเชื่อมั่นในผลงานของตน

ด้วยเหตุนี้ ความเชื่อมั่นในชีวิตจะเกิดขึ้นได้

หากผ่านกระบวนการลองผิดลองถูกเสร็จสรรพ

ดำเนินไปอย่างรอบคอบไม่ประมาท.....

การลงมือกระทำอย่างถ้วนรอบทั้งวิชาการ และวิธีปฏิบัติ รอบคอบในทุกขั้นตอนของงาน ไม่ประมาทเลินเล่อ จะก่อปรความเชื่อมั่นให้เกิดขึ้นได้เช่นกัน

การกระทำอย่างรอบคอบอาจจำต้องซ้ำเป็นธรรมดา แต่ต้องไม่เฉื่อย ซ้ำอย่างกระตือรือร้นและเชื่อมั่น เราต้องแยกความห้าม กับความเชื่อมั่นออกจากกัน สองส่วนนี้คล้ายกันเป็นอย่างมาก จนเราอาจคิดว่าอาการห้ามเหิมเป็นความเชื่อมั่นที่ควรจะมีในตน แต่หากมองให้ซึ่งจะสังเกตได้ถึงความต่าง

อาการห้าม มักแสดงออกอย่างแข็งกร้าว ไร้ร้อนรนรุนแรง ขาดการยั้งคิด ประมาท หยุดตัวเองไม่ได้

อาการเชื่อมั่น มักแสดงออกอย่างนุ่มนวล ซ้ำอย่างสุขุม อ่อนน้อม รอบคอบคัมภีรา มีสติสัมปชัญญะ ทุกกรรมกิริยา ยอมได้ หยุดได้ อย่างเบิกบาน

พึงสร้างบุคลิกเชื่อมั่นให้เกิดกับตนจนเป็นนิสัย เพราะความเชื่อมั่นเป็นธรรมาณาจอย่างหนึ่ง ที่ใครสัมผัส เขามีแต่จะยกย่องยอมรับ เคารพนับถือ ให้เป็นผู้นำ

ผู้นำที่มีบุคลิกของความเชื่อมั่น กระทำสิ่งใด ไม่มีคำว่าล้มเหลว

